

uehor, trano, perneo, delabor, deflecto, abso, defluo. de Natu. deor. 28 a, Cùm Gracchus pomœrium transfret, auspiciari est oblitus. I. P. 92 a, & Orator. 210 b, Cùm mare vastissimum hyeme transibis. Atticar. 128 b, Horum studiorum causa mare transiui. & 128 a, Pompeius mare transijt. Attic. 106 a, Cùm legis dies transferit. Tuscul. 235 b, Nulla animans in alterius animantis vitam transire potest. Brutus ad Cic. lib. 11, Quòd si me Cæsar audisset, atque Apenninum transisset. 3 Verr. Sicut mos maiorum ferebat, repente relinquo, deferas, ad aduersarios transeas. ad Atticum lib. 2, Video iam quòd inuidia transeat, & vbi sit habitatura, &c. 1 de Inuen. Deinceps ad partitionem transeamus. 5 Verr. & Offic. 1, Si vos semel in iudicando finem æquitatis & legis transferitis. 2 ad Atticum. Transire ad plebem. 3 ad Heren. Transire ad sermonem. de Diuin. lib. 2, Transire amnes auspiciatò. 9 Famil. Transire ea quæ premunt, & ea quæ impendent. 3 de Fin. Rectius diues quàm Crassus: qui nisi eguisset, nunquam Euphratem nulla belli causa transire voluisset. Planc. Cic. lib. 10, Varifidium equitem Romanum familiarem meum ad te ipsum transire iussi. Parad. Siquidem est peccare, tanquam transire lineas. 2 ad Atticum. Transire locum. Or. Transire maria. 9 ad Atticum. Transijt Formias. & 15, Transijt hic nimbus. 4. Tuscul. Aegrè tulisse P. Rutilium, &c. sed tamen transisse videtur modum, quippe qui ob eam causam à vita recesserit. * Academ. 30 a, Erit persuasum etiam, Solem, Lunam, stellas omnes, terram, mare, Deos esse, quòd quædam animalis intelligentia per omnia ea permeet & transeat.

¶ *Deflecto, vito.* Epistol. 126 a, Spero tamen, si te viderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me faciliè transiurum.

¶ *Accedo, eo.* 8. Fam. Cælij, Transierant illuc. *id est, in illam sententiam.*

¶ *Actingo, traeto.* pro Rosc. Amer. Sed in animo est leuiter transire, ac tantummodo perstringere vnamquamq; rem. ¶ *Omisio.* 8. Fam. Cælij, Transi multa.

¶ *Tego.* ad Att. lib. 2, Equidem malueram, quod erat susceptum ab illis, silentio transire.

TRANSITVS, accedivus. 2 de Finib. Cuius similitudine perspecta, informatum specie, à dignitate transitum est ad honestatem ditorum atq; factorum.

* **TRANSFERENDVS, a, um.** Academ. 43 a, Aut enim noua sunt rerum nouarum faciendâ nomina, aut ex alijs transferenda.

TRANSFERENS, tis. traducens. Offic. 2 b, Similitudinem natura, ratioq; ab oculis ad animum transferens.

TRANSFERO, fers. tradio, confero. de Orato. 96 a, Sed si placet, sermonem aliò transferamus. pro Mur. 135 a, Cùm te de curriculo petitionis deflexisses, animumque ad accusandum transulisses. de Orat. 148 a, Alij à regendis ciuitatibus totos se ad cogitationem rerum transulerunt. Attic. 207 b, Totam Academiam ab hominibus nobilissimis abstuli, transulique ad nostrum sodalem. Orator. 292 a, Transferre verba apertius. pro Cl. 44 a, Nec est probandum, illos ad notationes censorias exemplum à consuetudine militari transulisse. de Inuent. 49 b, Transferre aliquid ex philosophia Epistol. 70 a, Transferre animum ad aliqua. pro Fon. 277 b, Transferre culpam in alios. Attic. 250 a, Ut omnem culpam in te transferas. pro Sest. 21 a, Transfere crimen in aliquem pro Quin. Rosc. 46 a, Quin tabulas conficiunt, menstruas penè rationes in tabulas transferunt. I. V. 134 a, Hoc idem transfero in magistratus. I. A. 189 a, Ad se omnia ex hortis ornamenta transulit. de Clarif. 168 b, Totumque se ad artes componendas transulit. pro M. lon. 106 a, Clodius reliquit annum suum, seseque in porximum transulit. * de Orat. 155 b, Quod ipse suas disputationes à causis forensibus & ciuilibus ad inanem sermonis elegantiam transulisset. de Fin. 50 a, Si ad eorum cognitionem diuina illa ingenia transferrem. de Finib. 47 a, Quæ mens similitudines transferat. Frag. epist. Veritus ne nos in Catonem nostrum transferamus illinc mali aliquid. Incer. Mustella catulos suos quotidie transfert, mutatq; sedem. de Orator. 150 b, Qui eas artes ad vsum transferunt. I. V. 146 b, Statim suspitione offensus ad ea ipsa nomina oculos animumque transulimus. de Vniuer. 202 b, Eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet.

¶ *Censeo, recenseo.* pro Syl. 182, In hunc igitur gregem vos P. Syllam reicietis? in parricidarum numerum transferetis.

¶ *Adhibeo, deriuo.* de Finib. 67 a, Hanc iucunditatem transferre in animum.

¶ *Transcribo.* Epistol. 38 a, Ut de tuo edicto totidem verbis transferrem in meum. Attic. 90 b, Istum ego locum totidem verbis à Dicæarcho transuli.

TRANSFEROR, ris. deportor. Academ. 13 b, Nihil de suo genere transferri in aliud genus potest. de Orator. 247 a, Non valde productis ijs, quæ similitudinis causa ex alijs rebus transferuntur. de Inuent. 67 b, Argumenta, quæ transferri in multas causas possunt. de Orat. 138 a, Nec in alias causas posse transferri. L. DEFINITIO. * pro C. Corn. 1, Qui huc & illuc transferuntur. Frag. ep. Ut Hercules Antianus in alium locum transferretur.

¶ *Auferor, conferor.* pro Dom. 225 b, Cùm domus in palatio, villa in Tusculano, altera ad alterum consulem transferebatur.

¶ *Accommodor.* Offic. 11 a, Quod ab Ennio positum in vna re transferri per multas potest.

¶ *Traducor.* Orator. 205 a, Translata ea dico, quæ per similitudinem ab alio transferuntur. & 204 b, Cùm verbum aliud quod aliùs transfertur. Orator. 256 b, Verbum transferri, & quasi in alieno loco collocari. de Fato. 143 b, Quid est, quod non possit ex cõnexo transferri ad coniunctionum negationem?

¶ *Mittor.* pro Qu. 2 b, Tollitur à præconum consensu in Galliam Næuius, & trans alpes vsque transfertur.

¶ *Transcribor.* I. V. 147 a, Literæ lituræque omnes simulatæ, expressæ, de tabulis in libros transferuntur.

TRANSFIGENS, tis. configens. de Diu. 102 a, *Hic Iouis alii soni subitò pinnata satelles, &c. Ipsa feris transfigens vnguibus anguem.*

TRANSFIXVS, a, um. traectus, confixus. de Finib. 95 a, Quæ erat transfixus hasta.

TRANSEVGA, gæ. perfuga, qui ad hostes profugit. de Diu. 101. Non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere. Sal. in Cic. 271 b, Leuissime transfuga, neque in hac, neq; in illa parte fidem habens.

TRANSEVGIO, gis. perfugio, profugio. pro Qu. 17 b, Ab afflicta amicitia transfugere, & ad florentem aliam deuolare. **TRANSEVNDIO, dis. transfero.** I. A. 175 a, Omnem amorem abiecit illinc, atque in hanc transfudit. Epist. 133 b, Libentius omnes meas laudes ad te transfuderim, &c.

TRANSGREDIOR, ris. migro. de Diu. 87 a, Quòd inauspicatò pomœrium transgressus esset. Epist. 37, Taurum transgressus sum. & 167 a, Transgredi alpes.

TRANSGRESSIO, onis. transitus. I. P. 97 a, Cuius ego imperio non alpium vallum contra ascensum, transgressionemque Gallorum, &c. obijcio & oppono.

¶ *Oratoria quædam exornatio.* de Orato. 162 a, Est etiam verborum concinna transgressio. ad Heren. 34 a, Transgressio est, quæ verborum perturbat ordinem peruersione, aut transiictione, &c.

TRANSIECTIO, onis. * traectin. ad Her. 28 a, Si verborum transiictionem vitabimus, nisi quæ erit concinna. & 34 a, Transgressio est, quæ verborum perturbat ordinem peruersione aut transiictione. ibid. Huiusmodi transiectio, quæ rem non reddit obscuram, multum proderit ad continuationes.

* **TRANSIECTVS, a, um.** de Vni. 201 b, Terra alitrix nostra, quæ transiecto axe sustinetur.

TRANSIGO, gis. decido, pactionem facio, conficio, facio, gero. I. V. 125 a, Qui cum reo transigat, post cum accusatore decidat. pro Sext. Rosc. 36 a, Transigere atque decidere cum aliquo. pro Qu. Rosc. 54 a, Transigere cum aliquo de aliqua re. I. V. 104 b, Quod erat vix H. S. quadringentorum millium, transigunt H. S. ducentis millibus. pro Cl. 25 b, Itaque Manilius rem cum Oppianico transigit, pecuniam ab eo accipit. pro Qu. Rosc. 48 b, Is se ternis nummis, in pedem tecum transigisse dicebat. pro Qu. 18 a, Transigere cum aliquo qualibet, dummodo tolerabili conditione. Attic. 24 b, Amabo te, cura vt cum Ticinio transigas. pro Quo R. 53 a, Hoc tu per nuncium transigere potuisti.

¶ *Rem absoluo, perficio.* pro Sex. Rosc. 37 a, Recede de medio, per alium transigam. Att. 194 a, Prius enim rem transigere, quàm, &c. & 195 a, Benefecit Aulus Silius, qui transigerit, &c. Orator. 209 b, Ut cum transigeret iam aliquid, definiat. de Inuen. 49 b, Transigere multas res vno tempore. Attic. 3 a, Nos hic incredibili ac singulari populi voluntate de C. Macro transigimus. I. V. 207 b, Quod verbo transigere possum. & 61 b, & I. C. 121 b, Transigere, absolue, expedire vnumquodque. pro Qu. 13 b, Transigere susceptum negocium. Epistol. 209 b, Negocium conficiendum curas: ipse suscipias, transigas. I. A. 164 b, Quidnam homines putarent, si tum occisus esset, cum tu illum gladio stricto insecutus es? negociumque transigisses, nisi se abdidisset.

TRANSIGOR, ris. Att. 66 b, Cum priuatis non poterat transigi minore pecunia. pro Quint. 3 b, & 4 a, Ut quoniam suspicaretur de aliquate fore controuersia, videret vt quàm primùm tota res transigeretur: sed res conuenire nullo modo potuit. Epistol. 114 b, Profectò aut transigetur ali-

quid, aut turpiter intercedetur. ad Heren. 3 a, Verum hoc in exercendo transigetur pro Sext. Rosc. 43 a, Quæ domi gerenda sunt, ea per Cæciliam transiguntur. * de Inuent. 51 b, Potuerunt aut magnitudo negocij, aut multitudo rerum in eo transigi tempore.

TRANSIGITVR, *agitur*. Epistol. 235 a, Sin, vt ego metuo, transactum est, fac venias.

TRANSILIO, *lis*. *migro, prætereo*. de Orat. 157 b, Transilire ante pedes posita. de Finib. 115 a, Cum autem ad summum bonum volunt peruenire, transiliunt omnia, &c. I. A. 176 b, Sed ne rem vnam pulcherrimam transiliat oratio, veniamus, &c. * Parad. 119 b, Si quidem est peccare tanquam transilire (*al. transire*) lines.

* **TRANSITANS**, *tis*. Att. 89 b, Sed lege Iulia transitans legatus semel tamen in diem, &c. accipit.

TRANSITIO, *onis*. de Natur. deor. 11 b, Imagines similitudine & transitione perceptæ. Epist. 189 b, Qui spem sæpe transitionis præbuit. * de Clarif. 170 a, Multa scripta sunt in eis historijs, quæ facta non sunt, falsi triumphj, & ad plebem transitiones. de Natur. deor. 22 a, Speciem Dei percipi cogitatione, non sensu, &c. eamque esse eius visionem, vt similitudine & transitione cernatur. de Natu. deo. 22 b, 23 a, At quàm licenter fluentium frequenter transitio fit visionum, vt è multis vna videatur.

¶ *Item sciensilio, exornatio quadam*. ad Heren. 32 a, Transitio vocatur, quæ cum ostendit breuiter quod dictum sit, proponit item breui quod consequatur. & ibidem. 3 a, Rem breuiter narrare poterimus, &c. etsi transitionibus nullis vtemur.

TRANSITVS, *tus*. Tusc. 239 b, Eiusque fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxit.

* **TRANSITVS**, *a, um*. *omissus, neglectus*. Attic. 81 a, Iulia lege transita.

TRANSLATIO, *onis*. *exornatio est, cum verbum in quandam rem transferatur ex alia re, quod propter similitudinem rectè videtur posse transferri*. de Orator. 157 a, Translationes quasi mutationes sunt, cum quod non habes, aliunde sumas. Orator. 205 b, Iam cum fluxerunt continuæ plures translationes, alia planè fit oratio: itaque genus hoc Græci appellant ἀναγωγία, non nomine rectè: genere meliùs ille, qui ista omnia translationes vocat. de Orator. 158 a, Verecunda debet esse translatio. * ad Heren. 34 b, Translatio est cum verbum in quandam rem transferatur ex alia, quod propter similitudinem rectè videtur posse transferri. Ea vtemur rei ante oculos ponendæ causæ, &c. breuitatis causæ, &c. obsecrationis vitandæ causæ, &c. augendi causæ, &c. minuendi causæ, &c. ornandi causæ. ibidem. Translationem dicunt pudenter esse oportere, vt cum ratione in consimilem rem transferat, ne sine delectu temerè & cupidè videatur in dissimilem transcurrisse. de Orator. 133 a, In verbis etiam illa sunt genera facietiarum, quæ aut ex immutata oratione ducuntur, aut ex vnius verbi translatione. de Orator. 157 a, Verbi translatio instituta est inopiæ causæ, frequentata delectationis. ibidem. Ille translationes paulò audaciores, quæ non inopiam indicant, sed orationi splendoris aliquid accersunt. Quarum ego quid vobis aut inueniendi rationem aut genera ponam? Translatio omnis similitudinis est ad verbum vnum contracta breuitas. de Orator. 157 b, Breuitas translatione conficitur. ibidem. Omnis translatio, quæ quidem sumpta ratione est, ad sensus ipsos adnotat, maximè oculorum. de Orator. 158 a, Si vereare ne paulò durior translatio esse videatur, mollienda est præposito sæpe verbo. ibidem. Verecunda debet esse translatio, vt deducta esse in alienum locum, non irruisse, (*al. irrupisse*), atque vt precariò, non vi venisse videatur. de Orator. 158 b, Quæ ex pluribus, vt exposui, translationibus connexa sunt. Orator. 204 a, Ergo ille tenuis orator erit, &c. translatione fortasse crebrior, qua frequentissimè sermo omnis vitatur non modò vrbano, sed etiam rustico. Topic. 223 a, Sæpe etiam definiunt & oratores & poetæ per translationem verbi ex similitudine cum quadam suauitate, & b, Translatione vtens discedebat à verbis proprijs rerum ac suis.

¶ *Remotio*. in Ver. 221 b, Nomen suum alicui ad translationem criminis commo dare.

¶ *Traductio, translatio*, Offic. 9 b, Et Syllæ & C. Cæsaris pecuniarum translatio à iustis dominis ad alienos, non debet liberalis videri. * ad Heren. 3 a, Ex translatione criminis causa constat, cum fecisse nos non negamus, sed aliorum peccatis coactos fecisse dicimus, ad Heren. 9 b, Quæritur in translationibus, primùm num, &c. & 10 a, Translatio criminis est, cum ab reo facti causa in aliorum peccatum transferatur. In qua primùm quærendum est, &c. deinde spectandum est. de Inuent. 69 a, Cum actio translationis aut commutationis indigere videatur. ibidem. Si singula

translationum genera quæramus. ibidem. Vt rarius incidant translationes. ibidem. In ipsis autem iudicij rarius incidunt: & tamen si quando incidunt, eiusmodi sunt, vt per se minus habeant similitudinis, confirmantur autem assumpta alia aliqua constitutione. & b, Cæteris quoque criminibus defendendis coniecturali constitutione translationem confirmabit. ibidem. Locus communis contra eum, qui translationem inducet, fugere iudicium ac pœnam, quia causæ diffidat. A translatione autem. & c.

TRANSLATITIVS, *a, um*. *translatiuum*. I. V. 99 b, Et hoc vetus edictum translatiuumque esse.

TRANSLATIIVS, *a, um*. de Inu. 69 a, & 45 a, Cum autem actio translationis aut commutationis indigere videatur, constitutio translatiua appellatur.

TRANSLATOR, *oris*. I. V. 266 b, Translator quæsturæ tantum sibi autoritatis in Repub. suscepit.

TRANSLATVS, *a, um*. Or. 205 a, Translata verba, quasi stellæ illustrant orationem.

¶ *Excerptus*. pro Rab. 124 a, Hoc totidem verbis translatum caput est, quod fuit ante in lege Seruilia. de Leg. 182 a, Iam cætera translata ferè sunt de Solonis legibus. Attic. 252 b, Archetypus in Macrocolla translatus.

¶ *Delatus*. I. V. 216 b, Hoc translatum Carthaginem, locum tantum mutarat.

¶ *Commisus*. pro Mur. 124 b, a, Cum omnis potestas deorum immortalium, aut translata sit ad vos, aut certè communicata vobiscum.

TRANSMARINVS, *a, um*. *quod trans mare est, vel inde positum*. I. A. 236 a, de Or. 155 a, Transmarina & aduentitia doctrina. cont. Rul. 82 a, Transmarina vectigalia. I. V. 244 b, Accersere res transmarinas.

TRANSMISSIO, *onis*. *traiectio*. I. A. 254 a, Quod ab vrbe ea transmissio in Græciam laudabatur. Attic. 66 a, Navigationem meherelè valde timebam, recordans superioris tuæ transmissionis.

TRANSMITTO, *tis*. *traiecio*. de Natur. de. 51 a, Grues cum loca calidiora perentes, maria transmittunt, trianguli formam efficiunt. Attic. 125 b, Lentulum antè puto transmissurum, quàm potuerit conueniri. Qu. fr. 312 a, Aiebant te prima navigatione transmissurum. de Diuin. 119 b, Cæsar in Africam transmissit. pro Pomp. 10 a, Cum exercitus nostri Brundisio transmisserunt.

¶ *Posthabeo*. pro Pomp. 4 a, Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putauit.

¶ *Trado*. pro Pomp. 12 a, Quis dubitat, quin hoc tantum bellum Pompeio transmittendum sit?

¶ *Premisso*. Att. 255 a, Pectanum & Vibonensem, vtrunq; sinum pedibus & equis transmissimus.

† *Syntaxis*. *Transmittere flumen mare*. *Transmittere prima navigatione in Africam transmissit Cæs. Brundisio Cæs. transmissit*.

* **TRANSMITTOR**, *eris*. Att. 136 a, Nunc nihil potest nisi supero mari transmitti. Attica. 255 a, Duo sinus fuerunt, quos transmitti oportet.

TRANSNO, *as*. L. TRANO.

TRANSNUMERO, *as*. *enunero*. ad Heren. 39 b, Si hodie vis transnumerari.

TRANSPADANVS, *a, um*. Epistol. 29 a, Offic. 69. Atticar. 69, 73.

TRANSPORTO, *as*. *traiecio, transfero*. Attic. 112 b, De pueris in Græciam transportandis tum cogitabam. & 129 b, Vt copiarum nauibus Dyrrhachium transportarentur. I. P. 89 b, Macedonia, in quam tantum exercitum transportâras. * Att. 224 a, Quas legiones Annij transportauit.

TRANSTRVM, *i*. *remigium, sedes in nauis*. I. V. 263 a, Nullum vacuum transtrum fuisse.

TRANSYBERINVS, *populi*. Att. 194 a.

TRANSVECTIO, *nis*. Tusc. 150 a. *Num desoret: Transuectio Acherontis?*

TRANSVEHOR. *traiecio, transio*. de Fin. 136 b,

*Nam nemo hæc vnquam est transuectus carula cursu,
Quin prius astiterit vocum dulcedine captus.*

Ex Homero, de Sirenium canis.

TRANSVERBERO, *as*. *transfigo*. Epistol. 95 a, & Tusculan. 180 a, Cum præclara bestia venabulo transuerberabatur.

TRANSVERSVS, *a, um*. *obliquus*. (*rectus*. I. V. 228 a, Vna via lata perpetua, multæque transuersæ Syraculis. Atticar. 68 a, Nunc venio ad transuersum illum epistolæ tuæ versiculum. de Vniuer. 200 a, Orbium motio transuersa. de Orator. 155 a, Manlius transuerso ambulans foro. Atticar. 210 a, In omni vita sua quæque à recta conscientia transuersum vnguem non oportet discedere. Academ. 15 a, Ab hac mihi non licet transuersum, vt aiunt, digitum discedere. Attica. 240 a, & Acad. 30 b, Ecce autem de transuerso L. Cæsar, vt veniam ad se rogat. ad Her. 27 a, Ecce tibi è transuerso, &c. de Clar. 196 b, Cuius in adolescentia per medias lau-

dias laudes quasi quadrigis vehentem transversa incurrit misera fortuna reipub.
 † Syntaxis. *Transversa via, epistole, versiculus, orbium motio. Transverso foro deambulare. In quem ne quidem transversum aberrare, & digisum transversum. Ecce de transverso Cæs. Ecce tibi è transverso. Transversa ecce incurris fortuna.*
TRANSVOLo, as. Epist. 163 b, Num etiam alpes poteram transvolare? *Pollionis. ad Her. 3 1 a, Oceanum Macedonum gloria transvolasset.*
TRAPEZOPHOROS, *statua erat pro tripodè, ad mensam sustentendam. Epist. 106 a, Quod tibi destinâras trapezophoron, si te delectat, habebis.*
TRASYMENVS, pro S. R. 33 a, Multos cæcos non ad Trasymenum lacum, sed ad Seruilium vidimus. de Cl. 169 b, C. Flaminius apud Trasymenum interfectus.
TREVLANVS ager. Att. 69.
TRECENTI, æ, a. de Fin. 85 a.
TREDECIES H. S. I. V. a. ct. 5. L. TERDECIES.
TREMEBUNDVS, a, um. *tremens.* pro Dom. 240 b, & I. A. Is postem tremebunda manu retigit. ad Heren. 20 b, Tremebunda vox.
TREMEFACIO, cis. *concutio.* de Diu. 84 a, *Aur cum se gravido tremefecit corpore tellus.* Poëtæ.
TREMEFACTVS, a, um. *concutissus.* Offic. 37 b, Quamvis enim tremefacta sit libertas, tamen, &c.
 * **TREMENS**, tis. I. P. 95 b, Cùm tu timidus ac tremens tuis ipse furacissimis manibus detractam cruentis fascibus lauream ad portam Esquilinam abiecasti. & 191 a, Horrentem, tremement, adulantem omnibus videre re volui. *Qu. frat. 322 b. Me trementi voce exulem appellavit.*
TREMOR, mis. *convremisco.* Academ. 13 a, Qui tremunt & exalbescunt obiecta re terribili. Tusc. 219 b, Tremere toto pectore. *Quin. frat. 290 b, Tremo animo. de Orat. 135 a, Sapiens si algebis, tremes. I. P. 95 b, Timidus ac tremens. & 101 a, Horrens, tremens. Quint. fra. 322 b, Trementi voce. Orat. 205 a,*
Africa terribili tremis horrida terra tumultu. Ex Ennio.
 † Syntaxis. *Animo tremere, toto pectore. Timidus è tremens. Horrens, tremens.*
TREMOR, oris. Tusc. 213 a, Terrorem pallor & tremor, dentium crepitus consequitur. Pro Flac. 148 a, Tamen id quod dixit, quanto cum pudore, quo tremore & pallore dixit? * Academ. 13 a, Qui distingueretur tremor ille & pallor?
TREMVLVVS, a, um. *tremens, tremebundus.* de Diu. 83 a, *Haud modico tremulo fundens è gutture cantus.* Poëtæ.
 ¶ *Radiatus.* de Nat. 47 b, *Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam.* de Diuinat. 84 a, *Vidisti è clavo tremulos ardore cometas.*
 ¶ *Tremorem inducens.* I. A. *Tum fixum tremulo quatiens frigora corpus.* Poëtæ.
TREPIDATIO, onis. *metus, commotio.* pro Deiot. 147 b, Num quæ trepidatio? num qui tumultus?
TREPIDo, as. *metuo.* de Orator. 158 b, At Romanus homo, &c. corde suo trepidat.
TRES. * Tusc. 212 a, Sic quatuor perturbationes sunt, tres constantiæ. Att. 167 a, Dormiit ad horas tres.
TRES tabernæ. Att. 7. 28, 29, 30.
TRES viri. cont. Rul. 72.
TREVIRI, *populi Gallie.* Epist. 102 a, Tre viros vites censeo: audio capitales esse: malle auro, argento, ære essent. *Iocus ex ambiguis: intelligit enim triumviratum Cæsaris, Pompeij & Crassi: qui tres viri, si ex auro, aut argento, aut ære flando, feriendo essent, nulli nocere possent.*
TRIANGVLVS, li. de Nat. 51 a, Grues cùm maria transmittunt, trianguli formam efficiunt. & ibid. Basis trianguli, quam grues efficiunt.
 * **TRIANGVLVS**, a, um. de Diuin. 127 a, Ea triangula illi & quadrata nominant.
TRIARIVS, rij. Att. 64 b. de Clar. 189 a.
TRIBVARIVS, a, um. *ad tribus pertinens: nam à tribu dicitur.* pro Planc. 268 b, In hoc sodalitorium tribuario crimine. 266 b, Tribuaria res.
TRIVENDVS, a, um: & **TRIVENDVM**. *credendum.* de Diu. 138 b, Nihil proflus somnijs tribuendum est.
 ¶ *Imponendum onus, habendus honor.* de Amic. 110 a, 109 b, Tantum cuique tribuendum est, quantum ille quem diligas atque adiuues, sustinere possit. * pro Corn. 62 b, Quo minus per populum Rom. beneficiorum virtutis causa tribuendorum potestatem imperatoribus nostris deferaimus? ibid. Legem populum Rom. iussisse de civitate tribuenda. ibid. Præmij tribuendi potestatem nullam habemus.
 ¶ *Ascribendus, veiciendus in.* pro Pomp. 5 b, Initia illa præclara non felicitati eius, sed virtuti: extrema autè hæc non

culpæ, sed fortunæ tribuenda videntur.
TRIBVLIS, lis. *curialis.* Q. de Pet. 209 b, Qui apud tribuleis suos plurimum gratia possunt. Att. 17 a, C. Herennius tribulis tuus est. in Vatin. * 36 b, Marci & Peligni tribules tui. pro Planc. 260 b, Tribules decuriare Epist. 225 a, Tribulis Lucius, & municeps, & familiaris meus. pro Sext. Roscio 15 b, Quali verò mihi difficile sit quamvis multos nominatim proferre vel tribuleis, vel vicinos meos, qui suos liberos, quos plurimi faciunt, agricolas assiduos esse cupiunt.
TRIVNALIS, lis. *proprie iudicis sella, piteal.* I. V. 127 b, Prætor de sella ac tribunali pronunciat, si quis, &c. de Orat. 98 b, Nobis in tribunali Q. Pompeij prætoris urvani sedentibus. de Cl. 192 a, Hoc oratori contingat, vt cùm auditus sit cum dicturum, locus in subsellijs occupetur, compleatur tribunali, &c. in Vat. 33 a, Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunalibus. * Postquam 200 b, Cùm homines in tribunali Aurelio palam conscribi centurarij; vidisset. pro Dom. 224 a, Cùm in tribunali Aurelio conscriberas palam non modò liberos, sed etiam seruos. pro Sest. 10 a, Ipsidem Coss. inspectantibus seruorum delectus habebatur pro tribunali Aurelio nomine collegiorum. I. P. 181 b, pro Aurelio tribunali delectus seruorum habebatur ab eo. Epistol. 36 b, Idque pro tribunali cùm aliquid ageretur, nonnullis in comitijs intelligi potuisse. & 37 a, Idque me arbitror Synadis pro tribunali multis verbis disputasse.
 † Syntaxis. *De sella ac tribunali pronunciat prætor. In tribunali sedere. Complectur tribunal. Pro tribunali dicere.*
TRIVNATVS, tus. *magistratus Tribunorum plebis.* pro Quin. 11 b, & Antequam. 197 a, de Orator. 87 a, Cotta qui tribunatum plebis petebat. pro Sest. 29 b, Fretus sanctitate tribunatus, Quin. frat. 316 b, M. Curio tribunatum ab Cæsare petiuit. 3 de Leg. 20. Tribunatus C. Gracchi quid iuris bonis viris reliquit? 7 Famil. 18. Tribunatus commoda, dempto labore militiæ, 3 de Leg. 33 a, Vitia quidem tribunatus præclare Quinte perspicis. *Qu. frat. lib. 2, 165 a, Auferre tribunatum. de Amic. 39 a, De C. Gracchi autem tribunatu quid expectem, non licet augurari. 2. Offic. Perniciosè enim Philippus in tribunatu, cùm legem Agrariam ferret. * de Orat. 87 a, Drusi tribunatus pro Senatus auctoritate susceptus, infringi iam ac debilitari videretur. Epistol. 98 b, Huic neque tribunatum, neq; præfecturam, neq; vilius beneficii certum nomen peto, &c. quo ego minus etiam hinc cum ornes gloriosi insignibus. cont. Rul. 68 b, 69 a, Non enim natura, nec dissidio, neque odio penitus insito bellum necio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu. pro Dom. 239 a, Ea iura constituisi in præclaro tribunatu tuo.
TRIVNITIVS, a, um. contra Rul. 194 b, & I. A. 157 a, Tribunitius furor. Att. 63 a & Qu. fr. 316 b, Tribunitij candidati. I. A. 253 a, Tribunitius vir post Red. in Senat. Tribunitius iustus. 2 de Leg. Agrar. Actio Tribunitia. pro Dom. sua, Tribunitia libido. 2 de orato. 120 a, Quum Tribunitia potestas esset constituta. 3 de Leg. Tribunitia potestas in seditione, & ad seditionem nata, cuius primus ortus inter arma ciuium, & obsessis & occupatis vrbis locis procreatus. ibidem. Tribunitia potestate plebi à patribus concessa, arma ceciderunt: restincta seditio est: inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putarint: in quo vno iudicij ciuitatis salus. ibid. De Tribunitia potestate taceo. ibid. In Tribunitia potestate inest quiddam mali: sed bonum quod est quæsitum in ea, sine isto malo non haberemus. ibid. Tribunitium mucronem exacuit in nos. in Rull. Tribunitiæ leges. 2. Fami. Tribunitij terrores. 16 Fam. Qu. Ciceronis, Tribunitijs aut priuatis consilijs res est munienda.
 † Syntaxis. *Tribunitius iustus. Exacuit Tribunitium mucronem.*
TRIVNVVS, ni. *quasi ephorus, apud Romanos populi defensor & custos. Tribunus militum, magister militum.* de Leg. 187 a, Vt Lacedæmone ephori regibus oppositi sunt. sic apud nos cõsulibus tribuni. pro Qu. 5 a, Appellantur tribuni: à quibus cùm esset certum auxilium petatum, tamen, &c. & 5 a, & 11 b, Non est iudicio defendere, cum auxilium à tribunis petas. & ibid. Ita tamè more & instituto, per eum magistratum, qui auxilij causa constitutus est. & 12 a, Quid, si M. Brutus intercessit? videturne intercessisse appellatio tribunorum, non more, sed auxilij causa? de Orato. 126 b, Tribuni ex templo pulsi, cùm incedere rogatione vellet. Att. 269 a, Nemo tribunus plebis, nemo alio magistratu autor extitit. pro Dom. 224 a, Hæc furiosa vis vesani tribuni plebis. de Prou. 79 b, Si patritius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas fuisse. Q. fra. 311 b, Tribuni ærarij, (qui militibus pecuniam numerabant) condemnarunt. & 317 a, Qui vnà cum senatoribus & equitibus iudicabant. Epist. 243 b, Quinq; cohortes sine legato, sine tribuno militum.*

litum, denique etiam sine centurione vlllo apud Philome-
lum confederunt. *Qu. frat. 316 a.* Hoc autem est eius quo-
tidianum, se ne tribunum militum quidem facere. *pro*
Cluent. 38 a. Qui M. Aemilio, clarissimo viro, legati & pre-
fecti & tribuni militares fuerunt. de Senect. 83 a. Cùm tri-
bunus militaris depugnauit apud Thermopylas. de Ami-
113 b, *Lex C. Papyrij de tribun. pleb. faciendis.* *Epist. 170*
b. Cùm tribuni pleb. edixissent, senatus adesset ad xiiii.
calend. Ianuar. haberentque in animo de præsidio Coss.
designatorum referre. *Acad. 16 b.* Tantum enim te mo-
dò monuit, vt caueres, ne quis improbus tribunus plebis,
quorum vides quanta copia semper futura sit, arriperet
te, & inquireret, qui tibi constares: cum idem negares
quicquam certi posse reperiri, idem comperisse te dixis-
ses. * *pro C. Corn. 1.* Cùm is tribunus plebis duas leges tu-
lisset in eo magistratu. *pro M. Scav. Inquirenti tribuno*
plebis ibid. Vexatus à tribuno plebis. *cont. Rull. 68 b.* In-
eunt tandem magistratum tribuni plebis. *Concio tãdem*
expectata P. Rullij: quod & princeps erat agrariæ legis, &
truculentius se gerebat quàm cæteri. Iam designatus alio
vultu, alio vocis sono, alio in cessu esse meditabatur: ve-
stiti obsoleiore, corpore inculto, & horrido: capillator
quàm ante, barbaque maiore: vt oculis & aspectu denun-
ciare omnibus vim tribunitiam, & minitari Reipub. vide-
retur. Legem hominis concionemque expectabam. *Lex*
initid nulla proponitur: concionem inprimis aduocari
iubet, Explicat orationem sanè longam, & verbis valdè
bonis ibid. Quid diceret. Hoc ille vtrum insidiarum causa
fecerit, an hoc genere eloquentiæ delectetur, nescio. *ibid.*
De lege agraria nescio quid voluisset eum dicere suspicia-
bantur, contra Rull. 69 a. Per sæpe seditiosis atque impro-
bis tribunis plebis boni & fortes consules obstitērunt. *ibi-*
dem. Per tribunum plebis, quem maiores præsidem liber-
tatis custodemque esse voluerunt, reges in ciuitate con-
stituti. *ibidem.* Iubet lex, tribunum pleb. qui eam legem
tulerit, creare Decemuiros per tribus septendecim. *contra*
Rull. 69 b. *Quæro à populari tribuno pleb. ibidem.* Hoc
tribuno pleb. potissimum venit in mentem, populam Ro-
manum vniuersum priuare suffragijs: pauca tribus non
certa conditione iuris, sed sortis beneficio fortuito ad vsur-
pandam libertatem vocare. *ibidem.* Ne hoc quidem vi-
dit. *ibidem.* Hoc idem de cæteris sacerdotijs Cn. Domi-
tius tribunus pleb. vir clarissimus tulit. *ibidem.* Videte
quid intersit inter Cn. Domitium tribunum pleb. homi-
nem nobilissimum, & P. Rullum, qui tentauit, vt opinor,
patiētiam vestram, cum se nobilem esse diceret. *pro Dom.*
236 b. Non collegium pontificū affuisse? Præsertim cum
tribunus pl. vel denuntiare potueris, vel etiam cogere? Es-
to collegium non adhibuisti, & C. Posuerat auctoritatem in
vno. *pro Dom. 227 a.* Est inuentus tribunus pleb. qui con-
sularibus copijs instructus, omni impetu furoris in eum
ciuem irruerit. & b. *Quid?* vt tribunus pleb. idem esse non
potest pontifex? *pro Dom. 238 a.* Si tribus pl. verbis non
minus pnceis & penè solennibus bona cuius cuiuspiã con-
secrarit. *ibidem.* Vidimus hoc idem Cn. Lentulo Censori
tribunum pleb. facere. Nusquid igitur is bona Lentuli re-
ligioni obligauit? Sed quid ego cæteros? Tu, tu inquam,
capite velato, concione aduocata, foculo posito, bona tui
Gabinij, cui regna omnia Syrorum, Arabum, Perifarumq;
donaras, cōsecrasti. *de Leg. 185 b.* Plebes quos pro se con-
trà vim auxilij ergo decem creassit, tribuni eius sunt:
quodque ij prohibessint, quodque plebem rogassint, ra-
tum esto: sanctique sunt: neve plebem orbam tribunis
relinquunt. *Attic. 10 b.* Vt legem de religione Fufius tri-
bunus pleb. ferret. *Att. 11 a.* Tribuni non tam ærati, quàm
vt appellantur, ærarij. *Q. frat. 311 b.* Racilius vnus est hoc
tempore tribunus plebis. & 317 a, Drusus erat de præua-
ricatione à tribunis ærarijs absolutus, in summa quatuor
sententijs.

TRIBUO, is. do, præsto, impertio. *Offic. 4. a.* Hominum societa-
tem tueri, & suum cuiq; tribuere. item: O' dij immorta-
les, vobis enim tribuam, quæ vestra sunt: nec verò possum
meo tantum ingenio dare, vt, &c. *Attic. 246 b.* Vt ergo in
eiusmodi re tribues nobis paulum operæ. *Offic. 10 a.* Pri-
mum illud est in officio, vt ei plurimum tribuamus, à quo
plurimum diligimur. & 33 b. Cùm philosophiæ multum
discendi causa temporis tribuissim. *de Orator. 151 a.* Sed
plus operæ foro tribuebat, amicis, rei familiari. *de Amic.*
98 a. Qui maiores mortuis tam religiofa iura tribuerūt. *pro*
Mil. 119 b. Tribuere misericordiam alicui, *Epistol. 55 b.* &
Offic. 12 b. Tribuere officium alicui. *de Orator. 89 a.* Tamē
huic ipsi multa tribuit & concedat necesse est. *de Cla.*
192 a. Tribuere sapientiam eis, qui eam sibi arrogant. *Qu.*
frat. 198 a. Tribuere humanitatem alicui. *de Orator. 112 b.*
Cui primum hunc honorem tributum puto. Epistol. 69 a.
Tribuere præconium alicui. de Natur. deor. 1 b. Tribuere

pietatem, sanctitatem, & religionem numini deorum. *pro*
Cæl. 42 a. Tribuere silentium orationi alicuius. *pro Corn.*
62 b. Tribuere beneficium, tribuere præmium, tribuere ci-
uitatem. *de Somn. 131 a.* Quis animis hanc naturam esse
tributam neget? *Quin. frat. 327 b.* Pompeius Miloni nihil
tribuit, omnia Guitæ. *Orat. 202 a.* & *de Cl. 172 a.* Vt non
sine causa Demosthenes tribuerit primas & secundas &
tercias actioni. *de Clar. 169 b.* Tribuere suauiloquentiam
alicui. * *de Orato. 150 b.* Me, &c. tantum tribuisse doctri-
næ temporis. *Epistol. 181 b.* In reliquis officijs cui tu tri-
buisti, excepto Cæsare, præter me vt domum ventitares,
Epistol. 229 a. Ego autem tribuo nonnunquam in vulgus,
sed plerunque necessarijs in hoc tempore.

¶ *Desero, habeo honorem, optime volo. de Clar. 181 b.* Ille mihi,
benevolentia credo ductus, tribuebat omnia. *Attic. 54 b.*
& *de Fin. 79 a.* Pater eius, cui semper vni tribui plurimum.
Epistol. 113 b. Si ei tantum tribueris, quantum cui tribuisti
plurimum. *Epistol. 207 a.* Cùm vniuerso ordini publicano-
rum multū semper libentissimè tribuerim. *Offic. 16 a.* Pom-
peius hoc mihi tribuit, vt diceret se frustra, &c. *Epistol. 46 a.*
Tantum tibi tribuo, quantum mihi arrogo. *de Amic. 97 b.*
Tu autem quòd tantum mihi tribuis, quantum ego nec
agnosco, nec postulo, facis amice. *Offic. 21 b.* Qui aliquid
tribuunt voluptati.

¶ *Diuido. de Clar. 178 a.* & *Orat. 198 a.* Tribuere rem vni-
uersam in partes.

TRIBUOR, ris. *adhibeor. pro Syl. 168 b.* & *de Diuin. 81 a.* Nec
testimonio fidem tribui conuenit, nec defensionis auto-
ritatem.

¶ *Ascribor. Epistol. 27 a.* Quod illi tribuebatur ignauitiæ, de
nobis id existimari posse non arbitror.

* ¶ *Diuidor, dis tribuor. Orator. b.* Quæ sint eius generis siue
formæ, siue partes, vt in eas tribuatur omnis oratio.

TRIBUITVR. *affurgitur. de Sen. 90 b.* Nusquam tantum tri-
buatur ætati.

TRIBVS, bus. à tribuendo, hoc est, distribuendo appellata. *de Leg.*
185 a. Populi partes in tribus distribuunt. *Tribuum alie*
rustica, alie vrbane Rustice tribus laudatissime eorum qui rura
habent: Urbane verò, ignominie etiam, desidia, probro. Itaque
quatuor sole erant à partibus vrbis, Suburbana, Palatina, Collina,
Æquulina. Plin. lib. 18. cap. 3. Alie atq; alie in ius vrbis Tribus
fuerunt, sed Ciceronis etate triginta quinq;. *I. V. 78 b.* Credent
omnes v & xxx Tribus homini grauissimo. *in Rull. 69*
b. Quæro à populari Tribuno plebis equando nisi per
xxxv Tribus creati sint, scilicet Tribuni pleb. *I. A. 207 b.*
Num quisquam est vestrum, qui tribum non habeat? cer-
tè nemo, atqui illum quinq; & triginta Tribus patronum
adoptarūt. *In libris autem Ciceronis quæ extant, nominatæ tan-*
tiùm xv 111 leguntur. pro Plan. 267 a, b. Terentina, Volti-
nia, LEMONIA, Veientina, CRUSTUMINA. eadem 270 a, Ani-
ensis. *in Rul. 81 b.* Romilia, Ottriculana, Narniensis. ea-
dem, 85 b, Pupinia. *pro Sest. 25 a.* Palatina. *in Vat. 36 b.*
Sergia. *Attic. 30 b.* Aemilia. & 63 a, Pontina siue Pompti-
na, Metia, Velina. *Epist. 117 b.* Quirina, Popilia. *Relique tri-*
bus apud alios auctores sunt, Cornelia, Claudia, Collina, Elquitina,
Falerina, Fabia, Galeria, V'fentina, Papyria, Pollia, Publicia, siue
Publicia, Suburbana, Scapina, Stellatina, Sabatina, Tromentina,
Vesuvia. Sunt tamen qui putent, Romiliam & Quirinam, eandem
esse: itemque, Sabatinam & Fabiam: atque in earum locum repo-
nant Pontinam & Athesinam: Vide Alexandri Geniales. Iam lo-
quendi modos subiiciemus. pro Muræ. 134 a. Multas sibi tri-
bus, quæ ex municipijs Vmbriæ conficiuntur, adiunxit. *pro*
Cluent. 42 b. In ærarijs referri, ac tribu moueri. *de Orator.*
134 a. Censor Centurionem quendam notatum, Tribu
mouit. *I. A. 161 a.* Aut tum cùm es factus Augur, vnam Tri-
bun sine Decurione ferre potuisset. & 234 a, Africanus
duas tantum Tribus tulit. *Attic. 13 a.* Quinomos in Tri-
bu pronunciauerit, si non dederit, impune sit. *I. V. 70 b.* Di-
uiores omnium tribuum. *Illud quoque nosandum proprium*
Tribus nomen sine adiectione vsurpari aufferendi casu. I. V. 70 b.
Inuentum tamen esse fortem amicum ex eadem familia
Q. Verrem Romilia. & Philipp nona, Sulpicij LEMONIA,
& *Epistol. 117 b.* C. Septimius T. F. Quirina. *subaudi Tribus.*
pro Cornel. 60 b. Certa Tribu, certo numero esse. *pro C.*
Cornel. 1. Nec criminosis, tribus ad legem accipiendam,
quàm ad Collegam reddendum priuatam introuocare.
* *de Orator. 88 a.* Is non accurata quadam orationis
copia, sed nutu atque verbo, libertinos in vrbanas tri-
bus transfudit. *contra Rull. 69 a, b.* Iubes caput legis tribu-
num plebis, qui eam legem tulerit, creare Decemuiros
per tribus septendecim: vt quem nouem tribus fecerint,
is Decemuir sit. *ibidem.* Pauca tribus non certa condi-
tione iuris, sed sortis beneficio fortuito ad vsurpandam
libertatem vocare. & 70 a, Sortietur tribus idem Rullus
homo felix: educet quas volet tribus: quos nouem tri-
bus Decemuiros fecerint, ab eodem Rullo educet. *ibid.*
Aliquid

Aliquid se nouem tribunum notis hominibus debere confitebuntur: reliquis verò sex & viginti tribubus nihil erit, quod non putent posse suo iure denegare. contra Rul. 81 b, Ordo tribuum negligatur. contra Rul. 81 b, Respondit à Romilia tribu se initium esse facturum. pro Planc. 266 b, Non intelligo quamobrem fenatus hoc vno in genere tribus edi voluerit ab accusatore: neque eandem editionem transfulerit in ceteras causas. ibidem. Cuiuscunque tribus largitor esset, ibidem. Quam quisque tribum turpi largitione corrumpere: eum maximè his hominibus, qui eius tribus essent, esse notum. Ita putauit Senatus, cum reo tribus ederentur hæ, quas is largitione deuinctas haberet. pro Planc. 268 a, Si vel sua, vel ea, quæ maximè esset cuique coniuncta, tribus ederetur, ibidem. Quas tribus edidisti? Terentinam credo, ibidem. Cuius tribus venditorem & corruptorem & sequestrem Plancium fuisse clamitas, eam tribum profecto, seuerissimum præfessit hominum: & grauissimum, edere debuisti. At Voltiniam: libet enim tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari: hanc igitur ipsam cur non edidisti? Quid Plancio cum Lemonia? quid cum Veientina? quid cum Crustumina? Nam tertiam etiam, quæ non iudicaret, sed quæ reijceretur, esse voluisti? ibidem. Dubitatis quin eas tribus, in quibus magnas necessitudines habuit Plancius, cum ille non ediderit, iudicari officiis ab hoc obseruatis, non largitione? pro Planc. 267 b, Ut huic & suam tribum, & ab hoc seruatas ederent, ibidem. Voltinia tribus ab hoc corrupta. Terentinam habuerat venalem. ibidem. Si reus tribus ederet, Voltiniam fortasse Plancius propter vicinitatem ac necessitudinem suam non edidisset? pro Planc. 270 a, Cum tribus plerasque cum Plotio tulerit Plancius. ibidem. Et ais, prioribus comitijs Aniensem à Plotio, Terentinam à Plancio tibi esse concessam: nunc ab utroque eas auulsas, ne in angustum venirent. & b, Iacturam suarum tribuum fecisse. ibidem. Plures te testes habere de Voltinia, quam quot in ea tribu puncta tuleris. pro Sest. 25 a, Tribum suam non tulit: Palatinam denique, per quam omnes illæ pestes vexare populum Romanum dicebantur, perdidit. in Vatin. 36 b, Nec post Romam conditam præter te tribulem quandam tribum Sergiam perdidisse. de Leg. 185 a, Censores, &c. populi partes in tribus deferunt. (*al. distribunt*) & 193 a, Descriptus populus censu, ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad suffragium auxilij, quam fusè in tribus conuocatus. Atticar. 30 b, At quam comparem basilicæ, nisi tribum Aemiliam? & 63 a, Tribus habet Pontinam, Veliam, Meriam.

TRIBVTARIVS, a, um. *stipendarius, vestigialis*. I. V. 234 a, Tabellæ non commendatiuæ, sed tributariæ. & ibidem, Tributariæ literæ.

TRIBVTIM, *per singulas tribus*. pro Muræ. 140 a, Si gladiatoribus vulgò locus tributum esset datus. & 141 a, Spectacula tributum sunt data. pro Flacc. 148 a, Tributim & centuriatim descriptis ordinibus. Attic. 64 b, Scæurus populo tributum domi suæ satisfecerat.

TRIBVTIO, onis. *distributio*. de Natur. 12 a, Eam esse naturam, vt omnia omnibus, paribus paria respondeant: hanc *ισοουσιαν* appellat Epicurus: id est, æquabilem distributionem.

TRIBVTVM, ti. *omne id appellatur, quod à subditis domino, Regi, Reipubl. tribuitur & penditur*. I. V. 135 a, Siculi ex censu quorannis tributa conferunt. & 169 a, Imacharenses tributum ferre coëgisti. pro Flacc. 150 a, Duæ rationes pecuniæ conficiendæ: aut versura, aut tributo. & 155 b, Mensa publica numerat aut ex vestigali, aut ex tributo. Epistol. 35 a, Cum ad me aditum esset ab iis, qui dicerent à se intolerabilia tributa exigi. ad Brut. 289 a, b, Tributum, &c. centesima collatum, impendentij censu locupletum. I. A. 178 a, Pecunia, quæ nos à tributis possit vindicare. Epistol. 201 a, Vt optumè meritis militibus promissa soluantur: quod fieri sine tributo posse non arbitror. Atticar. 84 b, & 85 a, Ei tamen si nunc soluitur, tricesimo quoque die talenta Attica triginta: & hoc ex tributis. Quint. fratr. 294 b, Sumptus & tributa ciuitatum tolerari æqualiter. Officior. 48 b, Danda est opera, ne tributum sit conferendum. & 49 a, Vnius imperatoris præda finem attulit tributorum. * I. V. 169 a, SC. de tributo conferendo. pro Flacc. 150 a, Nec tributum confectio vlla recitatur. Atticar. 289 a, Obdurescunt magis quotidie boni viri ad vocem tributi, quod ex centesima collatum impudenti censu locupletum in duarum legionum præmijs omne consumitur.

TRIBVTVS, a, um. *atributus*. de Orat. 156 a. Plus enim aliquanto attulisti, quam tibi esset tributum à nobis ac de-

nunciatum. Offic. lib. 1, Generi animantium omni à natura tributum est, vt se, vitam, corpusq; tuatur, &c. Offic. 21 b, Altera quæ propriè singulis est tributa.

¶ *Diuisus*. de Fin. 67 b, Omnem vim loquendi, in duas tributam esse partes.

¶ *Tributa comitia, quæ ex omnibus tribubus constabant*. de Leg. 183 a.

TRICAE, earum. *impedimenta*. Epi. 115 a, Vt plus biennium in his tricis moretur. Attic. 161, Ferre domesticas tricas.

TRICALINVM, ni. *locus in Sicilia*. I. V. 237 a.

TRICENVS, a, um. ad Her. 22 a, Paulò plus aut minus pedum tricenum.

TRICEPS, tis. Orat. 212 a, Tricipitem, non tricapitem dicimus. Tusc. 150 a, Triceps apud inferos Cerberus. & Orat. 212 b.

TRICESIMVS, a, um. Offic. 38 b, Tricesimo anno post. Epistol. 283 b, Tricesimo post die. Atticar. 84 b, Tricesimo quoque die.

TRICIES. I. V. 95, Ad tricies H. S.

TRICLINIVM, nij. *à tribus lectis sternendis dictum, conclauis, canaculum*. pro Muræ. 124 a, Atque ille rogatus, vt triclinium sterneret, stravit pelliculis hædinis lectulos punicanos. I. V. 170 b, Imperauit, vt in foro sibi medio lecti sternerentur. & 145 b, Quinquaginta tricliniorum lecti. de Orator. 133 a, Quando tandem Galba de triclinio tuo exhibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. Atticar. 221 b, Vt vix triclinium, vbi coenaturus ipse Cæsar esset, vacaret. Atticar. 222 a, Tribus triclinijs accepti *οἱ πρὸς αὐτὸν* valde copiosè. * I. V. 160 b, Cum Apronius è palestra redisset, & in triclinio, quod in foro Aenæ strauerat, decubisset.

TRICOR, aris. *nugor, megar ago*. Atticar. 244 b, Brutus Vedemum accusat: tricatur scilicet. & 234 b, Publius tecum tricatus est.

TRIDVVM, dui. pro Milon. 106 b, Clodius respondit, illum triduo, ad summum quadriduo esse periturum. de Leg. lib. 2, Cotta censet habendas triduum ferias.

TRIENNIVM, nij. Epistol. lib. 15, Biennium aut triennium est, quum virtuti nuncium remisisti. Quint. fr. lib. 1, Cum imperio fuisse in Asia triennium. I. V. act. 4, Triennium prouinciam obtinere. Academ. lib. 4, Triennium tardius. * de Clarif. 179 a, Triennio ipso minus quam Antonius.

TRIENS, tis. *assis pars sexta*. Atticar. 106 b, Dolabellam video Liuix testamento, cum duobus cohæredibus esse in triente. & ibid. Cum sciemus, quantum sit in trientis triente. ad Heren. 4 b, Lex frumentaria de semissibus & trientibus.

TRIERARCHVS. *trieris, triremis nauis præfectus*. I. V. 86 b, * Sese cum esset trierarchus, & Verrem ex Asia decedentem prosequeretur.

TRIETERIS, dis. *trium annorum spatium*. de Nat. deor. 71 a, Trieterides à Dionysio quinto constitutæ putantur.

TRIGESIMVS, a, um. de Sen. 80 b, & pro Flac. 150 b, Cuius à morte iam tertius & trigessimus est annus.

TRIGINTA. pro Clu. 33 a, In consilium erant ituri iudices triginta & duo: sententijs decem & sex absolutio confici poterat.

* **TRINYMVS**, i. Plauti comædia. de Orat. 112 a, Vt ait ille in Trinummio.

TRINVNDINVM, ni. *ternæ mundinæ, trinum mundinum*. in Anton. 195 b, Vbi promulgatio trinundinum. Epistol. 261 a, Neque se iam velle absente se rationem haberi sui, se præsentem trinundinum petiturum. item: Lex non iure lata dicebatur, nisi trinundino antè esset promulgata. pro Dom. sua, Trinundinum accusatio. pro C. Cornel. Ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset.

TRINVS, a, um. I. P. 100 a, Nulla trinis æstiuis gratulatio. Att. 58 b, Casu enim trinis acceperam & 181 a, Tullia mea venit ad me, mihiq; literas reddidit trinas.

TRIONES, num. *boves*. de Nat. 47 a,

Quas nostri septem soliti vocitare triones.

TRIPARTITVS. *adverbium*. ad Her. 30. Top. 25, & Tusc. 5.

TRIPARTITVS. vel **TRIPERTITVS**. ad Her. 11 b, Argumentatio breuissima est tripartita. de Inu. 43 b, Oratoris ars tripartita. I. V. act. 5, Tripartita causa. Acad. lib. 1, Tripartita bonorum ratio. & pro Sest. 23, * Orator. 203 a, Tripartita varietas.

* **TRIPERTITVS**. L. **TRIPARTITVS**.

TRIPLEX, cis. Tusculan. 152 b, Plato triplicem finxit animam. Academ. libro primo, Ratio triplex philosophandi. Atticar. lib. 13, Remittere triplices literas. *id est, tribus respondens*.

TRIPLICITER. ad Her. 37 a, Cõmutabimus tripliciter rem.

TRIPLVS, a, um. de Vniu. 199 a, Deinde instituit dupla & tripla interualla explere.

TRIPTOLEMVS, mi. ad Her. 25 b,

TRIPVDIAN, tis pro Sest. Sed illum totiam in funeribus Reipub. exultantem, ac tripudiantem, legum, si posset, laqueis confringeret.

TRIPVDIVM, dij. de Diuinat. 123 b, Sed quia cum pulli pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere, & terram pauire, terripauim primò, post terripudiū dictum est: hoc quidem iam tripudium dicitur. cum igitur offa iam cecidit ex ore pulli, tum auspiciant tripudium solistimū nunciant. & 112 b, Etiam si tripudium solistimum pulli fecissent. & 85 a, Hoc quoq; quod dixi, coactum tripudiū solistimum dicitis. & ibidem, Tripudium fieri, si ex offa quid in solum caderet. de Nat. 27 b, Cum C. Flaminius tripudio auspicaretur, pullarius diem prælij committendi differebat, quòd pulli non pascerentur. * Epist. 83 b, Nec ex tripudijs solistimis aut soniuis tibi auguror.

TRIPVS, odis. *infrumentum tribus pedibus constans, quo mensæ sustinerentur.* de Natur. 67 b, Hercules, quem concertasse cum Apolline de tripode accepimus.

TRIREMIS, mis. *nauis tres remorum ordines habens.* in Verr. 244 b, Nauem maximam triremis instar ædificauit.

TRIS, pro **TRES**, in accusatiuo. Acad. lib. 4.

TRISTICVLVS, a, um. de Diu. 101 a, Paulus filiolum suam animaduertit tristiculam.

TRISTIFICVS, a, um. de Diu. 82 b,
Tristificas certant Neptuno reddere voces. & 84 b,
Voces tristificas chartis promebat Hæruiscis. Poëtæ.

TRISTIS, ste. *mæstus, moerens, dirus.* (.remissus, hilaris, bono animo. I. V. 206 b, Is tristis & conturbatus domum redijt, de Diuin. 93 a, Qui cum te tristem vidisset, bono animo esse iussit, pro Cæl. 40 a, Cum tristibus seuerè, cum remissis iucundè &c. viuere pro Mur. 134 b, Vidēsne illum tristem, demissum iacet, diffidit, &c. de Orat. 235 b, Seuerus ac tristis vultus. de Clar. 174 b, Triste ac seuerum genus dicendi. Attic. 116 b, Cum dedissem ad te literas tristes, & metuo ne veras. de Diuinat. 115 b, Cum tristissima exta sine capite fuerint, quibus nihil dirius videtur esse. & 100 b, Quod auspiciis tristissimum visum est. I. P. 86 a, Omnibus tristissimis aliquem exeuntem persequi. de Finib. 89 b, Maiores nostri ærumnas tristissimo verbo nominauerunt. a Brut. 90 b, Tristes de Bruto nuncij afferbantur. de Prou. 78 a, Medium illud tristissimum tempus, &c. pro Muræ. 134 a, Quid sua fors? tristis, atrox, &c. pro Quint. 10 b, Quintius natura tristi ac recondita fuit. Epist. 23 a, Tristia tempora. (.secunda tempora. & 57 b, Tuorumq; tristissimo meo tempore meritorum erga me memoriam conferuabo.

† Syntaxis. *Tristis & conturbatus. Tristis.* (.remissus. Tristis, demissus. Omne tristi persequi aliquem.

TRISTIVS, Epistol. 57 a, Quo facilius quibus est iracundior, respondere tristius posset. de Senectut. 91 a, Adolescentes grauius ægrotant, tristius curantur. id est, diffidulus.

TRISTITIA, tiæ. *seueritas.* (.lætitia, hilaritas. Att. 200 a, Hilaritatem illam, qua hanc tristitiam temporum condiebamus, in perpetuum amisit. 128 a, Tristitiam illorum temporum non subijstem. de Amic. 108 b, Tristitia autem, & in omni re seueritas absit. de Clarif. 173 a, Homo ipsa tristitia & seueritate popularis. de Orator. 115 a, Iudex tum ad tristitiam, tum ad lætitiā est contorquendus. de Natur. de. 46 b, Recessus solis, quasi tristitia quadam contrahit terram. de Orator. 87 a, Vt cum lauti accubuisset, tolleretur omnis illa superioris tristitia sermonis. Epist. 70 b, Lacrymis & tristitiæ te tradidisti. de Orator. 130 b, Tristitiam & seueritatem mitigare & relaxare. Offic. 8 b, Lenitate verbi tristitiam rei mitigante. Postquā. 207 a, Cum eum præter simulatam versutāque tristitiam nulla res commendaret. * de Orator. 140 a, Nihil tam facile, quam multitudo à tristitia & sæpe acerbitate commodè ac breuiter, & acutè & hilarè dicto deducitur. de Natur. de. 123 b, Quam illorum tristitiam atque acerbitatem fugiens Panætius. Epistol. 38 b, Si de tua proluxa beneficaque natura limauit aliquid posterior annus propter quandam tristitiam temporum.

† Syntaxis. *Temporum tristitiam subire. Tristitia & seueritate popularis. Indicem ad tristitiam conuoluerit. Tristitia & acerbitas.*

TRITIA, vel **TRITTIA**, oppidum. Att. 90 a.

TRITICVM, ci. *frumentum.* de Diuin. 96 b, Midæ dormienti formicæ tritici grana in os congesserunt. * I. V. 186 a, Huic iste annos singulos cum sexaginta tritici millia modium imperauisset, pro tritico numos abstulit. de Diuinat. 122 a, Vtilla tritici grana in os pueri Midæ congesta. Offic. 62 b, Tritici vilitas. Epistol. 189 b, Cassij. Teruis tetradrachmis triticum penes Dolobellam est: nisi quid nauibus Laodicenorum supportarēt, citò fame pereat necesse est.

TRITON, onis, *monstrum ex homine & pisce conflatum.* de Na-

tur. deor. 16 b, Qualis ille maritimus Triton pingitur, nautantibus inuehens belluis adiunctis humano corpori. Attic. 28 a, Sed ne de istis quidem piscinarum Tritonibus poterit se iactare. *de hominibus quibusdam hoc dicitur.*

TRITONIA armipotens, &c. id est, Pallas. Antequam. 196 b.

TRITVS, a, um. *decantatus, contritus, peruagatus, contemptus.* de Clarif. 191 a, Via laudis, quam maiores eius ei tritam reliquerunt. I. A. 154 a, Iter illud quod tritum in Græciam est. Academ. 44, Verbum vsitatum ac tritum. Offic. 7 b, & 67 b, Tritum sermone vel vetustate prouerbium. de Diuinat. 1110 b, Sic Sorites satis Latino sermone tritus est. pro Flacc. 160 a, Quid potè in Græco sermone tam tritum ac celebratum est? quàm si quis, &c. item: Res trita, communis, & peruagata. Epistol. 135 b, Habere aures tritas, notandis generibus poetarum. de Cl. 175 b, Tritæ nostrorum hominum aures, & erudita ciuitas. * Orator. 197 b, Quòd inusitatas vias indagemus, tritas relinquamus.

† Syntaxis. *Vias tritas relinquere. Iter in Italiam tritum. Verba vsitata ac trita. Tritum vetustate ac sermone prouerbium. Tritum, commune, & peruagatum. Tritas habere aures.*

TRITVS, tus. de Natur. 31 a, Lapidum conflictu atq; tritu ignis elicitur.

TRIVIUM, uij. *area in vrbe, siue spaciū, quod se findit in tres vias, aut ubi tres viæ concurrunt.* cont. Rul. 62 a, In triuijs aut in compitis auctionari. pro Mur. 126 b, & de Diuin. 106 a, Arripere maledictum ex triuio.

TRIVMPHALIS, le. I. P. 89 b, Prouincia, quæ fuerit ex omnibus vna maximè triumphalis. in Syl. 275 a, Bis triumphalem fieri. I. P. 91 a, Porta triumphalis. & 92 b, Vehicula triumphalia.

TRIVMPHO, as. *triumphum ago.* Apud Romanos dicebamus, *Capitolium curru inuehor, in Capitolijs cum insigni illa laurea inuehor* pro Muræ. 126 b, Sedere in equis triumphantium prætextati potissimum filij solent. & ibidem, Vt rebus communiter gestis penè simul cum patre triumpharet, & 127 b, Pater amplissimè atque honestissimè ex prætura triumphauit. pro Planc. 272 a, Ijs commissi sunt magistratus, in quibus re bene gesta triumpharent. pro Pomp. 15 b, Quid tam inauditum, quàm equitem Romanum triumphare? at Pompeius triumphauit. Epistol. 24 b, Spes triumphis, in qua satis gloriosè triumpharem. pro Cluent. 20 b, Palam exultare lætitia, & triumphare gaudio. Att. 162 a, Meum factum abs te laudari triumpho & gaudeo. Lætaris, exultare, triumphare. I. V. 260 a, Lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas. Attic. 11 a, Plus accusatori dabatur, quàm postulabat, triumphabat. I. C. 104 b, Hoc ipsum in quo exultat & triumphat oratio mea. I. A. 234 a, Africanus de Numantinis triumphauit. & 217 b, Ex transalpinis gentibus triumpharunt. Attic. 99 b, Cæsar triumphat de sententia Catonis. pro Flacc. 152 b, A cinas pugil Olympionices, hoc est apud Græcos propè maius, & gloriosius, quàm Romæ triumphasse.

TRIVMPHATVR. Offic. 38 a, Vidimus ex ea vire triumphari, sine qua nunquam imperatores nostri ex transalpinis bellis triumpharunt.

† Syntaxis. *Ex prætura triumphare. Triumphare in magistratu. In spe triumphis triumphare. Gaudio triumphare. Exultare lætitiā, & triumphare gaudio. Hoc te laudare triumpho, & gaudeo. Oratio in hac re exultat & triumphat. Triumphare de, & ex hostibus. Triumphatur ex oppido.*

TRIVMPHVS, phi. *corona laurea, laurus, victoris ducis aut imperatoris pompa.* pro Cornel. 36 b, Qui tot habuit triumphos, quot ora sunt terrarum. de Somn. 127 a, Cum triumphum egeris. I. V. 256 a, Agere triumphum de aliqua re Epistol. 40 a, Ages victor ex inimicorum dolore triumphum. Officior. 16 a, Pompeius dixit, frustra se tertium triumphum depotaturum fuisse, nisi, &c. pro Muræ. 131 b, Derideatur de rege Pyrrho triumphus M. Curij. Epistol. 66 a, Quasi verò non iustissimi triumphis in Dalmatia res gesserim. I. V. 249 b, Viuum tu illum seruabas, quem per triumphum credo, quem ante currum tuum duceres. & 251 b, Ducere captiuos per triumphum. in Vatin. 36 b, Omnes ita te oderunt, vt repulsam tuā triumphum suum duxerint ad Heren. 40 b, Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata Epistol. 247 b, Si triumphis prærogatiā putas supplicationem. in Pis. 92 a, Quid est, quòd confecto formidulosissimo bello, coronam illam lauream tibi tantopere decerni volueris à senatu? I. A. 260 b, Is demum, est, mea sententia, iustus triumphus ac verus, cum bene de republ. meritis testimonium à consensu ciuitatis datur. in Pis. 92 b, Differes de triumpho: quid tandem habet iste curus? quid vincti ante currum duces? quid simulacra oppidorum? quid argentum? quid aurum? quid legati in equis, & tribuni? quid clamor militum? quid tota illa pompa

pompa? quid vehi per urbem? &c. * de Prouinc. 74 b, Decus illud & ornamentum triumphi minuendum nostra parsimonia non putauit. & 75 a, Eum ad triumphum deuocant. de Clarif. 188 a, Hanc gloriam testimoniūque Caesaris tuæ quidem supplicationi non, sed triumphis multorum antepono. ibidem. Ex quibus *Castellis* multi sunt triumphi. ibidem. Malim mihi L. Crassi vnam pro M. Curio dictionem, quam Castellanos triumphos duos. de Prouinc. 69 b, Quæ Macedonia multis victorijs erat iamdiu triumphisque pacata. Epistol. 260 b, Nobis inter has turbas Senatus tamen sequeus flagitauit triumphum. Atticar. 99 a, De triumpho nos moliri aliquid, extra urbem esse cum iustissima causa. ibidem. De ipso triumpho *cogitabis*, quem video, nisi Recipubl. tempora impedirent, *ἀπὸ τῶν ἄλλων*, Atticar. 99 b, Si omnes decreuissent triumphos. ibidem. Scripsi etiam ad ipsum, me quicquid possem numerorum ad apparatus sperati triumphi ad te redacturum. Q. frat. 322 b, Triumphum se postulare dixisset.

† Syntaxis. *Triumphum habere, agere, deportare, de, ex. Per triumphum aliquem ducere.*

* TRIUMVIR, i, Orator. 211 b, Planè duorum uirorum iudicium, aut trium uirorum capitalium, &c. dico nunquam. ibidem. Sed alijs ita loquor ut concessum est, &c. alijs ut necesse est, cum triumuirum, non triumuirorum, cum festertium nummum, non nummorum: quòd in his consuetudo varia non est. contra Rull. 69 b, Toties legibus agrarijs curatores constituti sunt Triumuii, Quinquuiri, Decemuiri. Quæro à populari tribuno plebis, equando nisi per xxxv. tribus creati sint? & 72 b, Tres viros illos xxxv. tribuum suffragio esse creatos.

TRIVMIRATVS, tus, *triumuirorum mensura*. de Cl. 175 a, Qui quidem in triumphatu iudicauerit contra P. Africani auunculi sui testimonium.

* TROAS, dis, Q. fr. 326 b, Quatuor tragœdias xvi diebus absoluisse cum scribas, &c. cum Electram & Troadem scripseris. *Alij Troadem legunt.*

TROCHÆVS, chæi. *choreus vel chorius, cordax*. de Orator. 159 b, Cum sint numeri plures, iambus & trochæum frequentem segregat ab oratore Aristoteles, qui natura tamen incurrunt ipsi in orationem sermonemque nostrum: sed sunt insignes percussiones eorum numerorum, & minuti pedes. * Orat. 215 b, Fugit spondeum & trochæum. ibidem. Contrà accidere in spondeo & trochæo: quòd alter ex longis constaret, alter è breuibis fieret. & 216 a, Trochæum, qui est eodem spatio, quo choreus, cordacem appellat. ibidem. Sed ita factos eos pedes esse, ut in eis singulis modus insit aut sesquipleus, aut duplex, aut par. ibid. Quod idem facit in trochæo, qui temporibus & interuallis est par iambus, sed èd vitiosus in oratione, si ponatur extremus, quòd.

TROEZEN, nis. *oppidum*. Offic. 61 b.

TROGINI, populis. de Diuinat. 125 b, Troginorum tetrarchia.

TROGLODYTAE, tarum. *populus Aethiopiae*. de Diuin. 127 b.

TROIA, iæ in Ver. 216 b, Aeneas fugiens è Troia. de Amic. 110 a, Neoptolemus Troiam capere potuit, ad Her.

TROIANVS, a, um. pro Mur. 143 a, Intus est equus Troianus. de Orat. 117 a, Tanquam ex equo Troiano. Epistol. 102 b, In equo Troiano, scis esse in extremo, Serò sapiunt. *proverbia sunt hæc tria: de quibus Erasmus.*

TROIANT, orum. de Diu. 125 b, & alibi sæpe.

TROI CVS, a, um. de Clar. 168 a, Troicis temporibus. Epistol. 67 a, Troicum bellum.

TROPHÆVM, phæi. *victoriae monumentum*. I. P. 99 a, Hic in Macedonia trophæa posuit, quæ bellicæ laudis victoriæque insignia & monumenta sunt. de Prou. 69 b, Macedonia, quæ antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed trophæis, quæ multis victorijs erat triumphisque pacata. pro Dom. 233 a, Non est habitandum in ea urbe, in qua trophæa de me videam constituta. de Inu. 71 a, Thebani aeneū in finibus statuerunt trophæum. pro Arch. 190 a, Nostra sunt trophæa, nostra monumenta ad Heren. 40 b, Urbs trophæis ornata, triumphis ditata. Tusc. 172 a, Salaminij trophæi memoria. * de Inu. 55 b, Quid hunc tanta Thebanorū gloria tunc claro atq; exornato trophæo, charius atque antiquius habere conuenit? Laminibus legendum contendit trophæum. I. V. 131 b, Vtrum hoc signum cupiditatis tuæ, an trophæum necessitudinis, an amoris indicium esse voluisti? de Fin. 86 b, Trophæorum recordatione leuaret dolorem suum.

† Syntaxis. *Trophæa ponere in templis, & constituere de hoste, Trophæa, monumenta, insignia.*

TROPHONIANVS, a, um. Attic. 90 a, Trophoniana Charonis narratio.

TROPHONIVS, nij. de Nat. 69 a, An Amphiarus deus crit,

& Trophonius? & 70 b, Mercurius is, qui sub terris habetur, idem Trophonius. de Diu. 96 a, Cum apud Lebadiam Trophonio res diuina fieret.

TROPVS, pi. *modus*. de Cl. 170 b, Verborum immutationes, quos appellant *τρίπους*. de Ora. 157.

TRUCIDATIO, onis. *caedes, clades*. I. A. 193 b, * Nullus ei ludus videtur esse iucundior, quàm cruor, quàm caedes, quàm ante oculos trucidatio ciuium. Qu. fra. 306 b, Cum grauitur de Clodianis incendijs, trucidationibus, lapidationibus quæstus esset.

TRUCIDO, as. *pluribus vulneribus concido*. I. C. 121 a, Qui nos, coniuges, liberos nostros trucidare voluerunt. I. C. 99 a & de Ar. 243 b, Quos ferro trucidari oportebat, eos nondum voce vulnero. pro Sext. R. 20 b, Ante oculos iudicum trucidari. Ep. 60 b, Qui senatum trucidare voluerunt. pro Pomp. 5 a, Qui vna die ciues Romanos necandos trucidandosq; denotauit. * cont. C. Ant. Ab equestri ordine quem trucidasti.

TRUCULENTER, atrociter, contra Rul. 68 b, Rullus truculentius se gerebat quàm cæteri.

TRUCULENTVS, a, um. *terribilis aspectu, trux, atrox*. pro Sest. 6. b, Alter truculentus & terribilis aspectu. de Nat. 47 b.

Aduersum caput huic Helice trucidata tuetur.

† Syntaxis. *Truculentus ac terribilis aspectu. Scelus nefarium ac truculentum.*

TRVDO, dis. *impello*. Att. 13 a, de Ar. 258, Quòd ne tradamur, dii immortales nos admonent. Tusc. 173 b, Trudi ad mortem. Att. 55 a, Cum se non ad iudiciam, sed ad supplicium praefens trudi videret. * Academ. In quorum societatem & hominem & sapientem trudere nefas esse.

TRVLLA, læ. I. V. 214 a, Erat etiã vas vinarium ex vna gemma pergrandi: trulla excauata cum manubrio aureo. ibidem. * Mittit etiam trullam gemmeam rogatum, velle eam se diligentius considerare.

TRVNCVS, ci. *stipes*. de Orato. 159 b, In arboribus truncus, rami, folia, non sunt nisi ad suam retinendam conseruandamque naturam. de Nat. 50 a, Trunci obducuntur libro aut cortice. de Senect. 88 a, Terra ex minutissimis seminibus tantos truncos ramosq; procreat. in Arat.

Denudat folijs ramos & cortice truncos.

TUSCUL. 208 b, Stirpes ægritudinis trunco cuncto omnes elidenda sunt.

¶ *Translatum*. Orat. 202 a, Non ad numerum articulus cadens, trunco magis toto se ipse moderans, &c. pro Rosc. 49 b, Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat.

¶ *Stolidus*. de Natur. 18 a, Qui potest esse in eiusmodi trunco sapientia? I. P. 183 b, Qui tanquam truncus atque stipes, si steterit modò, posset sustinere tamen titulum consulatus.

TRVTINA, næ. *statera*. de Orator. 123 a, Ad ea probanda, quæ non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur.

TRVX, cis. *truculentus, atrox*. cont. Rull. 79 b, Horridus & trux tribunus pleb. de Diu. 136 a, Ceruice anguina, aspectu truci. de Nat. 47 a.

E' trubicusq; oculis duo feruida lumina flagent.

Tv, *persona tua*. pro Rab. 92 b, Tu mihi etiam legis Portiæ, tu Gracchi, tu horum, &c. mentionem facis. L. TVTÈ.

TVBA, bæ. *buccina*. I. C. 107 a, Cum tubas & signa militaria scirem esse præmissa pro Syll. 170 a, Ille arma misit, cornua, tubas, falces. pro Mur. 132 a, Tubarum sonus. ad Her. 28 b, In bello sonitus tubæ ferre non potes.

TVBVS, bi. *fistula*. de L. 169 a, Ductus aquarum, quos isti tubos & euripos vocant. *Alij Tylos legunt.*

TVENDVS, a, um. Epistol. 14 a, Nunc à quibus tuendus fuerat, derelictus est. & 3 b, Ad tuam dignitatem tuendam. I. V. 232 b, Vt quisque eis rebus tuendis conseruandisque præfuerat. Epistol. 44 b, Quo modo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt & 72 b, Tuenda tibi est dignitas. cont. Rull. 67 a, Cogitatio tuendi consulatus. de Senect. 89 b, Xenophontis liber de tuenda re familiari. de Nat. lib. 1, Vt mihi velim, nolim, sit certa quædam tuenda sententia. 3 Ver. Aedem Castoris, Iudices, P. Iunius habuit tuendam, &c. Lentulo lib. 1, Mihi videret animum hominis ad omni alia cogitatione, ad tuam dignitatem tuendam traducere. 3 de Fini. Atque etiam ad iustitiam colendam, ad tuendas amicitias, & reliquas charitates, quid natura valeat, hæc vna cognitio potest tradere. * Frag. ep. Maiore cura tuenda esse quæ parta sunt. pro A. Gabin. Omnes amicitias tuendas semper putauit summa religione & fide.

TVENS, tis. *defendens*. de Leg. 171 a, Ille cælum atque terras tuens & regens Deus.

TVBOR, eris. *susor, conseruo, seruo, custodio, foueo, præfideo*. I. C. 123 b, Quæ quidem hostia provincialia non minore labore tueor, quàm comparo. Postquam. 205 a, Non legum præsidio,

præsidio, sed parietum, vitam suam tuebantur pro Sest. 11 a. Hæc ea conditione gesseram, vt meum factum semper omnes præstatæ tuerique deberent. de Orat. 99 a, Armis prudentiæ causis tueri atque defendere. pro R. P. 129 a, Hunc Cæsar solus tuetur & sustinet. Attic. 13 b, Sic tuetur, vt possum, illam à me cõglutinatam concordiam. de Nat. deor. 69 a, Natio dea, quod partus matronarum tueatur. Att. 179 b, Huius pecuniæ permutatione facillè fidem nostram tuebere. & 172 a, Lucit, vt possum, tuetur apud hos. pro Deiot. 147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostium. Attic. 35 a, Cæcilium quibus rebus possumus, tuetur diligenter. Epist. lib. 5, Quod reliquum est, tuum munus tuere. de Clar. orat. 171 b, & 8 Philip. Atq; etiam L. Paulus, Africani pater, personam principis ciuis facillè dicendo tuebatur. 2 Offic. de Diuin. lib. 2, & Tusc. q. lib. 5, Ab hoc igitur genere largitionis, vt alijs detur, alijs auferatur, aberunt hi qui Rempub. tuebuntur. de Leg. 185 a, Tuentor Censores vrbis templa, vias, aquas, ærarium, vectigalia. Brutus ad Cic. lib. 11, Si de tua in me voluntate dubitarem, multis à te verbis peterem, vt dignitatem meam tuere. 3 in Catil. 117 a, Illud perficiam profectò Quiritis, vt ea quæ gesti in consulatu priuatus tuear atq; omnem. ad Cælium, lib. 2, Te tamen oramus quibuscunq; erimus in terris, vt nos, liberosq; nostros ita tueare, vt amicitia nostra, & tua fides postulat. Attic. 380 a, & 2. in Ver. Quo magis amplectetur ac tueatur iudicium suum. Cat. 70, Vt essent qui terras tuerentur. pro Leg. Manil. 6 a, Vobis turpissimum sit, illud quod accepistis, tueri & conseruare non posse. de Finib. lib. 2, Tueri amicum. 2. Philip. & pro Cæl. Tueri beneficium. Offic. 1, Tueri commodum hominum. 3. Tusc. Tueri vitæ communem cultum atque vsitatum. 2. Tusc. Dignitatem tueri. pro Deiot. Fines suos ab excursionibus hostium tueri. Diuin. lib. 2, Tueri instituta maiorum sacris, ceremonijsq; retinendis. Tusc. quæst. lib. 1, Tueri mores & instituta vitæ. & lib. 5, Tueri munus Geometriæ. Cat. Tueri munus officij. 8 ad Attic. Tueri negocia. 3. Famil. Tueri omnia officia. 13 Famil. Tueri ordinem Senatorium 6 Fam. Vatinij, Tueri patrociniuum. 13 ad Attic. Tueri pollicitum. de Amic. Non est enim inhumana virtus, neque immunis, neque superba, quæ etiam populos vniuersos tueri, eisq; optimè consulere soleat. 7. in Ver. Tueri prouinciam. pro, munus obire. Tusc. q. lib. 1, Tueri rem domesticam ac familiarem. 13 Famil. Tueri rem, gratiam & autoritatè suam. 2. de Fin. Tueri & munire se benevolentia multorum. ibid. Tueri se sua sanctitate. 15. Famil. Tueretur se vigilanter. Offic. 1, ibid. Tueri societatem hominum. de Finib. lib. 5, Tueri munificè & æquè societatem coniunctionis humanæ. * Offic. 3, Principio generi animantium omni est à natura tributum, vt se, vitam, corpusq; tueatur.

TVGVRIVM, rii, casa. pro Sest. 24 b, Tugurium vtiam videatur esse illa villa.

TVITIO, onis, custodia. Top. 228 b, Natura partes habet duas, tuitionem sui, & vleiscendi ius.

* TVLLIANVS, a, um. Attic. 249 a, Idem de illo Tulliano cupidè libero (al. capite liberè) cum Castellio loquere. & b, Tullianæ ædes. & 250 a, De Tulliano semisse M. Axianum adhibebis.

TVM, tunc, parum, modò. Attic. 105 a, Nisi fortè illi tum arma dedimus, vt nunc cum bene parato pugnarem. de Inuent. 49 a, Tum cum. id est, tunc cum. pro Cluent. 55 b, & pro Mur. 129 b, Quid tum inde? I. V. 88 b, Tum præterea. & 76 a, Deindè tum, & de Inu. 68 a, & Postq. 203 a, Tum etiam. id est, præterea. Tum denique, &c. Epist. 233 b, & de Orat. 137 b, de Orat. 116 a, Primum, &c. deinde, &c. post, &c. tum ad extremum, &c. pro Flac. 164 a, Cum alia multa certi homines, tum hoc vel maximè molliuntur, vt, &c. de Orat. 125 a, Animos iudicum conciliari ad benevolentiam, cum erga oratorem, tum erga reum. Quint. frat. 302 b, Cum spe sum maxima, tum maiore etiam animo. pro Mar. 131 a, Cum summo consensu senatus, tum præterea iudicio tuo grauissimo. Epist. 55 a, Cum in omni re, tum in hoc maximè negocio. de Inu. 55 a, Ex his illud perspicuum est approbationem tum adiungi, tum non adiungi. Attic. 137 a, Scripsisti epistolam ad me plenam consilij, summæq; tum benevolentia, tum etiam prudentiæ. & ibid. Differens in vtranque partem tum Græcè, tum Latinè. I. V. 130 a, Tum semper, tum in his rebus. de Inu. 45 b, Eius autem genera, &c. quinque sunt. Nam tum verba ipsa videntur cum sententia scriptoris dissidere: tum inter se duæ leges aut plures discrepare: tum id quod scriptum est, duas aut plures res significare videntur: tum ex eo quod scriptum est, aliud quoq; quod non scriptum est, inueniri: tum vis verbi exquiri. de Nat. 8 b, Modò vnum, tum autem plures. de Amic. 98 a, & Top. 233 a, Qui tum hoc, tum illud dicit. L. C. V. M. * Heren. 30 b, Hoc exornationis genus cum cõmodum est auditu, tum verò vehementer comprobatur. de

Inuent. 79 a, Quod si hæc cum summè inutilia, tum multò turpissima sint. Tusc. 143 a, In qua te militari cum virtute nostri valuerunt, tum plus etiam disciplina. Offic. 25 a, Luxuria cum omni ætati turpis, tum senectuti fœdissima. Epist. 8 a, Lentulum nostrum cum cæteris artibus, tum imprimis imitatione tui fac erudias. Epist. 153 a, Literæ tuæ cum rebus ipsis essent & beneficijs in Rempub. gratissimæ: tum erant grauissimis verbis, sententijs plenæ. Epist. 223 b, Cum mihi multa grata sunt, &c. tum imprimis quod. ibidem. Ego cum antè studiosè commendabam Marcilium, tum multò nunc studiosius. Attic. 104 b, Ex victoria cum multa mala, tum certè tyrannis existit.

† Syntaxis. Quid tum inde? Tum præterea. Deinde tum. Tum etiam. Tum ad extremum. Cum alia vides, tum hoc maximè. Modò vnum, tum plures video.

TVMO, es, tumore, in tumore sum. Tusc. 194 a, Sapientis animus nunquam turgescit, nunquam tumet. Attic. 223 b, Tument negocia.

TVMESCO, scis, turgesco. de Diuin. 82 b.

Inflatum mare cum sibi d' penitusq; tumescit.

TVMIDVS, a, um, turgidus, tumore præditus, inflatus. in Vat. 29 b, Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. Tusc. 194 a, Membrum tumidum ac turgidum vitiosè habet.

TVMOR, oris, inflatio. Tusc. 194 a, Num manus rectè affecta est, cum in tumore est? ad Heren. 27 a, Corporis bonam habitudinem tumor imitatur. 14 b, Mortuus deformatus, tumore præditus. Tusc. 227 a, Repentinus oculorum tumor sanatur. Tusc. 2, Cum tumor animi resedisset. & 4, Vetat Chrysippus, ad recentes quasi tumores animi remedium adhibere. & 3, Erat enim in tumore animus. * ad Heren. 7 b, Si tumore aut liuore decoloratum est corpus. Attic. 224 a, Ne deserere videret hunc rerum tumorem: cui certè, si possem mederi deesse non deberem.

† Syntaxis. Animus turgidus, tumens. Negocium tumens. Visio sè habet membrum tumidum ac turgidum. Membri esse in tumore. Tumore præditus homo. Resedit iam animi tumor. In tumore omnium esse. Rerum omnium tumor, id est, motus, perturbatio.

TVMVLTVOR, aris, turbas facio, inquietus sum. pro Cæl. 45 a, Quid tumultuaris foror? quid infans? contra Rull. 86 b, Qui sæpe & sine causa tumultuet. Offic. 16 b, Tumultuantes de gradu deiij, vt dicitur. ad Heren. 28 b, In ocio tumultuaris, in tumultu solus es ociosus. * Acad. Clamat Zeno, & tota illa porticus tumultuatur.

TVMVLTVOSIVS, Attic. lib. 5.

TVMVLTVOSISIME, pertumultuosè, maximo tumultu. I. V. 116 a, Quam tumultuosissimè aliquem adoriri.

TVMVLTVOSVS, a, um, turbulentus. Epist. 24 a, Ita tumultuosæ conciones, ita molestæ Quinquatris afferebantur. de Inuent. 42 b, Seditiosa & tumultuosa vita. * Oecon. 1. Dissonum quiddam ac tumultuosum audientibus canere videtur.

TVMVLTVS, tus, motus, trepidatio. I. A. 200 b, Tumultum decerni, iustitium indici, saga sumi dico oportere. pro Deiot. 147 b, Num quæ trepidatio? num qui tumultus? I. C. 110 a, Vbi sine vestro motu ac tumultu, satis esse prædij prouisum est. Attic. 81 a, Quo autem die litere Cassij videres in senatu recitatae sunt, eodem meæ tumultum nunciantes. I. A. 214 b, Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, vt maior timor oriatur: vnde etiam nomen ductum est tumultus. & ibidem. Potest esse bellum sine tumultu: tumultus sine bello esse non potest. * I. A. 205 a, Vacationem militiæ ipsis liberisque eorum esse placere extra tumultum Gallicum Italicumque. Epist. 259 b, Romæ vereor ne ex Calend. Ianuarij magni tumultus sint.

TVMVLVS, li, locus ex terra leuiter eminens. Anteq. im. 196 b, Dij deaque immortales, qui excellenti tumulo ciuitatis sedem Capitolij in saxo incolitis constitutum. I. V. 245 b, Ignis è specula aut tumulo sublatas, prædonum aduentum significabat. de Diu. 84 a.

— cum tumulos Albanos in monte niuales Lustrasti.

de L. 138 b, Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam. Attic. 227 b, Quæris, vtium magis tumulis profectuque, an ambulatione delecter? * I. C. 109 b, Vrbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinæ tumulis syluestribus.

† Sepulcrum. Tusc. 205 b,

Quo magis est æquum tumulis mandare peemptos.

pro Ar. 190 a, Cum Alexander in Sigeo ad Achillis tumulum astisset, inquit, &c. de Leg. 131 b, Iniecta gleba tumulis & humatus est, & gleba dicitur. pro Milo. 118 a, Vos Albani tumili atque luci, vos inquam imploro & obtestor. * 2. de Glor. Vt suum tumulum multis etiam post seculis prætereuntes sic loquantur.

TVN C. tum, illo tempore, per id temporis, ad Her. 4 b, & Att. 6 a, & in Ver. 17 a, temporibus illis. Offi. 67 b, I. A. 211 b, Sed erat tunc exculatio oppressis, nunc nulla est. & 68 a, de Amicit. 97 b, Etiam tunc.

TVNDO, dis. cædo, pulso, verbo. I. V. 26 b, Cùm illi iacenti latera tunderet. & ibid. Bacillo oculos alicui tunderet. de Or. 123 b, Eandem in eundem diem noctemq; tunderet.

TVNICA, cæ. vestis breuior sine manicis, virorum & Romanorum propria. quæ autem manicis haberet, non sine probro gestabatur. I. A. 212 b, Cum tunica pulla sedere solebat & pallio. & 242 a, Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari versaretur in conuiuijs muliebribus. de Or. 126 b, Vt discinderem tunicam, & cicatrices ostenderem. Tusc. 239 b, Cùm pila ludere vellet, tunicamq; poneret, adolescentulo gladium tradidit. * I. V. 212 b, Qui de istius pallio, tunica pulla non audierit. I. C. 109 a, Quos videtis manicatis & talaribus tunicis, velis amictos, non togis.

TVNICATVS, a, um. contr. Rul. 85 a, Iam verò qui metus erat tunicatorum illorum? & pro Cæl. 39.

TVNICVLA, æ. de Leg. lib. 2, * Tunicula purpurea extenuata sumptu funeris.

TVRBA, bæ. multitudo, conuentus hominum, vulgus, seditio, vis. I. V. 69 b, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. & 140 a, Domus erat non meretricio conuentu, sed prætorii turba referta. de Natur. deor. 9 b, Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorum. de Orator. 137 b, Mediocritas in mediam turbam atq; in gregem conijciatur. de Senect. 94 b, Cùm ex hac turba & colluue discadam. * Academ. Conuocata de hortulis in auxilium quasi libera turba temulentorum. Tusc. 237 b, Quid erit in philosophi grauitate, quàm in vulgi opinione, stultorumque turba quod dicatur aut grauius aut grandius.

¶ Copia de Cl. 175 b, * Que oratio vix iam comparet in hac turba nouorum voluminum. ibidem. Que istam turbam voluminum effecerit. de Clar. 169 b, Vt te eripias ex ea, quam ego congeffi in hunc sermonem, turba patronorum. ibid. Numerari in vulgo patronorum.

¶ Tumultus, vis. seditio. pro Sext. Ros. 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur. I. V. 234 b, Ecce autem noua turba atque rixa. & 242 a, Facere maximas turbas in castris, * Epistol. 260 b, Nobis inter has turbas Senatus tamen frequens flagitauit triumphum.

¶ Discrimen, dubium. Att. 87 a, Magna turba est. Epi. 84 b, Exponerem etiam, quemadmodum hic, & quanta in turba, quantaq; in confusione rerum omnium viuereamus.

¶ Syntaxis. Turbam deorum congregare. In mediam turbam, & in gregem conijcere aliquid. Voluminum turba. Turba & colluuiæ. Vis ac turba belli. Turba & rixa. Turba & confusio rerum.

TVRBA TVS, a, um. I. C. 108 a, Turbata respub. (quieta pro Planc. 261 a, Placare mentes turbatas.

TVRBIDE, turbulente. Tusc. 214 a, lactantibus se opinionibus inconstanter & turbidè.

TVRVIDVS, a, um. impius, sordidus. Tusc. 247 a, Cùm aquam turbidam, & cadaueribus inquinatam bibisset.

¶ Confusus, Tusc. 214 a, Mens, quæ omni turbido motu semper vacet. & 216 a, Turbidi animorum concitatiq; motus.

¶ Misericordia, calaminosus, aduersus. Epist. 91 a, Si turpidissima sapienter ferebas, tranquillissima lætè feras. I. A. 168 a, Homines cùm in turbidis rebus sunt, tamen interdum animis relaxantur. de Diuinat. 101 a, In turbidis rebus, & c. de Inuent. 42 b, Turbida tempestas. pro Syl. 185 a, In quo ego tam subito & exiguo & turbido tempore multa diuinitus dixi.

¶ Syntaxis. Aqua turbida. Motus mentis non turbidus, nec concitatus. Turbida tempora, res.

TVRBO, as. per turbo, ob turbo, misceo. de Nat. deor. 8 b, Aristoteles multa turbat, à magistro Platone dissentiens. Quint. frat. 322 a, Et simul ne quid ille turbet vide. de L. 188 a, Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. I. V. 133 b, Non modò illa permiscuit, sed etiam in his duobus generibus ciuium nouorum veterumque delectum ordinemque turbauit. de Ar. 254 a, Miscere & turbare omnia. * de Leg. 186 a, Ast qui turbassit in agendo. at. si quid turbassit.

TVRBOR, tis. Quint. frat. 328 a, Ad te ne hæc quidem scribo, quæ palàm in rebus turbantur. pro Cla. 56 a, Mare quod sua natura tranquillum est, ventorum vi agitur atq; turbatur.

¶ Rapior. de Finib. 56 a, At id ne feræ quidem faciunt, vt ita uant atq; turbentur, vt earum motus atq; impetus, quod pertineat non intelligatur.

TVRBA TVR. turba excitatur. pro Syl. 178 a, Si in Hispania turbatum esset.

TVRBO, inis. cons. figura immersa. * de Fat. 148 b, Reuertitur ad

cylindrum & turbinem suum: quæ moueri incipere, nisi pulsa, non possunt. Id autem cum accidit: suapte natura quod superest & cylindrum volui, & versari turbinem putant.

¶ Ventus omnia turbans & inuolvens. de Nat. deor. 69 b, Imbres, nimbi, procellæ, turbine, cæteræq; tempestates sunt Dij putandi? de Orator. 157 a, Vndiq; omnes venti erumpunt, sæui existunt turbine. pro Cæl. 54 b, Aliquem tanquam turbine aliquo aut subita tempestate perueni. pro Dom. 241 a, Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis & ocij, quod in naufragio Reip. tenebis offusis, demerso populo Rom. euerfo atq; eiecto Senatu, dirueris, ædificaris, & c. pro Sest. 8 a, Cùm illi essent duo reipub. turbine. Epist. 198 a, Vt Minerua, quam turbo deiecerat, restitueretur. I. P. 83 b, Qui maximis turbinibus ac fluctibus reipub. nauem gubernasset.

¶ Syntaxis. Turbo, nimbus, procella, Turba aut subita tempestas. Procella, turbo, & tempestas pacis. Maximis turbinibus ac fluctibus Reip. nauem gubernare.

TVRBYLENTE, turbulenter. pro Dom. 241 b, Raptim & turbulente facere aliquid. Tusc. 222 b, Qui non turbulente humana patiantur.

TVRBYLENTE, turbidè. Epist. 27 b, Nos nihil turbulenter, nihil temere facimus.

TVRBYLENTVS, a, um. turbidus. I. V. 140 b, Magna & turbulenta tempestas. Epist. 29 b, Tempora mihi quidem turbulenta videntur fore. I. Pis. 86 b, Meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat. Orat. 202 b, Res placata & minimè turbulenta. de Fin. 53 a, Turbulenta conuersio atomorum. de Nat. deor. 40 a, Errores turbulenti. pro Ceci. 291 a, Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa de Orat. 113 a, Seditiosus ciuis, & turbulentus. & 121 a, Turbulentus & malus ciuis. de Clar. 174 a, Ciuis vt vita, sic oratione turbulentus. Partit. 236 b, Graue, infedatum, turbulentum. Att. Regem mecum habui turbulentis in rebus. 4. Tusc. Animus turbulentus, 1. de Finib. Libido, temeritas, ignauia, mens turbulenta. 12 Famil. Turbulenta Respub. ad Att. li. 7. Negocium turbulentum. & li. 4. Coniciones turbulente Metelli, temerariæ Appij, furiosissimæ Publij. 13 ad Attic. 9, Turbulenta consilia de Vniuer. Quæ turbulenta ex igne, ære, aqua, atq; terra, & rationis expertia homini infederint, cùm ipse ratione depulerit, & ad primam atq; optimam affectionem animi peruenit. de Clar. orat. 53 a, Tribunatus turbulentissimus. pro Syl. 1. In illa turbulentissima tempestate Reip. mea sponte despexerim. 9 Famil. 1, Turbulentissima res.

¶ Syntaxis. Placatum, ac minimè turbulentum. Turbulenti errores. Seditiosus ciuis, ac turbulentus, mens, Respub. negocium, concio, errores, tempestas, tempus, res turbulenta.

TVRGEO, ges. sumeo, inflatus sum. ad Her. 27 a, Oratio, quæ turget & inflata est.

TVRGESCO, scis. sumesco. Tusc. 194 a, Animus sapientis nunquam turgescit, nunquam tumet.

TVRGIDVS, a, um. tumidus, inflatus. Tusc. 194 a, Membrum tumidum ac turgidum vitiosè se habet.

TVRMA, mæ. equitum ordo. Attic. 82 b, Appius noster turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coerceret. pro Marc. 132 a, Nihil tibi ex ista laude cohortis, nihil turma decerpit. * Epist. 244 b, Magnum eorum equitatum ab equitum meorum turmis, & c. occidone occisum. Attic. 88 a, Cùm in turma inauratarum equestrium statuarum, quas hic Metellus in Capitolio posuit, animaduertissem in Serapionis subscriptione Africani imaginem.

TVRMALIS, le. equestris. de Ora. 133 a, Turmales statuæ.

TVRPE, turpiter. Attic. 113 b, Turpe pace nobis vtendum est.

TVRPICVLVS, la. substurpiculus. de Ora. 131 b, Locus in turpiculis rebus & quasi deformibus ponitur.

TVRPIFCATVS, ta. deformatus. Offic. 73 b, Deprauatio & foeditas.

TVRPIS, pe. inhonestus, deformis, disfortunus, seditiosus, inquinatus, infamis, flagitiosus, habens turpitudinem, nequam. Offic. 25 a, Luxuria cum omni etati turpis, tum senectuti foeditissima est. ibidem b. Quod facere non turpe est modò occultè, id dicere obscenum est. I. Ant. 176 b, Quid hoc turpis? quid foeditus? Tusc. 198 b, Quid est autem nequius, aut turpis effeminato viro? Offic. 25 b, Partes corporis, quæ aspectum essent deformem habituræ atq; turpè. pro Font. 281 a, Turpis & infamis vita. pro S. Ros. 26 b, Turpissimus & inhonestissimus homo. Attic. 88 a. Nunc video Metelli adisogenitum turpem. & 123 a, O rem turpem, & ea rem miseram & 138 b, Hoc turpe & indignum putarent, & 143 b, Iste omnium turpissimus, & sordidissimus, idem est in rebus, qui semper fuit. de Amic. 103 b, Neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati. pro Quin. 18 a, Multis vexatus

contumelijs, plurimis iactatus iniurijs, non turpis ad te, sed miser confugit. 9 ad Attic. Turpis homo. 5 ad Attic. Pugna, ne turpis ineniat. 1 ad Heren. Turpis causa dicitur, cum ipsa res animum à se auditoris alienat. 2 de Fin. Trecentosq; eos quos eduxerat Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, opposuit hostibus. Offic. 49 b Habere enim quasi uti Rempub. non modò turpe est, sed sceleratum etiam & nefarium. 8 ad Atti. Quod turpe sit, id solum miserum esse. 1. de Inuent. Turpe genus argumentationis. 1 ad Heren. 1 b, Turpe genus causæ. 1 Philipp. Turpes decuriæ iudicium. de Fin. lib. 4, Turpi nihil turpius. Tuscu. q. lib. 2, Turpissimum est, quando cum vita pugnat oratio.

† Syntaxis. *Turpius, fœdus, Nequius, turpius, Deformem ac turpem aspectum hæc habent. Turpis & infamis vita. Turpe & indignum. Id non modò turpe, sed sceleratum est, ac nefarium.*

TVRPI TER. *turpe, obscenè, nequiter.* Attic. 139 b, Timeo ne quid turpiter faciam. Tuscul. 198 b, Quæ te turpiter & nequiter facere nihil patiat. Attic. 93 b, Hortensius filius fuit Laodiceæ cum gladiatoribus flagitiosè ac turpiter. & 101 a, Cato in me turpiter fuit maleolus. pro Milon. 103 a, Turpiter perpeti. L. CALAMITOSE.

TVRPI TVDO, nis. *deformitas, obscenitas, infamia, macula, flagitium, dedecus, labes, deformatio, deprauatio, fœditas.* de Orat. 130 b, Locus & quasi regio ridiculi turpitudine & deformitate continetur. & 131 a, Verborum turpitudinem & rerum obscenitatem vitare. de Fin. 98 a, Nisi eos per se fœditate sua turpitudine deterreat. de Ar. 215 a, Sex. Seranus sanctissima facella omni turpitudine fœdauit. pro Dom. 23 a, In illo pœna legitima turpitudinem non habuit, propter vim temporum. ad Heren. 2 b, Si ausa turpitudinem habebit I. A. 211 b, Quanta illa erit reip. turpitudine, quantum dedecus, quanta labes? dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium, consulari loco. Offi. 73 b, Nullum est maius malum turpitudine: quæ si in deformitate corporis habeat aliquid offensionis, quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet videri? * LV. 157 b, Vt nulla eius vitæ pars summæ turpitudinis esset experta. de Inuen. 66 b, Sin in antea vita aliqua turpitudines erunt de Orat. 175 b, Fugienda est omnis turpitudine earum rerum. pro Font. 281 b, Vt nullum probrum, nullum facinus, nulla turpitudine, quæ à libidine, aut à petulantia, aut ab audacia nata esset, ab accusatore obijceretur, si non vera, attamen ficta cum aliqua ratione ac suspitione. de Fini. 136 a, Si turpitudinem fugiamus in statu & motu corporis: quid est cur pulchritudinem non sequamur?

† Syntaxis. *Flagitiosè ac turpiter. Turpiter & nequiter. Turpitudine ac deformitas. Turpitudinis fœditas. Fana turpitudine fœdare. Turpitudinem habere, dedecus, labem.*

TVRPO, as. *fædo.* Tusculan. 166 b, & 200 a, Iouis aram sanguine turpari. Poëtæ. * Incer. Cæsar cum quosdam ornate voluit, non illos honestavit, sed ornamenta ipsa turpavit.

TVRRIS, ris. *celsa moles, angustior, ex lapide, vel materia.* Tuscul. 239 b, Dionysius concionari ex turri alta solebat. de Prou. 69 b, Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, sed trophæis munita. Epistol. 245 b, Aggere, vineis, turribus oppugnavi oppidum.

TVRTVR, ris. *avis nota.* de Fini. 87 b, Turtures cursu & peregrinatione lætantur.

TVSCVLANVM, & alia, L. TLVSCVLANVM, &c.

TVTE, *tuipse.* Episto. 9 a, Vt tute mihi præcepisti. Attic. 119 b, Et vt esset, à me est (tute scis) multo antè prouisum. de Orator 93 a, Non me tibi negasse, tute paulo antè dixisti. Attic. 231 b, Quem admodum tute scribebas.

TVTE, *tusò.* pro Rab. 95 b, Qua in causa tute esse potuisses. ad Heren. 37 b, Attic. 117 b, Non quæro vbi tutissimè sit. & 125 b, Nam te hic tutissimè puto fore. ad Heren. 18 a, Eum tute vitare, qui honestè viuat. & ibidem b, Tutè cauteq; agere aliquid.

TVTELA, læ. *fides, commissio, defensio, patrocinium, clientela. Est autem tutela (vt Seruius Sulp. definiuit) ius ac potestas in capite libero, ad tuendum eum, qui per ætatem suam se defendere nequit, iure ciuili data ac permissa. quæ definitio, quoniam pupillares modò tutelæ comprehendit, si generalem facere vis, vt etiam mulierum, & stultiorum tutelæ continet, à definitione tibi sunt illa verba remouenda, Per ætatem suam.* Attic. 4 a, De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil vsu capi potest. pro Quint. R. 47 b, Fraudare pupillum, qui in tutelam peruenit. de Orat. 99 b, Nisi posthumus, antequam in suam tutelam venisset, mortuus esset. & 126 a, Neque gnati eius parui, qui tibi in tutelam est traditus. Offi. 17 b, Vt enim tutela sic procuratio reipub. ad vtilitatem eorum qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissi, gerenda est. pro Flac. 162 a, Nihil potest de tutela legitima, sine omnium tutorum autoritate diminui. de Pro. 76 a, Quare sit in eius

tutela Gallia, cuius virtuti, fidei, felicitati commendata est. de Fin. 114 b, Vt omnia illa prima huius tutelæ subijciantur: itaque non discedit ab eorum curatione, quibus præposita vitam omnem debet gubernare. pro Sest. 17 b, In eius magistratus tutela reges atq; exteræ nationes semper fuerunt. Offic. 64 a, Tutela x. 11. tabulis erat vindicata. de Nat. deor. 70 b, Apollonis, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt. pro Muræ. 128 a, Omnia hæc nostra larent in tutela ac præsidio bellicæ virtutis. de Fini. 144 b, Nullam partem neq; animi, neq; corporis, vacuam tutelæ reliquerunt. & 104 a, Salutem hominum in Iouis esse tutelæ, de Orator. 95 b, Ac ne is pro quo ipse diceret, turpi tutelæ iudicio, atq; omni molestia, stulticia aduerfarij liberaretur. de Orator. 104 b, Sulpitius Gallus duos filios suos paruos tutelæ commendauit. * 1. de Leg. Nec se intelligunt esse confanguineos omnes sub vnam eandemque tutelam. de Orat. 99 a, Tutelarum iura,

TVTISSIMO, *aduerbium.* ad Att. lib. 6, Vbi tutissimè essem. TVTÒ, *tute, impunè.* Attic. 116 a, Igitur istic me fac posse tutò: an etiam honestè? pro Sest. 20 a, & Epist. 234 b, Vt à suis munitus tutò in foro esset. Epist. 148 a, Nec mihi tutò in Senatū venire licet.

TVTOR, aris. *tuor.* de Nat. 55 a, Genæ tutantur oculos, ab inferiore parte subiectæ, leuiterq; eminentes. Antequam. 196 a, Nihil acerbi mihi erit, quod rempublicam tutabitur. de Som. 127 b, Ad rempublicam tutandam. pro Pom. 6 b, Vestigalia ad ipsas prouincias tutandas. pro Syl. 178 b, Hunc tamen per vos tutari conseruareque cupiunt. in Ant. 191 b, Qui rempublicam patrimonio suo & tutatus est, & tutatur pro Sest. 33 a, Hic est te tutatus.

TVTOR oris. *defensor.* de Orator. 104 b, Qu. Seruius Galba populum Romanum tutorem instituire se dixit filiorum suorum orbitati. Episto. 226 a, Instituire aliquem tutorem & secundum hæredem filio suo pro Flac. 162 b, Quæcunque sine tutore autore est dicta dos, nulla est. pro Cecin. 298 a, Quod mulier sine tutore autore promiserit, nõ debet. de Fin. 140 a, Non tutores misimus regibus. pro Muræ. 130 a, Mulieres propter infirmitatem consilij, maiores in tutorem potestate esse voluerunt. pro Flacc. 161 a, Tutor his rebus Græcorum legibus ascribendus fuit. Postquam. 200 a, Resp. orba consulis fidem tanquam legitimi tutoris implorauit, & 205, Cùm Respub. non solum parentibus perpetuis, verumetiam tutoribus annuis esset orbata de Arusp. 246 a, Castus tutor religionis. Attic. 195 b, Amo illum mortuum, tutor sum liberis, totam domum diligo. de Cl. 196 a, Orba eloquentiæ quasi tutores relicti sumus. de Orat. 143 a, Consul quasi parens bonus & tutor fidelis esse deberet. I. A. 287 b, Qui se populi Rom. &c. tutorem dicere auderet.

† Syntaxis. *Tutorem alicui instituire. Sine tutore autore id actum est. In tutorem esse potestate. Patronus, & tutor.*

TVTVS, a, um. *metu, vel periculo vacuus, lectus, cauius, sepius, munitus, sanctus, sacrosanctus, sacrus, testus, incolumis, nihil insidiarum habens, in tuto locatus.* pro Dom. 235 a, Quæ maiores nostri religionibus tuta nobis & sancta esse voluerunt. pro Pomp. 10 a, Quis locus tam firmum habuit præsidium, vt tutus esset? pro Cecin. 293 a, Fugæ turam viam quærere. Antequam. 194 a, Quo enim se satis tutum arbitrabatur præsidio? virtutis & gloriæ? Atticum, &c. & ibidem b, Qui hoc imperij domicilium lumen deorum consecratum, sartum tectum ab omni periculo conseruauit, & vos vt tutam tranquillamque pacem traheretis, mea perfecti vigilantia, Epist. 163 a, Tutus ab inimicis. de Natur. deor. 50 a, Tutus à calore & à frigore. I. V. 243 b, Tutus, clausus, sepius, munitus contra aliquem. de Ar. 256 a, Quare cum dii immortales momentè optimatum discordijs, in tuto collocant Clodium. Epist. 184 a, Esse in tuto. pro Flacc. 152 a, Multi clarissimi viri, qui cum prædonem nullum cepissent, mare tamen tutum præstiterunt.

† Syntaxis. *Hoc illi religionibus suis est tutum ac sanctum. Tutam tranquillamq; pacem trahere. Tutus à. Tutus, clausus, sepius contra. In tuto collocari.*

TVVS, a, um. *multitudinis numero, TVI, nempe amici, cognati, propinqui.* Att. 62 a, Tam longè à tot tuis, &c. de Ora. 88 b, Panætius ille tuus. & alibi milles.

TYBA, bæ. *vrbs.* Epist. 240.

TYBERINVS, a, um. pro Pom. 10 b, Ante ostium Tyberinum. Philip. 3, Canutius Tyberinus.

TYBERIS, ris. TYBRIS: *fluminis, quo Roma alluitur. Potest etiam cum iota scribi, auctoribus bonis.* Att. 191 b, Cogita trans Tyberim hortos aliquot parare. I. C. 111 a, Vt Tyberis inter eos & pons interesset. Attic. lib. 15, Cùm esset trans Tyberim in hortis.

TYBVRS, tis. L. TYBVS.

TYCHE, es. *vrbs Scithæ.* I. V. 238 a: Tertia est vrbs, quæ q in ea parte Fortunæ sanum antiquū fuit, Tyche nominata est.

TYMBOB. *bustum* de Leg. 183 a, Si quis bustum (nam id putatur appellari tymbon) aut monumentum, inquit, aut columnam violarit.

TYNDAREVS, rei. de Fat. 147 a.

TYNDARIDAE fratres. *Cassor & Pollux.* Tusc. 154 a, de Nat. 72 a, de Orat. 141 a.

TYNDARITANI, orum. I. V. 140 b.

TYNDARVM, *ri. vrbs Sicilia.* I. V. 262 a.

TYPVVS, *pi. signum, forma.* Att. 5 b, Præterea typos tibi mando, quos in testorio atrioli possim includere. Att. 5 b, *Τύπος πινυγώνος ὑποτίθεσθαι τῶν πρὸς δὲς. id est, Præsentem statum forma aliqua designatio.*

TYRANNICE. *superbè, crudeliter.* in Verr. 172 b, Regiè seu potiùs tyrannicè statuit. Attic. lib. 10, Vide quàm ad hæc *τυραννικῶς.*

TYRANNICVS, a, um. de Leg. 164 b, Leges tyrannicæ. pro Dom. 236 b, Priuilegijs tyrannicis irrogatis. de Inu. lib. I, 15 b, Tyrannicum factum.

TYRANNIO, onis. *vir. nomen.* Qu. fr. 306 b & Att. 57 b.

TYRANNIS, dis. *dominatio, regnum, crudelissimus dominatus.* Attic. 104 b, Ex victoria cum multa mala, tum certè tyrannis exister. Tusc. 186 a, Potius quàm conscios delendæ tyrannidis indicaret. Attic. 225 b, O' dij boni, viuitt tyrannis? & 120 b, Idem facere quod in Cinnæ dominatione, & Marij tyrannide Philippus. Offic. 70 a, Occupare tyrannidem. Att. 231 b, Sublato enim tyranno, tyrannida manere video.

TYRANNOCTONVS, ni. *tyranni interfector.* Attic. 231 a, Sultulit simulationem desiderij, ne periculosa nostris tyrannoctonis esset. * Ep. 196 b, Nostris *τυραννοκτόνοι* longè gentium absunt. Att. 224 b, *τυραννοκτόνος* in cælo esse. & 261 a, Eum non modò non inimicum tyrannoctonis verum etiam amicum fore.

TYRANNVS, ni. *ereptor libertatis, ciuitatis oppressor.* I. V. 229 a, Imagines Siciliæ regum actyrannorum. & ibid. At videte, quanto hic tetrior tyrannus. Tusc. 239 a, Dionysius Syracusanorum tyrannus fuitis cum v. & xx. natus annos dominatum occupasset, diu seruitute oppressam tenuit ciuitatem. pro Mil. 108 b, Quo tandem animo hoc tyrannum tulisse creditis? I. A. 249 b, Qui erant in eum tyranni. pro Deiot. 146 b, Esse tyrannum in aliquem. I. A. 115 a, Cupido coniungendi cum tyranno. *id est, Cesare.* & ibidem: Phalaris & Pisistratus. de Nat. deor. 76 b, Dionysius & Apollodorus tyranni. de Diuin. 91 b, Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. Offic. 58 a, Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potiùs summa distractio. in Vatin. 33 b, Tu, qui nos tyrannos vocas, fuerisne non tribunus plebis, sed intolerandus ex cæno nescio quo atq; te nebris tyrannus. I. A. 249 b, Etiamne in nostros liberos dominum & tyrannum comparabat? ibid. Qua in barbaria quisquam tam teter, tam crudelis tyrannus? Att. 156 b, Ut quemadmodum est, sic etiam appelletur tyrannus.

† Syntaxis. *Ille tyrannus est in omnes.*

TYRESIAS, *sicæ. augur & vates Thebanus.* de Diu. 98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros vmbraurum vagari modo. de eod. de Nat. deor. lib. 2, & Tusc. lib. 5.

* **TYRIVS,** a, um. I. V. 265 b, pro Flacc. 161 a, Purpura Tyria. Hortens. Nicomachus Tyrinus.

TYRO, onis. *nouus miles, rudis in aliqua re, qui aliquam artem didicit.* (*veteranus miles.* Epist. 158 b, Quantum autem in acie tyroni sit committendum, scimus. Tusc. 183 a, Aetas tyronum. I. A. 244 b, Cùm essem tyro in Pompeij exercitu. pro S. R. 21 a, Qui nuper se ad eum lanistam contulit, qui cùm ante hanc pugnam tyro esset, facillè ipsum magistrum scelerare atq; audacia superauit. I. V. 62 a, L. Apuleius non ætate, sed vsu forensi atq; exercitatione tyro. & 112 a, Tametsi non prouinciæ rudis erat & tyro. de Orat. 103 b, Fateor enim oratorem, nulla in re tyronem ac rudem, nec peregrinum atque hospitem in agendo esse debere. Offic. 8 a, In Pompilij exercitu Catonis filius tyro militabat. * I. A. 237 b, Quid tyrones milites, &c. quid tota Italia de vestra grauitate sentiat.

† Syntaxis. *Tyro miles. Vbi tyro vrbs rudis ac tyro. In hac re sum rudis ac tyro, peregrinus, hospes. Tullius tyro militauit.*

TYROCINIUM, nij *rudimentum.* in Sal. 274 a, At lapsus ætatis tyrociniò, postea se correxit, &c.

TYROTARICVS, chi. *cibi genus, cuius confictionem docet Apicius lib. 4.* Att. 231 a, Eo die in Pæti nostri tyrotarichum iminebam. & 59 a, Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil magis quàm patina tyrotarichi. Ep. 136 b, Quem denarium narras? quam tyrotarichi patinam? eod. Tu verò ad tyrotarichum antiquum redi.

TYRRHENVS, a, um. *Thuscus.* de Diu. 84 a, Tyrrhenæ gentis aruspex. * Eleg.

Iam mare Tyrrhenum longè penitusq; palumbes Reliquit.--

TYRVS, *i. vrbs Phœnicæ.* I. V. 265 b, Quæ nauis Tyro venerat. **TYSIAS,** *sicæ. princeps & inuentor artis rhetoricæ.* de Inu. 62 b, & de Orat. 92 b.

V

Ex Latinis literis vocalibus vltima est.

¶ Est etiam nota V, quinque significans.

¶ Interdum pro T vsurpatur: vt Sulla, pro Sylla: Sullanus, pro Syllanus.

VACATIO, onis. *seu, cessatio, immunitas.* pro Syll. 172 a, Me neq; rerum gestarum vacatio, neq; ætatis excusatio vendicat à labore. pro Cæl. 43 b, Erat enim meum deprecari vacationem adolescentiæ, veniamq; petere. de Leg. 158 a, Ego verò ætatis potiùs vacationi confidebam. de N. deor. 12 a, Nos vitam beatam in omnium rerum vacatione ponimus. de Clar. 175 a, Vacationem augures, quo minus iudicij operam dent, non habere. pro Font. 277 b, Falsum est ob vacationem precium datum, cùm immunis nemo fuerit. in Ant. 204 b, His liberisq; eorum militiæ vacatione esse placet. & 200 a, Delectum haberi sublatis vacationibus. in Verr. 204 b, Pro hisce rebus vacatio data est laboris, & sumtus, & militiæ, & rerum omnium. Epist. 129 a, Quæ studia vacationem habent publici muneris. Acad. 30 b, & Att. 17 b, Ne vacationes valeret. de Leg. 158 a, Nullam tibi à causis vacationem dari video. * I. V. 247 b, Quod tam immune municipium? quod per hos annos tam commoda vacatione sit vsum omnium rerum? Frag. ep. Quod mihi vacationem das.

† Syntaxis. *Vacatio militiæ senibus est. Philosophia vacationem habet rerum publicarum. Nulla à causis vacatio data Ciceroni.*

VACCA, cæ. de Nat. deor. 16 b, Cur nò gestret taurus equæ contrestatione sequus vaccæ? & ad Her. 27 b, * Vaccæ æneæ amœnissimæ impendebant. *Rectius vacca legitur.*

VACCVS, ci. pro Dom. 233 b, In Vacci pratis domus fuit M. Vacci.

* **VACCI,** pro Planc. 277 a, Putabam in Vaccis dicturum. *errot, pro Nicæis.*

* **VACILLANS,** tis. pro Q. Gall. Partim ex vino vacillantes.

VACILLO, as. *nuro, labo, fluctuo, titubo.* de Nat. deor. 22 b, Nec verò exitum reperitis, resque tota vacillat ac claudicat. Offic. 76 a, Iustitia vacillat, vel iacet potiùs. de Finib. 62 b, Quo loco videbitur stabilitas amicitia vacillare. de Clar. 184 a, Curio in vtramque partem toto corpore vacillans. Attic. 186 a, Vacillare memoria. I. C. 109 a, Partim etiam sumtibus in veterè ære alieno vacillat. I. A. 189 a, Antonius cum vna legione, & ea vacillante L. fratrem expectat. Epistol. 262 a, Accepi tuam epistolam, vacillantibus literulis.

† Syntaxis. *Vacillans & claudicans res, memoria. Corpore vacillare. Vacillantibus literulis, epistola.*

VACANDVM, de Fin. 97 b, Vacandum est omni animi perturbatione.

VACANS, tis. *ociosus, minimè occupatus.* Epist. 113 a, Hoc mihi iucundissimum vacanti negocium erat, tecum id ocij tempus consumere.

¶ *Expers.* de Natur. 7 a, Si ipsa mens constare potest vacans corpore.

VACO, as. *Nihil ago, cesso, ocium habeo, ocium est, ociosus sum.* Ep. 201 a, Quamuis enim occupatus sis, ocij tamen plus habes: aut sine tu quidem vacas, noli mihi molestiam exhibere. de Diu. 82 a, Ita tamen, si vacas animo, &c. Att. 199 a, Scribes aliquid, si vacabis. pro Deiot. 148 b, Deiotarus quicquid à bellis populi Romani vacabat, cum hominibus nostris consuetudines amicitiasq; iungebat.

¶ *Ocium, ab fineo.* de Nat. 37 a, Cœlestem ordinem, qui vacare mente putat, is ipse mentis expers habendus est. de Nat. deor. 1 b, An dij ab omni curatione & administratione rerum vacent.

¶ *Sum expers, sum sine, sum liber à.* de Clar. 190 a, Nullum tēpus illi vnquam vacata ut forensi dictione, aut à scribendo. Sal. in Cic. 271 a, Cuius nulla pars corporis à turpitudine vacat. Or. 215 b, Quare id vacare numero nò oportet? Offic. 27 b, Sic eiusmodi motibus animus debet vacare. de Fin. 97 b, Sapiens perturbationibus semper vacabit. de Nat. 38 b, Natura ætherea vacat ea parte corporis, quæ, &c. Tusc. 162 a, Animus & terra vacat, & humore. Offic. 26 b, Histriionū nonnulli gestus ineptijs non vacant. Epist. 97 b, Vacare culpa magnū est solatium. & 18 a, Præferim cùm in quo accusabar, culpa vacarem. de Leg. 186 a, Is ordo vitio vacat. Ep. 53 b, Qui locus hoc dominatu vacat? Tusc. 188 b, Amplitudo animi vna est omnium rerū pulcherrima, eoque pulchrior, si vacet populo, &c. Offic. 13 a, Ea animi elatio, quæ cernitur in periculis & laboribus, si iustitia vacat, pugnatq; nò pro salute communi, sed pro suis cōmodis, in vitio est. de Sen. 84 a, Senū ætas vacat muneribus ijs, quæ non possunt sine viribus sustineri. I. A. 138 b, Qui vtriq; armis vacant. de Nat. deor. 14 b, Nihil est quod

vacet corpore: corporibus omnis oblidetur locus. de Leg. 1 57 b, Vacare cura & negotio. Att. 288 a, Quid nostra refert, viciū esse Antonium? si victus est, ut alij vacaret, quod quod ille obtinuit? & 188 b, Tota domus vacat superior. & 221 b, Villa ita cōpleta militibus erat, ut vix trichinium vbi cōnaturus ipse Cæsar esset, vacaret. de Nat. deor. 3 a, M. Piso si adesset, nullus philosoph. phix vacaret locus. * Off. 1 b, Nulla vitæ pars, neq; publicis neq; priuatis, neq; forensibus, neq; domesticis in rebus vacare officio potest. Tusc. 193 b, At ægritudo perturbatio est animi. Semper igitur ea sapiens vacabit. & 194 a, Sapiens animus semper vacat vitio. Offic. 12 a, Omnis & animaduersio & castigatio contumelia vacare debet.

¶ *Operam do, nauo.* de Or. 164 b, Domicilium tantum in illa vrbe remanet studiorum, quibus vacat ciues. de Diu. 82 a, Ego verò, inquam, philosophiæ semper vaco.

VACAT, *ocium est.* de Diu. 109 b, Tantum huic studio relinquendum, quantum vacabit à publico officio & munere. † Syntaxis. *Vacare curis, morbo, culpa. Quicquid vacat à bello, id totum, etc. Domus mensio non vacat, à curasione mundi. Vita officio, vrbs legibus, vita laboribus, domus militibus vacans. Vacare disciplinis. Vacare ab officio.*

VACUITAS, *tis, cessatio, quies, indolentia.* Offic. 15 a, Quo magis his & magnitudo animi est adhibenda, & vacuitas ab angoribus de Fin. lib. 2. Vacuitas doloris. Tusc. 236 b, Securitatem nunc appello, vacuitatem ægritudinis. * de Finib. 56 b, Ipsa liberatione & vacuitate omnis molestia gaudemus.

¶ *Tempus illud, quam sedem vacantem vocant.* Fam. li. 11, Quam perturbacionem rerum vrbicularum afferat obitus cōsulis, quantam cupiditatem hominibus iniiciat vacuitas, non te fugit. *Bruii.*

VACVVS, a, um. *inanis, exhaustus, nudus, ieiunus.* I. C. 100 a, Dùm morte superioris vxoris nouis nuptiis domum vacuam fecisses, & ibid. b, Ab aduētū tuo ista subcellia vacua facta sunt. de Or. 154 a, Possessio quasi caduca & vacua, p. S. R. 22 b, Prædia vacua alicui tradere. Par. 125 a, Possessiones vacuæ de Vn. 197 a, Nihil igni vacuū videri potest. pro Mar. 133 b, Gladius vagina vacuus. I. V. 263 a, Remū vacuū trahi. Qu. fr. 316 a, Nullum mihi vacuum tempus ostenditur. Att. 37 b, Cùm vacui temporis nihil haberem. I. V. 76 a, Habere dies vacuos. Postq. 208 a, Vacuo à bonis atque inani foro.

¶ *Minimè occupatus, minimè lassus.* Antequam. 194 b, Aures non obtusæ criminatione, sed vacuæ præbebuntur. de Cl. 166 b, Itaq; hunc elegimus diem, cùm te sciremus esse vacuum. & ibid. Esse animo vacuo. pro Dom. 239 a, Vacuo animo facere aliquid. de Legib. 158 a, Ego verò libenter, quoniam vacui sumus, dicam. Attic. 199 a, Animum vacuum ad res difficiles scribendas afferre.

¶ *Liber, expers, ieiunus.* Tusc. 192 a, His rebus mentem vacuā appellauerunt insaniam. de Diu. 114 a, Animus per somnum sensibus & curis vacuus. I. C. 118 a, Hic locus nunquā vacuus mortis periculo atq; in fidijs fuit. Epist. 58 b, Nihil in fidijs vacuum video. & 48 b, Vacuus molestijs. Anteq. 195 b, Profectò istis hora nulla eiecto Tullio vacua periculo, aut periculi expectatione relinquitur. pro Dom. 218 a, Nullus locus vacuus extraordinarijs fascibus fuisse. Att. 169 a, Vacuum periculo consilium. Epist. 125 a, Oppidum vacuum à bello. de Fin. 114 a, Locus vacuus ab omni turba. I. V. 204 b, Vacuus, expers, solutus ac liber ab omni sumtu, munere, molestia. de Ar. 245 b, Mea domus ab ista religionis suspicione vacua atque pura est. de Clar. 194 a, Ab exercitationibus oratorijs nullus dies mihi vacuus est. de Fat. 140 a, Quondam vacuo ab interuentoribus die de Diu. 93 b, Itaque huic obijciuntur visa, à mente ac ratione vacua. in Verr. 200 b, Ciuitas ab his rebus sanè vacua atq; nuda. & 82 b, Nulla hora vacua à furore ac scelere reperitur. de Inu. 65 a, Si animus à talibus factis vacuus atque integer erit. Quint. frat. 304 a, Sin eris ab isto periculo vacuus, ages scilicet, si quid, &c. & 324 b, Animus vacuus ab omni cura. 227 a, Plura ad te vacuo animo scribam, cùm, &c.

† Syntaxis. *Vacuus corpore, locus, oppidum bello, animus curis, periculo consilijs, vagina gladius. Animo vacuo. Vacuus plura scribã. A periculo vacuus. A scelere vacuus, ac integer. Hoc visum est à ratione, menteq; vacuum. Animus per somnum sensibus vacuus.*

VADA, *locus inter Apenninum & Alpes.* Epist. 174 a. *Bruii.*

VADA Volaterrana. pro Qu. 4 a.

VADIMONIUM, nij. *sponsio sistendi in iudicio ad certum diem quã desistere non licet.* I. V. 155 b, Iura Siculorū quæ habent à populo Rom. ne extra suū forum vadimonium promittere cogantur. & 264 b, Hominem iubet Lilybæum vadimonium Venerco seruo promittere. I. V. 165 a, Promittūt Herbitrēses vadimonium Syracusas. p. Qu. 4 a, Se iam neq; vadari amplius neq; vadimonij promittere. & ibid. Quin-

tius cum cæteris quæ habebat, vadimonia differret. & ibid. Cùm vadimonium sape dilata essent & ibid. Ex eo tempore res esse in vadimonium cœpit. & ibid. Hic hominem in præsentia non vadatur, ita sine vadimonio disceditur. & 8 a, Qui postea quoq; vadimonium missum fecerit. pro Qu. 5 b, Venit Romam Quintius, vadimonium sistit. & 8 b, Ad vadimonium nõ venerat, & vadimonium sibi ait esse desertum. & 9 b, Obire vadimonium alicui. & 10 a, Vadimonium tibi cū eo nullū fuit. Att. 26 b, Differre vadimonium cū aliquo. Ep. 22 a, Ut mihi vadimonia dilata, & c. mittere? pro Quint. 10 b, Quo die vadimonium istuc factū esse dicis? Qu. frat. 316 a, Nemo fuit in tanta multitudine, qui vadimonium concipere posset. de Sen. 81 a, Vadimonia constituta. I. C. 105 a, Decoctores qui vadimonia deserere, quam illum exercitum maluerant.

† Syntaxis. *Vadimonium promittere, facere, differre, sistere, deserrere, Ad vadimonium venire. Obire alicui, esse alicui cum aliquo vadimonium. Vadimonium concipere, constiturere.*

VAD O, *dis, eo, iter facio, ingredior.* Att. 60 b, Ad eum postfridic mane vadebam, cùm hæc scripsi. ad Heren. 11 b, Cùm heras bestias videamus alacres & erectas vadere, ut alteri bestias nocent. in Arat.

¶ *Post hunc (* al. sagittipotentē) iure sero capricorvus vadere pergit.* Attic. 226 b, Lentulus Spinter hoc die apud me, cras mane vadit. Fam. Epist. lib. 7, Vadunt solida vi.

VADOR, *aris, in ius voco, ad vadimonium sistendum voco.* I. V. 153 b, Cū Apronius ex Leontino vsq; Lilybæum aliquem vadaretur ex miseris aratoribus. pro Qu. 4 a, Si iam neque vadari amplius, neq; vadimonium promittere. & ibid. Hic hominem in præsentia non vadatur: ita sine vadimonio disceditur. p. Qu. 11 a, b, Debere tibi dicis Quantium, procurator negat: vadari vis promittit: in ius vocas, sequitur: iudicium postulas, non recusat.

VADVM, *que flumen vnan fire, aut pedibus, aut equo possumus.* pro Cæl. 48 a, Sed emerisse iam è vadis, & scopulos præteruicla videtur oratio. de Orat. 211 a, Hoc moris vadantis estia in vada ponti.

VAFER, a, um. *callidus.* de Nat. deor. 18 a, Homo minimè vaffer. Offic. 63 a, Veterator, vaffer. de Rep. lib. 3, Non sunt in disputando vafij, non veterator es, non malitiosi. de Nat. deor. 9 b, Chryippus Stoicorum somniorum vafferimus interpretes. Att. 19 a, Vaffer ille Siculus Epicharmus.

VERE, *callidus.* in Verr. 135 a, Nihil vafere, nec malitiosè fecit.

VAGANS, *tis.* de Diuina. 125 a, Aues huc & illuc passim vagantes.

VAGE, *dispersè.* ad Her. 33 b, Quas exornationes idcirco nõ vagè dispersimus, sed à reliquis separauimus, quòd, &c. 24 a, Res sparsæ, & vagè disiectæ.

* VAGIENS, *tis.* de Fin. 71 a, Vagiens puer.

VAGINA, *næ, gladij theca.* de Inu. 63 b, Ille gladium è vagina eduxit. de Nat. deor. 33 a, Ut clypei causa inuolucrum, vagina autem gladij, sic præter mundū cætera omnia aliorū causa esse generata. p. Mar. 133 b, Gladius vagina vacuus. I. C. 98 a, S. C. inclusum in tabulis, tanquā in vagina reconditum. de Sen. 87 b, Viriditas herbescens culmo erecta genitalo, vaginis iam quasi pubescens includitur.

VAGIO, *gis, vinolo, puerorum, infantum more ploro.* de Sen. 94 a, Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerascam, & in cunis vagiam. ad Her. 33 b.

VAGOR, *aris euagor, volito, passim volito, erro.* p. Sest. 22 a, Quondam tempore homines fusi per agros, ac dispersi vagabantur. de Inu. 42 a, Cùm in agris homines passim bestiarum more vagabantur. de Diu. 98 b, Cæteros vrbicularum vagari modo. pro Flac. 152 a, Prædones toto mari dispersi vagabantur. cont. Rull. 73 a, Quacunque velis vagari. & 75 a, Vagari per orbem terrarum. I. A. 231 b, In nunciata Asia vagatur, volitat ut rex. pro Font. 280 b, Hi contra vagantur læti atq; erecti passim toto foro, cum quibusdam minis, & barbaro atque immani terrore verborum. de Orat. 100 a, Vagari magna cum caterua toto foro. Att. 225, Tota vrbe vagari. ad Heren. 36 a, Volitare & vagari toto foro. pro Mar. 135 b, Vagabitur modò nomen tuum longè atque latè. Academ. 17 a, Eo fit, ut etrem & vager latius. Tusc. 193 a, Deinde instituto nostro vagabimur. de Or. 102 b, Ne vagari & errare cogatur oratio. & 160 b, Ne fluat, ne vagerur oratio. & 91 a, Quò minus ei potest liceat eadem illa facultate & copia vagari, qua velit. & 155 a, In hoc tam immenso campo vagari liberè. Attic. 118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & filijs. de Orat. 159 a, Ut verba neque alligata sint, quasi certa aliqua lege verus: neque ita soluta, ut vagentur. Attic. 258 a, Utinam eum diem videam, cùm ista oratio ita liberè vagetur, ut etiam in Sicæ domum introëat. O. S. 329 a, In vrbe milites vagantur. Offic. 34 a, Non enim sumus hi, quorum animus vagerur errore.

† Syntaxis. *Fusi ac dispersi per agros, in agris vagantur milites.*

Volitare & vagari toto foro. Vagatur nomen longè atq; latè. Errare & vagari latius in dicèdo. Fluit, & vagatur. Errat & vagatur oratio. Animus ne vagetur errore.

VAGVS, a, um, *errans, inconflans, dispersus, incertus.* Att. 109 a, Itaq; vagus esse cogitabam & 117 b, Dionysio, dum existimabam vagos nos fore, nolui molestus esse. pro Clu. 54 b, Aliquè vagum & exulem errare. Or. 204 a, Solutum quiddam sit, non vagum tamen: vt ingredi liberè, non licenter errare videatur. de N. 26 a, Errans & vaga sententia. (*Stabilis & certa.* de Or. 114 b, Pars quæstionum vaga & mutabili ratione labuntur. de Fin. 138 a, Bestiæ motus solutos ac vagos à natura sibi tributos requirunt. ad Her. 22 a, Loci præter modum ampli vagas imagines reddunt. I. A. 242 b, Vt vitam inopem & vagam prosequamur.

¶ *Inconflans* pro Mil. 114 b, Vaga, volubilis fortuna.
 † *Syntaxis.* *Exul & vagus. Soluta & vaga oratio. Soluti & vagi sunt bestie motus. Imago amplivaga. Vitam inopem & vagam prosequi. Vaga volubilisq; fortuna.*

VALDE, *vehementer, admodum, mirum vel maiorem in modum, egregie, non mediocriter, perquam, sanè quàm, impensè, magnificè, grauius, in primis, etiam atq; etiam, ita.* Att. 210 a, Inhibere illud, quod mihi valde arriserat, nunc vehementer displicet. Ep. 9 b, Rem te valde bene gessisse, rumor erat. de Ar. 244 b, Cui destinatam iam laudem præripere, valde esset iniquum. de Diu. 125 a, Nihil est tam valde vulgare, quàm nihil sapere. Attic. 106 b, Quid opus est de Dionysio tam valde affirmare. & 24 b, Valde hoc velim antequam proficiscere, conficias, &c. & 9 a, Valde grauius pertexui hunc locum. & 58 b, Epistola valde bella est. & 59 a, Epistola tua valde meliuaui. & 222 b, Valde vehementer eum visum & liberè dicere. & ibid. Hic quicquid volet, valde volet. de Leg. 184 a, Tu verò eum nec nimis valde vnquam, nec nimis sæpe laudaueris. Famil. lib. 2, Nam suos valde quàm paucos habet.

† *Syntaxis.* *Nec minus valde vnquam. Valde quàm pauci. Valde vehementer gaudeo. Valde hoc velim.*

VALE, *fac, vel cura, vel da operam vt valeas.* Att. 78 b, Etiam atq; etiam valè patrone, &c. Quint. frat. 312 a, Mi frater vale. Epist. 258 b, Vale mi Tyro, vale, vale, & salue. & 257 a, Cura vt valeas etiam atq; etiam Tyro noster. & 256 a, Valebis igitur, me què, &c.

† *Syntaxis.* *Valeas. Vale, & salue. Vale, vale. Vale patrone.*

VALENS, *tis, tior, tissimus, robustus, fortis, firmus, validus, potens.* (*imbecillus.* I. V. 264 b, Lictores valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitatisimi. I. A. 244 a, Semel circumfessus lectis valentissimorum hominum viribus cecidi sciens. pro Cluent. 54 b, Staius quidam colonus, homo valens. contra Rull. 83 a, Robustus & valens, & auidax satelles. Epist. 95 a, Cum homo imbecillus à valentissima bestia laniatur. & 77 a, Quàm viribus cum valentiore pugnare. Acad. 44 b, Nihil enim valentius est à quo intreat. de Cl. 170 a, Quamquam in Lyfia sunt sæpe lacerti, sic vt fieri nihil possit valentius. de Ar. 258 a, Fuit quondam ita firma hæc ciuitas, & valens, vt iniurias ciuium ferre posset. pro Dom. 220 b, Imberbis adolescentulus, bene valens & meritis. de Vniuers. 202 a, Nec fraus valentior quàm consilium meum. de Fat. 142 a, Diodorus valens dialecticus.

¶ *Sanus.* Att. 238 a, ibi bene valentem vidi Pyliam. Epist. 256 b, Malo te serò valentem, quàm statim imbecillum videre. pro Cl. 23 a, Cum puer hora x1. in publico valens visus esset, ante noctem mortuus inuentus est item, Cum morbo alicui mederi vis, consuetudo valentis & natura corporis cognoscenda est. Acad. 6 a, Sensus si sani sunt, & valentes, &c.

¶ *Potens.* Acc. 102 a, Mallem resp. tantas ei vires non dedisset, quàm nunc tam valenti resisteret. (*dialecticus.*)

† *Syntaxis.* *Robustus, & valens. Firma & valens ciuitas. Valens Valentini. populi.* I. V. 243 b.

VALEO, *les, possim, polleo, potens sum, vim, vires, momentum, pondus, auctoritatem habeo, alicuius momenti putor, operor, proficior, momentum afferro.* de Fin. 60 b, Epist. 8 a, Qui plus opibus, armis, potentia valent. & 137 a, Fiet quodcunq; volent, qui valebunt: valebunt autem semper arma. de Ar. 256 b, Opibus valere. Attic. 66 a, Domitius valet amicis. & 257 b, Vereor ne valeat Antonius. & 61 b, Et quo animo Coss. ferant hunc *ἄλλοι* rescribas ad me quantum potes & valet. pro Dom. 216 a, Quasi ego in isto genere animo quicquam, aut curacione aut potestate valerem. de Cl. 169 a, Is longè plurimum ingenio valet. Epist. 85 a, Quicquid auctoritate valebo & gratia, valebo tibi. & 180 b, Non vereor, ne meæ vitæ modestia parum valitura sit in posterum contra falsos rumores. Offic. 21 b, Videmus alios velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere. de Clar. or. 169 b, Dicitur etiã C. Flaminius ad populum valuisse dicendo. I. C. 101 a, Tu ad leges non solùm negligē-

das, sed etiam perfringendas valuisti. pro Clu. 58 b, Omnes Larinates, qui valuerunt, venerunt Roman. I. C. 117 b. Hæc res mihi valet ad gloriã. pro Mur. 133 b, In hoc felicitatis fama sermoq; valet. & 138 a, Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. de Leg. 161 b, Vna definitio in omnes homines valet. Epist. 52 b, Ad consolandum autè cum illa valeant, &c. de Fin. 108 a, Ex eo generere, quod ad differendū valet. Att. 67 a, Vtinã valeat ad celeritatē reditus tuus. de Or. 152 b, Hoc valet ad agendū, &c. de Diu. 128 b, Plus terrarū situs, quàm, lunæ tactus ad nascendū valere. de Cl. 177 a, Res vbi plurimū proficere & valere possunt, collo cari debent. pro Sest. 16 a, Ignari, quid virtus valeret. de Or. 110 a, Experiar, vt ne Sulpitius plus quàm ego apud te valere videatur. de Cl. 176 b, Sp. Torius satis valuit in populari genere dicendi. pro Cecin. 295 b, In vno seruulo familiæ nomen non valet. & 302 a, Nam illud verbum Vnde, in vtramq; rem valet. Top. 229, Verbane plus, an sententia valere debeat. Offic. 60 b, Hoc verū quid valeat, nō videt. de N. 60 b, Quod eò valebat, vt, &c. pro Cec. 297 b, Quod etiam si verbo differere videatur, re tamen est vnum, & in omnibus causis idem valet. Top. 223 b, Idē valere. *Differre & distare.* de Fin. 66 b, Quærimus verbum Latinum pro Græco, & quod idem valeat. Epist. 12 a, Præmia quæ apud meminimū valent. & 35 a, Autoritas tua plurimum ad me valet. de Diu. 86 b, Aut si valuit, id valuit, vt peccatum in eo hæreat. & 132 b, Tamen intelligere potuisset, vincere te Romanos, nihil magis in se quàm in Romanos valere. de Diu. 141 b, Vt ad quãsdã res natura loci pertinet, ad quãsdã autem nihil: sic affectio astrorum valeat, si vis ad quãsdã res, ad omnes certè non valebit. de Orat. 125 a, Hoc igitur exprimere, &c. mirum quiddam valet, vel maximam habet vim. Epist. 55 a, Idquæ in omnes partes valere. & 94 a, Valere animo. pro Deiot. 144 b, Hoc ad vincendum valet, vel ad vincendum graue est, vel ad dicendum leue est. Academ. 22 a, Hoc contra te valet. de Orat. 138 a, Multa ante congressum fiunt, quæ non ad vulnus, sed ad speciem valere videntur. & ibid. Quæ valent contra falsam criminationem. Offic. 33 b, Qui semper aliquid inquirunt, quod spectet & valeat ad bene beatequè viuendum. de Fat. 143 a, Quamquam hoc Chryssippo non videtur valere in omnibus. de Finib. 132 b, Frons, oculi, aures, & reliquæ partes, &c. sed certè opus est ea valere & vigere, & naturales motus vsusque habere. de Or. 95 a, Aut æterna in eo, aut certè diuturna in eo valet opinio tarditatis. Postq. 206 b, Legem Tribunus plebis tulit, vt lex Aelia & Fusia ne valeret pro Dom. 229 a, De agris ratum est: fuit enim populi potestas: de ciuitate non valuit, &c. de Cl. 171 a, Filius Scipionis si corpore valuisset, in primis habitus esset disertus. * pro Cornel. 65 a, Quod si vultus C. Marij, si ille imperatorius ardor oculorum, si recentes triumphii, si præfens valuit aspectus: valeat autoritas, valeant res gestæ, valeat memoria, valeat fortissimi & clarissimi viri nomen æternum. & 68 a, Quid enim est cur non potius ad summam laudem huic quàm ad minimam fraudem Cæsaris familiaritas valere debeat? * I. V. 180 b, Nihil putas valere in iudicijs coniecturam: nihil bonorum virorum testimonia: nihil ciuitatum autoritates ac testimonia. pro C. Cornel. 1, Neq; passus est plus vnus collegæ sui, quàm vniuersæ ciuitatis vocem valere & voluntatem. pro Mur. 133 b, Vt adhuc semper omen, valuerit prærogatiuum. Tusc. 193 b, Quod *frugalitas* angustius apud Græcos valet. Epist. 36 a, Vllam Appietatem aut Lentulitatem valere apud me plus quàm ornamenta virtutis existimas? Ep. 90 b, Quicquid imago veteris meæ dignitatis, quicquid reliquæ gratiæ valebunt. Epist. 91 b, Qui temporibus valuerunt, & valent,

¶ *Secundè valetudinis.* Epist. 93 a, Hic tui omnes valent. & 70 b, Ego valeo sicut soleo, paulo etiam deterius quàm soleo. de Fin. 73 b, Optimè valere. (*Grauiissimè ægrotare.*) Att. 77 a, Si modò valuisti, & Romæ fuisti. & 97 b, Confido te iam vt volumus, valere. & 61 b, Si melius valet, vehementer gaudeo. Epist. 178 b, Nos hic valemus rectè, & quo melius valeamus, operam dabimus. Att. 100 a, Significat enim tuæ literæ, te profus laborare, & ibid. Quia indicabat te non valere. Attic. 213 b, Attica planè valet. & 74 a, Cum ego non bellè haberem. Quint. fr. 323 a, Valent pueri, studiosè discunt, diligenter docentur. Attic. 180 b, Vt in malis rectè habebam. Qu. fr. 327 a, Cum (vt spero) se Cicero noster bellè habebit. Ep. 130 a, Tullia nostra rectè valet, Terentia minus bellè habuit: præterea rectissimè sunt apud te omnia. & 262 a, Bellè habere. Att. 58 b, Literæ, quibus erat scriptum, Lentulo melius esse. & 96 b, Tironem grauius ægrū esse reliqui, sed nunciant melius esse ei. & 231 b, Antè scivi ei rectè esse, quàm nō bellè fuisse. Tusc. 166 b, Pompeio melius est factū. Qu. fr. 318 a, Apud cum rectè

erat. Epist. 130 a, Rectissime sunt apud te omnia. & 256 b, Meliusculè mihi est. Att. 223 b, Spero tibi iam esse ut volumus. Epist. 153 b, Frater meus laboribus assiduis concursationibusq; confectus grauius se habet. & 155 b, Si rectè istic erit.

¶ Bene precantis, atque salutantis in discessu. Attic. 92 a, Valebis igitur, & valere Pyliam nostram & Cæciliam iubebis, & saluabis à meo Cicerone. & 69 a, Illum salutavi, postea iussi valere. Epist. 33 a, Valere mea desideria, valete. Epist. 258 b, Vale, mi Tyro, vale, vale & salue. Att. 57 b, Sed valeant recta consilia.

¶ Refugiennis, negligentis. de N. 25 b, Si Deus nulla hominum charitate tenetur, valeat. Attic. 123 a, Πολλοὶ χροῖαν τῆς κηλῆς dicere. de Amic. 100 a, Amici imbecilles valent. Att. 261 b, Quare ista valeant.

VALETVDO, nis. *sanitas*. Offic. 51 b, Valetudo sustentatur noticia sui corporis, & obseruatione earum rerū, quæ res aut prodesse solent, aut obesse, & continentia in victu, omnique cultu corporis tuendi causa, & præmittendis voluptatibus. Ep. 138 a, Amittere valetudinem. & 179 b, Cum enim obiurgaret, quod parum valetudini parceret, de Amic. 106 a, Valetudo opportuna est, ut dolore careas, & muneribus fungare corporis. Or. 204 a, & de Fin. 78 a, Esse integra valetudine, pro Mur. 135 b, Quibus contra valetudinis commodum laborandum est. de Or. 108 b, Nunc Scæuola paulum requiescet, dum se calor frangat: & nos ipsi, quoniã id tēporis est, valetudini demus operã. Qu. fr. 129 a, Te oro, ut valetudini tuæ, si me & omnes tuos valere vis, diligentissimè seruias. de Diu. 134 a, Aesculapius potest præscribere per somnium curationem valetudinis. & 97 b, Qui valetudinis vitio furunt, & melancholici dicuntur. Epist. 134 a, Ex literis tuis intellexi, animum meum tibi perspectum esse circa curã valetudinis tuæ, quã tibi esse gaudeo. & 133 a, Multi valetudinis causa in hæc loca conueniunt, & 138 a, Ipse melior si primùm valetudine, quã intermissis exercitationibus amiseram. de Clar. 170 a, Quosdã valetudo modò bona sit tenuitas ipsa delectat. Offic. 56 a, Si vnum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si proximi membri valetudinem ad se traduxisset. * Hortens. Orat. neque ad voluptatem quicquid defuit, neque ad gratiam, neque ad bonam integramq; valetudinem ibid. Vixit ad summã senectutem valetudine optima. ibid. Quæ confectio est valetudinis. Postq. 198 b, Bona valetudo iucundior est eis, quibus graui morbo recreati sunt. Offic. 21 b, Victus cultusque corporis ad valetudinem referantur, & ad vires, non ad voluptatem.

Ægra constitutio. Att. 71 b, Me incommoda valetudo, è qua iam emergerã, tenebat iam duo decimū diem Brundisij. & 105 b, Sed prorsus te commoueri incommoda valetudinis tuæ nolo. de Clar. 176 a, valetudine incommoda fuit. de Cl. 180 b, Is semper infirma, atq; etiã ægra valetudine fuit. de Diu. 137 b, Nonnullæ significationes valetudinis, vthoc ipsum plene enectiue simus, ex quodã genere somniorum intelligi posse dicuntur. de Sen. 84 a, Quam fuit imbecillis P. Africani filius, quam tenui aut nulla potius valetudine? & ibid. At id quidem non proprium senectutis est vitium, sed commune valetudinis.

¶ Corporis innata constitutio, & habitudo. Postq. 210 a, Quis quacunq; aut ætate aut valetudine esset, putauit, &c. de Fin. 57 b, & de Opt. 243 b, Bona valetudo. Quint. fr. 313 a, Marius & valetudine est, & natura infirmior. Epistol. 77 b, Istinc ne te moucas, tam infirma valetudine. pro Cluent. 27 a, Erat infirma valetudine habitus. de Clar. 165 b, Diurna perturbatio totius valetudinis. * de Orat. 101 b, Testis est huiusce Quotij ianua & vestibulum quod in eius infirmissima valetudine affectaque iam ætate, maxima quotidie frequentia ciuium, ac summorum hominum splendore celebratur. Epistol. 263 b, Indulge valetudini tuæ, cui quidem tu adhuc, dum mihi de seruis, seruisti nou satis. Eã quem postulet, non ignoras, πέναν, ἀλυπίαν, πείποντον, σύμμετρον τέλει, δολυσίαν κηλίας.

¶ Morbus. Attic. 183 a, Scripseras enim te quodã valetudinis genere tentari. Tusc. 234 a, Et perditã valetudo, de Or. 95 a, Valetudine impeditus non potui, &c. l. P. 82 a, Vti excusatione valetudinis. Epist. 134 b, Tanta perturbatio valetudinis tuæ. & 212 b, Aesculapionis medici ars mihi iucunda fuit, quam sum expertus in valetudine meorum. & 45 b, Propter valetudinem domo non exeo. & 153 b, Quod illa valetudine magis conficere se, quam me tueri poterit. I. A. 219 b, Cum esset summa senectute & perditã valetudine. & 221 a, Si ad grauem valetudinem dolor accessit. Epistol. 79 b, Grauius valetudinis. * Tusc. 227 a, Is sunt eiusmodi constituti, quasi mala valetudine animi, sanabiles tamen. Ep. 234 a, Infirmitas valetudinis tuæ. & 239 a, In maximis meis doloribus excruciat me valetudo Tulliar

nostræ. Epist. 257 a, Solliciti eramus de tua valetudine mirum in modum. ibid. Cum commodè & per valetudinem & per anni tēpus nauigare poteris. ibid. Si cōmodo valetudinis tuæ fieri possit & b. Quod valetudinis tuæ maximè conducet, si feceris. Epist. 258 a, Sumptui ne parcas vlla in re, qua ad valetudine opus sit, & b. Cum valetudini tuę diligentissimè consulueris. ibid. Quanta diligentiam in valetudine tuam contuleris. ibid. Cum valetudinis rationē, ut spero, habueris. Ep. 259 a, Magnæ nobis est sollicitudini valetudo tua. ibid. Vix in ipsis tectis & oppidis frigus infirma valetudine vitatur. & b, Pudori tuo maluisti obsequi, quàm valetudini. Ep. 261 b, Quæ caue te perturbent, & impediãt valetudinem tuã. ibid. Ut valetudinis tuę rationē haberet. Ep. 262 a, Incredibili sum sollicitudine de tua valetudine. Epist. 263 a, Vnde illud tam ἀνευρον, Valetudini fideliter inservire? vnde in istum locum Fideliter venit? ibid. Valetudo tua me valde sollicitat. Sed inferui, & fac omnia. Ep. 264 a, Sollicitat, ita viuam, me tua, mi Tyro, valetudo. Epist. 265 b, Malo te valetudini tuæ seruire, quàm meis oculis & auribus.

¶ Vires. Att. 169 b, Valetudine tuam iam confirmatam esse, & à veteri morbo, & à nouis tentationibus gaudeo.

VALIDISSIMUS, *summopere sanix*. Cæl. Ep. 113 a, Cum pro amicitia validissimè fauerem tui.

VALIDVS, a, um. *valens*. Ep. 258 b, Omnia viceris, si te validum videro in Arat. Validæ vires de Fin. 132 a, Videmus ea quę terra gignit, corticibus & radicibus valida seruari.

VALLATVS, a, um. *stipatus*. pro Mur. 136 a, Carilina stipatus choro iuuentutis, vallatus indicibus (* al. audacibus) Jarijs, si carijs. de Ar. 251 b, Ius legationis cum hominū præsidio munitum sit, tum etiam diuino iure est vallatū. pro Arch. 180 b, Pontus & regijs quondam opibus, & ipsa natura regionis vallatus.

* VALLO, as. *munio*. de Leg. 168 b, Atq; hæc omnia quasi sepimento aliquo vallabunt differendi ratione veri & falsi iudicandi scientia, & arte quadam intelligendi, &c.

VALLVM, li. *propugnaculum & munio castrorum*. Attic. 79 b, Oppidū cinximus vallo & fossa, & aggere maximo. Epist. 243 b, Oppidum vallo & fossa circumdedit. de Sen. 88 a, Et contra auium minorū morfum munitur vallo aristarū. de Nat. 55 a, Munitaq; sunt palpebræ tanquã vallo pilorū. Attic. 148 b, Fossa & vallo septum tenere aliquem. Tusc. 182 b, Ferre vallum. * in Pison. 97 a, Cuius ego imperio non alium vallum contra ascensum transgressionemque Gallorum, non Rheni fossam gurgitibus illis redundantem, Germanorum immanissimis gentibus obijcio & oppono.

† Syntaxis. *Alpium vallum, aristarum, pilorum in palpebris*.

VALVÆ, arum. *templorum ianue*. l. V. 229 a, & 88 a, & 222 a, Hæc alia duo signa, quę ad valuas Iunonis Samiæ steterunt. pro Dom. 237 b, Ibi enim postis est, vbi aditus templi est, & valvæ ambulationis. de Diuin. 96 a, In templo Herculis valvæ clausæ repagulis subditæ de ipsæ aperiunt. I. A. 181 b, Cum valvæ Concordiæ non patent.

VANESCO, scis. *evanesco*. de Legib. 174 b, Animi labes nec diuturnitate vanescere, nec manibus vllis elui potest.

VANITAS, tis. *inanis, mendacium*. de Leg. 161 b, Si deprauatio consuetudinū, si opinionum vanitas, non imbecillitatem animorum torqueret, &c. Tusc. 109 a, Ut vanitati veritas cedat. Offic. 10 a, Talis autem simulatio vanitati conuictior est, quàm liberalitati. de Diu. 108 a, Leuitate, malitia ex lusa diuinationē probo. Offic. 62 a, Qui in vendendo orationis vanitatē adhibent. ad Her. 12 b, Idq; comitate fit magis quàm vanitate. Part. 231 b, Attende, vanitatē comitatis esse oppositum. * de Am. 114 b, Quamuis blanda ista vanitas apud eos valet.

VANVS, a, um. *futilis, inanis, lenis*. pro Pl. 280 b, Memini, cum tibi vana quædã miser, atq; inania falsa spe inductus pollicbar. de Diuinat. 88 a, Aruspices vanos futesque esse dicamus.

¶ Mendax. pro Qu. 4 b, Si veritate amicitia colitur, qui amicum prodit vanum se fateatur necesse est pro Sex. R. 38 a, Credere orationi vanæ alicuius.

Falsus. ad Heren. 12 b, Vana ratio.

VAPORIS, *humor marinus, vel terrenus extenuatus, exspiratio, anhelus terra, afflatus ex terra*. de Nat. deor. 31 a, b, Aer oritur ex respiratione aquarum, & earum quasi vapor habendus est. & 49 b, Vapores, qui à sole ex agris tepefactis, & ex aquis excitantur.

¶ Tepor, *maeratus calor*. de Sen. 83 b, Terra semen tepefactum vapore & complexu suo diffundit, &c.

VAPORARIVM, rij. Qu. frat. 318 a, Vaporarium ex quo ignis erumpit, est sub lectum cubiculi. * Ful. P. si quis legi: P. eorum vaporarium esse subiectum cubiculo.

VAPVLO, as. *cador, verberor*. Epistol. 112 a, Alius equitatum perdidit, alius septimam legionem vapulasse. Attic. 30 a, Tum

Tum se omnium sermone sentiet vapulare.

VARDÆI, *populi*. 65 b, Vatinij.

VARIATVS, a, um, pro Milon. 103 a, Aliquem reum variatis iudicum sententijs diuina sententia esse liberatum. de Diu. 137 a, Hæc scilicet in imbecillo remissoque animo, multa omnibus modis confusa, & variata versantur.

VARIË, *disimiliter, diuersè*. de Cl. 198 a, Numeri non eodem modo, sed variè conclusi. Att. 132 a, Quis autem est, tanta quidem de re, quin variè secum ipse disputet? pro Sest. 23 a, Numerus huius generis latè & variè diffusus est. de Fin. 88 a, Variè abundans. de Diu. 127 a, Eamq; vim variè mori ab his fideribus, quæ, &c.

VARIETAS, *tis, disimilitudo, disparitas, mutatio, mobilitas*. de D. 127 b, de Fin. 66 a, Varietas Latinum verbū est, idq; propriè in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa spatia: varium poëma, varia oratio, &c. 21 b, 22 a, Vt in corporibus magnæ disimilitudines sunt, sic in animis existunt etiam maiores varietates. pro Cor. 61 a, Dissimilitudo ciuitatum varietatē iuris habet maximā. de Diu. 110 a, Surdus varietates vocū aut modos noscere nō potest. & 131 a, Varietas est propria fortunæ. de Diu. 97 a, Quæ omnia fiunt & ex cœli varietate, & ex dispari aspiratione terrarum. pro Arc. 189 b, Bellum magnū & difficile, & in multa varietate terra mariq; versatum. de Nat. 1 a, & 36 b, Qui deos esse dixerūt, tanta sunt in varietate ac dissensione cōstituti, vt, &c. de Fin. 66 a, Iouis stella multas efficit varietates. & 80 b, Voluptas quæ faciat varietatē voluptatum. de Or. 113 b, Distinguere historiam varietate locorū de Diu. 127 b, Illi orbes varietatem maximā habent, aliq; in alijs locis sunt. Or. 206 b, Eaq; eam, quā probō habent varietatem. de Cl. 191 b, & pro Cor. 55 b, Herculis valuæ clausæ repagulis subito se ipsæ aperuerunt. videat, ne ignoret & gradus, & disimilitudines & vim, & varietatē Atticorum.

* Acad. In tanta animalium varietate homini vt soli cupiditas ingeneraretur cognitionis & scientiæ. de Sen. 88 b, Res rusticæ lætæ sunt florū omniū varietate. Ep. 68 b, Multam etiam cauus nostri tibi varietatē in scribendo suppeditabat plenam cuiusdā voluptatis: quæ vehemēt animos hominū in legēdo scripto retinere possit. Nihil est enim aptius ad delectationē lectoris, quàm temporū varietates formæque vicissitudines: quæ et si nobis optabiles in experiendo non fuerunt, in legēdo tamen erunt iucundæ. † Syntaxis. *Hæc sunt nimis confusa & variata. Variè conclusi numeri. Varietas colorum propria, quamuis ad alia d' sparata transferatur. Varietas ac dissensio. Fortunæ varietas. Hoc sidus multas fecit varietates. vide, quā humilis dicendi forma.*

VARIOS, as, *distinguo, varietate distinguo, varietatem facio*. de Or. 112 a, Oratoris est, formare orationem, eamque variare & distinguere, quasi quibusdam verborum sententiarumq; insignibus. Orat. 202 a, Ergo ille princeps variabit & mutabit vocem.

VARIORIS, de Fin. 56 b, Vt postea variari voluptas, distinguīq; possit, augeri amplificariq; non possit. * ad Qu. frat. 293 b, Quare sic summa in iure dicēdo seueritas, dummodo ea ne varietur gratia, sed cōseruetur æquabilis. (detur.

VARIATVR, *utitur*. de Fin. 127 a, In eo variari inter eos vi-
VARIVS, a, um, *disimilis, dispar, diuersus, multiplex, distans, cōmutabilis, disparilis, habens varietatem, varietate distinctus, in varietate constitutus, multiformis*. Acad. 44 a, Principes qualitates sunt vnusmodi & simplices: ex his aut ortæ variæ sunt, & quasi multiformes. de Orat. 128 a, Multa, & varia, & copiosa oratio. & 148 b, Variæ, & diuersæ, & in omnem partem diffusæ disputationes. Orat. 198 a, Multiplices varijq; sermones. Acad. 42 a, Plato quā varius & multiplex, & copiosus fuit. pro Flacc. 147 a, Præturæ iurisdictiones varia, & multiplex ad suspiciones & similitudines. de Or. 104 a, Quarum rerum fateor magnam multiplicemq; esse disciplinam, & multas, copiosas, variasq; rationes. de Nat. 1 a, Variæ & discrepantes sententiæ. Orat. 201 b, Naturæ variæ & voluntates, multū inter se distant effecerunt genera dicendi. pro Cæl. 40 a, Varia multiplexq; natura. pro Pom. 9 b, Varia & diuersa genera bellorū. I. V. 245 b, Varium ius, ac dispar conditio. Offic. 14 a, Ferre ea, quæ vidētur acerba, quæ multa & varia in hominū vita versantur. de Am. 113 b, Assentatio is animus varius, cōmutabilis, & multiplex. pro Cec. 298 a, Si de iure vario quippiam indicatum est id est, cū in iurisdictione de aliqua re conuicia respondent. contra Rull. 82 a, Vestigal bellis infestum, fructibus varium. de Nat. 45 b, Varia genera bestiarum, vel cicurum, vel ferarum. de Fin. 66 a, Varium poëma, varia oratio varij mores, varia fortuna: voluptas varia etiam dici solet. de Nat. 76 b, Varius homo importunissimus.

† Syntaxis. *Varium & multiforme. Varium, diuersum & in omnem partem diffusum. Varium ac discrepans. Varium & multiplex. Varii ac dispar. Varius, cōmutabilis, & multiplex assentator.*

* **VARIVS**, a, um, à Vario latus. de Clar. 1, 8 a, Lex Varia.

VARIX, *cis, vena cruribus & inguine iumentis*. Tuscul. 172 b, Cū varices fecabantur C. Mario, dolēbat.

VARRO, onis. I. A. 180 a, de Varrone, & Epist. 172 b, & Att. 74 a, Varronis thesauri.

VAS, va dis, *qui pro aliquo spondet, vel obligatur, præsertim in causa capitali: qui alicuius causam omnem suscipit, & se pro illo spondit reum*. Offic. 61 a, Vas factus est alter eius sistendi, vt si ille non reuertisset ad diem moriendum esset sibi ipsi. Tuscul. 240 b, Quorum cū alterum vadem mortis accepisset, alter vt vadem suum liberaret, præstitit fuit ad horam morti destinatum. de Fin. 81 b, Vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? ad Brut. 289 a, Me pro adolescentulo respub. accepit vadem. Att. 91 b, An sumtum posset vades Scaptius?

† Syntaxis. *Vas factus ille est amici sui sistendi. Mortis vadem accipere. Suum vadem liberare. Ad mortem se dare vadem alicui pro aliquo. Vadem poscere.*

VAS, vasis, *locus & instrumentum aliquid continens, humida præsertim*. I. V. 214 a, Erat etiam vas vinarium ex vna gemma pergrandi de Inuent. 77 a, Vasa magnificè & preciosè cæolata petit à filio mater. pro Sex. Rosc. 40 b, Domus referta vasis Corinthiacis & Deliacis, in quibus est Anthepa illa. pro Mur. 142 a, Atque ille exposuit vasa Samia. I. V. 211 b, Efferi sine thecis vasa. Tuscul. 159 a, Nam corpus quidē quasi vas est, aut aliquod animi receptaculum. I. V. 209 a, Mouere castra ex loco, & colligere vasa. * Occon. 1, Quæ ad cibum conficiendum vasa (vt assolent) cōstituebuntur inde quæ ad lauacionem, quæ ad exornationem, quæ ad mensam quotidianam atque epulationem pertinerent, exponebantur. I. V. 214 Exornat amplè magnificèque triclinium: exponit ea, quibus abundabat, plurima ac pulcherrima vasa argentea. Namque hæc aurea nondum fecerat. ibidem. Ille vnumquodque vas in manus sumere, laudare, mirari. ibidem. Mittit rogatum vasa ea, quæ pulcherrima apud illum viderat: ait se suis cælatoribus velle ostendere. Rex sine vlla suspitione libentissimè dedit.

VASARIUM, rij, *supellex vasorum, sine pecunia, quæ magistratui in prouinciam eunti, viatici nomine attribuebatur*. I. P. 99 a, Nōne festertium centies & octogies, quod quasi vasarij nomine in venditione mei capituli adscripseras, ex æratio tibi attributum Romæ in quaestu reliquisti?

VASCULARIUM, rij, *qui vasa ex metallo facit, præsertim ære, argento, auro*. I. V. 212 a, * Artifices omnes, cælatores ac vascularios conuocari iubet.

VASTATIO, onis, *vastitas, depopulatio*. I. C. 208 a, Ergo in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas putas? Ep. 153 a, Qui Italiam à vastatione defendat.

VASTATVS, a, um, pro Sest. 15 a, Lex erat lata vastato ac relicto foro. * I. V. 157 b, Campi collesq; niuidissimi viuidissimiq; vastati ac deserti.

VASTIFICVS, a, um, Tuscul. 179 b, Erimanthia hæc vastificam abiecit belluam.

VASTE, de Or. 147 a, Asperè, vastè rusticè, hiulcè loqui. (Presse, æquabiliter, leniter. de Or. 159 a, Verba ne asperè concurrant, nève vastius deducantur.

VASTITAS, *tis, vastatio, solitudo, ruina*. I. V. 227 a, Audistis, quæ solitudo esset, quæ vastitas in agris, quàm defecta, inculta, & relicta omnia. de Nat. deor. 21 b, & contr. Rull. 80 a, Voluerunt angues ex vastitate Libyæ vento Africo inuehi in Aegyptum. I. P. 98 a, Fana vexata hanc tantam effecerunt vastitatem. de Nat. deor. 28 b, Animos terreri vastitate, pestilentia, terræ motibus pro Flacc. 146 a, Cū vastitate à templis, delubris, vrbe, Italia depellebam. Epistol. 165 a, Cū vastitatem Italiæ respexerint. de Cl. 166 b, Defleio iudiciorum vastitatem & fori. Offic. 36 a, Causæ eluionis, pestilentia, vastitatis, belluarum etiam repentinae multitudines. de Diu. 90 b, Deum respondisse vastitatem esse Italiæ.

VASTO, as, *vastitatem infero, depopulo, diripio*. Epistol. 172 b, Antonius decursionibus per equites vastat ea loca, quæ incurrit & 120 a, Quæ diripuisse ipse vt viderentur ab hoste vastata. & 169 b, Multa castella cepi, multa vastauit. & 66 a, Regiones vastauit. I. V. 174 a, Agros vastare atq; exinanire I. C. 101 b, Hæc quæ iam pridem vastare studes in est, vrbes. & 103 a, Cū bello vastabitur Italia, vexabuntur vrbes, tecta ardebunt. & 121 a, Vastare & diripere totam Italiam. de Arusp. 250 a, Qui Pestinuntem ipsum sedem domiciliumque Matris deorum vastatis.

¶ *Incultus sio, vastus, desertus*. de Nat. 46 a, Homines non patiuntur terram immanitate belluarum effcerari, nec stirpium asperitate vastari.

¶ *Perdo, corrumpto*. Offic. 330 b, Qui vastares vrbes incendio, Italiam bello.

† Syntaxis. Loca capere, diripere, vastare, oppida, agros. *Vastare* & *exinanire*. *Vastare* simulacrum de sede matris deorum. *Vrbem* incē-
dit vastare. Terra stipitium asperitate vastata.

VASTVS, a, um. desertus. contr. Rull. 80 a, Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam vastus atque desertus. Part. 233 a, Loci vasti. (Loci coadificati. de Som. 129 a, Vasta solitudo.

¶ *Immani magnitudine*. Tusc. 243 b, Quæ Barbaria India vastior, aut agrestior? de N. 20 b, Elephantum belluarum nulla prudentior: at figura quæ vastior? & 48 b,

--- *Quadrupes quæ vasta tenetur.*

de Diu. 90 b, Bellua vasta & immanis. I. P. 92 a, Cùm mare vastissimum hyeme transibas. * Prognost.

--- *De gurgite vasto.*

¶ *Incompositus* de Or. 94 a, Quidam vultu motuq; corporis vasti atq; agrestes.

¶ *Insuavis*. ad Heren. 27 b, Crebræ vocalium concursiones, quæ vastam & hiantem orationem reddunt.

¶ *Difficilis, durius, asper*. Orat. 211 a, Axilla ala factus est, fuga literæ vastioris.

VATES, tis, *faudicus, manis, diuinus sacerdos, vaticinans*. de Leg. 173 b, Fatidicorū & vatū effata incognita interpretari. de N. 12 b, Ut aruspices, augures, arioli, vates, & coniectores nobis essent colendi. de Ar. 248 a, Libri vatū & Apollinis. & 250 a, Hac vate suadente. *id est, Sibylla*. de Diu. 104 a, & de Cla. 170 b, & Orat. 213 b.

Versibus quos olim Fauni vatesq; canebant.

VATICANVS, Romæ mons. Att. 216 a, b.

* VATICINANS, tis. de Diu. 104 a, Eodem modo multa à vaticinantibus sæpe prædicta sunt, neq; solùm, sed etiam verbis.

VATICINATIO, nis. *oraculum, prædictio, diuinitio*. A cad. 27 a, Vera esse Aruspicum auspicia, oracula, somna, vaticinationes. Part. 230 a, Vaticinationes & responsa sacerdotū, aruspicum, coniectorum. de Nat. 27 b, Multa ex Sibyllinis vaticinationibus commemorare possum. de Diu. 131 b, Hoc est artis & scientiæ, non vaticinationis & motus. Att. 128 b, Quorum literarū vaticinationem falsam esse cupio. de N. 59 a, Multa oraculis declarantur, multa vaticinationibus. de Diu. 95 a, Exposui somnij & furoris oracula. & 123 a, Sortes, quæ vaticinatione funduntur.

VATICINOR, aris. *diuino, futura presentio*. Attic. 125 a, *Προβουλιζω* igitur non licet Attice, non ariolans, ut illa cui nemo creditur, sed coniectura prospiciens iam iamque maiora magno tumultu: non multo inquam secus possum vaticinari, tanta malorum impendet *ιλιξ*. de Amic. 100 b, Empedoclem quidem carminibus Græcis vaticinatum ferunt, quæ intoto mundo, &c. de Diu. 94 b, Ut vaticinari furor vera soleat. & 87 b, Vaticinans per futorem, ut Sibylla.

¶ *Furo, insanio*. Epist. 27 b, Sed ego fortasse vaticinor, & hoc omnia meliores habebunt exitus. pro Sest. 7 b, Qui hæc dicerent, vaticinari atq; insanire dicebat.

VBER, ris. *mamma*. de Diu. 84 b, --- *alrix*

Martia quæ paruos Manoris semine natos,

Vberibus grauidis vitali vore rigabat.

* Tusc. 161 Eloquētia abundans sonantibus verbis, vberibusq; sententijs.

VBER, ris. rior, rimus. *fecundus, ferax, fertilis, abundans, copiosus*. Qu. fr. 318 b, Multis locis aquam profluentem, & eam vberem vidi. de Orat. 94 a, Motus animi ad explicandum ornandumq; vberes de Diu. 81 a, Ea Cleanthes paulo vberiora fecit. de Fin. 146 a, Seges spicis vberibus & crebris. de Nat. 57 b, Vberissimi lætissimique fructus vitium. de Sen. 89 a, Agro bene culto nihil est nec vsu vberius, nec specie ornatus. Offic. 53 a, Nullus feracior in Philosophia locus, nec vberior, quam de officijs. I. P. 100 b, Vbi illa vberissima supplicationibus triumphisque prouincia. Epist. 67 b, Omnia vberiora futura sunt. de Natur. deor. 86 a, Maiore delectatione, vberiore spe commoueri. Orat. 198 a, Periclem ab Anaxagora fecundum atque vberem fuisse. de Cl. 296 b, Vir ornatus vberissimis artibus. & 175 a, Nemo plenior & vberior ad dicendum fuit. * Tusculan. 161 a, Eloquētia abundans sonantibus verbis, vberibusq; sententijs.

† Syntaxis. *Animi motus vberes ad explicandum*. *Seges spicis vberibus & crebris*. *Ager cultus vber*. *Spes vberior*. *Plenus & vber ad dicendum*. *Aribus vberissimis ornatus*. *Ab Aristot. fecundus & vber Theophrastus*.

VBERIVS & VBERIME, copiosè, affluenter. de Nat. 30 a, Vberius ac fusius disputare aliquid. de Diu. 109 b, Epist. 43 a, Vberimè.

VBERTAS, tis. *abundantia, copia, magnitudo*. Orat. 198 a, Omnis enim vbertas, & quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est. de N. 52 a, Nuper nati mamas appetunt, earumq;

vbertate saturantur. I. V. 199 a, Si vbertas in percipiendis fructibus fuit, utilitas in vendēdis. Tusc. 162 b, Ramos baccharum vbertate incuruescere. de N. 59 b, Satis à Socrate dictum est de vbertatibus vitrutis & copijs. de Or. 101 a, Bibliothecæ omnium philosophorū vnus XII. tabularū liber & autoritatis pondere, & vtilitatis vbertate superat. pro Pomp. 6 b, Alia fertilis est vbertate agrorum. * de Or. 89 a, Quid discernes eorū, quos nominavi, vbertatē in dicēdo & copiam ab eorū exilitate? &c. p. Pomp. 12 b, Quātam vilitatē vix ex summa vbertate agrorū diuturna pax efficere potuisset. Postq; 202 a, Dijs immortalibus frugum vbertate, copia, vilitate, reditum meū comprobantibus. p. Corn. 55 a, Quæ in L. Crasso potuit maior esse orationis vbertas, varietas, copia? de Fin. 94 b, Hæc dicuntur fortasse ieiunius: sunt enim quasi prima elementa naturæ, quibus vbertas orationis adhiberi vix potest. Nec enim eam cogito consecrari. de N. 58 a, Nisi fortē tanta vbertas & varietas pomorum, &c. dubitationem affert. & 77 b, Vbertatem frugum & fructuum, &c. à Dijs se habere.

† Syntaxis. *Vbertas & silua dicendi*. *Mammæarum vbertate saturari*. *Vbertas in percipiendis fructibus*. *Rami baccharum vbertate incuruescunt*. *Fertilis agri vbertate Sicilia*.

VBI, quo loco. Att. 124 b, Epist. 17 b, Ut ibi malis esse, vbi alio numero sis, quàm istic vbi solus sapere videre. & 78 a, Nemo est, quia vbiuis, quàm ibi vbi est, esse malit. de Or. 113 b, Quid est, inquit, Catule, Cæsar: vbi sunt qui Antonium Græcè negant scire? Tusc. 233 a, Est vbi id isto modo valeat. pro R. P. 128 b, Vbi terrarum fumus.

¶ *In quare*. de Or. 106 a, Cùmq; multa colligeres & ex legibus, & ex Senatusconsultis, vbi, & c. id est, in quibus.

¶ *Postquam, cum primū simul v.* pro R. P. 128 a, Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea non oportet. I. P. 94 a, Vbi galli cantum audiuit.

VBICVNQUE, quocunq; in loco. Epist. 19 b, 73 b, 78 a, & Acad. 26 a, Et si vbi cunq; es, in eadem es nauis. I. V. 265, Vbi cunq; terrarum.

VBIQUE, de Finib. 65 a, Aut Epicurus quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui vbi que sunt, nesciunt item 65 123, & Attic. 253, item Tuscul. 155 a, & Acad. 34 a & de N. 59 a, de Diu. 127 b, & 135 a, & I. V. 201 b, & 230 b, contr. Rull. 77 b pro Corn. 65 b, item I. A. 226 b, & 262 a, *Hæc autē particula cum nullo alio verbo coniungitur, quàm cum verbo Est: vix quæ sine Omnis, aut Quicquid, apud Ciceronem reperitur: ut in superior exemplo demonstratur.*

VBIUIS, Epist. 78 a, Nemoq; est quin vbiuis, quàm ibi vbi est, esse malit.

VBIVISNAM, Att. li. 13, Volo aliquē Olympiæ, aut vbiuisnam *πολιτινῶν συνοργον*, more Dicæarchi familiaris tui.

VBIVBI pro vbi cunq; Tuscul. lib. 1, Nunc vbi vbi sit animus, certè quidem in te est.

VE, vel. Or. 201 b, Poëta peccat, cùm probam orationē affigit improbo, stultōve sapientis. I. A. 261 a, Post hanc habitam concionē duabus tribusve horis literæ venerunt, &c. I. A. 205 b, 205 a, Vti C. Panfa, A. Hircius cōsules, alter ambōve cognoscere. pro Flac. 148 c, Ne quid plus minūve dicat. I. A. 168 a, Qui, albus atq; fueris, ignorans, fratris filium præterit. Qu. fr. 290 a, Rogo ne contrahas aut demittas animum, neve te obui finas. de Sen. 89 a, Quid de pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum oliuetorūve specie dicam? Tuscul. 156 b, Ne tam vegeta mens, aut in corde, cerebrōve, aut in Empedocle sanguine demersa sit.

¶ *Et, atq;* de L. 156 a, Cùm eam tēpestas vetustasve cōsumferit, & 182 b, Lex vestibulū sepulcri bustūve vsu capi vetat. de Vn. 197 a, *Αναλογία* comparatio, pportiove dici potest. Ep. 70 a, Nullū membrum reipublice reperies, quod nō fractum debilitatūve sit. Or. 211 a, Suaves grauēve sententiæ, p. Cecin. 296 a, Qui in Italia sit, absitūve reipublicæ causā & ibi. b, Hominib; coactis armatisve. Or. 218 b, Ne breuitas, &c. neve lōgitudine, &c. I. A. 196 a, Lex de actis Cæsar, & c. deve dictatura, & c. deve colonijs, &c. Epist. 14 b, Neve in hoc reo, neve in alijs quegas, &c. de Or. 158 a, Neve hoc, neve illud, &c. Att. 123 b, Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribusve quàm meis, quàm Africanis. de Diu. 112 a, Omnia que fierent futurave essent. Orat. 208 b, Per orationem inflammantē restinguentēve concludere. de Nat. 20 b, Bestiæ quæ in rubro mari Indiavē gignuntur.

VECOR, dis. *excors, bardus*. pro Dom. 242 b, Sed vecors repente sine suo vultu, sine dolore, sine voce constitit. ibid. a, Itaq; istius vecordissimi mentem cura metuq; terrebant. I. P. 83 b, Cùm tu, o vecors, & amens, &c.

VECTIGAL, lis. *porcorium*. pro Pomp. 6 b, Quo tandē animo esse existimatis, aut eos qui vectigalia nobis pensant, aut eos qui exercent aut exigunt? & 4 b, Quorum magnæ res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatæ. Qu. fr.

Quint. frat. 296 b, qui penderet ipsi vectigal sine publicano non poterunt pro Font. 278 a, Vectigal esse impositum fructibus nostris dicitur. contra Rull. 77 a, Sicq; agro pergrande vectigal imponitur. pro Pom. 7 a, Vectigalia nervos esse reip. semper duximus. de Prou. 70 a, Vectigal ac portorium Dyrrhachinorum totum in huius vnus quæstum est conuersum. I. V. 150 b, Cæteris prouincijs impositum vectigal est centum, quod stipendiarium dicitur. Attic. 85 a, Ariobarzanes nullum ærarium, nullum vectigal habet. cont. Rull. 89 a, Ego pro aqua crebra vectigal pendam. Quint. frat. 296 b, Pendere vectigal alicui. Qu. fr. 294 b, Iniquo & graui vectigali ædilitiorum Asiam liberasti. de Clar. 176 b, Sp. Torius agrum publicum vitiosa & inutili lege vectigali leuauit. item, Magnum vectigal est parsimonia. Part. 225 b, Ex meo tenui vectigali aliquid etiam redundat. Att. 83 a, Atque etiam minus est aliquanto in Scaptij nomine. quàm in vectigali prætorio. & 149 b, Habebit nō ille vectigal, sed ciuium bona. & 191 b, Equidē iam non ego vectigalibus, & paruo contentus esse possum. Qu. fr. 296 b, Exigere vectigalia. pro Pom. 6 b, Ita que neque ex portu, neque ex decumis, neq; ex scriptura vectigal conseruari potest. * I. V. 176 a, Saluis vectigalibus nostris. ibid. Vectigalia populi Rom. sunt diminuta. ibid. In reliquum tempus vectigalibus prospicio. ibid. Vectigalia perdo. ibid. Vectigalibus prospicio in decumis & in tota frumentaria. in Verr. 176 b, Vectigalia suo quæstu peruertit. cont. Rull. 64 b, Non dico solum hoc in Repub. vectigal esse, quod amissis alijs remaneat: intermissis non conquiret: in pace nitat: in bello non obsolescat: militem sustentet: hostem non pertimescat. Frag. epist. Cūm constet Cæsarem Lupercis id vectigal dedisse. cont. Rull. 82 a, Fundus fundamentum vectigalium. ibid. An ignoratis, cætera illa magnifica populi Rom. vectigalia perleui sæpe momento fortunæ, inclinatione temporis pendere? *Alij Perire?* ibid. Quid omnia transmarina vectigalia iuuabunt? ibid. At ve id hoc agri Campani vectigal, cum eiusmodi est vt domi sit, & omnibus præsidij oppidorū tegatur: tum neque bellis infestum, nec fructibus varium, nec cælo ac loco calamitosum esse solet. Maiores nostri non solum id, quod à Campanis ceperant, non imminuerunt: verum etiam, quod & tenebant quibus adimi iure non poterat, coemerunt.

† Syntaxis. *Vectigal pendere, pensitare, imponere, exigere. Stipendiarium vectigal.*

¶ Vectigaliorum, in genitiuo plur. Cicero ad Attic. teste Charisio. *aseni.* In ratione vectigaliorum suorum. Sed & de lege agraria, Vectigalium, dixit.

V E C T I G A L I S, le. stipendiarius, tributarius, publicanus. I. V. 165 a, Ita ciuitas vna sociorum duabus mulierculis vectigalis fuit. & 170 a, Ager vectigalis populo Romano ex parte decima. cont. Rull. 79 a, Agri vectigales. I. P. 98 b, Is vectigalem prouinciam fecit singulis rebus quæcunque venirent, portorio imposito. de Prou. 71 a, Vectigales & stipendiarios multos liberauit. I. V. 94 b, Naues ex vectigali pecunia fecerat Epist. 162 a, Quod cūm pertinuisset Dolabella, vastata prouincia, correptis vectigalibus, præcipue ciuibus Romanis omnibus crudelissimè denudatis ac diuenditis celerius, Asia excessit Quint. frat. 296 b, Greci sunt vectigales. I. A. 172 a, Tradere equos vectigales alicui.

V E C T I O, onis. de Nat. 56 b, Effecimus etiam domitu nostro quadrupedum vectiones.

V E C T I S, tis. palus est ferruus, quo vinctur fabri ad multa. I. V. 222 a, Demoliri signum ac vectibus labefactare conantur. de Nat. 5 b, Quæ ferramenta, qui vectes, &c. fuerunt? de N. 121 a, Quod anguis vecte circumplicatus fuisse.

V E C T O R, oris. nauigans, qui vehit & qui vehitur, conuector. Att. 28 b, Malè vehi malo, alio gubernante, quàm tam ingratis vectores bene gubernare. pro Sest. 12 b, Si id vectores negarent. Att. 169 b, Naui eius, & ipso conuectore me vsurum puto. I. A. 214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus à vectores admoneri solent. * de Nat. 78 a, Idemq; cūm ei nauigati vectores aduenta tempestate timidi & perterriti dicerent, non iniuria sibi illud accidere, qui illum in eandem nauem recepissent: ostendit eis in eodem cursu multas alias laborantes, quæsiuitq; num etiam in ijs nauibus Diagoram vehi crederent?

V E C T V R A, ræ. vectio. Att. 2 b, Misimus, qui pro vectura soluerent. I. V. 191 a, Vecturæ difficultas. Ep. 28 a, Vt & mihi & populo cautum esset sine vecturæ periculo. Att. 246 b, Petij ab eo de multis vecturæ itineris, &c.

V E G E T V S, a, um. sanus, firmus, valens. Att. 160 b, Te vegetū nobis in Græcia sisse. Tusc. 156 b, Ne tam vegeta mens in sanguine demersa iaceat. de Diuin. 83 b, Vt illa tertia pars rationis & mentis eluceat, & se vegetam ad somnandum acremq; præbeat.

V E H E M E N S, tis. acer, fortis, ferax, incensus, immoderatus, effrenatus, nimius. in Vat. 29 a, Numium est vehemens ferocq; natura. pro Syl. 184 a, Ego qui vehemens in alios, inexorabilis in cæteros esse visus sum. de Or. 125 a, Acri & vehementi quadam incitatione inflammari. de Clar. 172 a, Galba in meditando vehemens & incensus fuit. de Orat. 138 a, Exordium dicendi vehemens & pugnax & 113 b, Qui illum impetum oratoris non habeat, & vehemens minus sit & 127 a, Oratio vehemens & atrox. * in Verr. 257 a, Poterōne in eos esse vehemens? in eum dissolutus. pro L. Varen. L. Septimius est ad L. Crassi eloquentiam grauis & vehemens & volubilis.

† Syntaxis. *Vehemens ac feroc. in aliquem vehemens. Incitatione acri & vehementi inflammari. In meditando vehemens & incensus. Vehemens & pugnax.*

V E H E M E N T E R, tius, sicut. acriter, acerbè, asperè, impensè, valdè, longè, nimio opere, etiam atque etiam, incredibiliter. (remissè. de Fin. 143 a, Non illud vehementer repugnat, esse beatum, & multis malis oppressum. Tusculan. 220 a, Quæ vehementer, acriter, animosè fiunt. Attic. 96 b, Nos ceteræ vehementissimè tardarunt. de Orat. 97 a, Vehementissimè exercere se in aliqua re. Att. 30 b, Vehementius & acrius. & 104 b, A cerrimè, id est vehementissimè & audentius. Att. 210 a, Inhibere illud tuum, quod mihi arriserat, vehementer displicet. & 261 a, De summa autem agi prorsus vehementer & seuerè volo. I. A. 217 a, Vehementer me agere fateor, iracundè nego. * Attic. 264 b, Vehementer etiam atque etiam.

† Syntaxis. *Vehementer, acriter, animosè facere. Vehementer dico, non iracundè.*

V E H E N S, tis. qui vehitur. de Cla. 196 b, Cuius in adolescentiâ per medias laudes, quasi quadrigis vehentem, (* al. volantem) transuersa incurrit misera fortuna reipublicæ.

V E H I C V L V M, li. rheda. pro Mil. 111 b, Quid horum non impudentissimum? vestitus, an vehiculum? & ibid. Cum alter veheretur in rheda penulatus. I. V. 247 b, Illi tibi furtorum vehiculum comparauerunt. id est, nauem, qua fuerat veheres. Att. 164 b, Ego verò vehiculo, si nauis non erit, eripiam me ex istorum parricidio. * *Alij legunt, vel leniticulo.* in Pis. 92 b, Nummus interea mihi Cæsar neglectis vehiculis triumphalibus domi manet.

V E H O, his. porto. de Natur. 16 b, Ille taurus qui vexit Europam.

V E H O R, nis. gestor. de Diu. 138 a, Curru quadrigarum vehi. Tusc. 164 a, Tanquam ratis in mari immenso nostra vehitur oratio. de Nat. 17 a, & de Clar. 196 b, Triton natantibus inuehens belluis. de Vn. 203 b, Vt animal sex motibus veheretur. de Diu. 137 a, Equus in quo veherbar, mecum vnâ demersus, rursus apparuit. I. P. 92 b, Vehi per urbem, conspici velle. I. A. 171 b, Vehatur in effedo tribunus plebis. de Nat. 78 a, Vehi in aliqua naui. pro Mil. 111 a, Vehi in rheda. I. V. 259 a, Quod in eius quadrigem Cleomenes vectus esset.

† Syntaxis. *Vehens, inuehens equo, naui. Vehi equo, in equo, per urbem, in naui.*

V E I E N S, tis. pro S. R. 25 b, An aliquem ex agro Veiente nominem. & de Diu. 100 b, Veientes, &c.

V E I I, orum. oppidum. de Diu. 100 b, Ex fati, quæ Veientes scripta haerent, Veios capi posse.

V E I O V I S, Iouis acherontius, qui non inuandi, vt Iouis, siue Iupiter ille alter, opt. max. potestatem haberet, sed nocendi tantum, ac vexandi. Idcirco appellabatur quidem Iouis, verum præposita præ particula, quæ priuat verbum ea vi quam haberet, si ve præpositum non fuisset, vt in recuris, & vesanus. & vt vno verbo dicam, Veious, Orcus est. ad nocendum, è celo summo, ad impia tartara deturbatur. de N. 72 a, Quid Veioi facies?

V E L, res, seu, sine aut. de Orat. 106 b, Cui nostrum non licet fundos suos obire? aut res rusticas vel fructus causâ vel delectationis inuisere? Quint. frat. 315 b, Sunt ista quidem vel magna, vel potius maxima. de Nat. 85 a, In his vel asperitatibus rerum, vel angustijs temporis. de Clar. 178 a, Multorum vel periculo, vel honori seruire. Attic. 20 a, A curia autem nulla me res diuellet, vel quod, &c. vel quod, &c. vel quod, &c. Attic. 9 a, Intellexi hominem moueri, vtrum Cassium inire tantum gratiam, &c. an esset tantas res nostras, &c. id est, vel quod, &c. vel quod, &c. pro Planc. 260 a, Vel quod multo minus est ferendum. pro Lig. 138 a, Cuius ego industriæ gloriæque fauco, vel propter propinquam cognationem, vel quod, &c. vel quod, &c.

¶ Cūm primis, præcipue etiam. Vel mori satius est, quàm, &c. L. S A T I V S. Epistol. 102 a, Quàm morosi sint qui amant, vel ex hoc potes cognoscere. de Nat. 58 b, Hoc mihi videtur vel maximè confirmare, &c. Deorum prouidentia cōsuli rebus humanis. de Or. 87 b, & 162 a, Hoc vno præstatimus vel maximè feris. Or. 205 a, Cūm id certè sit vel maxi-

me Atticum. de Leg. 118 b, Nam isto modo vel consultius vituperabilis est. Orat. 205 a, Hoc in genere neruorū est vel minimum, suauitatis autem vel plurimum. Acad. 23 b, Per me vel stertas licet, non modò quiescas. de Orat. 119 b, Hæc sunt omnia ingenij vel mediocri: exercitatio- nis autem vel maximæ. & 138 b, Vt ipsi sententij quibus proluserant, vel pugnare possint. Hortens. Solentiam cam, quæ possit vel in tegulis profeminare ostreas.

VELABRYM, bri. locus Romæ, siue olearium forum, vt Plantus indicat. Att. 283 a, Laurentiæ ad aram in Velabro sacrificium pontifices facere solent.

*VELATVS, a, um. pro Dom. 238 a, Tu, tu inquam, capite veiato, &c. bona tui Gabinij consecrasti. de Nat. 27 b, Vt quidam imperatores etiam se ipsos Dijs immortalibus capite velato verbis certis pro Repub. deuouerent.

VELS, tis. leuis armatura miles, & expeditus ad cursum, volites. Epist. 138 b, Me autem à te, vt scurram velitem, malis oneratum esse, nō molestè tuli. de Clar. 189 b, Vt hastæ veliti- bus amantata traduntur, sic, &c.

VELIA, ię, vrbs. Att. 256, Epist. 104. I. V. 128.

VELIENSES. Ep. 105. pro Cor. 66.

VELIFICATIO, onis. Epist. 16 a, Cū id possis mutata velificatione assequi, stultum est, &c.

VELIFICOR, aris. vela facio, auram popularem capio. Epist. 120 b, Ne aut velificatus alicui dicaris, aut, &c. in Rull. 65 b, Si quis vestrum spe ducitur, se posse perturbulenta ratione honori velificari suo.

VELINVS, a, um. Attic. 62 b, Lacus Velinus à M. Curio emissus, interciso monte in Nar defluit.

VELITOR, aris. pugno, contendo, certo. pro Qu. 13 a, Hæc est iniqua certatio, non illa qua tu contra Alphenum velita- batis. alia exemplaria sic legunt: Qua tuum contra te Alphenus velitabatur.

VELIOLANS, tis. quod velis volat, vt naui: poetice nimirum igitur Vergilius mare veliololum appellauit. de Diu. 94 b, Et fera veliuolantibus nauibus compleuit manus littora.

VELLICO, as. peruollo. pro Cor. 67 a, Qui more hominum in- uident, in conuiuijs rodunt, in circulis vellicant, vbi que carpunt.

VELLO, lis. velli, & vullsi. uello peruollo. I. V. 212 b, Illa quæ vellerat ex patellis, in aureis poculis illigabat. de Fin. 107 b, Spinas vellere.

VELO, as. obduco, tego. I. V. 91 b, Triumphi nomine tegere & velare cupiditatem suam. p. Dom. 238 a, Tu, tu, in quā, capite velato, &c. bona illius consecrasti.

VELOCITAS, tis. pernicitas. Off. 21 b, Videmus alios veloci- tate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere. Tusc. 215 b, Velocitas corporis, celeritas appellatur. de Sen. 80 b, Non enim viribus, aut velocitatibus, aut celeritate cor- porum res magnæ geruntur, sed consilio, & autoritate, & sententia. * Tusc. 237 a, Adde etiam pernicitatem & veloci- tatem, &c. si fuerit is, qui hæc habet, iniustus.

VELOCITER, ocys. de Somn. 130 b, Quibus exercitatus animus velociter in hanc sedem peruolabit. de Vniu. Ve- locissimè moueris.

VELSVRVS. Iupiter. I. P. 97 b.

VELVM, li. in tegumentum inuolucrum. Quint. frat. 292 b, Mul- tis simulationum inuolucris tegitur, & quasi velis qui- busdam obtenditur vniuscuiusque natura. I. V. 241 b, Ta- bernacula carbascis intenta velis. in C. 109 a, Socij Catili- næ velis amicti, non togis. pro Dom. 218 a, Cū ipse archi- pirata cum grege prædonum plenissimis velis nauig- ares. in Verr. 253 b, Cleomenes malum erigi, vela fieri, ancoras præcidi imperat. Tusculan. 211 a, Verum igitur maui- s? statimne nos vela facere? an quasi è portu egre- dientes paululum remigare? & ibid. Quærebam igitur v- trum panderem vela orationis statim, Orator. 203 b, Nunc iam quocunque feremur, danda nimirum vela sunt. de Orator. 125 b, Et ad id, vnde aliquis status ostenditur, ve- la do. Tusculan. 164 b, Quo vti nam velis passis peruehi liceat. Tusculan. 195 b, & Quint. frat. 315 b, Res tædæ, detestabilis, omni contentione, velis, vt ita dicam, remisque fugienda. Attic. 10 b, Contraxi vela. Offic. 75 b, Cum his velis equisque, vt dicitur, decertandum est, pro- nerbium.

† Syntaxis. Plenis nauigare velis. Iubeo vela fieri. Vela faciunt nauis. Vela orationis pandere. Vela dare. Passis peruehi velis. Velis, remisq; vitium fugere. Velis equisq; decertare.

VELVT, & VELVTI. scus. Tusc. 176 a, de Nat. 50 b, Bestiæ quæ gignuntur in terra, veluti erocodili, de Fin. 89 a, Non e- logia monumentorū hoc significant? velut hoc ad por- tam, &c. de Ar. 145 a, Si conabitur, &c. eius conatum refu- tabo: velut hesternò die, cū, &c. I. V. 222 b, Velut in hac re. de N. 2 a, Velut in hac quæstione. Tusc. 230 b, Velut iste chorus virtutum, &c. de Inu. 52 a, Velut apud Socraticum Aeschinem. Tusc. 175 a, Velut ex ea disputatione & 152 a,

Velut in cantu, &c. sic in corpore, &c. 185 b, ter vsjorparium. Qu fr. 321 b, Ideo multa comiecta sunt, aliud alio tempo- re: velut hoc, T. Annus, &c.

VENA, nã. vas & receptaculum sanguinis: interdum arteria. de N. 30 b, Iam verò venæ & arteriæ micare non desinunt. & 54 a, Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, sicut spiritus per arterias, & 53 b, Vena quæ caua appellatur, hæc à iecore ad cor pertinet, & 54 a, In alterum ventricu- lum cordis, sanguis à iecore per venam illam cauam in- fluit. de Diuin. 138 b, Medici signa quædam habent ex ve- nis & ex spiritu ægroto, multisq; ex alijs futura præsent- unt. de Fat. 143 b, Si cui venæ sic mouentur, is habet feb- rim. de Ar. 251 a, & I. P. 97 b, Incidere venas alicui. de N. 54 a, Nerui sicut venæ & arteriæ, à corde tracti & profecti, in corpus omne ducuntur. * Tusc. 178 b, Cū è viperino mortu venæ viscerum veneno imbutæ tetros cruciatu- s crucient. de Fin. 84 b, poët.

† Translata: pars intima. I. C. 103 b, Periculum autem reside- bit & erit inclusum penitus in venis atque in visceribus reipubl. de Fin. 84 b, Cui viperino mortu venæ viscerum veneno imbutæ tetros cruciatu- s crucient.

† Origò mineræ. de Nat. 45 b, * de Nat. 45 b, Adde etiam re- conditas auri argentiq; venas. & 56 b, Nos æris, argenti, auri venas penitus abditas inuenimus, & ad vsum aptas, & ad ornatum decoras. de Diu. 104 a, Vt aurum & argen- tum, æs, ferrum, frustra, natura diuina genuisset, nili ead- em docuisset, quemadmodum ad eorum venas perue- niretur.

† Ratio. de Orat. 149 a, Teneat oportet venas cuiusq; ge- neris, ætatis, ordinis.

† Syntaxis. Venæ & arteriæ micare non desinunt. (hic vena, sy- nonyma cum arteria.) Venæ à iecore ad cor pertinens. Ex venis ha- bemus signa, id est, ex arteriarum motu. Vena qui mouetur, id est, qualis est pulsus. Venæ viscerum veneno imbutæ.

VENABVLM, li. venatica hasta, telum vel spiculum. Ep. 95 a, Cū præclara bestia venabulo transfuerberatur.

* VENAFRANVS, a, um. con. Rull. 79 a, Ager Venafranus. pro Planc. 263 b, Tractus Venafranus.

VENAERV M, ri. oppidum. Att. 111 & 318.

VENALIS, le. quod vt vendatur, expositum est. pro Quint. 2 b, Næuius qui vocem venalem habuerat. & ibid. 4 a, Publi- cius, qui ex Gallia pueros venales isti adducebat. Qu. fr. 324 b, Non enim hæc venalia sunt, quæ quidem placeant. Postquam. 207 a, Cappadocem modò abreptum de gre- de venalium diceret. de Or. 133 b, Syri venales. pro Dom. 223 a, Ille nouituz Ligur venalis ascriptortuus. I. A. 161 b, Cū domi tuæ turpissimo mercatu omnia essent ven- alia. & 185 a, Vt haberet omnia iura regni venalia. con- tra Rullum 89 b, Possessiones venales ac proscriptas hac lege video. I. A. 132 b, Venalem in Sicilia iurisdictionem habuit & 180 a, Habere fidem venalem. & 124 b, Propo- nere fidem venalem. Off. 49 b, Habere rem publicam que- stui. de Orator. 106 b, Manlianæ leges venalium vend- eorum. in Sal. 244 b, Sallustius nihil in eo honore non ve- nale habuit, cuius aliquis emptor fuerit. * in Verr. 180 a, Aliquando desinat ea se putare emere, quæ ipse semper habuit venalia, fidem, iusiurandum, veritatem, officium, religionem.

VENALITIARIVS, rij, vide VENALITIVS.

VENALITIVS, tij. venditor, mancipiorum, minus mercator. Or. 220 a, Diuitiæ, quibus omnes Africanos multi venali- ti mercatoresq; superarunt. * Alij Venalitarij legunt.

VENATICVS, a, um. quod ad venandum valet. I. V. 206 b, Ca- nes venaticos diceret.

VENATIO, onis. Att. 253 a, Vt venationem, quæ postridie ludorum Apollinarium futura est, proscriberent. Off. 44 b, Prodigij, qui ludorum venationumq; apparatu pecu- nias profundunt. de Senect. 89 a, Tum conditoria facit hæc superuacanei operis aucupium atq; venatio. * de Fin. 69 b, Piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis, vitantes cruditate. Ep. 95 a, Reliquæ sunt venationes bi- næ per dies quinque magnificæ.

† Syntaxis. Aucupium atque venatio.

VENATOR, oris. Tusc. 183 b, Perno stant venatores in niue, in montibus vri se patiuntur. de Nat. 17 b, * Non pudet igitur physicum, id est, speculatore venatoremq; natu- ræ, ab animis consuetudine imbutis petere testimonij veritatis.

VENATVS, tus. venatio, Tusc. 247 a, Labor in venatu, sudor, cursus ab Eurota.

VENDIBILIS, le. probabilis, tolerabilis. I. V. 67 b, Illi bona res, huic vendibilis videbatur. contra Rullum 73 b, Hercula- nea via vendibilis, de Fin. 51 b, Illa vendibiliora, hæc vbe- riora sunt. de Clar. 180 a, Gellius non tam vendibilis ora- tor, quàm, &c. 189 a, Orator sanè vendibilis. de Amic. 114 a Vendibilis oratio,

VENDICO, as *libero, eximo*. pro Syl. 17 b, Itaque se ex suspitione tanti sceleris, & ex omni hominum sermone vendicavit. & 173 a, Sed me neque honoris neque ætatis excusatio vendicat à labore. de Nat. 21 b, Solutus, & in libertatem vendicatus. Attic. 64 a, Vendicare se alicui: & Vendicare aliquem iudicij. * I. V. 177 b, Non aliqua simulatione existimationi se hominum vendicasset? *al. vendicasset.*

¶ *Adduco*. Par. 124 a, In libertatem vendicare vult? minime, quid, & c. *aliter, vindicari.*

¶ *Assumo*. Offic. 5 a, Ortus nostri partem patria vendicat, partem parentes, partem amici. Orat. 202 b, Cæterarum rerum partem aliquam sibi quisque vendicat. Offic. 1 b, Si id mihi assumo, videor id meo iure quodammodo vendicare. pro Arch. 189 b, Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum vendicant, Salaminij repetunt, Smyrnei suum esse confirmant. * pro Marc. 131 b, Maximam vendè partem quasi suo iure fortuna sibi vendicat.

¶ *Censeo*. pro Mil. 109 a, Ut etiam si id Milo fecisset, cuncta ciuitas eam laudem pro sua vendicaret.

¶ *Penso, refero*. I. C. 129 a, Sed meorum periculorum rationes vtilitas reipublicæ vendicat.

VENDITATIO, onis *ofentatio*. Tusc. 189 a, Laudabiliora mihi videntur omnia, quæ sine venditione & sine populo teste fiunt de Am. 112 a, Virtus venditatio quædam atque ofentatio esse dicitur.

VENDITIO, onis *abalienatio*. pro Sex. Rosc. 36 b, Si sublata sit venditio bonorum. & 39 b, Præscriptiones venditionesq; fieri. in P. 98 a, Quod quasi vasarij nomine in venditione mei capitis ascripseras. * Offic. 68 b, Quid minuta colligimus, hæreditates, mercaturas, venditiones fraudulentas.

VENDITO, as *ofento*. de Ar. 245 b, & 255 a, Cùm is P. Tullioni nauaret operam, atque ei sese, cui totus venierat, vendicaret. Attic. 134 a, & pro Syl. 172 b, Fallacissimè venditare se alicui. ad Heren. 15 a, Venditare ingenium, & ofentare memoriam. * I. V. 177 b, Non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? *al. vendicasset.*

VENDITOR, oris *venatiuus*. Postquam. 206 a, Non Consul, sed Mercatores prouinciarum, ac venditores nostræ dignitatis. Offic. 62 a, Ut ne quid omnino, quod venditor moris, emptor ignoret. * Top. 229 b, Feci quod sæpe venditores liberales solent, ut cùm ædes fundumue vendiderint, rutiis cæsis receptis, concedant, tamè aliquid emptori. pro Planc. 267 a, Cuius tu tribus venditorem & corruptorem & sequestrem Plancium fuisse clamitas.

* **VENDITVS**, a, um. I. V. 177 a, Decimis contra instituta legis consuetudinemq; venditis. con. C. Anton. Pecore omni vendito.

VENDO, dis. *alieno, ab alieno, mancipo, do, venale habeo, venditorum facio*. pro Qu. 3 a, Eum non ita commodè posse ea, quæ proscriptisset, vendere. Offic. 62 a, Vendere aliquid quàm plurimo pro Sest. 15 b, Vendere alicui alicui grâdi pecunia. I. V. 175 a, Cur igitur Metelle non ita magno vendidisti? Off. 65 a, Cùm in vendèdo eam rem scisset, & c. de Orat. 106 b, Manlianae leges venalium vendendorum. Off. 62 a, Vendo meum non pluris quàm cæteri: fortasse etiam minoris. & ibid. Quàm optimè vendere. * de leg. agr. Prædam, manubias, sectionem, castra deniq; Decemuirii vendent.

VENEFICIVM cij. *venefici artificium & crimen, cantio*. de Or. 118 a, De sicarijs, de veneficijs, de peculatu inficiari necesse est. de Clar. 184 b, Idq; veneficijs & cantionibus factum esse dicebat. I. A. 251 b, Veneficum appellas eum, qui tuis veneficijs remedia inuenit. * pro Cluen. 18 a, Attingere rationem veneficij criminum. ibid. Legitima veneficij quæstio.

VENEFICVS, a, um. *qui venena spargit, ut homines tollat, qui cantionibus quibusdam & malis artibus abutitur ad suam libidinem explendam*. de Inuen. 99 a, Cùm venefici cuiusdam nomen esse delatum. * I. C. 105 b, Quis tota Italia veneficus? & c. quis perditus inueniri potest? qui se cum Catilina non familiarissimè vixisse fateatur pro Sest. 11 a, Nec mihi res erat, & c. eum venefico. I. A. 251 b, Ut veneficus hæc liberetur obsidione. Veneficum audes appellare eum virum, qui tuis veneficijs remedia inuenit? quem ita obsides noue Annibal. ibid. Rectè veneficum appellas à quo tibi præsentem pestem vides comparatam.

VENENATVS, a, um. *venenum habens, interimens*. de Ar. 255 b, Vipera venenata ac pestifera.

¶ *Veneno imbutus, infectus*. de Diu. 136 a, Cùm Ptolemæus telo venenato ius esset. pro Qu. 2 a, Falsum crimen quasi venenatum telum iacere. de N. 51 b, Capræ confixæ venenatus sagittis. ad Her. 39 b, Venenatus spiritus. in *exempl. Germanico*. de N. 51 a, Pantheræ quæ venenata carne capiuntur, remediū habent: quò eum sunt vsæ, non moriuntur.

VENENVM, ni. pro Cæl. 50 a, Vim veneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam paratò, cuius perceleriter interitu esset ab hoc comprobatum venenum. & 48 a, Crimen veneni, quod Clodia necandæ causa parasse Cælium criminantur. pro Clu. 53 b, Oppianicum veneno esse necatum, quod ei datum sit in pane per M. Asellium. I. C. 109 a, Qui sicas fibrare, & venena spargere didicerunt. pro Clu. 53 a, Aliquem veneno esse sublatum, venenum alicuius consilio paratum, dare venenum in mulso. Tusc. 169 a, Venenum biberunt Theramenes & Socrates & ibid. Cùm venenum obbibisset & ibid. Præbere veneno alicui. de Cl. 168 a, Fuit suspicio, Themistoclem veneno sibi consciuisse mortem. de N. 76 b, Varius Metellum veneno sustulit. pro S. R. 35 a, Occidere aliquem veneno. pro Cl. 21 b, Cluentius manifestò venenum deprehendit. de N. 47 b, Tum hæc quotidiana, sicæ, venena, pæculatus. I. A. 233 a, At hic nuper fororis filio infudit venenum, non dedit. Attic. 35 b, Sed ita lenibus uti videbantur venenis, ut posse viderentur sine dolore interire. Orat. 208 b, Cùm sibi venenis ereptam memoriam diceret. pro Cl. 49 a, Qui venenum malum fecit, fecerit. pro Cæl. 50 a, Veneni celeritas. pro Clu. 23 b, Cui cùm ipse poculum dedisset, subitò illa in media potione exclamavit, se maximo cum dolore mori. & ibid. Omnia præterea quæ solent esse iudicia, & vestigia veneni, in illius mortuæ corpore fuerunt. & ibid. Eodemq; veneno fratrem necauit. * pro M. Scæu. Venenum hospiti aut coniuicæ si diceretur conanti ab illo datum. de Fin. 84 b, Tusc. 178 b, Cui è viperino morsu venæ viscerum veneno imbutæ terros cruciatus cecit. *poët.* pro Cæl. 49 a, Reliquum est crimen de veneno. & b, Quæ fuit causa, quam obrem isti mulieri venenum vellet dare Cælius? & 50 a, Ipsi veneni quæ ratio fingitur? ubi quæsitum est? quemadmodum paratum? quo pacto? cui? quo in loco traditum? Habuisse aiunt domi. & b, Venenum vnde fuerit, quemadmodum paratum sit, non dicitur. Datum esse hoc aiunt P. Licinio. ibid. Is veneni pyxidem traditurum. Hic primum illud requiro, quid attulerit illud ferri in eum locum constitutum? ibidem, Ut venenum cùm à Licinio traderetur, manifestò comprehendi posset ibidem, Venenum traderet. pro Cæl. 51 a, Quinam isti viri boni testes huius manifestò deprehensi veneni dicerentur. ibidem, Aut cùm retineret venenum, aut cùm tradidisset. & b, Ut venenum, & c. manifestò comprehenderetur. de Amic. 113 a, Odium est venenum amicitia.

† *Syntaxis. Venenum parare, dare. In pane dare, spargere, bibere, obbibere, præbere, infundere venenum. Veneno tollere.*

VENEO, venis. *vendo*. pro Qu. 13 a, Si ex edicto possidisti, quæro, cur bona non venierint. Ep. 96 a, Ei mandasti potissimum, cui expediret illud venire quàm plurimo. & ibi. Quàm illud minoris veniat. Att. 199 a, Si horti venibunt, quid fieri possit, cogitabimus. & 79 b, Mancipia venibant Saturnalibus tertijs *al. ter veniebant*. I. A. 179 a, Populis veniebant immunitates. Att. 172 a, Ex proximis literis cognoui prædia non venisse. de Fin. 85 b, Venientque scripta eius, & c. I. V. 164 a, Primo anno venierunt eius agri decumæ tritici medimna xviii. (* *al. medimnum xviii millibus.*) de Ar. 243 b, Cùm is ei sese, cui totus venierat, venditaret. de Orat. 133 b, Malo compilari, quàm venire. ad Heren. 30 b, Hic venijt à te, antequam Romam venit. Att. 1 b, Si bona venient. *id est, vendentur*. de Inuen. 58 a, Prædæ factio non venierit. * in V. 164 a, Cùm decumæ venissent tritici modium xviii. *scil. millibus.* in V. 171 b, Agri Leontini decumæ anno tertio venierunt tritici medimnis xxxvi, hoc est, tritici modijs ccxvi. Magno iudices magno. de Leg. agrar. Veniet sub præcone tota propontis. Incer. Plure venit.

VENERANDVS, a, um. *colendus*, contra Rull. 85 a, Non eos maiores in deorum immortalium numero venerandos à nobis & colendos putatis?

VENERATIO, onis *honor, reuerentia*. de Nat. II a, Habet enim venerationem iustam, quicquid excellit.

VENEREVS, a, um. de Diuin. 136 b, Complexu venereo iungi. Tusc. 224 b, Cùm fruuntur venereis voluptatibus: de Sen. 87 a, Rebus venereis vti.

VENEREVS, rei. *iactus talorum quatuor, ubi omnes diuersam faciem ostendunt diuersaq; puncta: Venereim vocabant, sed hic intelligitur iactus*. de D. 85 a, & 118 a, Quatuor tali iacti casu venereum efficiunt.

VENEREI, orum. *propria fuit Prietoris Siciliae apparitorum appellatio*. pro Cluent. 26 a, Ut in Sicilia permulti Venerei sunt, sic Martiales Latini in Martis familia numerantur. I. Verr. 160 b, Mittit ad hominem venereos. item ibid. (Hoc quoque attendite, apparitores à Prætorè assignatos, habuisse Decumanum) adducitur à Venereis atque aded attrahitur Lollius. * I. Verr. 158 a, Venereos seruos, quòd

quòd isto prætorè fuit nouum genus publicanorum, cæterosq; decumanos, procuratores istius quæstus & ministros rapinarum dico fuisse.

VENEROR, aris. *colo.* de Nat. 70 a, Deos augustè omnes, sancteq; veneramur. & 40 a, Deos venerari & colere debemus. in Verr. 87 b, & 222 a, I. A. 180 b, Simulacra ex suis fanis sublata in foro venerabantur. Epist. 86 a, Cùm ignòrit omnibus, qui multa deos venerati sint contra eius salutem. Tusc. 158 b, & 173 a, Venerari aliquem vt deum. de Nat. 24 b, Dij quos colere, precari, venerariq; solemus. pro Pl. 279 b, Lapidè è sepulchro venerari pro deo. * de Conf. Eorum in vrbibus atq; agris augustissima templa veneremur. I. V. 222 a, Quòd in precibus & gratulationibus non solum id *simulacrum* venerari, verum etiam osculari solent.

† Syntaxis. *Augustè sancteq; Deum venerari. Veneror & colo Deum. Colo, precor, veneror Deum. Lapidem pro Deo venerari.*

VENIA, niæ. *licentiæ, impunitatis.* I. Verr. 264 a, Hæc si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam petere? posses, vt tibi ignosceret, postulare? pro Pomp. 5 a, Veruntamen illis imperatoribus laus tribuenda, quòd egerunt: venia danda, quòd reliquerunt. de Inuen. 61 a, Voluntario facinorosi veniam dari non oportere. contr. Rull. 67 a, Cui (* *al. cuius*) errato nulla venia, rectè factò exigua laus proponitur. pro Rab. 91 a, Ab loue pacem & veniam peto. precorq; ab eo, vt, &c. pro Lig. 142 a, Delicti veniam peto. pro Mur. 139 a, Fatetur aliquis se peccasse, & eius delicti veniam petit: nefarium est, facinus ignoscere. pro Syl. 179 b, Peterem veniam errato L. Cæcilij ex intimis vestris cogitationibus. I. A. 220 a, Cæteris autem si errorem suum deposuerint, veniam & impunitatem dandam puto. Orator. 218 b, Ab aliquo cui te purges, veniam petere. Part. 242 b, Ad eius facti deprecationem, ignoscendum petenda venia est. de Orator. 126 a, Vix mihi tenuis quædam venia dabatur excusationis, quòd, &c. de Diuin. 109 b, Dabunt igitur mihi veniam ciues mei, vel gratiam potius habebunt, quòd, &c. I. V. 262 b, Curtu fortunæ illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? pro Arch. 186 a, Quæso à vobis, vt in hac causa mihi detis hanc veniam, vt patiamini, &c. de Orator. 87 a, Sed cùm, &c. dabis hanc veniam, mihi frater, vt nostros Græcis antepōnam. Attic. 83 b, Dedi veniam homini impudenter petendi. id est, *concessi quod petebas.* Orator. 200 a, Datur etiam veniam concinnitati sententiarum. pro Dom. 226 b, Cn. Pompeius diutius furori suo veniam daturum non arbitrabatur. pro Cæl. 43 b, Deprecari vacationem adolescentiæ, veniamq; petere. de Prou. 69 a, Etiam si paulo minus vtilis nobis sententia videretur, veniam tamen aliquam dolori meo tribueret. I. P. 101 a, Cui non apud vllum ordinem maximorum scelerum venia ad ignoscendum dari potest.

¶ *Beneficium, fauor.* de Orator. 93 a, Date nobis hanc veniam, vt ea quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini. de Orat. 110 a, Quis tam durus hanc mihi non daret veniam? &c. de Am. 107 b, Est enim, quatenus amicitia dari venia possit. Att. 85 b, Impetraui à Salaminij vt silerent: veniam illi quidem mihi dederunt. *id est, concesserunt.*

¶ *Gratia.* de Diu. 85 b, Bona hoc tua venia dixerim. de L. 191 a, Quare, frater, bona tua venia dixerim, ista sententia obest sapissimè. pro Fon. 280 a, In bellis gerendis à dijs immortalibus pacem & veniam petere. ad Herenn. 28 b, Veniam ad vos, si mihi senatus det veniam. pro S. R. 20 a, Vos oro, vt attendè bonaq; cum venia, verba mea audiat. de Nat. 23 b, Doleo te (bona venia me audies) in tam leues, ne dicam ineptas sententias incidisse. de Orat. 106 a, An verò (bona venia huius optimi viri dixerim Scæuolæ) tu, &c.

* VENIENS, tis. Orat. 216 b, Vt ad extremum veniens *verborum comprehensio* ipsa consistat.

VENIO, nis. *eo, aduenio, mano.* Qu. fr. 297 a, Omnes qui istinc veniunt, commemorant, &c. Off. 74 a, Is cum prima lucè Pomponij Domum venit. pro Flac. 155 a, Qui nunquam in senatum venire potuit. Epist. 234 b, Cùm inimici nostri venire dicentur, tum in Epirum ibo. Attic. 228 a, Vtile est me illuc venire. Orator. 216 b, Iam à principio videndum est, quemadmodum velis venire ad extremum. I. A. 161 a, An ego non venirem contra alienum pro familiari meo? Att. 174 b, Multos in Africam venisse audio. de Nat. 40 a, Quæ autem dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominarunt. I. A. 207 b, Propter æs alenum venire ad arma. I. V. 141 a, Nonnunquam etiam res ad manus atque ad pugnam veniebat. pro Muræ. 137 a, Venire in periculum. Attic. 274 b, Multos viros bonos in Africam venisse audio. *id est, iussisse.* de Fat. 145 b, Tam est immutabile venturum, *Canonem in Senatum* cùm verum est, quàm venisse. pro Deiot. 145 b, A Cn. Pompeio ad Deiotarum legati

literæque venerunt. pro Planc. Venit dies. Attic. lib. 4, Venit legi dies. Tusc. 187 a, In profundenda voce omne corpus intenditur, venitq; plaga vehementior. pro Corn. Balb. Venit quæstio. pro Marc. 135 a, Sæpe enim venit ad aures meas, te idem istud nimis crebrò dicere. 5. Tusc. 243 b, Mulieres verò in India, quum est cuiusque earum vir mortuus, in certamen iudiciumque veniunt. I. Verr. 47 a, Postridie mane homines in concionem veniunt, quærunt, quid optimum factu sit. 4. de Fin. & pro Quint. Quæ in controuersiam veniunt, de his, si placet, differamus. ad Attic. 179 b, Alij capti, alij interclusi non veniunt in dubium de voluntate: eo minus scilicet, &c. pro Rosc. Comæd. Quia veniebat à Roscio, plus etiam scire, quàm sciebat videbatur. de Nat. deor. 1, Non veni adiutor, sed auditor. pro Dom. Neque amissis sacris paternis in hæc ad optima venisti. ad Attic. lib. 2, Eunti mihi Antium, venit obuius tuus pater. 2. Tusc. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad summum, vt iam senescat, breuiq; tempore ad nihilum ventura videatur. pro Rosc. Amer. in hanc calamitatem venit propter prædiorum bonitatem & multitudinem. pro Cec. Quod quoniam iam in consuetudinem venit, &c. reprehendum fortasse minus. 2. Off. Iam in prouerbij consuetudinem venit, &c. largitionem fundum non habere. 2. de Diuin. & Offic. lib. 2, Venit enim iam in contentionem, vtrum sit probabilis, &c. 1. Verr. Neque ferè vnquam venit in contentionem de accusando. ad Attic. lib. 3, Nouo quodam genere in summam gloriam venit. 3. de Leg. Agrar. Etiamne si vi eiecit? etiamne si clam, si precarò venit in possessionem? pro Flac. Scilicet defendam Decianum, qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit. Acad. quæst. edit. 1. lib. 2, Venimus maturius. 4. Verr. Tamen ad istum venerunt emptum locum illum Senatorium, non solum veteres, sed etiam noui. 2. de Inuen. Deinde quædam in consuetudinem ex vtilitatis ratione venerunt. pro Cluen. Postremò in eum casum veneram, vt omnis mearum fortunarum status vnus iudicij periculo contineretur. 2. de Orator. & Famil. lib. 2, Bruti, nonnullam in spem veneram, posse me aliquid ex istis discere. pro Quint. Ad vadium non venerat, vt ais, is qui cum tibi affinitas, &c. intercedebat. 4. Acad. Et quidem isti libri duo Philonis, &c. tum erant allati Alexandriam, tumque primum in Antiochi manus venerant. 4. Tusc. Alacris obuiam mihi veniet, complexum exoptans meum. 2. Offic. Sed si res in contentionem veniet, &c. 4. Verr. Veniet in medium: dicent, quid statuerint. 3. de Leg. & 6. Verr. Nam quum omni vitio carere lex iubeat, ne veniet quidem in eum ordinem vnquam vitij particeps. Cælio, lib. 2. In easdè solitudines tu ipse (vt arbitrator) venies, in quibus nos confidisse audies. ibidem, Obuiæ mihi velim sint tuæ literæ, quæ me erudiant de omni Repub. ne hospes planè veniam. de Fin. lib. 1, Vt enim ad minima veniam. pro Rosc. Amer. Vident omnes, de qua causa huic inimicus venias: sciunt huiusce pecunia te adductum esse. pro Qu. Non eò dico. C. Aquili, quòd mihi veniat in dubium tuæ fides & constantia. 1. de Finib. Vt autem à facillimis ordiamur, prima veniat in medium Epicuri ratio. pro Rosc. Amer. Et simul tibi in mentem veniat facito, quemadmodum vitam huiusce depinxeris. 4. Academ. Ad Arcesilam, Carneademq; veniamus. pro Rosc. Amer. Vt ad fabulas veniamus. ad Brut. lib. 11, Quòd scribis in Italia te moderaturum, dum tibi literæ meæ veniant, si per hostem licet, non erraris. *id est, afferantur.* ad Attic. lib. 6, & 8, Ad meq; legati eius, & Quæstor, & amici literas mitterent, vt subsidio venirem. & lib. 16, Nunquam putavi fore, vt supplex ad te venirem. de Finib. lib. 2, Vt ad cenam & esurians & sitiens veniret. Offic. lib. 2, Vt ad id aliquando, quod cupiebat, veniret. pro Rosc. Amer. Quum omnium nobilium dignitas & salus in discrimen veniret. 6. Verr. In sermonem hominum atque in vituperationem venire. ad Terent. lib. 14, Si in vestrum complexum venero, &c. fatis magnum mihi fructum videbor percepisse. ad Attic. lib. 5, Veruntamen cùm de Cumanis venissem cum imperio, Græci quasi Ephesio Prætori se alacres obtulerunt. pro Cluent. 53 a, Quum ad illud prandium crudior venisset. Quint. frat. lib. 3, Ad inimicitias res venisset. 2. de Finib. Nam hoc animo prouidebat, quum tanta hæreditas in controuersiam venisset. de Claris oratoribus, Quum is, &c. si pupillus antè mortuus esset, quàm in suam tutelam venisset, pupillo non nato hæredem esse non posse. ad Atticum lib. 8, Qui regionibus exclusi intra præsidia, atque intra arma aliena venissent. 1. de Nat. deor. 67, Mirari satis non possum, vnde ad istas opinionones venerit. ad Attic. lib. 1, Tu velim sæpe ad nos scribas: si rem nullam habebis, quod in buccam venerit, scribito. de Nat. deor. 2, Si quis venerit ad domum aliquam

quam, in gymnasium, in forum. l. de Leg. Et quum se ipse perpexerit, totumq; tentarit, intelliget, quemadmodum à natura subornatus in vitam venerit. ad Attic. lib. 1, Omne spes delectationis nostræ, quam, quum in otium venerimus, habere volumus, in tua humanitate positam habemus. Off. 3, Neque enim quicquam de hac parte post Panætium explicatum est, quod mihi quidem probaretur de ijs, quæ in manus meas venerint. in Sal. Tu tuis vita, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras: vt etiam si fuerint egregij ciues, certe venerint in obliuionem. pro Sest. Venire Remp. ad seruos. 1. de Finib. Venire ad aliquem salutandi causa in aliquem locum. 5. in Verr. Venire ad conditionem. de Fat. & 5. Tuscul. Venire ad eundem exitum. 11. Fam. Venire ad nihilum. Cat. Venire ad senectutem. Epist. 257 a, Quamquam magni ad honorem nostrum interest, me quamprimum ad Urbem venire. 2. Philipp. Venire contra gratiam, vel iniuriam. ibid. Venire contra rem alicuius ad Attic. lib. 12. Velim scire, quo die venias pro Plan. Venire in angustum. 3. Verr. In alicuius arbitrium ac potestatem venire. 11. ad Attic. pro Liga. Venire in eam causam. 3. in Verr. Venire in certamen & contentionem. 5. de Finib. In virtutis certamen venire. de Clar. orat. Venire in certamen cum aliquo. pro Cornel. Balb. Venire in ciuitatem. id est, ciuis fieri. 4. Famil. Scruij Sulpitij, Venire in cogitationem pro Domo sua, Venire in collegium pontificum. 12. Philipp. Venire in congressum & colloquium alicuius. ad Attic. Venire in consilium alicuius. Epist. 157 b, Planci. Legatos fide Lepidi missos, ad me in conspectum venire veterum. in Pison. Venire in benignitatis consuetudinem. Anton. In contentionem honoris venire. 13. Famil. Venire in forum. ad Attic. lib. 2, Quid verius, quam in iudicium venire, qui ob rem iudicandam pecuniam acceperit pro Quint. 16. & 1. de Orat. pro Mil. Non necesse est, famam alterius in iudicium venire. 3. de Leg. Senatus consulto efficitur, popularem sanè neminem in summum locum, nisi per populum venire sublata cooptatione Censoria. 1. de Orator. In oratorum numerum venire. ad Terent. lib. 14, Illud doleo quæ impensa facienda est, in eius partem miseram & despoliatam venire. ad Attic. lib. 7. In possessionem. Reipub. venire. Offic. 1, Venire in possessionem suam. pro Cecin. & 1. de Orator. & Offic. 1, In rem presentem venire. prouerbium. 14. Famil. Venire in Rempub. pro Dom. sua. Venire in sacerdotium. ibidem, Venire in sacra. pro Flac. Qui nunquam in senatum venire potuit. id est, Senator fieri. 2. Philipp. Venire in sinum & complexum alicuius 9. Famil. Venire in societatem. pro Liga. Venire in societatem belli. Att. lib. 14, A te autem peto, vt &c. meq; aliqua ex parte in societatem tuarum laudum venire patiari. 3. de Nat. Eos tu canterij albis, nullis calonijs, obuiam Vatiens venisse existimas. 1. de Nat. 123 a, Nam à beatis ad virtutem, à virtute ad rationem video te venisse gradibus. 2. de Nat. Gracchus, quum comitia nihilominus peregisset, remque illam in religionem populo venisse sentiret, ad Senatum retulit. ad Attic. 222 b, In sermonem se post Iudus Martij, præterquam Lepidi, venisse nemini. al. cum Lepido, venisse cum nemine. Acad. quest. edit. 1. lib. 2, 91 a, Se illuc venturum esse saluum. pro Clu. Sin autem illud egeram, nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumentum fuisse concedebat. Attic. lib. 16, Præsertim quum hoc genere cognitionum labefactato. acta Cæsaris in dubium ventura videantur. ibid. Veniendum est igitur ad ipsam flammam, &c. ad Att. lib. 10, Veniendumne sit in consilium Tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit. Venire vsu. L. V. S. V. V. ENIO. Venire in mentē. L. MENS. * I. V. 180 a, b. Ad tuam veniam conditionem. Hortens. Omnesq; ad id tempus postero die venissimus. pro C. Cor. Ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasq; venisset. * de Orator. 96 b, In vtraq; autem te quicquid in controuersiam veniat. I. V. 241 a, Si quæ mulieres castiores erant ad tempus veniebant, lucem cōuentumq; vitabant. pro Cæcin. 288 a, Vt de ciuitate in dubium venirit. Att. 2 a, Ne contra amici summam existimationē miserimo eius tempore venirent. Att. 77 b, Ea hyems si venerit. Att. 79 a, Ephesum vt venerim nosti. ibid. Inde oppidis his, quæ iteram, mirabiliter accepti Laodiceam prid. Cal. Sextil. venimus. ibid. Inde ad castra venit ad v. 11. Cal. Sept. ibid. Cùm graues de Parthis nunciij venirent. ibid. Tharsum venit ad 111. Non. Octob. Att. 20 b, Deiotarus ad me cum Ciceronibus Laodiceam venturus erat. ibid. Te in Epeirum saluum venisse gaudeo. Att. 127 a, Te cum omnibus copijs ad Confinium esse venturum. Att. 259 a, Vt negotium susciperem, Capuam venirem. ibid. Iter faciens in Samnium venit Cales.

¶ Accedo, insensu. ad Trebatium lib. 7, Quod verò in C. Marij, suauissimi doctissimiq; hominis, familiaritatem ve-

nisti, non dici potest quàm valde gaudeam. I. V. 143 a, Venire in familiaritatem consuetudinemq; alicuius.

¶ Incido in, aduocor. 1. Verr. In discrimen existimationis venire. ad Dolab. lib. 9, Fortunam alicuius in discrimen venire. ad Brut. 6. & 14 ad Attic. Audimus eum venisse in suspicionem Torquato de morte Panfæ, custodiri que vt parcidam. pro Quint. 9 b, Non in eam turpitudinem venisses, vt hoc tibi esset apud tales viros confitendum, quæ tibi vadimonium non sit obitum, &c. 10. ad Att. 2. de Fin. Venire in odium. & Venire cupiam in odium. ad App. Pulcrum lib. 3, Veni in eum sermonem, vt dicerem, &c. ad Att. lib. 9, Ergo si Pompeius manet in Italia, nec res ad pacationem venit, longius bellum puto fore. * de Inuen. 66 b, Aut falsò venisse in eam existimationem dicitur, aut ex aliquorum inuidia, aut obrestitutione, aut falsa opinione.

¶ Pertinet, obtingit, conceditur. 3. Verr. Quampridem sibi hæreditas venisset, docet. ibid. Quum eius filio, Prætoris Sacerdote, hæreditas à propinquo magna venisset. de Nat. 66 b, Ad quem dolor veniat, ad eundem necesse est interitum venire. pro Cec. Mihi credite, maior hæreditas venit vnicuique vestrum in iisdem bonis, à iure & à legibus, quàm ab ijs, à quibus illa ipsa bona relicta sunt. 1. de Inu. Sed neque emisti, neque hæreditate venit, neque donatus est. pro Quint. Venitres ad hæredem. 4. Fam. Si venit ad meliores victoria. 1. de Inuen. Nam hinc ad Remp. plurima commoda veniunt. pro S. Rosc. 33 a, Is ad quem morte Roscij diuitiæ venerunt. pro Cec. 299 a, & Philip. 2, Hæreditatem venire alicui, & fundum ad aliquem testamentò deuenire. pro Quint. 3 a, Vt ad quem summus mæror morte sua veniebat. ad eundem quoque summus honos perueniret. * ad Herenn. 33 b, Aut hæreditate tibi venisse fundum. ibid. Hæreditate tibi me viuo mea pecunia venire non potuit.

¶ Cado. 2. de Orat. His armis atq; corporibus, sicut omnibus rebus quæ sub aspectum veniunt, sedes opus est.

VENITUR, ventum est 7. Verr. Lilybæum venit. 4. Verr. Itaq; hac vna spe ad iudicium venit. 8. Phil. In discrimen venietur, aut libertas pacta est victori, aut, &c. ad Att. lib. 7, Nemini est enim exploratum, quum ad arma ventum est, quid futurum sit. lib. 2. de Leg. Ad me uentum in insulam est hac verò nihil est amœnius. 2. Off. Et quum res agatur, in discrimenq; ventum sit, expedire rem, & consilium ex tempore capere posse.

† Syntaxis. Venus ad multa veniens. Venire contra aliquem. Res ad arma, ad manus venis, ad pugnam, in dubium, suspensionem, in periculum, in consuetudinem, mentem, memoriam, obliuionem, contentionem, summam gloriam. In possessionem in miserum casum. In eum casum veni, vt Venire in manus hostium. Non venio alicui inimicus. In sermonem & vituperationem optimorum venire. Intra arma aliena venire. In otium venire, ad condignam, ad exitum, ad senectutem. ad nihilum: contra gratiam, iniuriam: in angustiam, in cogitationem, in arbitrium ac potestatem, in certamen, in contentionem, ciuitatem, collegium, congressum, colloquium, in consilium, in conspectum. In iudicium fama, veritas venit. In belli societatem, in sacra. Hac res venit illi in religionem. Vsu venit aliquando. id est, accidit. In familiaritatem alicuius venire, in turpitudinem, in odium, in odium optimi. Ad illum venit hæreditas, dolor: ad meliores v. Floria. Ad Rempub. hoc venit commodum. Ad illum honor venit. Sub aspectum non venit animus. Ad arma, ad Cæs. ventum est.

VENONIUS, nij, historicus fuit. de Leg. lib. 1, Att. lib. 12, Molestè fero me Venonij historiam non habere.

VENOR, aris, aucupor de Nat. 58 a, Canum mira alacritas in venando. Ep. 24 a, De pantheris, per eos qui venari solent, agitur mandato meo diligenter. Att. 156 a, Bene igitur tu, quod à uenatorum venaris. Orat. 122 a, Nōsse regiones, intrā quas venere, peruestiges, quod queras. ad Heren. 24 b, Venari laudem modestiæ in aliqua re. I. V. 210 b, Si minus cuiusmodi quidpiam (grande vas & maius opus) venari poterant, illa quidem certe pro lepulculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula.

VENTER, tris, alius. de Orat. 133 b, Non pecuniam conseruauit, sed tanquam nudus nuce legeret, in ventrem abstulit. pro Mur. 136 b, Etenim sciebam Catilinam non latius aut ventrem, sed caput & collum solere petere. de Diu. 133 a, Fabæ venter inflatur. pro Cæl. 46 a, Vitium ventris & gutturis. id est, quolitas quam vocant.

* VENTIDIANVS, a, um. Frag. ep. Ventidiani rumores.

VENTILATVS, a, um. incensus. pro Fl. 157 b, Cuius lingua quasi flabello seditionis, illa tum est egentium concie ventilata.

VENTITO, as, crebrò venio. de L. 158 b, Cùm ipse etiam ad Scæuolâ ventitaret. de Pet. 207, Quisquis est, qui ostendat aliquid in te voluntatis, qui colat, qui domum ventitret,

is in amicorum numero est habēdus. I. A. 161 a, Domum meam ventitāras.

VENTOSVS, a, um, *leuis, inanis, vanus*. I. A. 234 a, Extraordinarium semper imperium populare atq; ventosum est. Epist. 172 a, Ventosissimus homo Lepidus.

VENTRICVLVS, li. de Nat. 54 a, Cordis pars quædā, quam ventriculum cordis appellant. & ibid. Cui similis est alter ventriculus, in quem sanguis à iecore per venam illam cauam influit.

VENTVS, ti. *flamen, aura, flamina venti*. de Nat. 46 a, Aer effluens huc & illuc, ventos efficit. de Diuin. 117 a, Placet Stoicis, eos anhelitus terræ qui frigidi sint, cum fluere cœperint, ventos esse. pro Clu. 46 a, Mare quod sua natura tranquillum sit, ventorum vi agitari atq; turbari. Attic. 138 b, Ex ea die septentriones fuerunt venti. Epist. 243 b, Habere ventos secundos. & 20 b, Et eorum ventorum, quos proposui, moderator quidam & quasi gubernator. in Ar.

Si grauis incidit vehementi flamine ventus.

pro Cluent. 33 b, Omnes rumorum & concionum ventos colligere. de Clar. 72 b, Cum omnis motus animi tanquā ventus hominem defecerat. Att. 50. 22 b, Cæsar cuius nūc venti valde secundi sunt. ad Brut. Ventus me retulisset in Italiam. *id est, repulisset, & retrocedentem coegisset reuerii*. pro Syl. Ventum excitare in aliquem. *id est, inuidiam ei conflare*. pro Cluent. Verum omnes intelligamus, in istis subscriptionibus ventum quandam popularem esse quæsitum. 1 de Nat. Vento Africo inuēctæ angues (in Aegyptum) ex vastitate Libyæ. 9. ad Attic. Vento primo eum nauigaturum. *id est, non expectaturum tempestatem*. 16. ad Attic. Vento reiectus aliquo. 2. de Nat. Mare atque venti, res violentissimæ. ibid. Quicunq; venti, res violentissimæ. 12. Fam. Quicunque venti erunt, ars nostra certè non abierit. in Pison. 83 b, Neq; tam sui timidus, vt, &c. alios ego vidi ventos, alias prospexi animo procellas. 12. Fam. Ventis remisq; in patriam omni festinatione properaui. * pro S. Rosc. 40 a, Si Iupiter sæpe ventis vehementioribus hominibus nocuit. Tusc. 174 b, Ventis resstantibus reijci. Attic. 74 a, Sexto die Delum Athenis venimus pridie Non. Quintil. à Piræo ad Zoltera vento molesto, qui nos ibidem Nonis tenuit. Ad v 111 Iduum ad Ceocum vicum, deinde ad Gyarum, sæuo vento, non aduerso.

† Syntaxis. *Venti sunt septentriones. Ventos habere secundos. Vehemens venti flamen. Rumorum & concionum ventos colligere. Vere primo nauigare. Quicunque venti erunt, soliam. Venti remisq; contendere.*

VENVENDO, as. Offic. 65 a, Cum in venundando rem eam scisset, nec pronunciasset emptori. *aliter, vendendo: & re-ctius.*

VENVS, ris. *voluptas*. de Nat. 40 a, Quæ autem dea ad res omnes veniret, venerem nostri nominauerunt. & 72 a, Venus, quia venit ad omnia. & 71 a, Multas Veneres fuisse. de Nat. 38 a, Sine Cerere & Libero friget Venus. & ibid. Venus Lubentina. de Diu. 85 a, & Orat. 197 a, Veneris Gnidie Coæq; pulchritudo. de Nat. 36 b, Infima est quinq; errantium stella Veneris, quæ $\phi\omega\sigma\phi\upsilon\sigma$ Græcè, Latine Lucifer dicitur.

VENVSIA, iæ. oppidum, Horatii poetæ patria. Attic. 70, Tuscul. 167 b.

VENVSINVM, villa in Vanusino agro. Epist. 239 b, Vale 111. Calend. Octob. de Venufino.

VENVSTAS, tis. *proprie pulchritudo muliebri, præserua lepor, gra-ua, inanis*. Off. 26 a, Venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem. & 19 b, Venustas & pulchritudo corporis fecerni non potest à valetudine. de Orat. 106 a, Dicendi vis summa festiuitate & venustate coniuncta. & 159 b, Et reliqua, quæ hanc habent in specie venustatem, vt, &c. & ibid. Capitolij fastigium non venustas, sed necessitas ipsa fabricata est. & ibid. Vtilitatem templi, fastigij dignitas consecuta est. Orat. 202 a, Vultus multam affert, tum dignitatem, tum venustatem. I. V. 265 a, Homo affluens omni lepore & venustate. de Orat. 96 b, Agere cum dignitate & venustate. * de Nat. 40 a, Ex Venere potius venustas, quàm Venus ex venustate. Offic. 3 b, Eorum ipsorum, quæ aspectu sentiuntur, nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem, conuenientiam partium sentit.

VENVS TE, pulcrè bellè, apè, commode. Ep. lib. 8, Qua in re mihi videtur illud per quàm venustè cecidisse.

VENVS TVS, a, um. *lepidus, festinus*. pro Dom. 232 b, Inducis etiam sermonem vrbani & venustum. I. P. 94 b, Græcus facilis, & valde venustus. Par. 123 a, Ita venusta habeantur ista, vt, &c. de Clar. 183 a, Gestus & motus corporis ita venustus, vt, & 195 b, Sententiæ non tam graues & seueræ, quàm venustæ & concinnæ.

† Syntaxis. *Venustas & pulchritudo corporis. Vis dicendi, venustate ac festiuitate coniuncta. Id venustè cecidit, id est,*

commode. Facilis atque venustus.

VEPRECVLA, læ. pro Sest. 19 a, * Vt illa ex vepeculis extracta nitidula.

VEPRES, *spina*. Tusc. 241 a, Cuius septum vndique & vestitum vepribus & dumetis indagauit sepulcrum.

VER, veris. *vernum tempus*. I. V. 241 a, Veris initium non à Faunio notabat, sed cum rosam viderat, tum incipere ver arbitrabatur. de Sen. 91 b, Ver tanquam adolefcentiam significat, ostenditq; fructus futuros. * de Sen. 88 a, Ineunte vere in ijs, quæ relicta sunt, existit tanquam ad articulos sarmentorum ea, quæ gemma dicitur.

VERAX, cis. *veridicus*. de Diu. 88 a, Multis seculis verax fuit id oraculum. de Diuin. 93 b, Tum ei visa quietis occurrent tranquilla atque veracia. & 132 b, Herodotum cur veraciorum ducam Ennio? Acad. 20 a, Veraces sensus suos esse dicit.

VERBENA, herba quædam, aut etiam omnis herba, omnesq; frondes, quibus in rebis sacris vrebantur. I. V. 226 a, Præsto mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt.

VERBER, ris. *virga, flagellum*. Antequam. 195 b, Serui qui ad supplicium cæsi verberibus trahuntur. in V. 168 a, Mitto vincula, mitto carcerem, mitto verbera. I. P. 97 b, Verberibus aliquem necare. pro Pomp. 5 b, Aliquem vinculis & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necari. I. A. 231. Tum verberibus ac tormentis quæstionem habuit publicæ pecuniæ. de Nat. 138 a, Cum verò paulum pro cesserint, lusionibus delectatur, vt ne verberibus quidem deterreri possint. * Hortens. Domitores equorum verbera adhibent ad domandum. de Leg. Octo pœnarum genera in legibus continentur, damnum, vincula, verbera, talio. &c. I. A. 262 a, Ne verbera, &c. magistratibus nostris quæstui posset esse. Topic. 227 a, Verberibus torri.

VERBERATIO, onis. *pulsatio*. Epist. 267 a, Mirificam mihi verberationem cessationem epistolâ dedisti.

VERBERO, as. *cado, pulso, virgis cado, manus affero, vim & manus affero, manus infero*. I. V. 254 b, Ad pulsandos verberandosq; homines exercitatusissimus. Epist. 266 a, Verberaui te cogitationis tacito conuicio. de Fin. 153 a, Qui seruum iniuria verberat. in Vat. 31 a, Verberare matrem. * I. A. 218 a, Ante Consules oculosq; legatorum tormentis Mutinam verberaui.

VERBEROR, ris. I. P. 93 a, Os tuum ferreum senatus conuicio verberari voluisti. I. A. 218 a, Antonius Mutinam tormentis verberaui. I. V. 161 b, Videtis pendere alios ex arbore, pulsari alios atque verberari, &c. & 238 b, Virgis oculi verberabantur.

† Syntaxis. *Conuicijs verberari, cogitatione. Verberare oppidum, id est, oppugnare.*

VERBOSE, sius. *loquaciter, copiose, multis verbis*. pro Mur. 129 b, Satis verbosè. Epist. 147 a, & 97 b, Hæc ad te scripsi verbosius.

VERBOSVS, a, um. *multis in verbis, loquax*. de Orat. 120 b, & pro D. 210 b, Potest fieri, vt res verbosior hæc fuerit, illa verior. Epist. 97 b, Habes epistolam verbosiorē forrasse quàm velles. pro Mur. 131 a, Ista vestra verbosa simulatio prudentiæ.

VERBUM, bi. *nomen, vox, vocabulum*. de Orat. 120 b, Neque enim quoties verbum aliquod est scribendum nobis, toties eius verbi literæ sunt cogitatione conquirendæ. Top. 223 b, Verba sunt rerum notæ. Part. 234 b, Verba ponenda sunt, quæ vim habent illustrandi, nec ab vsu sunt abhorrentia, graui, plena, sonantia, iuncta, facta, cognominata, non vulgata, superlata. Orator. 203 a, Iudicium electioq; verborum, poetarum & oratorum cōmunia sunt. de Cl. 188 a, Verborum delectum originem esse eloquentiæ ex Casare. de Orat. 112 a, Ars, quæ verborum aut faciendorum, aut deligendorum scientiam proficitur. & 154 a, Rerum copia. verborum copiam gignit. & 122 a, Res atque sententiæ vi sua verba parient, quæ, &c. de Diu. 99 b, Potentiorum vim, verba ipsa prouident à maioribus posita declarant. I. P. 93 b, Existimatio, dedecus, verba sunt atque ineptiæ. Epist. 62 b, Nam me comperisse non audeo dicere, ne verè id verbum ponam quod abs te a iunt falsè in me solere conferri. & 71 a, Dicerem iucundius, nisi id verbum in omne tempus perdidissem. de N. 25 a, Charum ipsum verbum est amoris, ex quo amicitia. pro Cec. 202 a, Cum illud verbum Vnde, in vtramq; rem valeat. I. A. 215 a, Res verbo fieri interdum deterior solet. & 214 b, Quidam id verbum remouendum arbitrabantur. & ibid. Quidam ignari non modò rerum, sed etiam verborum. Par. 124 a, Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc verbum in quo homine ponimus? in Ant. 171 a, Cunctum senatum, omnem sobolem iuuentutis, vnoque verbo, temp. expulsum esse, & exterminatum. *id est, vs vno verbo dicam*. Tusc. 234 a, Hoc verbo cum beatum dicimus, subiecta

subiecta ea notio est, pro Dom. 234 a, Ex isto ore religionis verbum excidere potest? de Fin. 80 a, Verbum voluptatis non habet dignitatem. & 65 a, Non intelligo, quid sonet hæc vox voluptatis. * Orat. 199 a, Vtrum illa verba an portenta sint. ibid. Facile est verbum aliquod ardens (vt ita dicam) notare, idq; restinctis iam animorum incendijs irridere, in cer. Nullum vnquam verbum, quod reuocare vellet, emisit. ibid. Hominem ita pessundare verbis alterum velle. de Orat. 97 b, Eam rem ipsam verbis alijs, quam maximè possem, lectis pronunciarem. ibid. Quod ea verba, quæ maximè cuiusque rei propria, quæque essent ornatissima atque optima, occupasset aut Ennius. ibid. Ita si ijsdem verbis vterer, nihil prodesse: si alijs, etiam obesse, cum minus idoneis vti consuecerem. ibid. Non solum optimis verbis vterer, & tamen vsitatis, sed etiam exprimerem quædam verba imitando, quæ noua nostris essent, dummodò essent idonea. de Clar. 177 a, Antonius in verbis & eligendis & collocandis, & comprehensione deuiniciendis nihil non ad rationem & tanquam ad artem dirigebat. de Clar. 190 a, Erat verborum & delectus elegans, & apta & quasi rotunda constructio. ibid. Comprehensio verborum. ibid. Nullum nisi loco positum, & tanquam in vermiculato emblemate, vt ait Lucilius, struendum verbum videres. Nec verò vltum aut durum, aut insolens, aut humile, aut longius ductum: ac non propria verba rerum, sed pleraq; translata, sic tamen, vt canon irruisse in alienum locum, sed immigrasse in suū diceris. Nec verò hæc soluta, nec fluida, sed astricta numeris. Orat. 199 a, Nullum verbum insolens, nullum odiosum, ponere audebat orator. ibid. Ac tamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Aeschines quædam & exagitat, illudensq; dura, odiosa, intolerabilia esse dicit. Orat. 203 b, Amplissimis verbis & locis vti communibus. ibid. At persona alij peccant, & c. nec re solum, sed sæpe etiam verbo. Etsi sine re nulla vis verbi est, tamen eadem res sæpe aut probatur aut rejicitur, alio atque alio elata verbo. Ora. 204 a, Verba etiam verbis quasi coagmentare negligat. ibid. Negligentia de re hominis magis quàm de verbis laborantis. ibid. Circuitus conglutinatioq; verborum. ibid. Suppellex est quodammodo nostra, quæ est in ornamentis alia rerum, alia verborum. Ornatus autem verborum duplex, vnus simplicium, alter collocatorum. Simplex probatur in proprijs vsitatisq; verbis, quod aut optimè sonant, aut rem maximè explanant. In alienis aut translatis & sumptum aliunde vt mutud, aut factum ab ipso, vt nouum, aut prisicum & inusitatum. Sed etiam inusitata ac prisica sunt in proprijs, nisi quod raro vtiuntur. Collocata autem verba habent ornatum, si aliquid concinnitatis efficiunt, quod verbis mutatis non maneat, manent sententia. Nam sententiarum ornamenta permanent etiam si verba mutaueris. ibid. Ergo ille tenuis orator, modò sit elegans, nec in faciendis verbis erit audax, & in transferendis verecundus & parcus, & in prisicis, reliquisq; ornamentis & verborum & sententiarum demissior. Orat. 204 b, Cum verbum aliquod altius transfertur, idq; in oratione humili ponitur, quod idem in alta deceret. ibid. Verborum collocatio. ibid. Quod idem verbum *ῥησιμότητος* ab his Græcis etiam in sententiarum ornamenta transfertur. ibid. Verborum iterationes. ibid. Continuatio verborum modò relaxet, & diuidat, vtaturq; verbis quam vsitatissimis. Or. 205 a, Cuius oratio cum sedate, placideque loquitur, tum illustrant eam quasi stellæ quædam translata verba atque immutata. Translata ea dico, vt sæpe iam, quæ per similitudinem ab alia re, aut suauitatis aut inopiæ causa, transferuntur. Mutata, in quibus pro verbo proprio subiicitur aliud, quod idem significet, sumptum ex re aliqua consequenti. ibid. Quia quasi sumuntur verba pro verbis. ibid. Abutimur verbis propinquis. & b, Verborum lumina. ibidem, Verborum lepores. Orat. 206 a, Tota mihi causa pro Cæcina de verbis interdicti fuit. & 215 a, Verborum numerorumq; iucunditas. In verbis inest quasi materia quædam ibid. Translata aut facta, aut iuncta verba facile sunt cognita, quia sumebantur è consuetudine quotidianoq; sermone. de Opt. 243 a, Quoniam eloquentia constat ex verbis & sententijs, perficiendum est, vt purè & emendatè loquentes, quod est Latine, verborum præterea & propriorum & translatorum elegantiam persequamur. In proprijs vt apertissima eligamus: in translatis, vt similitudinem secuti verecundè vtamur alienis. ibidem, Verborum est structura quædam. & b, In verbis est *visiosum*, si inquinatum, si abiectum, si non aptum, si longè petiitum. pro Sext. Rosc. 19 a, Si verbum de Republ. fecisset pro Cæcin. 295 b, Si ad rem iudicandam verbo ducimur, non re. ibidem, Verbum certè hoc non modò postulat, sed etiam cogit. ibidem, In hac re, cognita senten-

tia, interdicti verba exquiri omnia noluerunt. pro Cæcin. 296 a, Quæ verborum vis sit ac nominum. ibidem, Non quibus verbis quidque dicatur quæritur, sed quæ res agatur. ibidem, Vt iam longius à verbo recedamus. *al. decaamius*. ibidem, Verbo quidem superabis, me ipso iudicare autem ne consistes quidem vltio iudice. pro Mur. 130 a, In omni iure ciuili æquitatem reliquerunt, verba ipsa tenuerunt. de Arusp. 249 a, Aut si ædilis verbo, aut si nutu aberrauit. in Vat. 29 b, Non putas fas esse, verbum ex ore exire cuiusquam, quod non iucundum & honorificum ad aures tuas accedat. pro Cernel. 62 b, Quali verò prisicum aliquod aut insolitum verbum interpretaretur. A cadem. 5 b, Fabricemur, si opus erit, verba. & 43 b, Dabitur vt in rebus inusitatis vtatur verbis interdum inauditis. Nos verò, inquit Atticus, Quinetiam Græcis licet vtare cum voles, si te Latina fortè deficient. Benè sanè facis. Sed enitar vt Latine loquar, nisi in huiuscemodi verbis, vt philosophiam, & c. appellem: quibus, vt alijs multis, consuetudo iam vtitur pro Latinis. ibidem, Quas *ποιήματα* Græci vocant. Quod ipsum apud Græcos non est vulgi verbum, sed philosophorum. Atq; id in multis Dialecticorum verò verba nulla sunt publica: suis vtuntur. A cadem. 44 a, Si eos non modò copia rerum aueris, sed etiam verborum. Audebimus ergo, inquit, nouis verbis vti. ibid. Faciamus tractando vsitatus hoc verbum & tritius. ibidem. Ipsæ res verba rapiunt. de Leg. 186 b, Veteres verbo tenus acutè illi quidem, sed non ad hunc vsum popularem atque ciuilem, de Repub. differabant. Epist. 37 a, Idque me arbitror Synnadis pro tribunali multis verbis disputauisse. Epistol. 140 a, Si quod sit in obscenitate flagitium, id aut in re esse, aut in verbo. ibid. Totus est sermo verbis tectus, re impudentior. ibid. Vides igitur cum eadem res sit, quia verba non sint, nihil videri turpe. Ergo in re non est: multo minus in verbis. Si enim quod verbo significatur: id turpe non est: verbum, quod significat, turpe esse non potest. ibid. Sed quia multis factum est tam obscenum, quàm id verbum, quo tu vsus es, & b, Non ergo in verbo est obscenum. ibid. Turpitudinem nec in verbo esse, nec in re. Ergo in verbis honestis obscena ponimus. Quid enim? non honestum verbum est diuisio? At inest obscenum, cui respondet intercapedo. ibid. Et quidem iam non etiam obscena verba pro beneis sunt. Testes verbum honestissimum in iudicio, alio loco non minus. Epist. 141 a, Quàm multa ex ex vno verbo tuo? ibid. Itaq; tectis verbis ea ad te scripsi, quæ apertissimis agunt Stoici de Orat. 161 a, Vt cum se mente ac voluntate coniecisset in versum, verba sequenter. Orat. 210 b, De verbis componendis, & c. loquemur: quæ etiam si sunt, sicuti mihi videntur, necessaria: tamen sunt magnificentius quàm docentur. *De verbo habentur plurima. in Paris 231 a, & b, & 232 a, Epist. 263 a, Vnde illud. tam ἀνεργον, Valetudini fideliter inferuendo? Vnde in istum locum Fideliter venit? Cui verbo domicilium est proprium in officio, migrationes in alienum miltæ.*

¶ Ad verbum Verbum è verbo, Totidem verbis, Eisdem verbis. de Diu. 100 b, Quod somnium mirificè ad verbum cum re conuenit. Tusc. 199 b, Aut ea quæ modò expressa ad verbum dixit de libro tollenda. de Fin. 49 b, Latina fabulæ ad verbum de Græcis expressæ. Acad. 34 a, Ad verbum ediscendus libellus. de Orat. 97 b, Ediscere ad verbum quamplurima scripta. Acad. 5 b, Aut si verbum è verbo volumus, comprehensio, quam *κατάληψις* illi vocant. & 9 a, *Κατάληψις*, quam verbum è verbo exprimentes, comprehensionem dicimus. de Fin. 85 b, Epistola, quam modò totidem ferè verbis in te interpretatus sum. Topic. 223 b, *Ἐπιμυθολογία*, id est, verbum ex verbo, veriloquium. de Clar. 196 a, Totidem quot dixit (vt aiunt) scripta verbis oratio. de Opt. 144 b, Verbum pro verbo reddere. Attic. 90 b, Totidem verbis transferre aliquem locum ab aliquo autore. I. Verr. 152 b, Recitare literas totidem verbis. de Cl. 193 a, Hortensius, quæ commentatus esset, ea sine scripto eisdem verbis reddebat. Epistol. 37 a, Transferre totidem verbis. de Fin. 111 b, Quod illi verbis suis significant.

¶ Verbo aliquid facere, dicere, & c. (re, & c. Epist. 148 a, Plura illi mandata verbo quàm scriptura dedi. pro Flac. 150 b, Testes si verbo tubarint, quo reuertantur, non habebunt. I. C. 106 b, Quo verbo si assequi possum, ipsos istos eijcere, qui hæc loquuntur. I. V. 122 a, Verbo promittere. (re negare. Tusc. 151 a, Verbo premere aliquem. in Sal. 273 b, Vbi rerum testimonia ad sunt, non opus est verbis.

¶ Verba dare, recipere. Att. 246 a, Verba dari mihi facile patior in hoc, meq; libenter præbeo credulum.

¶ Verba facere, vel habere. pro dicere. I. V. 234 a, Facere verba in senatu. de Cl. 189 b, Qui nunquàm verbum in publico

fecerunt. I. V. 118 b, Facere verba apud senatum. pro Pom. 14 a, Permulta contra legem Gabiniam verba fecisti, de Diuin. 117 b, Multa verba fecisti, &c. pro Plan. 263 a, Verbum nemo fecit. Qu. fr. 322 b, Sic vt Calidio verbum pro eo facere non licuerit. I. A. 187 b, Ad eos tamen ipsos qui aderant, ne verbum quidem ausus est facere de Casare. Ep. 60 a, Multa de te verba feci. & 117 a, Neque verbum de te facio. in V. 234 a, Antequam verbum facerem, de sella surrexit atque abiit. Orat. 262 a, Verba facimus pro Buthrotijs. I. V. 60 b, Propinquis qui aderant, verbum nullum facit. de Inu. 80 a, Habere verba.

¶ Verbi causa & gratia. *exempli gratia*. de Fat. 141 a, Si quis, verbi causa oriente canicula natus est. Acad. 32 b, Verbi gratia. * I. V. 134 b, Verbi causa.

¶ Meis verbis, *meo nomine* pro Mur. 130 a, Meis verbis & meo nomine. Att. 259 a, Atticę quoniam hilarula est, meis verbis suauium des. & 254 b, Tu Atticam quęso cura, & ei salutem & Pylię, Tullię quoque; verbis plurimam. Epist. 66 b, Cum Sura locutus sum, vt ei meis verbis diceret, &c. & 249 a, Si ei meis verbis eris gratulatus.

† Syntaxis. *Caput integrum, est formulę egregijs refertum. Ne igitur actum agatur, ad illud lectorem hortamur.*

VERCELLARUM, *vrbs Italiae*. Epist. 176 b, Bruti.

VERE *reuera, scilicet, in veritate*. (*falsò inaniter, fictè* pro S. R. 27 a, Verè nihil potes dicere: finge aliquid saltem commode. Academ. 10 b, Cum sit incertum, verè inaniter moueatur. pro Mur. 125 b, Cum graue est, verè accusari in amicitia, tum etiam si falsò accuseris, non est negligendum. pro Plan. 272 b, Verè me hercules hoc dicam, si tum, &c. Orat. 110 a, Sed tamen verè dicam, mallem, &c. Offic. 54 b, Honestum quod propriè verèque dicitur, in sapientibus est solis. pro Dom. 228 b, Maiores nostri, qui non fictè & fallaciter populares, sed verè & scienter fuerunt. Attic. 82 a, Non *επιβολικῶς*, sed verissime loquor. L. VERVS. Quint. frat. 305 b, Ad me verè omnia perscribes. & 296 a, Si verè cogitare volumus. Attic. 98 b, Pompeius verè iudicat. pro S. R. 42 a, Verè ac liberè loqui. Epist. 196 b, Verè tecum agam, vt necessitudo nostra possit.

¶ Meridò, pro Arch. 190 a, Et verè *id est, et rectè, vel meridò, vel neque iniuria*.

† Syntaxis. *Non verè, sed inaniter, sed falsò. Verè me hercules. Non fictè et fallaciter, sed verè et scienter. Verè non επιβολικῶς. Verè ac liberè loqui. Id eò verè datur. id est, meridò rectè.*

VERECUNDANS, *tis, erubescens, pudore affectus*. de Or. 131 b, Sp. Caruilius grauius claudicans: & ob eam causam verecundans in publicum prodire. de Or. 146 a, Cunctatè, & quasi verecundantem incitare.

VERECUNDÈ, *diùs prudenter*. Top. 221 a, & de Clar. 172 a, Verecundè tu quidem, vt omnia. de Fin. 115 b, Tum ille timidè, vel potius verecundè. Epist. 96 a, Verecundè dubitanterq; recipere aliquam causam. de Or. 99 a, Verecundius hac de re iam dudum loquor. * Ep. 69 a, Vt verecundius ipsi de se scribant necesse est.

VERECUNDIA, *dię pudor, rubor, modestia, ingenuitas*. Part. 236 b, Verecundia custos est omnium virtutum, dedecus fugiens, laudemque maximè consequens. 257 a, Verecundiam timiditas imitatur. Off. 19 a, Verecundia, & quasi quidam ornatus vitę. & 20 a, Iustitię partes sunt, nō violare homines: verecundię, non offendere & 30 a, Hoc solum animal natum est pudoris & verecundię particeps. de Fin. 110 a, Cynicorum ratio est inimica verecundię, sine qua nihil rectum esse potest, nihil honestum. Off. 26 a, Scenicorum quidem mos tantam habuit à veterè disciplina verecundiam, vt in scenam sine subligaculo prodeat nemo. pro Quint. 7 a, Homo timidus virginali verecundię. Epist. 54 b, In externis locis minor est ad finis verecundia. Orat. 220 b, Verecundia negandi, scribendi impudentiam suscepimus. Attic. 122 b, Malo Tyronis verecundiam in culpa esse, quàm illiberalitatem Cuij. Attic. 224 a, Meam stultam verecundiam, qui voluerim, &c. & 279 a, Nihil existimatio ciuium valet, nihil posteritatis verecundia. Quint. frat. 312 b, Mea factum est inuisa verecundia, vt te proficiscens non tollerem. & 319 b, Cęsar meam in rogando verecundiam obiurgauit. Offic. 26 a, Pleraque in eam sententiam ab eisdem contra verecundiam disputantur. de Amic. 111 a, Maximum ornamentum amicitię tollit, qui ex ea tollit verecundiam. * Tusculan. 243 a, Nec verò illa sibi remedia comparauit ad tolerandum dolorem, firmitatem animi, turpitudinis verecundiam. de Leg. 166 a, Quid verò de modestia, quid de temperantia, quid de continentia, quid de verecundia, pudore, pudicitia que dicemus? Ep. 67 b, Qui semel verecundię fines transferit, eum benè & nauiter oportet esse impudentem. & 140 a, Amo verecundiam, vel potius libertatè loquendi. & 141 a, Ego seruo & seruabo (sic. n. assueui) Platonis verecundiã.

† Syntaxis. *Verecundè, dubitanterque. Pudor ac verecundia. Virginali verecundia timidus. Cunctans et verecundans loquitur prę.*

* VERECUNDOR, *aris. Hortens.* Hi nostri amici verecundantur.

VERECUNDVS, *a, um. pudens*. (*peritans. de Orat. 141 b. Habebis sermonem hominis, vtinam non impudentis: illud quidem certè, non nimis verecundi. Epist. 111 a, Verecundus in loquendo. de Leg. 166 a, Innocentes ergo & verecundi sunt, vt benè audiant: & vt rumorem bonum colligant, erubescunt, & pudet impudica loqui. I. A. 159 b, Tu antè ea in te admisisti, quę à verecundo inimico audire non posses. Epist. lib. 9, Verecundi ad monitores. * Epist. 69 a, Verecundiores esse præcones ludorum gymnicorū. Moderatus. de Orat. 158 a, Verecunda debet esse translatio. Orat. 204 a, In transferendis verbis verecundus & parcus. * Orat. 204 a, Verecundus erit vsus oratorię quasi suppellectilis.*

¶ Pudicus, *minimè obscenus*. Orat. 202 a, Oratio casta verecunda, virgo incorrupta.

VERENDVM I. A. 203 b, Ne verendum quidem est, vt tenebre possit, vt moderari, ne honoribus nostris elatus, intemperantiùs suis opibus vtatur.

VERENS, *tis. de Sen. 94 a, Vos tamen deos verentes, memoriam nostri piè seruabit. Att. 248 a, Tum me collegi, verens quid, &c. contra Rull. 65 a, Verendum crede nobis erit, ne, &c. Epist. 78 b, Cuius tanti mali vereor, ne consolatio vlla possit vera reperiri.*

VEREOR, *etis. extimisco, non nihil commoueor*. I. A. 245 b, Quid? veteranos non vereor? nam timeri se, ne ipsi quidem volunt. de Finib. 73 a, Quos non est veritum in ea voluntate summum bonum ponere. ad Herenn. 11 b, A quo supplicium verebatur. Attic. 129 a, Quod veritus sum, factum est. & 223 b, Ac vereor Gallica etiam veritas, ipse Sestius quò euadat. de Leg. 163 a, Quocirca vereor committere, vt non bene prouisa principia ponantur. pro Mar. 132 b, Vereor vt hoc quod dicam, non intelligi auditu possit atque ego ipse cograns sentio. Epist. 68 b, Ac non vereor, ne assentatiuncula quadam aucupari gratiam tuam videar. de Orator. 135 b, Non vereor, ne quis iam in isto genere me leuiorem putet. & 94 a, Perge verò Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam quam vereris, ego præstabo. Attic. 152 b, Vereor, quid agas. de Natur. deor. 69 a, Qui si dii non sunt, vereor quid agat Ino *id est, dubito, quæro, nescio*. Epistol. 120 b, Vereor quomodo hoc homines accipiant. de Clar. 166 b, Vereor ecquòdnam curriculum aliquando sit habitura, &c. Attic. 105 b, Quòd scribis eum in vrbe introisse, vereor quid sit: nam, &c. Orator. 197 a, Is qui vereretur reprehensionem doctorum atque prudentium * pro Quint. 1 a, Summa gratia & eloquentia: quarum alteram eloquentiam vereor: alteram gratiam metuo. I. V. 175 b, Vt cum obtutum campum vidisses, annonæ caritatem non vererere.

¶ Vereor ne: *affirmat id quod sequitur*. de Amic. 107 a, Neque enim verendum est, ne quid excidat. pro Syll. 179 b, In ipsa rogatione, ne per vim quid ageretur, quis tamen vestrum. Syllam verebatur? de Orator. 105 b, Veritus es, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. Academ. 35 a, Vos autem mihi veremini, ne labar ad opinionem, &c. Epist. 78 b, Non vereor ne eum miserum esse nefas sit dicere: *id est, non dubito, quin*. Epistol. 180 b, Non vereor, ne meæ vitę modestia parum valitura sit in posterum contra falsos rumores. & 21 a, Non vereor, ne quid stultè facias. & 30 a, Verebar, ne id ita caderet, quod etiam nunc vereor, ne antequam tu, &c. & 18 a, Non enim vereor, ne non scribendo te expleam. & 236 a, Quibus bus literis intellexi te vereri, ne superiores mihi reddite non essent.

¶ Vereor vt: *negat id quod sequitur*. Attic. 183 a, Videris vereri vt epistolas tuas acceperim. Epist. 238 a, Vereor vt Dolab. illa ipse satis vobis prodesse possit. Tusc. 185 a, Et tamen veremur, vt hoc natuta non patiat? contra Rullum 77 b, & I. C. 131 b, Quòd vos factus non iusseritis, vereor vt satis firmum sit. de Orat. 48 b, Sed illa duo, Crasse, vereor vt tibi possim concedere. Attic. 85 b, Quod vereor tibi ipsi vt probem. Attic. 113 a, Et tamen vereor, vt his ipsi contentus sit. de Am. 93 a, Vereor vt idem interitus sit animorum & corporum.

¶ Observo. Qu. fr. 303 b, Quem meus Cicero & amabat vt fratrem, & iam vt maiorem fratrem verebatur. Off. 37 b, Maximeq; curandum est, vt eos quibus cum sermonem conferimus, & vereri & diligere videamur. de Sen. 48 b, Metuebant eum serui, verebantur liberi. de Amic. 111 a, Neque solùm colent seueritè, ac diligunt, sed etiam verebuntur: nam maximum ornamentum amicitię tollit, qui ex ea tollit verecundiam. ad Herenn. 35 a, Quos aut vereri,

vereri, aut metuere debemus. pro Pl. 265 a, Is patrem veretur vt Deum.

¶ *Spero, puio.* Att. 203 a, Tyronem habeo citius quam vererbar. id est, *putabam.*

VERGILIAE, arum. *stella septem in dorso Tauri: sic dicta, quod vere oriantur.* de Nat. 48 a, Propter Perseidæ lunam genu
 --- *Vergilias tenui cum luce videbis.* & in Arat.

VERGOGIS, inclinatus sum. de Nat. 49 a. Omnes partes terre in medium vergentes. Qu. fr. 320 b, Id rectum nunc honestè vergit in rectum inferioris porticus. Attic. 236 a, Ni Bruti auxilium ad Italiam vergere, quam ad Asiam masculis.

VERIDICVS, a, um. *verax, apertus.* de Diu. 101 a, Veridicæ voces ex occulto missæ. pro Flac. 162 a, Veridicæ adiungis causas in imicitiarum, quod d, &c.

VERILOQVIVM, ij. Top. 223 b, *Ἐπιμολογία*, id est verbum ex verbo, veriloquium: nos autem nouitatem verbi non satis apti fugientes genus hoc notationem appellamus.

VERISIMILIS. *scilicet, similis veri, creditilis, probabilis, consentaneus, quod maxime specie re itans mouet* de Orat. 116 b, Narrationem iubent verisimilem esse, & apertam, & breuem. pro S R. 25 a, & 36 a, Non enim ita disputabo, verisimile est Roscios hoc fecisse, & 37 b. Non est verisimile, vt Chrysgonus horum literas adamauerit de Clar. 179 b, Non verisimile est, quam sit in vtroque genere distinctus Cato. pro Quint. Rosc. 48 b, Vtrunque ex vtriusque persona verisimile videtur. Acad. 9 b, Volunt probabile aliquid esse, & quasi verisimile de Inuent. 48 b, Verisimile & probabile. Tuscul. 220 a, Quid esset similitimum veri quærere. Epist. 185 b, Id autem eo facilius credebatur, quia simile vero videbatur.

VERISIMILITUDO. *similitudo veri, probabilitas* Acad. 27 a, Cum possit sine assensione ipsam verisimilitudinem non impeditam sequi. de Vnu. 196 a, & Part. 233 b, Bene agi putat, si similitudinem veri consequatur.

¶ *Syntaxis. Probabile, & quasi verisimile. Verisimile & probabile. Vero & verisimile.*

VERITAS, tis. *verum, vera ratio, res.* de Inu. 82 a, Veritas est, per quam inmutata ea quæ sunt, aut fuerunt aut futura sunt, dicuntur. de Diu. 85 a, Nunquam perfectè veritatem casus imitatur de Orat. 220 a, Veritas in occulto latet. pro Cæl. 51 a, O magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, contraq; fidas omnium insidias, facile se per se ipsam defendat. de Leg. 156 a, Qui in isto opusculo non vt à poëta, sed vt à teste, veritatem exigunt. de Orat. 104 b, Nec ornatus causam suam dici voluit, quam simplex ratio veritatis ferebat. Offic. 40 a, Subtilitas illa, cum veritas limatur in disputatione. Off. 3 b, Sunt alij simplices, aperti, veritatis cultores, fraudis inimici. de Orat. 97 b, Et illa commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda est, & 98 a, Vide ne plus ei tribuas, quam res & veritas ipsa concedat. Tuscul. 230 b, 231 a, Cum animam ab ista pictura imaginibusq; virtutum, ad rem veritatemq; traduxeris. de Orat. 89 a, Græci contentionis cupidiores, quam veritatis. & 116 a, Homines expertes veritatis. Orat. 229, Qui à forma veritatis, & ab Atticorum regula ab sunt. Att. 52 a, Hæc veritas etiam si iucunda non est, tamen mihi grata est. de Orat. 111 b, Qui actor in imitanda, quam orator in suscipienda veritate iucundior? Offic. 13 a, Vir bonus & simplicis veritatis amicus. Acad. q. ed. i. lib. 2, Veritas in sensibus maxima. de Nat. deor. 1, Veritas sempiterna futurarum rerum, in lege. pro Quint. Veritas alicuius. id est, *æquitas & iustitia.* Tuscul. q. lib. 5, Veritas iudicandi. 11. ad Attic. Veritas literarum tuarum non me offendit. Off. 1, Veritas prudentiæ, quasi materiæ, quam tractat, & in qua versetur, subiecta est. 2. de Orator. 18, Veritas in omni re vincit imitationem. de Nat. deor. 1, Veritatis consilium petere ab animis consuetudine imbutis. de Nat. deor. 1, Veritatis ignoratione, vulgi opiniones in maxima inconstantia versantur. Acad. quæst. edit. 2. lib. 1, Veritatis iudicium quanquam oritur à sensibus, tamen non esse in sensibus, secundum Academicos. Aca. quæst. edit. 1. lib. 2, Veritatis luce menti hominis nihil dulcius. ibid. Veritatis nota. de Orat. 104 b, Acad. quæst. ed. 2. lib. 1, Simplex ratio veritatis. de Amic. Ad veritatem loqui. de Nat. deor. 1, Non opinione solum, sed etiam ad veritatem planè velim mihi persuaderi 3. de Offic. Nihil contra inutilis ei, qui id iniuste consecutus sit, inuenio, quem ad veritatem cepi reuocare rationem. de Natur. deor. 1, Simonidem arbitror despectasse omnem veritatem. pro Deior. Veritatem obtinere. pro Rosc. Com. Ex veritate pauca vulgus æstimat. de Nat. deor. 1, Ex æterna veritate causatumq; continuatione confluxit, quæquid accidit. Epistol. 218 a, Neque id ambitione adductus facio, sed tum familiaritate & necessitudine, tum etiam veritate. pro Quint. Veritate colitur amicitia. 1, ad Quint.

frat. Non veritate solum, sed etiam fama niteretur. * in Verr. 180 a, Desinat putare se emere, quam ipse semper veritatem habuit veritatem. Incer. Comœdia est imago veritatis. pro Quint. 1 b, Vt multis incommodis veritas debilitata tandem æquitate talium virorum recreetur. ibid. Si apud hoc consilium ex opibus, non ex veritate causa pendetur. ibid. Certè aut apud te & eos, qui tibi adsunt, veritas valebit: aut ex hoc loco repulsa vi & gratia locum vbi consistat reperire non poterit. pro Quint. 2 a, In tuam C. Aquili fidem, veritatem, misericordiam P. Quintius confugerit & 4 b, Si veritate amicitia, fide societates, pietate propinquitas colitur. & 13 b, Ita se graues esse, vt si veritatem volèret retinere, grauitatem possint obtinere Si eam negligent, &c. pro Quint. 15 a, Est quædam tam en ira perspicua veritas, vt eam infirmare nulla res possit. & b, In hac causa improbitatem & gratiam cum inopia & veritate contendere. & 17 a, Cum veritas cum hoc faciat. Acad. 9 b, Naturam accusa, quæ in profundo veritatem (vt ait Democritus) penitus abstruserit. & 47 a, In profundo veritatem esse demersam de Amic. 113 a, Obscurum amicos, veritas odium parit Molestia veritas est, si quidem ex ea nascitur odium. ibid. Qui veritatem aspernatur. ibid. Cuius aures clausæ veritati sunt. & b, Delet simulatio veritatem, sine qua nomen amicitia valere non potest. Ep. 225 a, Vt suum negotium pro causæ veritate & pro sua dignitate conficiat.

† *Syntaxis. Ad veritatem reuocare rationem. Commentationem in lucem veritatis proferre. Limatur veritas in disputatione. Animum ad rem ac veritatem traducere. Ad veritatem loqui, persuadere. Desperare veritatem, obtinere, retinere. Ex veritate iudicare. Veritate colitur amicitia.*

VERMICVLATVS, a, um. *ornamentis, quasi vermiculis aut tessellulis variatum & distinctum.* de Or. 158 b, Emblema vermiculatum. de Clar. 190 a, ex Lucil. Orat. 210 b,

Quam lupi dæ ex eis compositæ, vt tessellula omnes Arte, pavimento, atque emblemæ vermiculato.

VERNA, ne seruus domi nostræ ex ancilla, aut seruo natus. Epist. 124 a, Belhenus verna Demetrii. Famil. lib. 11, Vernarum causa. Bruii.

VERNACVLVS, a, um. *domesticus.* Ep. 134 b, Antiqua & vernacula festiuitas. I. V. 179 b, Domesticum atq; vernaculum crimen. de Orat. 151 b. Quotidianæ & vernaculæ res. * de Clar. 180 a, Tineam Granius obtruerat nescio quo sapore vernaculo.

VERNVS, a, um. *veris.* de Sen. 91 a, Verni temporis suauitas. Tuscul. 235 b, Alia verno tempore tepescita fronde fecunt. in Ar. Vernum lumen) (austumnale).

VERO, a, um. de Or. 90 b, 91 a, Poëta numeris astringitur paulo, verborum autem licentia liberior, multis verò ornandi generibus socius. ac penè partim hoc quidem certè prope idem, nullis vt numeris, &c. pro Cæc. 286 a, Hoc reprehendendum fortasse minus, quærendum verò magis etiam videtur. ideo quod, &c.

¶ *Certè quidem.* de Sen. 82 b, Non verò tam isti mortui sunt, quam tu nugator. de Leg. 171 a, Sed verò intelligi sic oportet, &c. & 170 b, Est verò ita, sed, &c. I. C. 113 a, Est verò inquam notum signum imago aui tui, &c. Tuscul. 180 b, At verò nos, &c. Off. 58 b, Minime verò non enim / &c. de D. 82 a, Dicitur istuc quidem à Cotta & verò sapius: sed, &c. de Diu. 112 b, Quod enim is qui diuinat, prædicat, id verò futurum est. Attic. 263 a, Quod sæpe præfens & illorostendisti, & verò etiam mihi. pro Muren. 35 a, Exturbare eum, qui & per se & per suos, & verò etiam per alienos defendatur. de Clar. 174 a, Et verò maximus ille Scipio vehemens fuit, & 179 Et verò fuit in hoc, & pro Cluent. 21 a, Sed ea verò sic agitur, &c. Att. 101 a, Illud tamen de Chrylippo: nam de illo altero, &c. Chrylippum verò, &c. Tuscul. 180 b, Fuisti sæpe credo in scholis philosophorum. A. Verò ac libenter quidem.

VERREA, festi. *Verri dicata.* I. V. 118 a, Verrea agere. & ibid. b, O Verrea præclara. I. V. act. 6, Verrea flagitiosa. ead. Verrea turpia, & ridicula & aibi sæpe.

* *Verres, is.* C. Cornelius Verres prætor Siciliae eam grauissimè afflixit, ideoq; à Ciceroe accusatus est I. V. 63 b, Est adhuc nō Verres, sed Q. Mutius, &c. Sed repente è vestigio ex homine, tanquam aliquo Circeo poculo factus est Verres. Alludit ad verrem hoc est, porcū non castatū.

VERRINVS, a, um I. V. act. 3, Negabant mirandum esse ius tam nequam esse verinum. iocus ex ambiguo.

VERRO, ris. *scopis quisquiliæ, puluerem, & alias sordes aufero, eijcio.* Para. 123 a, Qui tractant ista, qui tergunt, qui vagunt, qui verrunt, &c.

VERRUCOSVS, a, um. *qui verrucis plenus est, est autem verruca eminens in corpore caruncula, sine pruritu.* de Clar. 169 b, Q. Maximus Verrucosus orator habitus est temporibus illis.

VERRVNO, as. *verso*. de Diu. 90 a, Perpropinqua hæc bene verruncunt populo. Accij.

VERSANS, tis. *volsens*. de Nat. 79 a, Deus versans cælum.

VERSATVS, a, um. *tractatus, exercitatus, subiectus*. pro Qu. 1 a, Homo & in alijs causis exercitatus, & in hac multum & sæpe versatus. * Epist. 208 a, Versatus in vtrisque; subfellijs optima & fide & fama.

VERSCOLOR, tis. *dubio variæ colore*. de Fin. 94 a, Plumæ versicolores columbis.

¶ *Actus*. I. V. 157 b, Terræ, in quibus bellum acerbum versatum est. pro Ar. 189 b, Bellum magnum atque difficile, & in magna varietate terra mariq; versatum.

VERSCVLVS, li. Att. 68 a, Nunc venio ad transversum illum epistolæ tuæ versiculum, in quo me admones de forore. Or. 203 a, Versiculi comicorum. pro Dom. 22 a, Hoc pati potestis, vt singuli ciues singulis versiculis è ciuitate tollantur? pro Mil. 115 a, Ne quid respub. detrimenti caperet: quo vno versiculo satis armati semper consules fuerunt. de Leg. 172 a, Leges vno versiculo senatus puncto temporis sublatae. Att. 121 b, Scripto iam superiore versiculo Heros mihi dixit, sibi Murænam liberalissimè respõdisse. Attic. 281 a, Tribusne versiculis in his temporibus Brutus ad me? * Attic. 205 b, Spurius epistolæ mihi pronuntiabat versiculis facietis.

VERSO, as. *conuerso, voluo, tracto*. Tusc. 150 a, Tum illud quod Sisiphus versat saxum, &c. de Fin. 85 b, & 144 b, Versare se huc & illuc I. V. 124 a, Ita que æstuabat dubitatione, versabat se in vtramque partem, non solum mente, verum etiam corpore.

¶ *Tracta*. Or. 199 b, Non vt in iudicijs versaret causas, sed vt, &c. Or. 20 b, Versare sæpe multis modis eandem rem.

¶ *Conuerso, flecto*. pro Cæl. 40 a, Versare suam naturam, & regere ad tempus. pro Cl. 22 a, Ad omnem malitiam & fraudem versare mentem suam, hæc secum cogitare cepit.

¶ *Rapio, angro, vexo*. de Sen. 77 a, --- curam uel uassõ.

Quæ nunc te coquit & versas sub pectore fixa.

VERSOR, tis. *conuorsor*. de Somn. 128 b, Orbis, qui versantur retrò contrario motu atque cælum. de Fat. 149 a, Cylindrum volui, & turbinem versari putes. de N. 12 a, Nullo puncto temporis intermissio versari mundum circum axem cœli admirabili celeritate.

¶ *Do operam, incumbo, insudo, laboro, consueco sum*. I. V. 265 b, Versabatur in Sicilia longo interuallo alter non Dionysius ille, nec Phalaris, sed quoddam nouum monstrum ex vetere illa immanitate, quæ in iisdem locis versata esse dicitur. de Ar. 258 a, Vt Deus aliquis cœtus hominum adeat, versetur in terris. pro Font. 280 b, Sic existimatis eos hic sagatos versari animo demisso, &c. in A. 280 a, Pueri ingenii cum meritorijs, scorta inter matresfamilias versabantur. in Ant. 164 a, Cum inter subfella nostra versentur armati. Postquam. 206 a, Hostis intra mœnia versatus est. pro Mil. 107 b, An verò tu solus ignoras? Tu hospes in hac vrbe versaris? tuæ peregrinantur aures, nec in hoc peruulgato ciuitatis sermone versantur? Attic. 160 a, Nec versari inter eos sine dedecore potero. in C. 99 b, Nob secum versari iam diutius non potes. de Diu. 104 a, Versari cum aliquo. de Ar. 249 b, Si essetis, versarem inq; nobiscum. Qu. fr. 302 a, Plato Epicureus, qui Athenis solet esse multum. in C. 104 b, Non enim iam inter nos sic illa versabitur. p. Fl. 160 b, Annos iam triginta in foro versaris. pro Cæl. 38 a, Cælius iam diu minus in foro nobiscum versatur. in V. 175 b, Cum in ea prouincia magnæ fugitiuorum copie versatæ sint, pro Cec. 301 a, In meis castis præsidijque versaris. Qu. fr. 296 a, Quoniam in istis vrbibus cum summo imperio & potestate versaris. de Or. 302 a, Orator incolumis inter hostium tela versari potest. pro S. R. 21 a, Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atque in foro, & in ore omnium quotidie versabatur. Orat. 200 a, Cum in Italiæ luce cognosceris, versarisq; in optimorum ciuium vel flore, vel robore. de In. 48 b, Versari in rep. pro R. P. 126 a, Plato in maximis periculis insidijsq; versatus est. Off. 64 b, Perpaucæ res sunt, in quibus dolus malus non versetur. de Leg. 175 a, Tum maximè & religionem, & pietatem versari in animis, cum rebus diuinis operam damus. & 190 b, Dicam Attice, & versabor in re difficili. Att. 38 a, In commemoratione earum rerum, quas gessimus, desiderioq; versamur, de Orat. 123 b, Omni mente & cogitatione cura que versor, vt odoror, &c. de Orat. 134 a, In omni tempore decet leporem humanitatemq; versari. & 86 a, Dicendi ratio in medio posita, communi quodam in vsu, atque in hominum more & sermone versatur. de Orat. 96 b, Causæ quæ in iudicijs versantur, aut deliberationibus & 99 b, Num desistit vterque nostrum in testamentorum formulis, hoc est in medio iure ciuili versari? I. V. 226 a, Acerbissimum tota vrbe luctum versari. pro Mur. 144 b, Versabitur in castis furor, in curia timor, in fo-

ro coniuratio. cont. Rull. 62 a, Agri, in quibus ille bellum gerit atque versatur. de Nat. 77 a, Inuita in hoc loco versatur oratio. pro Quint. 5 b, Ingenia, quæ antea versabantur in salute atque auxilio ferendo. I. C. 119 b, Vterque & pro sua dignitate & pro rerum magnitudine in summa seueritate versatur. pro Fl. 164 b, Videtis in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum ac perturbatione versetur. pro Plan. 267 b, In tenebris quàm in luce causam versari maus. I. C. 121 a, Largitionis voluntas tum in rep. versata est, & partium quædam contentio. pro Mur. 126 a, Quarum partium vna in reprehensione vitæ, altera in contentione dignitatis, tertia in criminibus ambitus versata est. Antequam. 194 b, Nos quorum & officia in temp. recentissima, & in commoda ob temp. frequentissima in familia versantur. Postquam. 207 a, In omni parte corporis aliquam delectationem gaudiumq; versari. in P. 97 b, Iuuentus languet, nec perinde atque debet in laudis & gloriæ cupiditate versatur. pro Planc. 264 a, Minturnenses coloni, quod C. Marium testo receperunt, æterna in laude versantur. pro Mil. 116 b, Vt in communi odio penè æqualiter versetur odium meum. pro Planc. 276 b, Cui non locus ille, vbi quisque alius est, cum grata recordatione in mente versatur? Off. 41 a, Qui tanquam in clarissima luce versantur, & qui in hominum ignoratione versantur. pro Clu. 51 b, Quæ res in quæstione versetur. Attic. 280 a, Maximo in discrimine resp. versatur. Epistol. 3 a, Versamur in rebus exulceratis & exagitatibus, &c. Orator. 301 a, Quod in controuersia aut in contentione versatur. pro S. R. 31 a, Qui in egestate & insidijs versatur. pro Sext. Rosc. Qui omni tempore in præda & sanguine versabantur. Attic. 25 a, Pomponiam & puerum versari in timore ruinæ. I. V. 101 b, Istius iniquitas in ore vulgi & in communibus prouerbijs versabatur. contra Rullum 66 b, Versantur in animo multæ & graues cogitationes. de Finib. 60 a, Versari in animo alicuius. A cadem. 45 a, Bona, quæ in animo, atque in ipsa virtute versantur. & 10 a, Versari in errore. de Nat. 1 b, Versari in summo errore, atque in omnium rerum ignoracione. contra Rullum 67 a, b, Versatur enim magnus error propter insidiosas nonnullorum simulationes. A cadem. 35 a, Versari in vicinitate. *id est, esse viciniam*. Epist. 252 b, Versari in gemitu. de Finib. 70 b, Versari in magnis angustijs. Epistol. 56 b, Versor que in eorum naefragijs, & bonorum direptionibus. & 96 b, Versari in miserijs. Epistol. 67 b, Si vno in argumento mens tua tota versabitur. de Arusp. 24, Versari in studio literarum. Epist. 48 a, Versari in artibus ingenuis. Epistol. 88 a, Versari in studijs & literis. & 92 a, Versatus in rebus & vsu. A cadem. 227 b, De rebus, in quibus versatur, exercitatusque est. pro Dom. 220 a, Versor in medio iure publico. pro Fon. 281 b, Homo in hac vitæ ratione versatus. pro Ar. 185 a, Exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse versatum. de Diuin. 110 b, Res, quæ in philosophia versantur. Offic. 4 a, Huic quasi materia quam tractet, & in qua versetur, subiecta est veritas. pro Quint. 10 a, Non ad solarium, non in campo, non in conuiuijs versatus est. Orat. 208 a, Nam ipse quidem res in perfacili cognitione versatur. ad Heren. 27 a, Cui etiam nunc prædagogi lites ad auriculas versantur. Epistol. 115 b, Librum versari inter manus. in Ant. 215 a, Ergo illi nunc in pace versantur. Attic. 72 b, Nondum enim in negotio versaris, & 81 b, Tu, cuius os ante oculos mihi solet versari. de Or. 85 b, Mathematici magna in obscuritate rerum, & recondita in arte, & multiplici subtiliq; versantur, & 87 a, Quæ quondam accipi nostrorum hominum in disputatione esse versata. & 107 b, In omni recto studio atque humanitate versari. Attic. 239 a, In magnis versamur angustijs. Off. 14 a, Ferre ea quæ videntur acerbæ, quæ multa & varia in hominum vita fortunaq; versantur. & 30 b, Opifices omnes in fordida arte versantur. * Epistol. 22 a, Qui cum Pompeio complures dies nullis in alijs nisi de Republic. sermonibus versatus sum. I. V. 171 b, In Apronianis illis rapinis in quæstu sunt. Off. 4 a, Aut enim in perspicientia veri solertiaq; versatur *honestum*; aut in hominum societate tuenda, tribuendoq; suum cuique. & rerum contrarium fide: aut in animi excelsi atque inuidi magnitudine ac robore: aut in omnium, quæ sunt quæque dicuntur, ordine & modo. Off. 4 b, Ordo autè, & constantia, & moderatio, & ea quæ sunt his similia, versantur in eo genere. *ibid.* Quæ omnes artes, *Asrologia, Geometria, Dialectica, ius ciuile*, in veri inuestigatione (*al. vestigatione*) versantur.

¶ *Dijecit, obuiam fio, occurro* pro S. R. 35 a, Non versatur ante oculos vobis in cæde Glaucia? Att. 43 a, Versabatur mihi ante oculos illud tempus; cum, &c. I. C. 120 b, Videor mihi videre, &c. cerno oculis. &c. versatur ante oculos, &c. pro Sest. 13 b, Mihi mors ob oculos versabatur. I. Verr.

265 a, Nunquam tibi hæc species in oculis animoq; versata est? Epist. 233 b, & de Fin. 79 b, & I. V. 254 b, Mihi ante oculos dies noctesq; versaris. in V. 241 b, Pudor qui in magistratum conuiuis versari solet. * in V. 177 a, Cùm tui nominis terror in auribus animisq; aratorum versaretur. I. C. 120 b, Versatur ante oculos aspectus Cethegi & furor in vestro cæ de bacchantis. de Fin. 160 a, Cuius in animo versatur improbitas. de Fin. 190 a, In omni continuo prauitate & in summa opinione peruersitate versamur. & b, In summa inanitate versatur.

† Syntaxis. *Versari in orbe, cum improbis, inter malos. Oratio versatur in hominum ore ac sermone, in contentione, in ignorantia, errore, in præda, in sanguine, in ore vulgi, in communi proverbio. Inter manus versatur liber. Ad aures versantur pedagogi, ante oculos, in oculis, in animo. In Italia versatum bellum.*

VERSURA, ræ, est creditoris mutatio: vt cum quis alteri se obligat, vt vetus debitum dissoluatur, hinc sunt, versuram facere, & Versuram soluere: estq; aliud nihil, quod etiam dicunt Latini, Ab alio soluere, siue Ab alio representare, sic enim fit versura, creditorisq; conuersio, & mutatio. Att. 161 b, Non modò magno, sed iniquissimo fœnore versuram facere Aurelius coactus est. pro Font. 276 a, A quibus versuras tantarum prouinciarum factas esse dicunt? pro Flac. 156 a, Negauit sese omnino versuram vllam fecisse Romæ. in Ver. 146 a, Tabulæ societatis, quæ significabant eos homines versuram à Carpina iocuisse, qui pecuniam Verri dedissent. Att. 68 a, Quæ quidem ego versura facta solui volo. & 251 b, Non modò versura, sed etiam venditione, si modò te coget, nos vindicabis. & 76 a, Vereor ne illud quod tecum permutavi, versura mihi soluendum sit. & 247 b, Versuram scribis esse faciendum mensium quinque. * Attic. 83 a, Salaminij, quæ Romæ versuram facere vellent, non poterant, quòd lex Gabinia vetabat.

VERSURVS, a, um, voluturus. de Fin. 146 b, Qui se fatentur virtutis causa, nisi ea voluptatem acciret, ne manum quidem versuros esse.

VERSUS, præpositio. Attic. 248 b, Verti igitur me à Minturnis Arpinum versus, &c. de Diuin. 96 b, Cùm Aretium versus castra mouisset. Epist. 20 a, Cùm te iam ex Asia Romam versus profectum esse constaret. Orat. 209 b, Cùm gradatim sursum versus reditur. Part. 232 a, Et idem quasi sursum versus retròq; ducatur. Epist. 179 b, Cùm Brundysium versus ires ad Cæsarem.

VERSUS, a, um, mutatus. pro S. R. 35 b, Videte nunc quàm versa & mutata in peiorè partem sint omnia. pro S. R. 28 a, Video versa esse omnia.

VERSUS, sus, carmen, modus. I. Ver. 164 b, De qua muliere versus plurimi supra tribunal & supra prætoris caput scribantur. pro Ar. 190 b, Is epigramma in eum fecit, tantummodo alternis versus longiueulis. pro Deiot. 148 a, b, Deiotarus de Domitio dixit versus Græcum eadem sententiã, qua nos etiam habemus Latinum, Pereant amici, dum vnà inimici intercedant. de Orat. 132 b, Sæpe etiam versus interponitur. & 90, b, Ornatissimis atque optimis versus scribere de re aliqua. & 147 b, In ipsa oratione quasi quendam numerum versusq; conficere. Orat. 203 a, Versus orationis est vitium. Epist. 16 b, Scripsi etiam versus tres libros de temporibus meis. Acad. 7 a, Aut is qui fidibus vitur, explere numeros, & conficere versus possit? Orat. 215 b, Senarij Hyponactei, Anapæstici, Aristophanei, Anapæsti versus. pro R. P. 125 a, Vt cùm lex aliqua recitaretur, primum versus attenderet, si, &c. de Orat. 108 a, Demosthenes multos versus vno spiritu pronunciabat. de Orat. 161 a, Antipater ille Sidonius solitus est versus hexametros, alosq; varijs modis atque numeris fundere ex tempore. Quint. frat. 325 b, Quod me de faciendis versus rogas, incredibile est. Parad. 120 b, Cùm versus pronuntiatum est vna syllaba longior, aut breuior. * Orat. 203 a, Nam etiam poëtæ quæstionem attulerunt, quidnam esset illud, quo ipsi differrent ab oratoribus, numero maximè videbantur antea & versus. ibid. Quicquid est quod sub aurium mensuram aliquam cadit, etiam si abest à versu (nam id quidem orationis est vitium) numerus vocatur. ibid. Platonis & Democriti locutionem, etiam si abest à versu, &c. ibid. Poëta virtutes oratoris persequitur cùm versus sit astrictor. Orat. 214 b, Quia nihil insit in ea oratione certi, vt in versus. ibid. Cur non æquè in oratione atque in versu numerus appareat. & 215 a, Neque ipse versus ratione est cognitus, sed natura atque sensu, quem dimensa ratio docuit quid acciderit. ibid. In versus res est aptior. ibid. At Comitorum senarij propter similitudinem sermonis sic sæpe sunt abiecti, vt nonnunquam vix in his numerus & versus intelligi possit. Quòd est ad inueniendū difficilior in oratione numerus, quàm in versus. ibid. Numeris astrictam orationem esse debe-

re, carere versus. Orat. 215 b, Versus sæpe in oratione per imprudentiam dicimus, quod vehementer est vitiosum. ibi. Senarios verò & Hyponacteos effugere vix possumus. ibid. Eos versus facillè agnoscit auditor: sunt enim vstitatissimi. Inculcamus autem per imprudentiam sæpe etiam minus vstitatos, sed tamen versus. ibid. Elegit ex multis Iſocratis libris triginta fortasse versus Hieronymus, plerosq; senarios, sed etiam anapæsticos. ibid. Hic corrector in eo ipso loco, &c. immitit (al. emittit) imprudens ipse senarium. Orat. 216 a, Iambus & dactylus in versus cadunt maximè. Itaque vt versus fugimus in oratione. ibid. Aliud quiddam est oratio, nec quicquam inimicus quàm illa versus. Pæan autem minimè est aptus ad versus. ibid. Est longe aliter in versus. & b, Quòd etiam difficilium est oratione vti quàm versus, quòd in illis certa quædam & definita lex est, quam sequi sit necesse. ibid. Ita fit vt non item in oratione, vt in versu, numerus extet.

Orat. 217 a, Si quæritur quæ res efficiat voluntatem: eadem quæ in versus, quorum modum notat ars, sed aures ipsæ tacite eum sensu sine arte definiunt. I. V. 252 a, De qua muliere plurimi versus, qui in istius cupiditate facti sunt, tota Sicilia percelebrantur. Attic. 32 a, Ita deplorat primis versus epistole mansionem suam. Qu. fr. 304 b, Ne ille versus, qui in te erat collatus, cùm edulitate petebas, de lege Aurelia falso testimonio confirmetur. de Or. 161 a, Vt cùm se mente ac voluntate coniecisset in versus verba sequerentur.

† Syntaxis. *Versus scribere, facere. Versibus facere, scribere aliquid. Epistole versus.*

VERSUTE, callide, vafre, malitiosè. Orat. 198 b, Versute & subtiliter dicere. de Cl. 167 b, Subdolè & versute.

* VERSUTILOQUAX, cis, de Orat. 157 a, Orat. 212 b, Versutiloquax malitia. Sic enim Nonius Marcellus legit, cum alij Versutiloquas malitias legant.

VERSUTILOQVVS, a, um, de Or. 157 a, Versutiloquas malitias. & Or. 212 b, Poëta. * Nonius Versutiloquas malitia legit.

VERSUTVS, a, um, tius, callidus, malitiosus, multiplex. de Leg. 169 a, de Nat. 74 a, Chryſippus homo sine dubio versus & callidus. Versutos appello, quorum celeriter mens versatur. pro Quint. Rosc. 52 a, Homo callidus & versutus. de Orator. 116 b, Acutus animus atque versutus. de Finib. 75 b, Acutus, versutus, veterator. de Clar. 186 b, M. Pisonis acumen in reprehendis verbis versutum & solers. de Natur. 75 a, Malitia est versuta & fallax nocendario. pro Cecin. 301 a, Hoc si vobis versutum, quàm ea consuetudo defendendi fert, sit existimetis, &c.

† Syntaxis. *Versutus & callidus & contrã. Acutus & versutus animus. Acutus, versutus, veterator. Versutum & solers acumen. Hoc est paulo versutius, quàm, &c.*

VERTENS, tis, circumactus, completus. de Som. 130 a, Tum ille verè vertens annus appellatur. pro Qu. 7 a, Anno vertente sine controuersia. de Nat. 36 b, Mercurij stella anno ferè vertente signiferum lustrat orbem. I. A. 250 b, Apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis. in Arat. Annua conficiens vertentia tempora cursum.

VERTEX, cis, polus. de Som. 129 b, Duo quasi cinguli terræ maximè inter se diuersi, & cœli verticibus ipsis ex vtraque parte subnixi. de Nat. 49 b,

Extremusq; ad eò duplici de cardine vertex, Dicitur esse polus—Hunc circum ægypti duo feruntur.

¶ Summa pars. de Som. 129 b, Terra angusta verticibus, lateribus latior. I. V. 225 a, Ignes, qui ex Aetnæ vertice erumpunt pro Q. R. 48 a, Ab imis vnguib; vsq; ad verticem summum, * si quam coniecturam affert hominibus cita corporis figura, ex fraude, fallacijs, mendacijs, constare totus videtur. de Diuin. 82 b,

Aut densus stridor, cum celsò è vertice montis Ortus adaugeſcit.

VERTO, tis, conuerto, vario. de Diu. 115 a, Semina malorum in contrarias partes se vertere. I. V. 129 a, Vertere stylum in tabulis suis. de Nat. 65 b, Terra in aquam se vertit.

¶ Muto. pro Qu. R. 50 b, Vertit hic rationem, & id quod probare non potest, fingere conatur.

¶ Perdo, extinguo. Off. 17 a, Callieratides, qui cùm multa fecisset egregiè, vertit ad extremum omnia.

¶ Conuerto, dirigo, iter. Att. 258 a, Verti igitur me à Minturnis Arpinum versus.

¶ Commuto. pro Dom. 229 a, Quòd vertendi, hoc est mutandi soli causa venerat. pro Qu. 11 a, Vertere solū exilij causa.

¶ Traho, rapio. I. V. 63 b, Ex illa pecunia maximam partem ad se vertit.

¶ Profundo. I. A. 196 a, Antonius septies millicies falsis præscriptionibus donationibusq; vertit.

¶ Tribuo, do. Epist. 99 a, Ne sibi illæ vitio verterent, quòd esset à patria.

¶ *Transfere*. de Fin. 50 a, Si sic verterem Platonem, ut verterunt nostri poetæ fabulas. & Cōuertere orationes Gregorum.

¶ *Confugio, me recipio*. I. P. 92 b, Veteres te ad alteram scholam. in A. 174 b, Hærebat nebulo, quod se verteret. non habebat. de Diu. 139 a, Superstitio inſtat & vrget, & quocunque te verteris, persequitur. pro Mur. 145 a, Quod se niſer verteret? domumne? &c. an ad matrem? in Salluſt. 272 a, Quod me veritam, Patres conſcripti? &c. de Diu. 86 a, Quod ſeſe veriant tantæ ſortes ſomnium. *Ennij*.

VERTOR, ris. *apſor, ſteſtor*. de Or. 159 a, Id ad omnem rationem, & aurium voluptatem, & animorum motum, mutatur & vertitur.

¶ *Verſor*. de Nat. 45 b, Impetum cœli, admirabili cum celeritate moueri vertiq; videmus. de Vni. 198 a, Mundus maxima vna conuerſione, atq; eadem ipſe circum ſe torquetur & vertitur.

¶ *Contineor*. Epist. 120 b, Sed quæcunq; acciderint, intra fines hos vertentur.

¶ *Mutor*. de Leg. 164 b, Verti rerum naturam.

¶ *Reſteſtor, redeo, remeo*. Off. 31 b, Cogitatio in ſe ipſa vertitur.

¶ *Contineor, ſto*. in Ver. 262 a, Non in ſupplio crimen meum vertitur. Attic. 132 a, Brundulij autem omne certamen vertitur huius primi temporis. de Clar. 177 b, In lure, in quo illa cauſa vertebatur. I. V. 70 a, Omnia in vnus poteſtate ac moderatione vertentur.

VERTVMNVS, ni. vel VORTVMNVS. *deus vertendarum rerum. id eſt, mercaturæ, vt Mercurius*. I. V. 107 b, Qui à ſigno Vertumni in circum maximum venit.

VERVEX, cis. *mas inter omes caſtratus*. de Leg. 181 a, Quod ſacrificij genus Lare (* *al. Lari*) veruecibus fiat.

VERVM, *ſed*. de Orat. 94 a, Sed ſiue eſt ars, ſiue non, non eſt quidem ea negigenda: verum intelligendum eſt, alia quædam eſſe maiora. & 121 a, Verum hoc (vt dixi) nihil ad me. & 135 a, & 141 b, pro Dom. 223 b, Eiectio nuſquam eſt: verum ſit. in A. 200 b, Sed expectabantur Cal. Ian fortiaſe non recte: verum præterita omittamus. de Orat. 147 b, Verum enim orator, &c.

VERVM ENIM. *at enim*. de Orator. 147 b, Verum enim oratori, &c.

VERVMENIMVERO. in Ver. 192 a, Verumenimvero duodenos ſeſtertios exegisti.

VERVM TAMEN. *ſed tamen*. Epist. 135 a, I. V. 252 a, Hanc Cleonamabat, verumtamen non audebat, &c. & 103 a, & 62 a, Epist. 201 a, Non dubitabam equidem, verumtamē, &c. & 9 a, Difficile eſt, &c. verumtamen ipſe me confirmo. Tuſc. 180 b, Eſt, &c. verumtamen, &c. de Orat. 329 a, & 341 b, Hoc leue eſt, verumtamen non inutile. I. V. 57 b, & Att. 20 a, & 118 b, Verumtamen ſi qua reliqua ſpes eſt, &c. Ep. 104 b, Vide, quanti apud me ſis, eſt, &c. verumtamē quod, &c. Att. 5 a & I. V. 148 b, Verumtamen, *pro inquam*. de Fin. 49 b, 50 a, Verum opinor ſcriptorem tamen. Attic. 5 a, Verumtamen cum ibi eſſem.

VERVS, a, um. *ſincerus, ſolidus, expreſſus, germanus, certus, enucleatus, iuſtus, non ſucatus, inuſus noſi veritatis*. pro Pl. 264 a. (*adumbratus, ſimulatus, ſucatus*. Acad. 9 b, Inter eſſe oportet vt inter rectum & prauum, ſic inter verum & falſum. de Or. 123 a, Ars diſſerendi, & vera ac falſa iudicandi. & 111 b, Cum plus vno verum eſſe non poſſit. I. V. 234 a, Inter hunc & illum verum & germanum Metellum multum intereſt. Orat. 220 b, Neq; quicquam adhuc inueni firmius quod tenerem, quam illud quod mihi ſimillimum veri videretur, cum illud ipſum verum in occulto lateret. Off. 39 a, Perſpicere quid in quæſite verum ſincerus que ſit. de Amic. 100 a, De vera & perfecta amicitia loquor. pro Fl. 159 a, Aſpiciant hos laudatores Flacci ex vera atque integra Græcia. de Amic. 113 b, Verus, ſincerus. (*ſimulatus, ſucatus*. item: Vera maledicendi ſacultas. Attic. 274 a, Iuſta gloria, qui eſt fructus veræ virtutis honeſtiſſimus. item, Solida veræque gloria. Orator. 198 b, Vel vtrius, ſi verum querimus, potius experts. de Clar. 188 a, Verum quidem ſi audire volumus, orator, &c. Attic. 283 a, Si vera fateri volumus, & 200 b, Si verum ſcire vis. Quint. frat. 317 b, Dic mihi verum, numerus, aut *χαρῶντις* non delectat? Oct. 330 b, Verum enim dicam, vti nam, &c. Attic. 42 b, Dicam enim quod verum eſt. & 26 b, Hercule verum vt loquamur, ſub contumelioſe, &c. Epist. 141 b, Licet enim verum dicere. Off. 3 b, Quod verum ſincerusque eſt, id eſt naturæ hominis aptiſſimum. & 60 b, Tantum dabit amicitia, vt veram amici cauſam eſſe malit. I. A. 204 b, Vera grauis & ſolida gloria. Offic. 65 b, Sed nos veri iuris, germanique; iuſtitiaſe ſolidam expreſſam effigiem nullam tenemus, vmbra & imaginibus vtimur. Part. 239 a, Tertius æqui, & veri, & recti. pro Mur. 141 b, Cato negat verum eſſe, allici beneuolentiam cibo. * *Incer*. Philoſophiam Dij

paucis quibusdam veram dederunt. contra Rullum 72 a, Sunt igitur Decemviri neque veris comitijs, hoc eſt, populi ſuffragijs, neque illis ad ſpeciem atque ad uſurpationem vetuſtatis per xxx liſtores auſpicioſorum cauſa adumdratis, conſtituti. de Finib. 74 b, Omnia vera diligimus, id eſt, fidelia, ſimplicia, conſtantia: tum vana, falſa, fallentia odimus.

¶ *Aequum, ſas*. Antequam. 193 a, Neque verius eſt à ſingulis repetere officij fructum, quam ab omnibus. *id eſt, æquius, vel facilius*. de Leg. 171 b, Aſſentior frater, vt quod eſt rectum, verum quoque ſit, nec vnquam aut oriatur, aut occidat. & 191 a, Cum aliquid verum & rectum eſſe dicitur. in Sal. 274 b, Salluſtius in eo honore nihil non æquum & verum duxit, quod ipſi facere collibuſſet.

¶ *Pro eo quod factum eſt*. Or. 208 a, Res aut de vero, aut de recto, aut de nomine.

† Syntaxis. *Quid in hac re verum, ſincerusque eſt? Vt vera fatear. Si verum ſcire vis. Dic mihi verum, nunquid, &c. Vera, grauis, & ſolida gloria. Aequum, verum, & rectum. Id non verum eſt facere. Id eſt, rectum, & æquum*.

VESANVS, a, um. *vecors, inſans*. pro Dom. 213 b, Homo veſanus & furioſus. & 224, Hæc furioſa vis veſani trib. pleb. de Diu. 132 a, Veſanus remex.

VEſCOR, ris. *vor, paſcor*. de Nat. 37 b, Dij nec eſcis, nec potionibus veſcuntur. Tuſcul. 246 a, Laſte, caſeo, carne veſcor. de Nat. 58 b, Sus eſt ad veſcendum hominibus apta. de Finib. 66 a, Veſci ijs rebus, quæ dulcem motum afferunt ſenſui. & 84 a, Veſci naſturtio. de Nat. 39 b, Eſt enim omne quo veſcuntur homines, penus. Orator. 199 b, Quæ eſt in hominibus tanta peruerſitas, vt inuentis frugibus glande veſcantur? de Finib. 138 b, Veſci voluptatibus paratiſſimis.

VEſER, ris. *ſtunius Campanie*. Off. 75 a, de Fin. 53 b.

VEſICA, cæ. *folliculus, in quo vrina colligitur*. de Fin. 85 a, Tanti aderant morbi veſicæ & viſcerum, vt, &c.

VEſICVLA, læ. de Diu. 115 a, Inſtatas rumpi veſiculas.

VEſPA, pæ. de Fin. 134 b, Veſpa aculeis vt videmus. *aliæ, Neſpa legitur, in veteri codice & emendato*.

VEſPER, *Hesperos ſtella*. in Arat.

Hæc regit obſcurus ſubter præcordia veſper. ſc. canem.

VEſPERA, ræ. I. C. 130 b, Si accelerare volunt, ad veſperam (* *al. veſperam*) conſequentur. de Fin. 91 b, Ad veſperam veni.

VEſPERI, vel VEſPERE. *occidente ſole. tardè*. At. 126 a, Quinto idum Febr. veſperi è Philotimo literas accepi. de Or. 109 b, & Att. 220 a, Heri veſperi. Acad. 39 a, Pridie veſperi. pro Mil. 111 b, Egreditur è villa ſubito, cur veſperi? quid necesse eſt tardè? Att. 171 a, Cephalio mihi à te literas reddidit ad v111. id. Martij, veſpere.

VEſPERTINVS, na, dum. de Nat. de Or. 36 a, Stella veſpertinis temporibus deliteſcens, tum matutinis rurſum ſe aperiens. & in Ant. 188 a, Att. 211 b, Antemeridianæ literæ & veſpertinae literæ.

VEſPER, vel VEſPERVS. *extremum tempus diei*. Attic. 199 a, Cumque manè in ſyluam me abſtruſi, non inde exeo ante veſperum. de Amic. 97 b, Cum ſenatu demiſſo domum reductus ad veſperum eſt. I. A. 175 a, Atque ibi perpotauit vſque ad veſperum. Tuſculan. 247 a, Ab hora octaua ad veſperum ſecreto collocti ſumus. item: Vſque ad veſperum contentius ambulare. Attic. 27 b, Epistolam cum à te auidè expectarem ad veſperum, ecce tibi, &c. de Diu. 105 b, Vt ea ipſa die domum ad veſperum redijt. VESTA, ſte. de Nat. 39 b, Veſtæ nomen à Græcis: ea eſt enim, quæ ab illis *estia* dicitur. viſq; eius ad aras & focos pertinet. de L. 175 b, Cumq; Veſta quaſi focus orbis (vt Græcè nomine eſt appellata, quod nos propè idem Græcum nomen interpretatum teneamus) conſpecta ſit, ei colendæ virginis præſunt, vt aduigiletur facilius ad cuſtodiam ignis. pro Font. 284 a, Veſta mater, & igne illi ſempiterni nocturnis vigilijs ſeruati. I. C. 122 b, Ignis Veſtæ perpetuus & ſempiternus.

VEſTALIS, le. de Leg. 173 b, Virgines Veſtales in vrbe cuſtodiuſto ignem foci publici ſempiternum.

VEſTIBVLVM, li. *πρόπύλαιον*. I. V. 141 b, Duæ ſtatuae ſunt illius deiectæ atque euertæ, &c. in primo aditu veſtibuloq; templi. pro Cecin. 291 b, Non modò limine teſtoq; ædiſ ſuarum, ſed primo aditu veſtibuloq; prohibere quempiã pro Cal. 50 b, Nam ſi eſſent in veſtibulo balnearum, non latèrent pro M. l. 103 a, Inſidiator erat in foro collocatus, atque in veſtibulo ipſo ſenatus. Or. 201 b, Veſtibula nimirum honeſta & aditus ad cauſam faciet illuſtres. * de Or. 138 a, Oportet vt ædibus & templis veſtibula & aditus, &c. præponere. I. V. 271 a, Monumentum ſceleris audaciaq; ſua voluit eſſe in conſpectu Italig. veſtibulo Sicilię. de Aruſp. 251 a, Sanctiſſimam partem ac ſedem maximã religionis priuato dicunt veſtibulo contineri. de Leg. 182 b, Quod autem heroum, id eſt, veſtibulum ſepulchri buſtium-

bullumve vsucapi vetat.

* VESTIGATIO, onis, *investigatio*. Offic. 4 b, Quæ omnes artes, *Astrologia, Geometria, Dialectica, ius civile* in veri vestigatione (*al. inuestigatione*) versantur.

VESTIGIO, as, *indago, vestigijs odoror*. Postq. 207 a, Hi voluptates omnes vestigant atq; odorantur. de Or. 123 b, Et causas rerum vestigabimus. & 151 a, Aliquid quod cum desidia delectatione vestiges.

VESTIGIVM, gij, *reliquie, signu, nota, monumentum*. pro Cec. 292 b, Cum pedē intulero, atq; in possessionem vestigium fecero, tum excludar. I. A. 153 a, Tu extra munitiones tuas vestigium vbi imprimas, nō habes, pro Cec. 299 b, Imprimere vestigium in aliquo loco. Orat. 198 a, Curricula, in quibus Platonis primū sunt impressa vestigia. pro R. P. 130 b, Vt in hoc foro vestigium facere liceat. de Or. 143 a, Vt vestigiū illud, in quo ille postremū institisset, contueremur. & 145 b, & ad Her. 21 a, Stare in vestigio. A. cad. 31 a, Antipodes aduersis vestigijs stant cōtra nostra vestigia. de N. 25 b, Stellæ nunquam cursus sui vestigium inflectunt. I. V. 212 a, Verrem in luto voluptatū totius corporis vestigijs inuenimus. Or. 93 b, Persequi vestigia alicuius, p. Clu. 24 b, Consequi aliquē vestigijs. de Clar. 193 b, Vt videre possis, quemadmodū in spacio Q. Hortensium ipsius vestigijs persecuti sumus. I. V. 147 a, Vt omnes mortales huius avaritiæ nō solūm vestigia, sed etiā cubilia videre possint. de Fin. 125 a, Quacūq; ingredimur in aliquā historiam, vestigium ponimus. I. A. 189 a, Ille aut quās fecit strages? vbi cūq; posuit vestigia. Tusc. 161 a, Memoriam esse signatarum rerū in mente vestigia. pro Sest. 5 b, Vestigia alicuius nō pressa leuiter ad exigui prædicationē temporis, sed fixa ad memoriam omnium sempiternā. de N. 9 b, Deus ille quem mente noscimus, atq; in animi notione tanquā in vestigio ponimus. I. P. 84 a, Eodē in templo, eodem & loci vestigio & tēporis arbitria non mei solum, sed patriæ funeris abstulisti. Q. fr. 303 a, Non vidisses fratrem, quē reliqueras, ne vestigium quidē eius, nec simulacrū, sed quandā effigiem spirantis mortui. I. V. 90 a, Vestigiū istius in foro nō esset relictuū. de Or. 88 a, Quid in Numa Pompilio nūm quod eloquētiæ vestigium apparet? pro Cor. 57 a, Extare vestigia. *id est, apparere*. de Diu. 137 a, Inerant enim in vtriusq; nostrū animis, vigilantium vestigia. Ep. 58 a, Ne vestigium quidē vilū est rel. quū nobis dignitatis. ad Her. 7 b, Si vestigiū rei fuerit. p. Q. R. 53 b, Saturius aliud fraudis in eodē vestigio diuenticulum reperit. * I. V. 212 a, Qui huiusmodi hominū furta odore aut aliquo leuiter presso vestigio persequebatur. pro Clu. 23 b, Quæ solēt esse indicia & vestigia veneni, in illius mortuæ corpore fuerunt. de Nat. 62 a, Ergo & illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum, tanquā vestigium vngulæ Castoris equi credis esse? de Leg. 169 b, Hic sacra, hic genus, hic maiorū multa vestigia. ibidem. Mouemur nescio quo pacto locis ipsis, in quibus eorū, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia. Ep. 106 b, Amoris quidē tui, quo quo me verti, vestigia & proximē de Tigellio peripevi. Ep. 76 a, Quæ cūm viderem tot vestigijs impressa, vt in his errari non posset.

† Syntaxis. *Vestigium in possessionē facere, imprimere in aliquo loco, & in loco facere vestigium. In vestigio insistere, stare, inflectere. Cursus, vestigia stellarum. Vestigijs consequi aliquem. Vestigium ponere in historiam. Vestigia leuiter pressa, & fixa. Eodem loci vestigio & temporis. Indicia vestigijs, veneni.*

VESTIMENTVM, ti, *vestis, vestitus*. pro Mil. 106 b, Milo domū venit, calceos & vestimenta mutauit. pro Flac. 161 a, Afers purpuram Tyriam: in qua tibi inuido, quod vnus vestimentis tandiū laurus es. de L. 183 a, Sex. Aelius dixit se suspicari, lessum genus aliquod esse vestimentū lugubris. ad Her. 7 b, & 40, Cruor in vestimentis.

VESTINVS ager contr. Rul. 79 a.

VESTIO, stis, *tego, obduco*. Att. 28 b, Deniq; etiā Vatinijs strumam sacerdotij *deus q; vestiant*. de Or. 96 a, Inuenta vestire atq; ornare oratione. de Nat. 48 a, de Capricorno.

Quem cum perpetuo vestiuisset lumine T. an.
de Clar. 196 a, Reconditas exquisitasq; sentētijs mollis & pellucens vestiebat oratio. de N. 14 b, Natura oculos mēbranis tenuissimis vestiuuit ac sepsit. de Vn. 198 b, Deus animam circumdedit corpore, & vestiuuit extrinsecus.

VESTIORIS, I. V. 228 b, His tabulis interioris templi parietes vestiebantur.

VESTIS, stis, *vestiu, vestimentū*. Postq. 206 b, Cūm vos vestē mutandam censuissetis, cūq; mutassetis. Qu. fr. 308 a, Vestem tum filius mutauit. Postq. 200 b, p. Sest. 8 b, Hac mutatione vestis facta, o mitto. &c. de Diu. 105 a, Cæsar cum purpurea veste processit. p. Cæl. 45 a, Discidit vestē, recalcietur. I. V. 261 b, Est Sthenius hic cū hoc capillo atq; veste, domo sua expilata. I. A. 173 a, Preciosa vestis, laura supellex fuit. cont. Rul. 73 b, Quid est præterea. Multa in pecore, auro, argento, ebore, veste, supelletili. de Orat. 98 a, Nōn

explicata veste, neq; proposito argēto. in Verr. 22 a, Quod tamen oppidum isti textrinum per triennium ad muliebrem vestem conficiendam fuit. * I. V. 144 b, Dico te plurimam vestem Melitensem, plurimā stragulam, Syracusis exportasse. & 265 b, Illi ad deprecandum periculum proferebāt, alij purpuram Tyriam, thus alij atq; odores, vestemq; lineam. I. P. 99 b, Crepidatus veste seruili nauem conscendit. Tusc. 173 b, Codrum, qui se in medios immisit hostes famulari veste. & 179 a,

*Hæc me vestiuuit veste furiali inscium,
Quæ lateri inherens morsu lacerat viscera,
Vgensq; grauius pulmonum haurit spiritus:
Iam decolorem sanguinem omnem exorbuuit.*

VESTITVS, a, um. I. P. 93 b, Ipse cum hominibus xv mālē vestitis ad patrem peruenit. pro Cæl. 50 b, Homines calceati & vestiti. Tusc. 241 a, Sepulcrum septem vndique, & vestitum vepribus & dumetis ad Hecren. 38 b, Cūm citharcedus prodierit optimē vestitus, palla inaurata indutus, &c. de Fat. 247 a, Hoc modo viator bene vestitus causa grassatori fuisse diceretur, cur ab eo spoliaretur. pro Sext. Rosc. 43 a, Quasi verō nescias hunc ali & vestiri à Cælio, &c. & ibid. Nisi hoc indignum putas, quod vestitum sedere in iudicio vides. de Natur. deor. 52 b, Montes vestiti ac syluestres. Tusculan. 163 a, Multitudo pecorum ad corpora vestienda. de Nat. 50 a, Animantes aliæ corijs testæ, aliæ villis vestitæ. * de Nat. 45 b, Terra vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus.

VESTITVS, tus, *vestimentum, ornatus*. pro R. P. 127 a, Is crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitauit: nam & focos habuit & pallium more Græcorum. de Inuent. 48 a, Vestitu nim o indulges. de Finib. 79 a, Voluptas pulcherrimo vestitu & ornatu regali in folio sedens. Attic. 7 b, Vir muliebri indutus vestitu. pro Sex. Rosc. 42 b, Si vestitum, quo testus erat, annulumque tibi dedit contra Rull. 68 b, Vestitus obsoletior, corpus incultum & horridum. pro Sest. 9 b, Vestitus asper, nostra hac purpura plebeia, ac penē fusca. pro Sest. 9 b, Subitō edicunt consules, vt senatores ad suum vestitum redirent. & 10 a, Vestitum mutare. in Ant. 242 a, Cuius scelere in hac vestitus sceditare sumus. de Nat. 45 b, Adde huc riparum vestitus viridissimus. & 58 b, Vestitus densissimos montium cernere. * de Clar. 196 a, Sed ea concinnitas crebritasq; sententijs vestitus illo orationis, quo consueuerat, ornata non erat. pro Qu. 9 a, Cuius nō modō illæ amplissimæ fortunæ, sed etiā victus vestitusq; necessarius sub præcone cū dedecore subiectus est. pro Rab. 127 a, Posthūmo crimen vestitus afferes is, in quo spes fuit posse, &c. ibid. Oderat vestitum etiam illum: sed sine eo nec nomen illud poterat, nec munus tueri. J. A. 258 b, Propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum sine vlla dubitatione censerem. ibid. Reditum ad vestitum consecræ victoriæ referuate. ibid. Vt in hodiernum diem vestitus mutetur? deinde cras sagati prodeamus? Nos verō cum semel ad eum, quem cupimus optamusque, vestitum redierimus: id agamus vt eum in perpetuum retineamus. de Diuin. 116 a, An quod aspexit taurus vestitu purpureo excordem Cæsarem?

VETERANVS, a, um. *veterani milites dicebantur, qui viginti annos militauerant*. in A. 154 a, Veterani qui appellabantur, ad spem nouarum prædarum incitabantur. & 184 a, C. Cæsar firmissimum exercitum inuictissimo genere veteranorum militum comparauit. Tusculan. 193 b, Veteranus miles. * I. A. 246 b, Huc accedunt Alaudæ ceteriq; veterani, seminarium iudicū tertiar decuriæ: qui suis rebus exhaustis, beneficij Cæsaris deuoratis, fortunæ nostras concupierit.

VETERATORIS, ris, de Cl. 171 b, & 180 b, Qu. frat. 314 b, Dionysius est veterator magnus. de Finib. 75 b, Acutus, versutus, veterator. * I. V. 155 a, In hoc homo Lynceus etiam callidus & veterator esse vult.

VETERATORIE, *vajre, versute, callidæ, subdolæ*. Orat. 103 b, Acute & veteratorie dicere.

VETERATORIVS, a, um. *fallax, dolosus, maliciosus*. I. V. 105 a, Nihil ab isto testum, nihil veteratorum expectaueritis. de Clar. 189 a, Splendida quædam, & minimè veteratoria dicendi ratio. & 189 b, Vteam accurationem citius veteratorem, quàm oratoriam diceres.

VETERIVS, ni. *morbis insaniam inducens, pigros homines faciens, & somniculosos: ἄθρα & ἄθρα Greci nominant*. Epist. 25 a, Erat in eadem epistola veterum ciuitatis: gaudebam sanè & nostrum amicum congelasse lætabar ocio. & 115 b, Veterinus ciuitatem occupauit.

VETERRIMVS, a, um. *peruenus, antiquissimus*. de N. 10 a, Vetterimū poëtæ. Fam. lib. 12, Pro nostro veterissimo verissimoq; amore Trebonij.

VETIVM, ti. de Legib. 171 a, Et hæc & alia iussa, & vetita populorum vim non habere ad rectè facta vocandi, & à peccatis auocandi.

VETo, as. *prohibeo, absterreo*, (*iubeo, cogo*, de Orat. 117 a, Lex peregrinum vetat in murum ascendere. I. P. 90 a, Quod omnes leges plenissime vetant. Acad. 28 b, Tu me rebus incognitis assentiri vetas. Ep. 70 a, Rationes à te collectæ vetabant me reipub. penitus diffidere. pro Clar. 31 b, Et eum saluti desperare vetuit.

VETo, aris. de Am. 112 a, Acta agimus, quæ vetamur veteri proverbio.

VETVLVS, a, um. *antiquus*, de Fin. 133 b, Arbor & vetula, & nouella. Att. 214 a, Mulier vetula sanè, & multarum nuptiarum pro Quint. 5 a, Gladiator vetulus. de Am. 109 a, Equis vetulis teneros anteponere solemus. Epist. 102 b, Serò sapiunt. Tu tamen mi vetule, non serò primas illas rabiofulas sat fatuas dedisti.

VETVS, ris. *antiquus, priscus, quod vetustatem fers*, pro Cecin. 293 b, Hoc iam vetus est, & maiorum exemplo multis in rebus vstitutum. de Orator. 98 b, Vetus & vstitata exceptio. Attic. 281 a, Paterna, magna, & vetus & iusta necessitudo. Epistol. 121 a, Amicitia peruetus mihi cum eo est. Tusculan. 183 a, Exercitatus & vetus miles. I. V. 216 b, Segeffa est oppidum peruetus in Sicilia. de Clar. 168 a, Themistocles vt apud nosperantiquus, vt apud Athenienfes non ita sanè vetus. pro Sest. 6 b, Veteres vexatores ætutula despiciens. I. A. 202 b, Maiores nostri veteres illi admodum antiqui, leges anales non habebant, de Or. 100 b, Primum, quia veteres illi, &c. de Amic. 109 a, Veterrima quæq; (vt ea vina quæ vetustatem ferunt) esse debent suauissima. de Vn. 201 b, Credendum est veteribus & priscis, vt aiunt, viris.

† Syntaxis. *Vetus & vstitatum. Vetus miles, homo, amicitia. Maiores nostri veteres illi admodum antiqui. Vina veterrima, quæ vetustatem ferunt. Veteres & prisci (vt aiunt) viri.*

VETVSTAS, tis. *antiquitas, senectus*, pro Dom. 237 a, Peritiores vetustas fecit. de Orat. 111 b, Historia nuncia vetustatis. Att. 225 b, Hæc nō videatur habitura vetustatem. de Inu. 43 a, Res ab nostra memoria propter vetustatem remotæ de Orat. 101 a, Verborum prisca vetustas cognoscitur, & ibid b, Vetustatis exempla oratori nota esse debent pro Deiot. 130 b, Hæc vnquā vetustas obruet, nulla vnquā delibit obliuio. de Or. 106 b, Veteres leges aut ipsas sua vetustate consenuisse, aut nouis legibus esse sublatas. contra Rull. 83 b, Sed cerè si paulum assumpserint vetustatis ac roboris, non continebuntur, de Clar. 191 b, Nimia vetustas non habet eam, quam quærimus, suauitatem, nec est iam sanè tolerabilis. in Ant. 186 a, Municipium vetustate antiquissimum, ad Her. 24 b, Viri iam satis omnibus vetustate probati. de Sen. 91 a, Vinum vetustate coacescit. de Diuin. 132 b, Vinum vetustate euanescit. de Am. 109 a, Magna est enim vis vetustatis & consuetudinis. de Diuinat. 103 a, Asserta autem vetustas omnibus in rebus longinqua obseruatione incredibilem se entiam. * Incer. Quod non ad interitum redigatur ipsa confectrice omnium vetustate. pro Marc. 132 b, Nihil est opere aut manu factum, quod aliquid non conficiat & consumat vetustas. Ep. 175 b, Hoc ego vtor vno omnium plurimum, Magna vetustas, magna consuetudo intercedit.

† Syntaxis. *Prisca verborum vetustas. Oppidum vetustate antiquissimum.*

VETVTVS, a, um. *vetus, antiquus*, Ep. 219 a, Cum Demetrio mihi vetustum hospitium est. & 83 a, Ratio vetustæ disciplinæ. pro Clu. 18 b, Opinio tam penitus insita, tam vetusta. de Clar. 172 a, Sed multo tamen vetustior & horridior ille, quàm Scipio.

VEXANDVS, a, um. I. V. 87 a, Quæ opida vt diripienda & vexanda curasti. & 95 b, Cùm tibi se tota Asia spoliandam ac vexandam tradidisset.

VEXATIO, onis. *magna & infesta quedam agitatio vel iactantia*, I. C. 101 a, Titi vexatio direptio que sociorum impunita fuit & libera. Tuscul. 213 a, Afflictio est ægritudo, cum vexatione corporis. * I. C. 118 a, Coniuges liberosque vestros, virginesque Vestales ex acerbissima vexatione, &c. eriperem. & 120 b, Vexationem virginum Vestalium perhorresco.

VEXATOR, oris. *exagitor*, de Ar. 255 a, Is crudelis vexator reipub fuit. I. V. 188 b, Director & vexator vrbis. pro Sest. 6 b, Veteres vexatores ætutula suæ despiciens, pro Mil. 108 a, Milo vexator furoris Clodij.

VEXATVS, a, um. *exagiatvs*, I. A. 188 a, Canutus, à quo eras honestissimis concionibus & sæpe, & iure vexatus. pro Quint. 18 a, Multis vexatus contumelijs, multis iactantissimis iniurijs. * pro Muræ. 131 b, Vehementissime vigilantissimeque vexatus. Quint. frat. 306 b, Furebat à Bacilio se cōtumaciter vibancque vexatum. I. V. 174 b, Agros vestigales vexatos atque exinanitos à Verre: populatam vexatamque provinciam.

VEXILLVM, li. *sgnum*, I. A. 179 b, Vt vexillum videres, & a-

ratrum circumdueres. & 168 a, Vexillo opus est, cōuolabunt. Orat. 211 a, X literam è vexillo & paxillo conuoluto euellit. I. A. 100 a, Qui si Romam redierit, nunquā do perditis ciuibus vexillum, quò concurrant, defuturum putatis?

VEXo, as. *agito, exagito, vexator sum, diripio, populor, infestus reddo, insulto, male habeo, miserum habeo*, Epist. 23 b, Interea cum meis copijs omnibus vexaui Amanienfes hostes, &c. pro Sest. 3 a, Qui omnia diuina & humana vexarunt, violatunt, perturbarunt, euerterunt. pro Dom. 225 a, Vxor mea, quæ vexauit, raptauit, omni crudelitate lacerauit. & 213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum vexat? vt arbitretur, &c. de Leg. 164 a, Sollicitudo vexat impios. pro Mil. 106 a, P. Clodius statuit omni scelere vexare rempub. pro Sest. 17 a, Cato Pisonem verbis vexauit. pro Flac. 156 b, Aliquæ probris omnibus male dictis; vexare. * pro C. Cornel. 2, Idem Domitius M. Silanum quemadmodum tribunus plebis vexauit.

VEXo, ris. *exagitor*, I. C. 103 a, Cùm bello vastabitur Italia, vexantur vrbes, testæ ardebunt. * in Verr. 175 b, Cùm bellis Sicilia vexata est.

† *Incurfor*, Tusc. 233 a, Vexatur idè Theophrastus & libris, & scholis omnium philosophorum, quòd, &c.

† Syntaxis. *Diripere & vexare. Spoliare & vexare. Vexare verba, contumelijs, scelere aliquem.*

VIA, uia. *iter, angiportus: via tamen proprie est inuectus, quæ vehiculum ire potest*, I. V. 222 b, Fanum est Chrytæ in agro propter ipsam viam, qua Afforo iur Ennam. de Fin. 99 b, Vt interit, &c. gradus vnus in ea via, quæ est hinc in Indiã. I. V. 228 a, Cæteræ vrbis partes vna via lata perpetua, multisq; transfuersis diuisæ, priuatis ædificijs continentur. & 101 a, Video, quot diem via sit. pro Cec. 289 b, Dare viam alicui per fundum suum. Att. 259 b, & 260 a, Longulum sanè iter, & via inepta. I. A. 231 a, In Syriam patebat via certa, neq; longa. Ep. 149 a, Viennæ equites mille via breuiore præmisi. Qu. fr. 318 a, Ex eo loco restã vitularia via profecti sumus in Suffidianum. Att. 143 b, Cursare huc & illuc via deterrima. pro Planc. 280 a, Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliquorū dierum viam in Macedonia, ad Planciumq; perrexi. de Diu. 86 a, Itaq; reuertit ex itinere, cùm iam progressus esset multorū dierum viã. de Fin. 125 a, Declinare de viã ad dextram. Ep. 237 b, Dare se in viam. item: In viam quòd te des hoc tempore, nihil est. pro Font. 277 b, Munire viam Domitiam & munitio nes viarū I. P. 88 a, Oblectio militaris viæ. de N. 53 b, Vig ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. I. A. 172 a, Quis nescit, venisse eam tot dierum tibi viam gratulatum? & 243 b, Tres viæ sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Auzelia, media Cassia. Att. 75 b, Nunc iter conficiebã, æstuosa & puluerulenta viã. Off. 12 b, Erranti viam monstrare. de Sen. 78 a, Volumus sanè, tanquã aliquam viam longam cōfeceris, qua nobis quoq; ingrediendū sit, isthuc quò peruenisti, videre quale sit. * pro Mil. 112 a, Occisum esse à feruis Milonis in Appia viã P. Clodium. & 119 a, Sunt qui de viã Appia querunt Hortensii. Habet enim ipsa certam & definitam viam, sed ex ea multis vitijs & erroribus deprauata deducitur, pro Planc. 262 b, Qui est in summa Sacra viã. de Prou. 69 b, Vt viã illa nostra, quæ per Macedonia est vsq; ad Hellepontum militaris, non solum excursionibus barbarorum sit infesta, sed etiam castris Thracijs distincta ac notata. Tuscul. 145 b, Adsum atq; aduenio Acherontis viã via alta atq; ardua Per Speluncas. de Diuin. 101 b, Lucus Vestæ à Palatii radice in nouam viam deuexus est. Att. 57 a, Si se ituro Lanuuium vltro in viã obtulerit. & 58 a, Tu de viã refta in hortos. I. A. 244 b, Quis enim audeat luci? quis in militari viã? quis benè comitatumè quis illustrem aggredi?

† *Modus, ratio, forma, institutum*, Orat. 207 a, Quæ res duplicem habuit docendi viam, &c. de Diu. 129 b, Dij dant nobis vias, ad significationum scientiam. Epist. 57 b, Et me in ipsius consuetudinem insinuabo, & cerè omnes vias persequar, quibus putabo ad id quod volumus perueniri posse. de Cl. 168 b, Viã & arte dicere. de Nat. deor. 42 a, Viã progredi. de Diu. 108 b, Optimarum artium vias tradere suis ciuibus. Offic. 20 a, Officium, quod ab eo ducitur, hæc primum habet viam, quæ deducit ad conseruationem naturæ. pro Mur. 135 b, Hæc omnia tibi accusandij viam muniunt, adipiscendi obsepiebant. Quint. frat. 292 b, Græci omnes vias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ causã faciunt. & 301 b, Viã iuris eiusmodi est quibusdam in rebus. I. C. 120 a, Cæsar hanc reip. viã, quæ popularis habetur, secutus est. Orat. 120 b, Inuitata vias indagare, tritas relinquere. de Diu. 109 a, Qui sibi ferasiam non sapiunt, alteri monstrant viam. I. A. 240 b, Quòd si erratum est spe falsa & fallaci, redeamus in viã. de Legib. 164 a, Deducere in viã. pro Mur. 130 a, Inire viã, Redire viã. de Leg. 159 b,

Hi non iustitiæ, sed litigandi tradunt vias. Offic. 41 a, Hæc via ad gloriam proxima est, & quasi cõpendiaria. de Clar. 191 a, Vt eam viam laudis esse duceret rectissimam, quam maiores eius ei tritam reliquissent ite: Quod si ita putas, totam ignoras viam gloriæ. * de Fin 60 b, O' præclaram beatè v uendi & apertam & simplicem & directam viam. contr. Rull. 65 b, Quæ vitæ via facillimè viros bonos ad honorem dignitatemque perducat. pro Flacc. 166 a, Qui non illam viam vitæ, quam antè præcipitem & lubricam esse, ducebat, huic planæ & stabili præponendam esse arbitretur. de Finib. 54 a, Vt ratione & via procedat oratio.

† Syntaxis. *Da mihi viam per tuum fundum. Longulum iter, & via inepta. Viam diuersi multorum pergere, progredi. Dare se in viam. Venire viam multorum diuerum. Iter conficere via estuosa. Via & arte docere. Via inuis, pecuniæ, viuendi. Reipub. viam popularem sequi. In viam deducere. Inire viam. Redire viam. Via proxima, compendiaria.* (11a Celsi.)

VIARIVS, a, um, ad viam quod attinet. Epistol. 116 a, Lex viaticum, ci. via impensa, atq; itineris subsidium. Att. 197 a, Velim videas & quid instrumenti, & quid viatici satis sit. Att. 114 a, & pro Plan. 264 a, Q' Ticius viaticum se negat habere Ep. 184 b, Legato tuo viaticum eripuerunt. Att. 58 a, Viaticum Crassipes præripuit. & 123 a, Ad Philotimum scripsi de viatico. de Sen. 91 a, Potest quicquam esse absurdus, quàm quod minus via restat, eò plus viatici quæreret? * Attic. 247 b, Video mihi opus esse viatico. sed id ex prædijs, vt cadet, ita soluetur.

VIATOR, oris. quicumq; iter facis. pro Mil. 112 a, Non semper viator à latrone, nonnunquam etiam latro à viatore occiditur. Att. 29 a Nisi quid ex prætereunte viatore exceptum est, scire nihil possumus. de Senect. 89 a, Qui à villa in senatum senatores accersiebant, viatores nominati sunt. Att. 146 b, Quod cum è viatore quodam esset auditum, qui se diceret eum in via Appia cognosce. de Fat. 147 a, Hoc modo viator bene vestitus, causa grassatori fuisse diceretur, quod ab eò spoliaretur. * Qu. fr. 315 b, Quod viatoribus, cum properant, euenit, vt si ferius quàm voluerunt, forte surrexerint, properando etiam citius, quàm si de multa nocte euigilassent, perueniant quò velint. in Vatin. 33 a, Miserisne viatorem? qui M. Bibulum domo vi extraheret? pro Font. 282 a, Cum, & c. viator quæreret, quem Pisonem? & c. Cogis me, inquit, dicere.

VIBO, onis oppidum. Att. 40, 255. & pro Pl. 279 b.

VIBONENSIS. Att. 255.

VIBRO, as. uacilo, agito. de Orat. 137 b, Samnites, qui vibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil vtuntur. Offic. 38 b, Vibrare hastam. I. C. 109 a, Qui ficas vibrare, & venena spargere didicerunt.

¶ Mico. Orat. 220 a, Demosthenes, cuius non tam vibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. de Clar. 196 a, Oratio incitata & vibrans. Acad. 36 b, Mare cum à sole collucet, albescit & vibrat.

† Syntaxis. *Vibrare hastas, ficas. Oratio vibrat. Fulmina vibrant. Mare cum collucet à Sole vibrat.*

VICANVS, ni. qui in vico habitat. de Diu. 108 a, Vicani aruspices. pro Fl. 147, Timolites vicantus.

VICARIVS, a, um, successor, qui vicem alterius obtinet, vel in locum succedit, qui pro aliquo in aliquo munere constitutus est. Qu. de Pet. 210 b, pro Syl 172 a, An hoc regnum appellabitur? cuius vicarius qui velit esse, inueniri nemo potest, longè abest regni suspicio. Att. 285 a, Vicarius alienæ dominationis. I. V. 219 a, Succedam ego vicarius tuo muneri, suscipiã partes tuas. Ep. 265 b, Itaq; do te vicarium, tu eum obseruabis pro Cec. 296 a, Procurator pendè dominus, & alieni iuris vicarius. pro Mur. 143 b, Nolite mihi subtrahere vicarium diligentia meæ. pro S. R. 36 b, In his operæ nostræ vicaria fides amicorù supponitur. id est, in mandatis. * Oec. 2, Vicarius meæ diligentia succedit.

VICARIVS, tij. in alterius serui peculio seruus. I. V. Hic Diogenetus vicarium nullum habet, nihil omnino peculij. & 95 a, Peculia omnium, vicarijque retinentur. I. V. 174 a, Quinquaginta aratores ita video deiectos, vt ijs ne vicarij quidè successerint. I. A. 240 a, Quod si in bello dari vicarij solelerent, libenter me, vt Brutus emitteretur, pro eo includi paterer. * Att. 285 a, Vindici quidem alienæ dominationis, non vicario, æquis supplicat.

VICATIM, per singulos vicos. pro Dom. 239 a, Seruorum omnium vicatim celebratur tota vrbe descriptio. pro Seft. 10 a, Cur vicatim serui omnes conscriberentur, & c. Attic. 56 a, Vicatim ambire, seruis apertè spem libertatis ostendere.

VICEM, fortunam, sortem. pro Dom. 214 b, Mihi vni necesse est & meam & aliorum vicem pertimescere. Epistol. 176 b, Valde & meam & vestram vicem timeam necesse est. Att. 279 b, Reipubl. vicem doleo, & 133 a, Vt meam vicem do-

leres, cum me videres derideri. & 58 a, Nos malo solatio consolamur, quod ipsius vicem minimè dolemus. Ep. 56 b, An illius vicem (credo) doles? & 197 b, Respublica, in qua tuam vicem sæpe doleo, quod nullam partem per ætatem sanæ & saluæ gustare potuisti. in Verr. 99 a, Nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleamus, vestigium istius in foro non esset relictum. Att. 92 b, Sed me herculè Curionis & Pauli, meorum familiarium, vicem doleo. Ep. 10 a, Quamquam ille nostram vicem vltus est ipse per sese pro Seft. 5 a, Recito vicem officij præsentis, testimonium præteriti temporis.

VICE, vel VICEM, pro Loco, more. Att. 161 b, Nisi fortè me Sardanapali vice in suo lectulo mori malle censueritis. de L. 175 a, Si fingenda nomina vice poetæ, & c. de Leg. 180 a, Nulla est persona, quæ ad vicem eius qui è vita emigravit, propius accedat, quàm vices.

† Syntaxis. *Dolere, timere, vlcisci vicem alicuius. Ad vicem mortui propius accedit filium ratione hereditatis.*

VICENVS, na. I. V. 117.

VICESIMA, mæ. tributum, quum de vicenis vnum penditur. Att. libr. 2, Quod vestigial superest domesticum, præter vicesimam?

VICESIMVS, a, um, vigesimus. Ep. 198 a, Altero & vicesimo die. de Fin. 86 a, Qu. fr. 321 a, Vicesimo die Lunæ.

VICETINI, populi. Ep. 176 Bruti.

VICIBS, aduerb. Att. lib. 4, Acstimarunt H-S vicies. & lib. 2, Bis & vicies. & pro Clu.

VICINIA, niæ. vicinitas. Tusc. 155 b, Inde in vicinia nostra Auerni lacus.

VICINITAS, tis. vicinia, propinquitas. I. V. 222 b, Signū quod erat notum vicinitati, buccina datur. pro Clu. 45 a, Cur in istam vicinitatem meretriciam te contulisti? pro S. R. 41 a, Cantu neruorum tota vicinitas personat. & 21 a, Sex Roscius Amerinus fuit non modò sui municipij, verum etiam eius vicinitatis facillè primus, & ibid. Hic præter cæteros in ea vicinitate eam partem causamq; defendit. pro Cluent. 20 a, Sed etiam regionis illius ac vicinitatis facillè primus. pro Planc. 263 a, Iam municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer mouentur. pro Clu. 27 b, Mihi cum eo vicinitas & magnus vsus est. Acad. 35 a, Versari in vicinitate. Ep. 71 a, Cum forum commune sit, vicinitas non requiritur. Att. 73 a, Propter vicinitatem totos dies simul eramus. pro Planc. 263 a, Scire enim hoc propter vicinitatem facillè possum. de Clar. 178 b, Artium studiorumq; quasi finitima societas. de Nat. 54 b, Nares non sine causa vicinitatem oris secutæ sunt pro Rab. 92 a, Cum singulari voluntate Campaniæ vicinitatis ornetur. * de Inu. 50 b, Opportunitas quæritur ex magnitudine, & c. & vicinitate totius regionis. pro Sex. Rosc. 26 a, Considera non modò in Umbria atque in ea vicinitate, & c. quæ studia à patribus famulitas maximè laudentur. Postq. 198 a, Amicitia, consuetudines, vicinitates, quid habent voluptatis, carendo magis intellexi quàm fruendo. de Fin. 140 b, Coniunctio inter homines hominum, & quasi quædam societas & communicatio vtilitatis, & ipsa charitas generis humani, & c. serpit sensim foras, & c. vicinitatibus cum ciuibus, & his qui publicè socij atque amici sunt. Offic. 46 b, In vicinitatibus & confinijis æquus & facilis, multa multis de suo iure concedens.

† Syntaxis. *Regio & vicinitas. Vicinitatis primus. Confinium & vicinitas. Propter vicinitatem totos dies vna sumus. In Umbria, & in ea vicinitate.*

VICINVS, a, um, propinquus, finitimus, proximè accedens. Attic. 30 b, Vicinus proximus. Qu. frat. 300 b, Interior vicinus. Sex. Rosc. 25 b, Possum quos proferre vel tribules, vel vicinos meos, qui suos liberos, quos plurimi faciunt, agricolas assiduos esse cupiunt. pro Syll. 178 a, & ad Heren. 27 a, Cum cæteri desicent finitimi ac vicini. Orator 307 a, Dialectica vicina & finitima Rhetoricæ. & 198 b, Est autem quidam interiectus intermedius, vicinus amborum. Offic. 73 a, Fides in Capitolio, vicina Iouis Opt. Max. I. V. 85 a, Latona grauida, & iam ad partendū vicina. † Syntaxis. *Vicinus proximus, interior. Finitimus ac vicinus. Dialectica vicina Rhetoricæ. Ad partendum vicina mulier.*

VICISSIM, pariter in vicem. Cæf. 37 a, Acad. 31 a, Vos ab illo irridemini, & ipsi illum vicissim eluditis. de Nat. deor. 30 a, Terram vno tempore florere, deinde vicissim horrere, item, Oculorum, & hilaritatis, & vicissim tristitiæ motum res ipsæ temperabunt. de Finib. 105 a, Quod iustum est, honestum est: vicissim quæ quod honestum est, iustum est. de Diuinat. 82 a, Si sint ea genera diuinandi vera, esse deos: vicissimque si dii sint, esse qui diuinent. de Fat. 140 b, Mutuari ab aliquo, & ei vicissim reddere aliud quidpiam. de Nat. 65 b, Cum eadem vicissim retrò commeant. & 42 b, Deinde retrorsum vicissim ex æthere aër onitur. & 26 a, Te audire vicissim vellem. pro Clu. 45 a, Redeo

Redeo nunc ad te, Cæli, vicissim. Ep. 34 a, Hoc ego meo facto delector: est enim, &c. considera nunc vicissim tuum, de Natur. 60 a, Præbebo me tibi vicissim attentum contra Stoicos auditorem. Attic. 252 b, Verumtamen expecto, quid ille tecum, quid tu vicissim. de Sen. 86 b, Refrigeratio in æstate, & vicissim in hyeme ignis hybernus, & 89 a, Vbi enim potes equè calefcere apricatione, vel vicissim vmbri aquisve refrigerati. in Sal. 273 a, Nō enim me sperasti mutua tibi gratiam relaturum, vt vicissim tuos compellarem. † Syntaxis. *Vicissim dicimus, Si Deus est, ergo & providentia: si providentia, ergo & Deus. Vicissim hæc retro commeant. Retrosusum vicissim ex aere oritur aqua. Aestate calefcere, & hyeme vicissim algere.*

VICISSITUDO, nis commutatio, varietas quedam. Tusc. 242 a, Quæque ex alio in aliud vicissitudo atq; mutatio esset, & 162 a, Cùm videmus, &c. Vicissitudines dierum & noctium, commutationesq; temporum quadrupartitas. Ep. 68 a, Nihil est aptius ad delectationē lectoris, quàm temporum varietates, fortunæq; vicissitudines. de Orat. 164 a, Ad actionis iuauitatem quid est vicissitudine & varietate & commutatione aptius? pro Mur. 142 b, Popul. Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis. de Am. 105 b, Nihil est remuneratione benevolentia, nihil vicissitudine studiorum officiorumque iucundius. Pat. 241 b, Altera ad vicissitudinem referendæ gratiæ pertinet. de Orat. 161 a, Pedes aut choreos, aut heroes aut alternos esse oportet. nam horum vicissitudines efficiunt, vt, &c. de Ar. 248 a, Vix quisquam arte vlla rerum ordinem ac vicissitudinem perssequi potest. de Nat. 51 a, Ea vicissitudo in omni cursu cōseruatur, & 12 a, Qui rerum vicissitudines ordinesq; conseruet, & 42 b, Vicissitudine elementorum mundi cōiuncta natura est. & 45 b, Imperus cœli constantissimè conficiens vicissitudines annuercariis. Offic. 27 a, Vicissitudine nonquam vtendum putet. * de Inu. 54 a, Diurnæ nocturnæq; vicissitudines nulla in re vnquam mutata quicquam nocuerunt. de Leg. 172 b, Quem dierum noctiumq; vicissitudines, &c. non gratum esse cogunt.

VICTIMA, mæ hostia. pro Flac. 164 a, Quam potestis P. Læto mactare victimam gratiore? de Fin. 77 b, Seq; è cōtinenti genere tertiam victimam republicæ præbuit. * de Inu. 74 a, Vt eā traduci victimæ nullo modo possent.

VICTOR, oris. in contentione palmam ferens. Epist. 54 b, Multa enim victori eorum arbitrio per quos vicit, etiam inuito faciendæ sunt. pro Pom. 9 b, Ite ipse victor L. Sylla confessus est. de Diu. 120 a, Galli victi silere solent, canere victores & ibid. Galli victores alacritate & quasi lætitia ad canendum excitantur. * de Arusp. 255 b, Illum externorum bellorum hostiumq; victorem affligere. I. P. 82 b, Resistere Cn. Pompeio gentium victore.

VICTORIA, riæ palma, triumphus, trophæum, res bene gesta. (i. offensus. Att. 283 a, Facilius in timore benigni, quam in victoria grati reperimur. pro Cæl. 41 a, Qui ex reip. causa sibi gloriosam victoriam consecutus est. Att. 178 b, Quodammodo victoria excidit è manibus. pro Mur. 126 b, Finem stipendiiorum, patris victoriam & triumphum fuisse. de Diu. 100 b, Victoria (quæ erat signum) sudauit Capuæ. 4. Fam. Victoria in bellis ciuilibus, etiam si ad meliores venit, tamen eos ipsos ferocios reddidit. 6. Fam. Victoria acerbissima. pro Deiot. Victoria ciuilis 9. Fam. Victoria belli ciuilibus, malorum extremum. 4. Fam. Victoria crudelis. 10. Fam. Planci, Victoria funesta orbi terrarum. 10. ad Att. Victori horribilis. 9. Fam. Dobilæ, Victoria inclinata. 4. Fam. Victoria in ciuilibus bellis semper insolens. de Diu. lib. 1, Victoria naualis. Tusc. quæst. lib. 2, Victoria Olympiorum. pro Leg. Man. 5 a, Etenim adhuc ita vestri cum illo rege contenderunt Imperatores, vt ab illo insignia victoriæ, non victoriam reportarent. 2. in Verr. Victoria ludici 10. Fam. Planci, In victoriæ possessione permanebit. pro Cæl. A. Cecinnæ gloriosa victoria. 6. Fam. Victoriam subire. Attic. 141 a, Cæsaris, Victoriam diutius tenere. pro Marcel. Victoriam vincere. 7. ad Att. Ex victoria cùm multa mala, tum certè tyrannus existet. 1. ad Att. In victoria alacris exultat improbitas. Offic. 1, Parta victoria conseruandi sunt ij, qui non crudeles in bello, nec immanes fuerunt. Att. 141 a, Cæsaris, Victoria diuturna vti. pro Leg. Man. 9 a, b, Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris, non alienis præceptis, sed suis imperijs: non offensionibus belli, sed victorijs: non stipendijs, sed triumphis est traducta. * I. V. 227 a, Conserte huius prætoris aduentum cum illius imperatoris victoria. I. V. 228 a, In ornatu vrbs habuit victoriæ rationem. ibid. Victoriæ putabat esse. ibid. In hac partitione ornatu non plus victoria M. Cæli populo Rom. appetiuit. pro S. R. 21 a, Posteaquam victoria constituta est. pro Marc. 132 a, Cùm aliquid dementer factum in victoria, quæ natura insolens atq; superba est, aut

audimus aut legimus. & 133 b, Quotiens ego cum vidi ipsius victoriæ ferocitatem extimescentem. ibid. Non iam causæ sunt inter se, sed victoriæ comparandæ. Vidimus tuā victoriā præliorum exitu terminatam. ibid. Eos Martis vis perculit, nō ira victoriæ. ibid. Alterius partis nimis iracundam futuram fuisse victoriam. pro Marc. 135 b, Incredibiles victorias triumphos audientes & legētes tuos. Ep. 78 b, Ab altera victoria tibi periculū nullū esse perspicio, & c. ab altera te idipsum nunquam timuisse certū f. io. ibid. Victoriæ præmijs ducti. ibid. Vt explorata nobis esset victoria. Ep. 79 a, Togati potius potentiam, quàm armati victoriam subissemus. Ep. 83 b, Qui duce Pompeio ficti peropportuna & rebus domesticis & cupiditatibus suis illius belli victoriam fore putabant. & 84 a, Armorum ista & victoriæ sunt facta, non Cæsaris. & b, Si explorata victoria arma sumpsisset pro Repub. Epist. 85 a, Trebatij, Nemo nostrum est, quin vota victoriæ sua fecerit.

† Syntaxis. *Victoria vii. Victoriam tenere. Victoria vota facere. VICTORIA TVS*, ti. *genus nummi*. pro Font. 278 a, Nulchalone Serueium binos H-S. & victoriatos mille. al. ter. Nulchalone. al. Vulchalone. & ibid. Ternos victoriatos.

VICTORIOLA, e. de Nat. 77 a, Idem victoriatos aureas Dionysius sine dubitatione tollebat.

VICTRIX, cis. Att. 278 a, Erat victrix respublica cæsis hostibus. p. Sest. 29 b, Manus illa Cloeciana in cede ciuium iam sepe victrix. Tusc. 173 a, Oraculū erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore. Att. 81 a, Victrices literæ. id est, *Victoriam nuntiantes*. * Frag. ep. Legionis victrices. p. Cluent. 20 b, Mater palam exultare lætitia ac triumphare gaudio cœpit, victrix filia, non libidinis.

VICTVRVS, a, um. I. A. 189 a, Is dixit, nisi qui vicisset, victurum esse neminem.

VICTVS, a, um. *superatus, subactus, cōiunctus, fractus*. p. Font. 281 b, Victi & subacti populi. Att. 274 a, Exercere iracundiā in superatos. de Cl. 188 a, Quo enim vno vincebatur a victa Græcia de Or. 127 a, Ita tua Sulpiti est a nobis tum accusatio victa. * pro Marc. 133 a, Cùm ea ipsa, quæ illa victoria erat adepta, victis remisisti. Nam cùm ipsius victoriæ conditione iure omnes victi occidissent.

VICTVS, ctus de Or. 105 a, Vt ei victus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur. Att. 195 a, Nunc planè nec victū vllum, nec vt tā colere possum. Tusc. 240 b, Dionysius omni cultu & victu humano carebat. Off. 12 a, & de Fin. 83 b, Vita victusq; cōmunis in amicis viget maximè. Off. 35 b, Hominum vita plurimū distat à victu & cultu bestiarū. de Diu. 93 b, Qui salubri & moderato cultu & victu quieti se tradiderit. de Cl. 173 a, C. Tuditanus omni vita atq; victu excultus atq; expolitus. Offic. 3 b, Parare ea quæ superpedient ad cultum & ad victum, &c. de Amic. 112 a, Qui paruo contentus, tenui victu cultuq; delectatur. * de Inu. 4 a, Cùm sibi victu ferino vitam propagabant. Oecon. 1, Cùm victus & cultus humano non vti feris, in propatulo ac syluestribus locis, sed domi sub tecto accurandus esset: necessarium fuit alterutrum foris & sub dio esse, qui labore & industria compararet, intus qui tectis reconderet atq; custodiret. ibid. Foris & in aperto victum querentibus. Hortens. Lautum victum & elegantem magnificè, neq; minus quàm deceret, colere instituit. * de Inu. 50 a, Personis has res attributas puramus, nomen, naturam, victum & b, In victu considerare oportet. & 65 b, Ex victu multæ trahuntur suspiciones. pro Quint. 9 a, Cuius nō modò illæ amplissimæ fortunæ, sed victus vestitusque necessarius sub præcone cum dedecore subiectus est. Tusc. 247 a, Atque ijs similia ad victum etiam transferuntur. ibidem. Victum Lacedæmoniorum in Phiditijs nōne videmus? & b, Perfarum à Xenophonte victus exponitur. ibid. Adde siccitatem, quæ consequitur hanc continentiam in victu. ibidem. Incunditatem victus esse in desiderio, non in satietate. de Nat. deor. 52 b, Artes innumerabiles ad victum & ad vitam necessariæ. Offic. 21 b, Victus cultusque corporis ad valetudinem referantur & ad vires, non ad voluptatem. Epistol. 239 b, Item cætera fac vt sint, quæ sunt ad victum & valetudinem necessaria.

† Syntaxis. *Vita & victus. Victus & vestitus. Bestiarum cultus & victus. Victus excultus & expolitus. Hæc ad victum suppeditant.*

VICVS, ci, pars vrbs ex multis domibus constans, & inser eas area & via, angiportus. p. Dom. 224 b, Cùm conferberes seruos ex omnibus vicis concitatos pro Mil. 113 b, Nullum in vrbe vicum, nullū angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. Ep. 233 a, Scribis te vicum vendituram. pro Pom. 4 b, Bithiniæ vicos complures exustos esse. item: Cobiamacho, qui vicus inter Tolosam & Narbonem est. Ep. 245 a, Fugerana, quæ fuit nō vici instar, sed vrbs. Att. 76 b, Concurfus sunt ex agris, & vicis, & ex domibus

mibus omnibus. Offic. 68 a, Omnibus vicis statux factæ sunt. Attic. 81 b, * L. Tullius legatus cætero qui abstinentes (sed Julia lege transiens semel tamen in diem, non, vt alij solebant, omnibus vicis, præter eum semel nemo accepit *veruicium*, &c.

V I D E L I C E T, *nimirum, scilicet, nam, enim*. de Or. 154 b, Aut si est victus, eloquentior videlicet fuit Socrates pro Cl. 44 a, Maiores nostri statuerunt vt fortitione in quâsdã animaduertetur, vt metus videlicet ad omnes, pœna ad paucos perueniret. de Or. 207 a, Aristoteles dicit, rhetoricam quasi ex altera parte responderet dialecticæ, vt hoc videlicet inter se differant, &c. pro Cl. 49 a, Qui eorum, quorum videlicet qui supra scripti sunt de Orat. 126 a, Quam obrem hoc vos doceo Sulpiti, bonus ego videlicet magister, vt possitis, &c. de Inu. 42 a, Quidam magnus videlicet vir, & sapiens. de Orat. 129 a, Sapiens videlicet homo cum primis nostræ ciuitatis. Tusc. 248 a, Sed apud alios loqui videlicet didicerat, non multum ipse secũ. & 177 a, Te natura excelsum quendam videlicet, & humana despicientem genuit. Epist. 39 a, Vix tandem legi literas dignas Appto, plenam humanitatem, aspectu videlicet vobis tibi tuam pristinam urbanitatem reddidit. de Fin. 71 a, Hoc natura videlicet voluit. 141 a, Hæc videlicet ratione. de Leg. 172 a, Quos imitatus Plato videlicet hoc quoque legis putauit esse, persuadere aliquid, &c. de L. 171 b, Quæq; ita composita factaq; essent, eas videlicet leges nominarunt, de Leg. 174 b, Caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet: nec tollit castimoniam corporis pro Quint. 7 a, Huic molestus esse videlicet noluit. I. V. 139 a, Licebat enim videlicet legibus. de Inu. 63 b, Cũ ille alter, videlicet qui nummos habebat, &c. p. Pl. 279 b, Nihil videlicet est corũ *id est, quidem*. Att. 181 b, Videlicet cũ illam epistolã ad me dabas, nondum erat tibi id notum de Orat. 138 b, Videlicet illa: nam is postquam, &c. quã longã est narratio? pro Sest. 9 b, Videlicet eijciat quem volet? Epist. 267 a, Nam quæ patricius frater præscripserat, verecundia videlicet & properatione, ea tu sine assentatione, vt erant, ad me scripsisti. & 263 a, & 264 a, Libros compone, videlicet cum Metrodoro habebat, quando eius arbitratu viuendum est. de Finib. 120 b, Stoici hæc videlicet viderunt. & 11 a, Hæc videlicet est correctio philosophiæ.

V I D E N S, *tis* pro Quint. 9 a, Huic acerbissimum viuo videti; funus ducitur. *proverbium*.

V I D E O, *es. cerno, conspicio, perspicio, prouideo, aspectu sentio, spectu percipio, sensum videndi vel oculorum habeo, ante oculos mihi versatur vel obseruatur*. Acad. 20 b, At ille nescio quis, qui in scholis nominatur, mille & octingenta stadia quod abesset, videbat. Acad. 20 b, Ego Catuli Cumanam ex hoc loco regionẽ video, Pompeianum non cerno. pro Mur. 145 a, Quæ verò miseranda sunt, ea & mihi ante oculos versantur, & vos videre ac perspicere potestis. de N. 99 a, Vt eum oculũ, quo bene videret, amitteret. de Vn. 197 a, Nihil igni vacuum videri potest. * I. A. 221 b, Cn. Octauij statuã videmus in foro. pro C. Cornel. 1, Vt spectaculum videmus. contr. C. Anton. An in suo familiarissimo non videat Hortens. Cũm videat me & meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, grauitatem, fidem. I. V. 157 b, Quos ego campos antea collesque nitidissimos viridissimosque vidissem: hos ita vastatos nunc ac desertos videbam. Postquam. 205 a, Mutum forum, elinguem curiam, tacitam & fractam ciuitatem videbatis.

¶ Animo agnosco, intelligo. Qu. frat. 313 a, Apud Anitum videbimus, vt paratum sit. pro Cl. 53 b, Quicquid mali per hos annos Cluentius vidit, id omne à matre est conflatu. Tusculan. 177 a, Videre licet quosdam, &c. I. V. 214 b, Videre & perspicere aliquid oculis. Epistol. 80 a, Quem ego tam video animo, quã ea quæ oculis cernimus. de Orat. 135 a, Vide, inquit, ista Scature, si potes esse possessor. Ep. 156 b, Videbis, quid Lysoni, quid medico placeat. I. V. 271 b, Vide etiam atque etiam, ac considera quid agas. Acad. 16 a, Vide quæso etiam atque etiam, ne, &c. & 17 a, Caue ne capiaris, nõ fallaris vide. Tusculan. 193 b, Videamus, ne, &c. & 184 a, Vide ne non ita sit. I. V. 66 b, Prouide ne, &c. Epistol. 112 b, Vide modò, inquis, &c. Attic. 889 a, Sed Septimium vide. de Orat. 94 b, Ferè nemo est, quin acutius atque acrius vitia in dicente, quã vt recta videat. Attic. 130 a, Sed diligentius nobis est videndum, ne distracti patres aduicarij esse non possimus. de Sen. 94 b, Nõne vobis videtur animus is, qui plus cernat & longius videat se ad meliora proficisci? Ille autem cuius obrufior sit acies, non videre? de Amic. 103 b, Sed loquor de ijs, qui ante oculos sunt, quos videmus. pro Milon. 116 b, Cogitationes nostræ, quæ volunt, sic intuentur, vt ea cernimus, quæ videmus. * pro C. Cornel. 1, Cũ ambitum populus Rom. videret,

¶ Tu videris, & similia. id est, tuum sit agnoscere, vel curare: vel, tu nescis. I. A. 201 a, Quid cõcupiscas, tu videris: quid cõcupieris, cettè habebis. Att. 26 a, Sed id quoque, videbimus. Att. 274 a, Sed de hoc tu videris. de Am. 97 a, Quã id rectè faciam, viderint sapientes. Att. 94 a, Sed hoc fortuna viderit, quoniam consilio vti non licet. & 60 b, Sed de illa ambulatione fors viderit, aut si quis est, qui curet deus. p. Cæl. 44 b, Sed videro hoc posterius. pro Qu. 10 a, Quid mihi cum ista summa sanctimonia? viderint, inquit, ista officia boni viri. de Orat. 106 b, Quæ ars quã sit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu ipse videris, qui, &c. de Nat. 61 b, Quã simile istud sit, tu videris.

V I D E O R, *eris compareo, speciem offiro, speciem habeo, vel præ me fero*. de In. 83 b, Atque etiam hoc mihi videor videre, esse quosdam, &c. I. V. 61 b, Videre iam videor, &c. Att. 15 b, Obiurgauit senatum, vt mihi visus sum, summa cū autoritate. & 16 b, Vt mihi videbar, &c. I. C. 120 b, Videor mihi hanc urbem videre subito vno incendio concidentem. Ep. 49 a, & 134 b, Vt speciem aliquã videret videre quasi reuiscitatis reip. Offic. 53 b, Tertio si id quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo quod vile videretur. cont. Rull. 84 b, Hæc cõsilia M. Bruto reprehendenda visa sunt. pro Qu. 10 a, Quid est, quod hæc tandem de re vobis possit videri? Orat. 203 a, Itaque video visum esse nonnullis, Platonis locutionem, &c. de Orat. 119 b, Si quid est in me, quod iam sperare videor, quoniam, &c. & 112 a, Nunc Catulo audiente videor debere non tam pugnare tecum, quã quid ipse sentiam, dicere. Att. 78 a, Quia cõsilijs, vt videmur, bonis vtitur. Ep. 257 a, Si videris tibi me posse cõsequi. Att. 132 a, Cuius socius videor esse debere. Ep. 9 a, Neque id facio (vt fortasse quibusdam videor) simulatione. & 57 a, Cũ cæteris (vt quidem videor) tum ipsi mihi displiceo. Epist. 57 a, Videor mihi perspicere, &c. de Nat. deor. 13 a, Sæpe de L. Crasso familiari illo tuo videor audisse. de Clar. 166 b, Videor iam te ausurus esse appellare. de Orat. 113, Sicut mihi videtur, quantum iudicare possum. Att. 98 b, Videre mihi videor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit, & 213 b, Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid tibi visum sit, eras scilicet. Offic. 58 b, Induxit eam qui videretur esse, non quæ esset, repugnantiam. de Sen. 77 a, Nunc autem mihi visum est de senectute aliquid ad te scribere. de Am. 98 b, Quo in genere sperare videor amicitiam nostram, &c. & 99 a, Sic enim mihi perspicere videor, ita natos esse nos, &c. Attic. 195 b, Pueri de mancipijs, quæ tibi videbitur, attribuas. de Nat. deor. 13 a, Sæpe de L. Crasso videor audisse, cũ te rogatis omnibus anteferet. *Isem alibi seipsum: nam nullum verbum crebrius à Cicero v. supraatur, & præsertim in clausulis*. * I. V. 157 b, Vt ager ipse cultorem desiderat, ac lugere dominum videretur.

V I D V I T A S, *tis* pro Cec. 287 a, Ebutius iste iam diu Cæsenniam viduitate ac solitudine alitur.

V I D V S, *a. um*. pro Cecin. 287 b, Cognitor viduarum. Tuscul. 180 a,

Scipio viduus pestes excipio anxias. Poëtæ.

† Syntaxis. *Viduitate & solitudine ali.*

V I E N N A, *næ vrbis Gallie*. Ep. 149 a, Planci.

V I E T V S, *a. um. imbecillus, languidus*. de Diu. 116 a, Possum suspicari, contractam aliquo morbo bouis exilæ, & exiguum, & vietum cor fuisse. de Sen. 78 a, Necessè fuit esse aliquid extremam, & tanquam in arborum baccis maturitate tempestiua quasi vietum & caducum.

† Syntaxis. *Exilæ, exigua, vietæ Fructus vietæ, & caduci.*

V I G E N S, *tis*. de Fin. 74 a, Mentem & aciem & vigentem. de Leg. Sine corpore animo vigente.

V I G O, *es. viduitatem habeo, floreo, flagro, in gratia sum*. (i. a. ceos de N. 4 b, Stirpes quod si ea, quæ à terra stirpibus continentur, arte naturæ viuunt & vigent. & 66 b, In omni rerum natura id viuere, id vigere, quod caleat. Tuscul. 235 b, Neque enim est vllum, quod non vigeat interiore quodam motu de Som. 150 b, Animus est qui vigeat, qui sentit, qui meminit, &c. pro Mil. 118 a, In nobis esse quiddam quod vigeat, quod sentiat, &c. de Diu. 104 a, Vigeat enim animus in somnis pro Sest. 13 b, Animus post mortem sentit & vigeat. Tusc. 160 b, Nisi animus antequam corpus intrasset, in rerum cognitione viguisset. de Diu. 94 a, Iacet enim corpus dormientis, vt mortui: vigeat autem & viuat animus. & 95 a, Ea pars animi tum maximè vigeat, cũ plurimum abest à corpore. Tusc. 171 a, Sive occiderit animus, siue vigeat. de Fin. 130 a, Omnium rerum quæ natura vigeant, simile esse finè. Tusc. 156 a, Multaq; secula postea sic vigit Pythagoreorum nomen, vt nulli alij docti viderentur, &c. de Nat. 4 a, Hæc in philosophia ratio contra omnia differendi, vigeat; ad nostram vigit aetatem. Tusc. 175 a, Philosophia doctissimorum contentionibus diffensionibusq; vigit. Att. 57 a, Nos animo duntaxat vigemus. Ep. 110 b, Gregalibus illis, quibus te plaudete vigebamus, amissis. & 112 a,

Tui politici libri omnibus vigent. Tusc. 174 a, Vigere in ore. Orat. 218 a, Qui numerus viget in primo, iacet in extremo. I. A. 238 b, Nihil semper floret, diu legiones Cæsaris viguerunt, nunc vigent Pansæ pro Cæl. 39 b, Flagrabat vitia libidinis apud illum, vigeant etiam studia rei militaris. Tusc. 188 b, Apud quos venandi & equitandi laus viget. pro Cæl. 52 a, Vigeant apud istam mulierem venustate. de Orat. 153 a, Nunc Philonem in Academia maxime vigere audio. de Orat. 88 b, Vigeat auditor Panætij illius tui Mnesarchus. Tusc. 174 a, Armodius in ore & Aristogiton vigent. & 206 b, Quandiu in illo opinato malo vis quædam insit, & vigeat, & habeat quandam viriditatem. de Orat. 141 a, Qui memoria vigent, sciunt quid, &c. de Finib. 132 b, Valere & vigere. Offic. 12 a, Interdum etiam obiurgationes in amicis vigent maxime. de Orat. 86 a, Athenis studia eloquentiæ viguerunt. Offic. 25 a, Vt eorum in bellicis, & in civilibus officijs vigeat industria. pro Milon. 188 a, Vestra tum aræ viguerunt, vestra vis valuit. pro Mar. 133 b, Vita quæ vigeat memoria seculorum omnium. † Syntaxis. *Arte naturæ vigent ac viuunt stirpes. Viget in somnis animus, Magnum est quod in nobis viget, quod sentit. Homo animo viget. Vigere in ore, cunctis. Vigent Cæs. legiones, Viget Aristoteles inter philosophos. Memoria vigere. Obiurgationes in amicis vigent.*

VIGESIMVS, a, um. *vicesimus.* Epistol. 236 a, Vno & vigesimo die. & 198 a, Altero & vigesimo die. pro Pomp. 5 a, Ab illo tempore annum iam tertium & vigesimum regnat.

VIGIL, lis. I. V. 222 a, Clamor à vigilibus & fani custodibus tollitur.

VIGILANS, tis. *acer, attentus.* cont. Rul. 61 b, Tribunus plebis vigilans & acutus. pro Sex. Rosc. 41 b, & pro Cæl. 53 a, Vigilans, & bonus, & fortis vir. Att. 126 a, Vigilans, sobrius, & industrius vir. 1. ad Qu. fr. Vigilans vel dormiens gubernator. pro Sest. Vigilans homo. 1. Offic. Vigilantem pro re alterius, &c. pro Rosc. Amer. Nostri isti nobiles, nisi vigilantes & boni, &c. erunt. 2. Verr. Perficiam, vt nemo vnquam post hominum memoriam paratior, vigilantior, compositior ad iudiciū venisse videatur. * I. A. 173 b, Nec verò te vnquam neq; vigilantem, neque in somnis credo mente posse consistere. ibid. Furere etiam sæpe vigilantē.

VIGILANTER. Epist. 242 a, Vt vigilantem se tueretur. 6. Verr. Quod vigilantem provinciam administrasset. Plancus Ciceroni, libr. 10, Idem præsta, vt vigilantem neruoseque nos, qui stamus in acie, subornes. pro Mur. 131 b, Quem L. Murena, pater huiusce, vehementissime vigilantissimeque vexatum, repressum magna ex parte, non oppressum reliquit.

† Syntaxis. *Vigilans & acutus. Vigilans, industrius. Paratus, vigilans, compositus venit Cic. ad iudiciū. Vigilanter & neruose agere. Vigilantissime vexari.*

VIGILANTIA, iæ. *diligentia, studium, cura, providentia.* Antequam. 194 b, Et vos vt tutam tranquillamq; fortunā traheretis, mea perfecti vigilantia. I. V. 235 b, 212 b, Siciliam virtute eius & vigilantia singulari esse seruatum. Att. 124 a, Cæsar horribili vigilantia plenus. 7. Fam. Vigilantia mirifica fuit, qui suo toto Consulatu somnum non viderit, pro Planc. Nihil in eo frugalitatem, laborem, vigilantiam esse curamus. ad Att. lib. 8, Sed hoc *terras* horribili vigilantia, celeritate, diligentia est: planè quid futurum sit, nescio. 6. Verr. Ipse tamen prætor, qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse.

VIGILIA, liæ. *lucubratio, abstinentia à somno.* Tusc. 218 a, Cui non sunt auditæ Demosthenis vigiliæ? Parad. 116 b, Quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit.

¶ *Custodia, cura.* I. A. 212 b, Idcirco in hac custodia, tanquã in specula collocati sumus, vt populum Romanum vacuum nostra vigilatia redderemus.

¶ *Excubiæ.* I. V. 222 a, Præcipitur ad dilibus, vt noctu vigilas agerent ad ædes sacras. I. P. 82 b, Me stante & manente in vrbis vigilia. I. A. 153 a, Manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari & senatoria: nec verò vquam discedebam, nec à rep. deieciabam oculos. I. C. 113 a, Interim tertia ferè vigilia exacta, fit in eos impetus. pro Mil. 114 a, Si capitoliæ cohortes, si excubiæ, si vigiliæ, si delecti iuuentus contra Milonis impetum armata est. I. C. 98 b, Illam coloniam meis præsidij custodijs, vigilijsq; munui. de Inu. 51 a, Consideratur tempus noctis, & vigiliæ, & horæ.

VIGILO, as. *vigilias ago, excubo, in vigilia maneo.* I. C. 112 a, Tardissime autè Lentulus, credo quòd literis dandis præter consuetudinè proxima nocte vigilauerat. de Som. 126 b, Vigilare ad multam noctem. I. A. 208 b, Quamobrem Quintes consilio quantū poterò, labore plus penè quam poterò excubabo, vigilaboq; pro vobis. pro Planc. 271 a,

Vigilandum est semper, multæ insidiæ sunt bonis. Qu. fr. 315 b, Properando etiam citius quam si de multa nocte vigilasset, perueniunt quòd voluit. S. Rosc. 35 a, Peruigilare vnam noctem. * p. Mur. 128 b, Vigilas tu de nocte, vt tuis consultoribus respondeas.

† Syntaxis. *Vigilare & excubare ad multam & de multa nocte.*

VIGINTI, de Orat. 149 b, Annos natus vnū & viginti pro Planc. 278 b, Viginti dies I. A. 182 b, Annos propè viginti.

VIGINTIVIRATVS, us, tui. Attic. 135 b, Repudiari se totum, magis etiam quam olim in vigintiuiratu, putauit. *Alij quinqueniratu legunt.*

VIGINTIVIRI, orum. Att. lib. 2, Vbi nemo sit præter me, qui quenquam ex vigintiuiris vnū esse saluum velit.

VILIS, le. *vulgaris, contemptus, abiectus, humilis, plebeius, tenuis, cōmunis, contritus, de populo vnus, vnus de multis, Myserū vltimus, omnium infimus & sordidissimus, homo nullo numero, parvus, angustus animus & parvus, aliquis vita contemptus & sordidus.* (p. *preciosus.* Qu. fr. 296 a, Semper putavi honores, si vulgares essent, viles. Offic. 70 a, Seruulus vilis. pro Sest. 14 a, Quod beneficium à me haberetis, cum pro vobis ea quæ mihi vilia essent, reliquisset? de Fin. 83 b, Non minor voluptas percipitur ex vilissimis. Epist. 104 b, Quanquam Velia non est vilior quam Lupercal. Tusc. 248 a, Quotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis, quam paruis rebus egeat, quam vilisset. pro Flacc. 166 a, Etiam si bonos noster vobis vilior fuisset, salutem certè charam futuram putauit. pro Sex. Rosc. 30 a, Nihil tam vile, neque tam vulgare est, cuius, &c. I. V. 192 b, Frumentum quoniam vilius erat, ne emissis. I. A. 243 b, Vobis tamen vilis esse spiritus meus non debet.

VILITAS, tis. (p. *caritas.* pro Pom. 12 b, Vilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est. pro Dom. 216 a, Nec inopinata vilitas consecuta est. I. V. 199 a, Consequitur vilitas in vendendis fructibus.

VILLA, iæ. *domus extra urbem rurivæ edificata.* de Leg. 169 b, Sed antiquo more parua erat villa, vt illa Curiana in Sabinis. Att. 30 b, Basilicam habeo, non villam frequentia Formianorum. de Orat. 133 a, Villam in Tiburte habes, cotem in palatio. pro Dom. 225 b, Domus in palatio, villa in Tusculano altera ad alterum Consulem transferebatur. Epist. 92 a, Domus est, quæ nulli villarum mearum cedat. pro Q. Rosc. 50 b, Nunc est cultissimus ager cum optima villa. & ibid. Qui ager villam non habuit. Att. 157 b, Præterijt villam meam Curio. Offic. 28, L. Luculli villarum magnificentia. * pro Sest. 24 b, Villam ædificare in oculis omnium tantam, tugurium vt iam videatur esse illa villa, quam ipse tribunus plebis pictam olim in concionibus explicabat. Attic. 195 a, Cottæ quidem negas te nosse: sed vltra Silianam villam est, quam puto tibi notam esse: villula sordida & valde pusilla. Qu. fr. 318 b, Mirifica suauitate te villam habiturum, piscina & salientibus additis, palæstra & sylua viridicata. & 319 a, Ea villa, quæ nunc est, tanquam philosophia videtur esse, quæ obiurgat cæterarum villarum insaniam. ibid. Topiarium laudauit, ita omnia cōuestiuit hædera, quæ basim villæ.

¶ *Vicus, pagus.* Qu. fr. 312 b, & 313 a, Sed hominem in firmum in villam apertam, ac nerudem quidè inuitare nolui. & 317 b, Aqua non longè à villa bellè sanè fluens. Ep. 166 a, Frumenta aut in agro, aut in villis sunt. pro S. R. 25 a, Esse in agro, & ali ad villam.

VILLICVS, ci. *custos villæ.* pro Clu. 52 a, Habiti villici rem domini priuatamq; possessionem defenderent. de Orat. 106 b, Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum villico sit. I. V. 173 b, & 174 a, Dominus villico delectetur. Att. 231 a, Custos ac villicus. Qu. fr. 318 b, Niephorum villicum tuum sanè probavi. * Oecon. 1, Mercari villicum tanquam fabrum, an ipse institueret consueuisti? Qu. fr. 318 b, 319 a, Quæ sui ex eo villico, quid ei de illa ædificatiuncula Laterij mandauisses. Tum is mihi respondit, se ipsum eius operis HS ccc xvi. conductorem fuisse, &c. Itaque id se omisisse.

VILLVLA, iæ. Att. 123 b, Volo circum villulas nostras errare. & 195 a, Vltra Silianam villam est villula sordida, & valde pusilla. Att. lib. 16, Cur oculos Italiæ villulas meas non video?

VILLVS, li. *pilus.* de Nat. deor. 50 a, Animantium aliæ corijs tectæ sunt, aliæ villis vestitæ. & 58 a, * Quid oues aliud afferunt: nisi vt earum villis confectis atque contextis homines vestiantur?

VINACEVS, a, um. de Sen. 88 a, Acinus vinaceus.

VINALIA, orum. *seruæ degustandis viniæ discant, vt Plinius libro scribit. Erant autem 9. calend. Maij, vel, vt Ouidius Fastor. 4, 10. Fuerunt & alia vinalia, mensè Septembri, vt idem Plinius. I. A. 260 b, Me pridie Vinalia (qui dies hodie est) cum fascibus descensurum imperatorem. alij legunt, Palilia.*

VINARIUS, a, um. I. V. 214 a, Erat enim vas vinarium ex vna gemma pergrandi. pro Font. 177 b, Cognoscite nunc de crimine vinario. de Sen. 89 a, Cella vinaria.

VINCIENDVS, a, um. pro Marc. 135 a, Omnia quæ delapsa iam fluxerunt, scueris legibus vincienda sunt. de Ora. 160 b, Membra orationis sunt numeris vincienda.

VINCIO, cis. colligo, constringo. pro Deiot. 147 b, Cum igitur eos vinciret, te solutum Romam mittebat? de Ar. 245 a, Non modò vincere, sed etiam vincire aliquem. I. V. 270 b, Facinus est, vincire ciuem Romanum.

¶ Munio. Att. 114 b, Loca occupare, vincire præsidij.

¶ Consecto. Orator. 213 a, Antiqui graues quidem sententias reperiabant, sed eas haud vinciebant, haud explebant.

VINCITOR, ris. Tufculan. 185 b, Si se lacrymis dedit, vinciat pars animi, & constringatur amicorum propinquorumque custodij. * in Clod. Cum vincirentur pedes facijs.

VINCO, cis. supero, deninco, expugno, superior discedo, obtineo, frango, rem bene gero, victoriam reporto, subigo, atque in diuisionem meam redigo, prælijs frango, domo, felicissime decerto, secundum prælium facio, copias hostium frando, superior sum, litem, causam obtineo, præcurro, præsto, præponero. I. A. 189 a, Is dixit, nisi qui vicisset, victurum esse neminem. Orat. 314 a, Hos ille moderatione, non inuentione vicit. pro Qu. Rosc. 43 b, Cognitor si fuisset tuus, quod vicisset iudicio, ferres tuum. de Orator. 90 a, Asclepiades eloquentia vincebat ceteros medicos. & 97 a, Si subitam & fortuitam orationem commentatio & cogitatio facile vincit, hanc ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. pro Deiot. 148 a, Vincere causam. pro Cecin. 302 b, Vincere sponsonem. pro Qu. 15 b, Vincere sponsonem. de Somn. 128 a, Stellarum globi terræ magnitudinem facile vincebant. Epistol. 48 b, Vno te vicimus. Tufcul. 186 b, Vincere & superiorem discedere. * I. V. 226 b, Qui indignitate seruos, temeritate fugitiuos, scelere barbaros, crudelitate hostes vicerit. Frag. ep. Vincam opinionem tuam. pro Cornel. 64 a, Assiduus vici vni rei deditus & ingenium & artem sæpe vincit. pro Marc. 132 b, Ceteros omnes victores iam antè pietate & misericordia vicerat: hodierno verò die teipsum vicisti. & 133 a, Ipsam victoriam vicisse videris. in Salust. 272 b, Quod si vita istius memoriam vicerit.

VINCOR, ris. Offic. 14 a, Non est contentanum, qui metu non frangatur cum frangi cupiditate: nec qui inuictum se à labore præstiterit, vinci à voluptate. Parad. 120 b, Sapientis animus nunquam vincitur, nec expugnatur. Attic. 122 b, Malo me cum Pompeio vinci, quam cum istis vincere. pro Deiotar. 146 a, Tanto ille superiores vicerat gloria, quanto tu omnibus præstisti. Tufcul. 238 b, Proinde ita parente in vita, ut vinci nesciat. * Cat. Ut expectatio à cognitione, aures ab oculis vinceret. de Cla. 188 a, Quo vno vincebamur à victa Græcia, in Salust. 272 a, Ut neq; ab alio vinci possit.

VINCTVS, a, um. colligatus in Ver. 155 a, Equites vincti Apronio traditi sunt. & 221 b, Et te vinctum astrictumque dedemus Tuf. 180 a, Aspiciat religatum asperis vinctumque faxis. Orat. 216 a, Vinctum. (dissolutum. pro Dom. 117 b, Tuliberos populos L. Pisoni vinctos constrictosque tradidisti de Ar. 249 a, Seruorum multitudini. S. P. QR vinctum ipso confessu, & constrictum spectaculis, atque impeditum turba & angustijs tradidisti. * pro L. Varen Illico Varenum vinctum, adferuatum.

¶ Connexus, iunctus. in Arat. Oibes vincti inter se, & nodis cælestibus apti.

¶ Dubium. de Vniu. 202 b, Aliquid vinctum dissoluere.

VINCVLVM, li. vinculum, nodum, Attic. 89 b, Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris arctissima: tantum abest, ut ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. A cadem. 16 a, Astrictus vinculis. pro Planc. 264 a, Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse cõiunctum. I. V. 239 a, Cùm hoc de pecunia clamaret, in vincula coniectus est de Orat. 104 a, Corpora vinculis constricta. I. C. 119 b, Rumpere vincula. de Fin. 106 a, Inijcere vincula alicui. cont. Rul. 63 b, Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 5 b, Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio extortuatum necare. pro Cecin. 298 a, Qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula reuellit non modò iudiciorum, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. Offic. 74 b, Nullum vinculum ad astringendam fidem iureiurando maiores arctius esse voluerunt. Para. Quæ vincula sunt ciuitatis, 2. de Fin. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula concordie. Tuf. q. lib. 5, Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. Vincula fontium seruant. Parad. Non ut vincula virosum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fam. Vincula illa, quibus libentissime astringor.

2. ad Att. Fit S. C. ut Vectius, quod confessus esset, se cum eò telo fuisse, in vincula conijceretur: qui eum emisisset, contra Remp. facturum. de Fin. li. 3, Animo tamen vincula injici nulla possunt. in Verr. 160, Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. de Finib. lib. tertio, Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestijs. 7. Verr. Quid, si aufugisset? si vincula rupisset? Tufculan. quæst. libr. prima, Vincula carceris rumpere. metaphoricè, pro, seipsum interficere. & lib. 2, Ergo hos quidem ut famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. A cadem. Quos si sequamur, his vinculis simus astricti, ut nos commouere nequeamus. 1. de Or. Si corpora capta sint armis, aut constricta vinculis, tamen suum ius, &c. de Somn. 127 b, Qui ex corporum vinculis tanquam è carcere, euolauerunt. Tusc. q. lib. 1, Et quomodo illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectu. pro Pl. Vinculis beneficii obstrictus. * de Vniu. 203 a, Eas particulas inter se copulabāt Dij haud iisdem vinculis, qui vni ipse erant colligati: sed talibus, quæ cerni non possent propter paruitatem.

† Syntaxis. Coniunctionis, amicitie, amoris, necessitudinis, propinquitatis vincula. In vincula conijci. Vinculis coniungi, constringi, deuinciri. Coniunctionis summæ vincula. Vincula rumpere id est, carcerem. Vinculis arceri. Beneficij vinculis obstringi. Ex vinculis his euolandum id est, moriendum.

VINDEMIOLA, læ, Att. 5 b, Omnes meas vindemiolas eò referuo, id est, ad Attici bibliothecam emendam.

VINDEX, cis. vltor. de Inu. 75 a, Difficile est ab eo, qui peccatorum vindex esse debet, ut ignoscatur, impretrare. de Na. 68 b, Furie Deæ sunt, speculatrices credo & vindices facinorum & sceleris. pro Flac. 185 a, Carcer vindex scelerum. pro Syl. 172 a, Curia vindex temeritatis. Epistol. 63 a, Vindex coniurationis esse volo. Qu. fr. 311 a, Cato vindex gladiatorum & bestiarum. de Leg. 173 a, Qui secus faxit, Deus ipse vindex erit. Att. 287 b, Vindex illius mali auror exitit alterius fundamentum, & radices habituri altiores. I. C. Esse carcerem, quem vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt. Attic. 285 a, Vindici quidem alienæ dominationis, nō vicario, equis supplicat? & 286 a, Ut vindices atq; oppressores dominationis salui sint. Q. fra. 311 a, Cato Vindex gladiatorum & bestiarum emerat de Cosonio & Pomponio bestiarios.

¶ Custos. de Orat. 126 b, Prouocatio patrona illa ciuitatis, & vindex libertatis. I. A. 166 a, Brutus vindex libertatis. Oct. 330 a, Extitisti tu vindex nostræ libertatis. de Leg. 192 a, Habeat sanè populus tabellam quasi vindicem libertatis. cont. Rul. 71 a, * Timebat Pompeius, ne illum sibi collegam ascriberetis custodem ac vindicem cupiditatum.

VINDICANDVS, a, um. puniendus. de Am. 104 b, Talis confusio omni supplicio vindicanda est.

VINDICATIO, onis. de Inu. 82 b, Vindicatio est, per quam vis & iniuria, & omnino quod obfuturum est, defendendo aut vleiscendo propulsatur. & 70 a, Ac nature quidem ius est. &c. ut religio, pietas, gratia, vindicatio, obseruantia, veritas, &c. & ibid. b, Vindicatio est, per quam & contumeliam defendendo aut vleiscendo propulsamus à nobis.

VINDICATVS, a, um. punitus. I. V. 263 a, Fateor in milites nostros sæpe esse verè ac vehementer vindicatum. id est, animaduersum. & 193 a, Facinus in nullo etiam vindicatum. & 239 a, Si quid vindicatum fuerit est. Offic. 65 a, Dolus malus legibus erat vindicatus.

VINDICIAR, iarum. formula est, qua rei controuerse possessionem petimus, vindicamus nobis & asserimus, dum illa decidatur: Et omnium vindicie sunt, fiducia, vel ut iuris consulti loquuntur, fiduciaria possessio: lis autem vindiciarum, est de huiusmodi possessione, vindicatione, vel assertione controuersa. I. V. 99 a, Aut præde litis vindiciarum cum satis accepisset, sponsonem facere. pro Mil. 151 b, Iniustis vindicijs ac sacramentis alienos fundos petere.

VINDICO, as. vindictam sumo. Offic. 22 b, Ille qui Titi Gracchi conatus perditos vindicauit.

¶ Punio. pro Qu. 5 a, Vehementer vindicare aliquod facinus. Epistol. 123 b, Dis ordia, quas ius & ferrum vindicabit. pro S. R. 20 b, Quam acerrimè maleficia vindicare. Epistol. 156 a, Neque hoc aut vindicaret Lepidus aut sanciret. de Leg. 177 b, Grauius olim ista, grauius vindicabat vetus illa Græcia Epistol. 13 b, Vindicare seditionem. ad Her. 15 b, Vindicare maleficia. Attic. 286 b, Vindicare rem. id est, vlcisci. Attic. 13 b, Te valde vindicaui. id est, vlcisci sum. * de Leg. 185 a, Minores magistratus, &c. capitalia vindicant.

¶ Inquiso accuso, condemno. I. V. 148 b, Omnia postredò quæ vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. & 226 a, Si qua natio fecisset aliquid in ciuem Romanam eiusmodi, nonne publicè vindicarem? pro Syl. 170 b, Neq; me arbitrabar sine summo scelere posse, quod maleficia

leficiam in alijs vindicasset, idem in illorum socio, cum scirem, defendere.

¶ *Tueor, affero, libero*, pro Flac. 154 b, Dubitabit, quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum ciuem vindicetis? pro Rab. 93 b, An seruos suppliciorum metu, domino benignitas vna vindicta liberat: nos à verberibus, ab vnco, à crucis denique errore neque res gesta, neque acta ætas nostri honores vindicabunt? de Clar. 196 a, 183 b, Illum felicitas ipsius ab omnibus miserijs morte vindicauit. Epistol. 20 a, & 163 b, P. Scipio, qui ex dominatu. T. Gracchi priuatus in libertatem temp. vindicauit. & 20 a, Qui sit temp. affligam in veterem libertatem ac dignitatem vindicaturus. Tusc. 184 b, Magnitudo doloris, à qua me breuitas temporis vindicauit de Fini. 58 b, Sapientia, quæ nos à libidinum impetu, & formidinum terrore vindicet. de Orator. 109 a, Laudem aliquorum iam propè senescerentem ab obliuione hominum atque à silentio vindicare. & 103 a, Vt ista ab solitudine domum meam vindicarem item: M. Scaurus, qui si audierit hanc auctoritatem grauitatis suæ vindicari à te Crasse, iam credo huc veniat, & c. de Orator. 121 b, Me tamen ista oscitans sapientia in libertatem vindicabit. I. A. 178 a, Pecunia quæ nos posset à tributis vindicare. de Cl. 173 b, Cn. Carbo morte voluntaria se à seueritate iudicum vindicabit. Qu. frat. 305 a, Te innocentia tua, & misericordia hominum vindicat hoc tempore à molestia. Qu. frat. 319 b, Teq; item ab eo vindico & libero. item: Præsertim cum vnus esset, qui posset se de absente vindicare. pro Muræ. 130 a, Sed an ne tu dicis, causa vindicaueris? de Orator. 88 b, Agere cum aliquo lege, & vindicare. * Frag. ep. Quo beneficio per te me vnà cum Repub. in libertatem vindicasset. Hortens. Imitator, vt sibi quidem videtur, naturæ nos vindicat. Epist. 163 b, *Pollionis*. Qui & me, & Rempub. vindicare in libertatem paratus sim.

¶ *Confugio*, pro R. P. 129 b, Vt se aliquando ad suos vindicaret.

VINDICORIS DEFENSOR. Art. 101 a, Ego istos liberos non addixi, præsertim cum adesset nemo, à quo rectè vindicarentur. de Orator. 107 a, & 101 b, Senecturem à solitudine vindicari iuris ciuili scientia.

¶ *Punior*, de Iuu. 72 b, Peccata iudicij vindicari. pro Mil. 105 a, Hominum consilia, non exitus rerum legibus vindicantur.

VINDICTA, etæ. *libertas, siue prætoris virgula, qua seruis donare se libertatem significabat, cum ea caput serui tangebatur*. pro Rab. 93 b, Seruos suppliciorum metu dominorum benignitas vna vindicta liberat. Topic. 22 b, Neque censu, neque vindicta, neque testamento liber factus est.

VINEA, neæ. *locus vitibus confusus*. contra Rull. 79 b, Iugera ccc. vbi insitui vineæ posunt. & de Diuin. 87 a, Quæ vna maxima esset in vinea. * In vinea media dicitur constitisse: cumq; in quatuor partes vineam diuisisset. de Sene. 88 b, Segetibus & pratis & vineis & arbutis res rusticæ lætæ sunt.

VINEAE, *bellica machina, & propugnaculum*. Epist. 245 b, Agere, vineis, turribus oppugnauit. I. A. 217 b, Conductæ vineæ sunt, pugnantur acerrimè.

VINETVM, ti. *vinea* de Natur. 77 b, Vineta & oliueta à Dijs se habere. de Natur. 59 b, Si vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit. * de Legib. 173 b, Sacerdotes vineta, virgetaque & salutem populi augurantur.

VINITOR, oris. *vinearum cultor, cultor vitis*. de Finib. 134 a, An ea que per vitonem vitis antea conseqebatur, etiam per se ipsam curabit?

VIOLENTIA, tiæ. *ebrietas*. Tusc. 251 b, Aegrotationi subiecta sunt, auaritia, & c. liguratio violentia, cupiditas. in A. 179 b, Quid furiosam violentiam tuam proferam? Tusc. 214 b, Ne sobrius in violentiam violentorum incidat. * de Inuen. 64 a, Impulsio est, quæ sine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur: vt amor, iracundia, ægrotudo, violentia. Topic. 227 a, Cuius generis etiam illa sunt, ex quibus nonnunquam rerum inuenitur, pueritia, somnia, imprudentia, violentia, infania. Tusc. 220 a, Nam isto modo quidem licet dicere vtilem violentiam ad fortitudinem.

VIOLENTVS, a, um. *ebrius, semulens, vini plenus*. (*siccus, sobrius*. Orator. 205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari violentus videtur. Acad. 14 a, Ne violenti quidem hoc faciunt. Tusc. 251 a, Aut ne sobrius in violentiam violentorum incidat. I. P. 82 a, Violenta medicamina. * de suis consil. Violenti adolescentes. contra Rull. 61 a, Hæc, per Deos immortales, vtrum esse vobis consilia siccorum, an violentorum somnia? & vtrum cogitata sapientum, an optata furiosorum videntur?

VINVM, ni. de Natur. deor. 73 b, Vinum egrotis quia prod- est raro, nocet sapissimè, melius est non adhibere omni-

no, de Amic. 109 a, Veterissima quæq; (vt ea vina quæ vetustatem ferunt) esse debent suauissima. de Senect. 91 a, Vt non omne vinum, sic non omnis ætas coalescit vetustate. de Diuin. 132 b, De vino aut salamento putes loqui, quæ euanescent vetustate. Tusc. 230 b, Leuia vina nihil valent in aqua. Offi. 70 b, Qui vinum fugiens vendat sciet, debeant dicere. de Clarif. 191 b, Vt si quis salerno vino delectetur, sed eo nec ita nouo, vt proximis consulibus natum velit: nec rursum ita vetere, vt Opimum, aut Anitium consulem querat. de Finib. 69 b, Quibus vinum diffusum è pleno sit œnophoro. ex Lucil. de Natur. 38 a, Fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum. Postquam. 206 b, Consul fœmi viniq; plenus. de Natur. 75 b, Sumere vinum meracius. * I. A. 161 b, Vno lustris que confectus, & 251 b, In lustris, popinis, alea, vino, tempus ætatis omne consumpsisses. pro Q. Gall. Ex vino vacillantes, ad Heren. 10 b, Qui se propter vinum, aut amorem, aut iracundiam fugisserationem dicet.

† Syntaxis. *Leuia vina nihil valent in aqua. Vinum alicui diffundere è. Vinum sumere.*

VIOLA, læ. Tusc. 242 b, An tu me in viola putas, aut in rosa dicere?

VIOLANDVS, a, um. *lædendus*. Epist. 12 b, Ad rempub. violandam. Attic. 120 b, Is in nobis violandis putabit se aliquid habere populare. Par. 120 a, In patris vita violanda, multa peccantur. L. SANCTVS, & VIRGO.

VIOLATVS, a, um. I. V. 874 b, Sacra ab isto polluta & violata. pro Cl. 58, Quæ violata sunt, expiari solere. de Ar. 24 b, Deformatum, inquinatum, peruersum, conturbatum. & ibidem. de pollutiis & violatis ludis. Postquam. 205 a, Optimi Trib. pleb. sanctissimum corpus non solum tactum aut violatum manu, sed vulneratum ferro, confectumq; vidistis. I. A. 160 b, De amicitia, quam à me violatam esse criminatus est, pauca dicamus.

VIOLENTER, *inimose, & per vim*. Offic. 5 b, Manus violentè afferre alicui.

VIOLENTIA, tiæ. *vis, impetus, vis maior*. Antequam. 194 b, Si violentiæ impetu opprimimur, decedam, & c. I. A. 244 b, Noui hominis furem, noui effrenatam violentiæ. * Antequam. 194 a, Cum inimicorum nostrorum vim atque violentiam prospiciat. Tusc. 251 a, Ne sobrius in violentiam (*al. vinolentiam*) violentorum incidat, antè discat. † Syntaxis. *Vis & violentia. Violentiæ impetus. Furor ac violentia.*

VIOLENTVS, a, um. *qui vim affert*. pro Cluent. 49 b, Populus Romanus sua sponte pacatus hominum seditiosorum vocibus, vt violentissimis tempestatibus concitatur. de Finib. 141 b, Sic nimis violentum est, nulla dicere. in Ant. 173 b, Quamuis sis, vt es, violentus & furens. de Ar. 254 b, & 255 a, Alicuius furentes atque violenti impetus. in Ant. 158 a, Opes violentas, & minimè ferendam potentiam concupiscere. I. A. 168 a, Homo vehemens & violentus.

VIOLAS, lædo, offendo, polluo, macula afficio, *inimicus religionem, ex aliquo loco eripio*. pro Qu. 13 a, Violare existimationem alicuius. de Finib. 97 a, Violare parentes. Attic. 151 b, Præterea te ipsum quodam modo hic violauit, cum in me tam improbus fuit. de Arusp. 245 b, Qui sacra Bonæ deæ, quæ viri oculis, ne imprudentis quidem aspici fas est, non solum aspectu viri, sed etiam flagitio stuproque violauit. pro Sext. Rosc. 36 b, Violare atque imminuere ius & officium. de Natur. 71 b, Violare virginitatem alicuius. pro Rab. 91 b, Violare loca religiosa. * contra. C. Anton. Leges, quæstiones, iudicia violauit. ibidem. Vt violaueris prouinciam.

VIOLORIS, pro Dom. 235 a, Epist. 230 a, Nisi quid in ea re existimas violari existimationem tuam. Epist. 6 b, Etsi minori in re violatur tua dignitas. Attic. 147 b, Iudicauit te eo bello violari.

VIPERA, ræ. *anguis*. de Ar. 255 b, Etiamne in sinu atque in delicijs quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt?

VIPERINVS, a, um. de Fin. 84 b, Viperinus mosus. & Tusc. 178 b.

VIR, viri. *fortis homo, homo quiuis*. Tusc. 187 b, Ita & tullit dolorem vt vir, & vt homo maiorem ferre sine causa necessaria noluit, pro Cæl. 39 b, Cum is iam se corroborauisset, ac vir inter viros esset. Quint. frat. 313 b. Sed cum veneris, virum te putabo: si Salustij Empedoclea legeris, hominem non putabo. pro Flacc. 157 a, Si ciuitas per viros bonos, grauesque homines, querelas ad vos detulisset. de Finib. 114, Vir dignus memoria. Epistol. 6 b, Vir excellens. & 18 b, Vir clarissimus. & 20 b, Vir bonus, memor, gratus. Tusc. 184 b, Appellata est enim ex viro virtus. & ibidem. Si virtutis compotes, vel potius si viri esse volumus. Epist. 133 b, Quindecimuir. Academ. 34, Quindecimuir. pro Milo. Vir à viro lectus. de Finib. 96 a, Vir altus & excellens.

excellens. de Finib. lib. tertio, Vir stabili & firmo & magno animo. 2. de Orator. Vir bonus. orator. 10. ad Atticū. Vir planē, & ciuis bonus. Parad. & 2. Academ. Vir bonus & sapiens & fortis, miser esse nemo potest. Offic. 3, Vir bonus non modò facere, sed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod non audeat prædicare. Tusculan. quæst. lib. 3, Iam verò qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre quæ agit, quæque sentit? ibidem. Vir bonus refert omnia ad beatè viuendum. de Finib. lib. primo, Vir clarus & fortis. Cat. Vir clarus, sed tamen popularis. Tusculan. quæst. lib. quarto, Vir constans ac sapiens. 8. ad Atticū, Vir cum autoritate. de Finib. lib. tertio, Vir diuinus ac singularis Tusculan. quæst. lib. secundo, Vir doctus sapiensque. & lib. tertio, Vir effœminatus. ibi. Vir fortis ægritudine nunquam afficitur. & li. 2, Vir fortis & animosus. ibid. Vir fortis ac sapiens nunquam ne ingemiscit quidem, nisi fortè vt se intendat ad firmitatem. & lib. tertio, Vir grauis & sapiens. & lib. primo, & Academ. quæst. Vir magnus. de Natur. deor. 1, Vir magnus inprimis. Tusculan. quæst. lib. quarto, Vir magnanimus & fortis. & lib. secundo, Vir natus ad gloriam, vllam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione & ratione corroboret? Som. Scip. Vir optimus atque inuictissimus. Tusculan. quæst. lib. quinto, Vir præstans optimis artibus & lib. primo, Vir præstans virtutis & sapientiæ gloria. Cat. Vir primarius. de Finib. lib. secundo, Vir pumarius populi. Tusculan. quæst. lib. 1, Vir sapiens, quum Deus ipse causam iustam dederit, lætus ex his tenebris in lucem illam excesserit. & lib. 5, An tibicines, ijque qui fidibus vuntur, suo, non multitudinis arbitrio, cantus numerosq; moderantur: vir sapiens multò arte maiore præditus, nõ quid verissimum sit, sed quid velit, vulgus exquiret? ibid. Sed quum sapiens & bonus vir suffragijs præteritur, non populus à bono Consule potius, quàm ille à vano populo repulsam fert? & lib. 1, Vir sapiens vincula carceris non ruperit (id est, non sponte mortem sibi attulerit) sed tanquam à magistratu, vt ab aliqua potestate legitima, sic à Deo euocatus atque emissus exierit. & lib. quinto, Vir igitur temperatus, constans, sine metu, sine ægritudine, sine a-lacritate vlla, sine libidine, nonne beatus? & lib. 2, Viri propria maxime est fortitudo. & li. 5, Boni viri vita laudabilis. Offic. 1, Magni viri est, rebus agitatis, punire fontes, multitudinem conseruare, in omni fortuna, recta atq; honesta retinere. Tusculan. quæst. lib. 5, Quæ sunt magni cuiusdam & alti viri. 3. in Verr. Virum habere. Tusculan. quæst. lib. 4, Virum videri negant Peripatetici, qui irasci nesciat. 4. Famil. Ad agendum semper aliquid dignum viro natus. Curioni lib. 2, Graui teste priuatus sum amoris summi erga te mei, patre tuo clarissimo viro: qui cum suis laudibus, tum verò, & c. 15. Famil. Cum vno fortissimo viro loquor. lib. 1. de Fin. Clari & fortes viri commemorandi, eorumq; facta non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudanda. Diuinat. lib. 1, Viri clari & præstantes. Tusculan. quæst. lib. 1, Viri delecti. de Natur. deor. 2, Viri beneficij excellentes. Tusculan. quæst. lib. 2, Non sentiunt viri fortes in acie vulnera: vel sentiunt, sed mori malunt, quàm tantillum modò de dignitatis gradu dimoueri. Diuinat. lib. 1, Viri humiles & obsecrari. Academ. quæst. lib. 2, Virorum fortium, & magnanimorum, & patientium, & humana vincuntium est, toleranter dolorem pati. Offic. 1, Itaq; viros fortes & magnanimos, eisdem bonos & simplices veritatis amicos, minimeque fallaces esse volumus. * Tusculan. 149 a, Multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsideratè ab optimis quidem illis viris, sed non factis eruditis. & 184 b, A viris virtus nomen est mutuata. † Syntaxis. Vir alius & excellens. Vir clarus & honoratus, popularis, diuinus, ac singularis. In primis magnus, primarius. Viri est propria fortitudo, Magnus & alius vir. Humilis & obscurus. Patiens & humana vincens, fortisq;.

VIREO, res. Tusculan. 235 b, Itaq; & arbotes, & vites, & ea quæ, & c. alia semper virent, alia hyeme nudata, verno tempore frondebant.

VIRESIUM, vis, nerui, lacerti, robur, latera, facultas. de Orator. 67 a, Perique in hoc vires exercent suas. Attic. 102 a, Nolim respub. tantas tibi vires dedisset. Epistol. 52 a, Viribus ac lacertis pugnare. Orator. 204 a, Esse plurimi sanguinis, habere aliquem succum, non carere illis maximis viribus. de Opt. 243 b, Quidam vires, lacertos, sanguinem quærunt. Epistol. 176 a, Colligere vires, de Orator. 106 a, Amentatas hastas oratorij lacertis viribusque torquere. I. A. 200 b, Experitur consentientis fenatus neruos atque vires. Orator. 57 a, Vt excellas etiam pulchritudine & viribus. pro Cæl. 30 a, Vir maximus (al. maximis) viribus. Epistol. 62 b, Quæ omnibus meis viribus sustinebo. Tusculan. 191 a, Omnibus peptis viribusque elaborandum est, vt, & c. & 195 b, His perturbationibus, & c. Omnibus viribus

atque opibus repugnandum est. de Sen. 82 b, Quod homini naturaliter insitum est, eo vi decet: & quicquid agas, agere pro viribus. Parad. 118 b, Virtus maximas vires habet. de Senect. 83 b, Nec vos quidem T. Pontij centurionis vires habetis. & 82 b, Neque nunc vires desidero adolescentis, non plus quàm adolefcentes vires tauri, aut elephantis desiderabam. de Orator. 101 b, Iam me vires deficere cœperunt. I. A. 244 a, Semel circumfessus lætis valentissimorum hominum viribus cecidi sciens. de Senect. 80 b, Non enim viribus, aut volocitibus, aut celeritate corporum res magnæ geruntur, sed consilio, & autoritate, & sententia. Q. de Pet. 201 a, Ex ea copia coniectura fieri poterit, quantum sis in campo virium & facultatis habiturus. * pro Mil. 114 b, Magna in hoc certè vis, & incredibilis animus, & non vnus viri vires atque opes indicantur. I. A. 218 a, Vt omnes inflammati odio excitati dolore, annis, equis, viribus D. Bruto subueniremus. Academ. 42 b, Corporis alia ponebant esse in toto, alia in partibus. Valentudinem, vires, pulchritudinem, in toto. Tusculan. 198 b, Fortuna non potuit vires frangere. & 215 a, Sunt in corpore præcipua, pulchritudo, vires. & b, Viribus corporis & neruis & efficacitati similes, similibusq; verbis, animi vires nominantur. de Leg. 157 a, Antipater habuit vires agrestes atque horridas, sine nitore ac palæstra.

† Syntaxis. Vires suas exercere, Vires alicui dare. Vis eximia, Vires ac lacerti. Oratio plurimo sanguine, habens succum, non carens viribus. Collecte vires. Lacerti ac viribus contorquere. Nerui ac vires. Omnibus viribus & opibus repugnare. Multum habere virium & facultatis.

VIRGA, gæ. flagellum. pro Rab. 92 b, Portia lex virgas ab omnium ciuium Rom. corpore amouit, hic misericors flagella retulit. I. V. 163 a, Virgis ad necem cædi. pro Fla. 149 b, Cæsus est virgis Cynicus ille Athenagoras, qui, & c. de Diu. 92 a, Seruus per circum cum virgis cederetur, furcam ferens ductus est.

VIRGETVM, ti. locus virgis confusus ad illigandas vires, qualis est, Amerina salix. de Leg. 173 b, * Sacerdotes vineta virgetaque & salutem populi auguranto.

VIRGINALIS, le. de Diuinat. 94 b, Virginalis modestia. pro Qu. 1 a, Homo timidus virginali verecundia. I. V. 201, Duo signa virginali habitu atque vestitu. Tusculan. 169 b, Heu virginalem me ore ploratum edere.

VIRGINITAS, tis. castitas, castimonia. de Natu. 71 b, Minerua patrem dicitur interemisse, virginitatem suam violare conantem.

VIRGO, nis. pro Dom. 231 b, Clodium alloquens: Tu sororem tuam virginem esse non fuisse, de Cl. 196 a, Domi teneamus eloquentiam, septam liberali custodia, tuaeque vt adulta virginem castè. Orator, 202 b, Mollis est oratio philosophorum, & c. Virgo casta, verecunda, incorrupta, I. C. 112 b, Post virginum absolutionem. de Natu. 47 b.

Spicum illustre gerens splendenti corpore virgo.

Epistol. 140 a, Virginem me quondam inuitam per vim violat.

VIRGULA, læ. Offic. 32 a, Si omnia nobis, quæ ad victum cultumq; pertinent, quasi virgula diuina (vt aiunt) suppeditentur. I. A. 218 b, Virgula stantem circumseripit.

VIRGULTA, sunt virgæ, & alie stirpes passim enascentes. pro Cæl. 46 a, Via deserta & inculta, atque interclusa iam frondibus & virgultis. de Diu. 80 b, Omnia arbuta & virgulta peruertere.

* VIRIAS, te. Viriaticus. de Clar. 172 a, Viriati bello. Alij Viriatico legunt.

VIRIATICVS, a, um. de Clar. & c. orat. 272 a, Viriatico bello. al. Viriati bello.

VIRIDICATVS, a, um. viridibus confusus. Q. fr. 318 b, Palæstra & sylua viridicata.

VIRIDIS, de. habens viriditatem. I. V. 85 a, Ignem ex lignis viridibus atque humidis fieri iussit. & 157 b, Campi collesq; nitidissimi viridissimiq;. de Di. 83 a, Lentifex semper viridis. de Leg. 159 a, In viridi & opaca ripa inambulare.

VIRIDITAS, tis. Tusculan. 206 b, Quamdiu in illo opinato malo vis quædam insit & vigeat, & habeat quandam viriditatem. de Pro. 70 a, An laurea illa magnis periculis parata, amittit longo interuallo viriditatem? de Senect. 89 a, Quid de pratorum viriditate dicam? & 87 b, Tertia semen tepesfactum complexu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo viriditatem. de Am. 97 b, Senectus auferet eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio.

VIRILIS, le. viri proprium. de Orat. 105 a, Sic illam orationem disertam sibi & oratoriam videri, fortem & virilem non videri. & 163 b, Fortis, & vt ita dicam, virilis inflexio. Orat. 202 a, Virilis vox. pro Sest. 4 b, & Art. 184 a, Aliquid doloris virilis habuisse. Tusculan. 195 a, Fortis, & vt ita dicam, virilis oratio. de Finib. 74 b, Vereturque quicquam dicere,

cere, aut facere, quod parum virile videatur. Attic. 249 a, Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos viriles. ¶ *Cum nomine, Pars: & sine.* I. V. 219 a, Est aliqua mea pars virilis, quod eius ciuitatis sum, quam ille claram reddidit. & 149 b, Plus etiam quam pars virilis postulat, oneris suscepi. pro Sest. 26 b, Hæc qui pro virili parte defendunt, optimates sunt. I. A. 247 a, Tum me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto.

VIRILITER fortiter. Offic. 19 b, Quod viriliter animoque magno sit, id dignum viro & decorum videtur. & Tuscul. 189 a, ad Her. 27 a, Viriliter sese expedire.

VIRITUM, per singulos viros, in viros singulos. de Clarif. 169 b, Flaminius tribunus plebis, legem de agro Gallico & Piceno viritum diuidendo tulit. de Senect. 69 a, Tusculan. 201 a, Nolim mea bona tibi viritum diuidere liceat: sed si facias partem, petam.

VIRTUS, tis, mediocritas, bonitas, probitas, fortitudo, vis, vires, ars, facultas, integritas, perfecta mens, absoluta ratio. Tusculan. 236 a, & de Inuent. 82 a, Virtus est animi habitus, naturæ modo, rationi consentaneus. Tusculan. 216 a, Virtus est ratio. & ibidem. Virtus est affectio animi constans conueniensque, laudabiles efficiens eos, in quibus est, &c. & 184 b, Appellata est enim ex viro virtus. & ibidem, Virtus à viris nomen est mutuata. & ibidem a, Virtus est recta animi affectio. de Natur. 67 a, Virtus diuisio quadripartita. Par. 236 b, Virtutem in duas partes diuidi, prudentiam & temperantiam, iusticiam autem & fortitudinem esse sub temperantia. item: Virtus ferè omnis in tribus rebus vertitur, quarum vna est in perspicendo, quid in quaerere verum sit, &c. alterum, cohibere motus animi turbatos, quos, &c. tertium, ijs, quibus cum congregamur, vti moderatè & scienter. de Orat. 140 a, Vera laus vni virtuti debetur. & ibidem. Virtus est per se ipsa laudabilis, & sine qua nihil laudari potest. de Nat. 77 b, Virtutem nemo vnquam acceptam Deo reulit, & rectè: propter virtutem enim iure laudamur, & in virtute gloriamur. pro Ar. 191 a, Virtus nullam mercedem laborum periculorumque suorum desiderat, præter hanc laudis & gloriæ. pro Mil. 120 b, Ex omnibus præmijs virtutis amplissimum præmium est gloria. de Orator. 104 a, Virtus & semper & sola libera est, quæ etiam si corpora capta sint armis, & cōstricta vinculis, tamen ius suum atque omnium rerum impunitam libertatem tenet. I. A. 193 b, Omnia alia falsa, incerta sunt, eaduca, mobilia: virtus & vna altissimis defixa radicibus, quæ nulla vnquam vi labefactari potest. Epist. 133 b, Nihil est enim, mihi crede, virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius. Tus. 236 b, Omnes virtutis compotes beati sunt. pro Sest. 16 b, Ignari quid virtus valeat, quæ in tempestate quieta est, & lucet in tenebris, & pulsa loco manet tamen, atque hæret in patria, splendetque per se se semper, nec alienis vnquam fordibus obsolescit. de Cl. 191 a, Honor est præmium virtutis, iudicio studioque ciuium delatus ad aliquem. de Orator. 106 b, Legibus & præmia proposita sunt virtutibus, & supplicia vitijs, & ibidem. Virtutem hominibus (si modò tradi ratione possit) instituendo & persuadendo, nō minis & vi ac metu tradi. Ep. 92 a,

Τῆς δὲ ἀρετῆς ἰδρωτα ἡρεο ἰσοπείροισι ἐπιμεν ἀρετῆς, &c. de Orat. 102 a, Socrates dicebat, perfectum sibi opus esse, si quis satis esset concitatus cohortatione sua ad studium cognoscendæ virtutis. pro Ar. 191 a, Nunc in sidet quædam in optimo quoque virtus quæ noctes & dies animum gloriæ stimulis concitet. Anteq. 193 b, Si dulcis est gloria, consequere virtutem: noli abiicere labores, petere honorem, postq. 202 b, Dixit se non commissurum, vt virtutem animi nō haberet, quam perdidisset. de Orat. 91 b, Spinosam & exillem orationem eorum esse, qui dicūt, qui vnam virtutem habeat, eum omnes habere. Offic. 40 a, A me ipso sæpe disputatum est, qui vnā haberet, omnes habere virtutes. & ibid. Nunciate seiungo, quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse. Tuscul. 182 a, Virtutem si vnam amiseris, etsi amitti virtus non potest, sed si vnam confessus fueris te non habere, nullam esse te habiturum. de Orat. 147 b, Omnes virtutes sunt æquales & pares, sed tamen est species alia magis alia formosa. de Cl. 177 b, Omnis virtus est mediocritas, vt vetus Academia dixit. pro Mur. 139 a, Virtutes omnes mediocritate quadā esse moderatas. Offic. 5 a, Virtutis laus omnis in actione consistit. de Nat. 23 a, Virtus actiuosa est, Deus autem vester nihil agens. Attic. 99 a, Quam non est facilis virtus, quam verò difficilis eius diuturna simulatio, de Nat. 1 b, Virtutes in specie fiētæ simulationis inesse non possunt. de Di. 124 b, Virtus, quæ vetat spectare fortunam, dum præstetur fides. pro Pl. 271 b, Is gloria maximè excellit, qui virtute plurimum præstat. Offic. 10 b, Qui virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, iustitia: hæ enim bonum virum videntur potius attingere. pro Mur. 129 b, Alijs ego

te virtutibus continentia, grauitatis, iustitiæ, fidei, cæteris omnibus, consultatu dignissimum semper iudicauit. Ep. 73 b. Virtus eximia alicuius: L. Piso, qui tanta virtute atque integritate fuit, vt, &c. Postq. 205 a, Singularis & præstantissima virtus P. Lentuli. pro Dom. 221 a, Vir singulari virtute præditus. de Cl. 176 a, Is virtute animi atque vita fuit bonus autor in senatu. pro Rab. 95 b, Virtus & honestas, & pudor cum Coss. esse cogeat. pro Font. 284 a, Vitæ sociæ virtus, mortis comes gloria fuisse. At. 286 b, Durior est cōditio spectatæ virtutis, quam incognitæ. Par. 117 a, Quod rectum, & honestum, & cum virtute est. de Vn. 198 b, Animus & ortu, & virtute est antiquior corpore. Epist. 144 b, Omnia summa consecutus est virtute duce, comite fortuna. pro Cl. 25 b, Non ille honorem à pueritia, non studia virtutis, nō vllum existimationis bonæ fructum vnquam cogitārat. pro Pom. 11 a, Nō solum bellandæ virtus in summo imperatore quærenda est, sed multæ sunt artes eximie huius ministræ comitesque virtutis, ac primū innocentia, &c. facilitas, &c. ingenium, humanitas, &c. de Orat. 119 b, Alterum est, in quo oratoris vis illa diuina virtusque cernitur. de Orat. 89 a, Dicendū virtus sine rerum scientia extare non potest. Orat. 200 a, Tempora timens inimica virtuti. & 199 b, Admirabilis fama virtutum incredibilium alicuius. I. V. 110 a, Ea patientia, virtus, frugalitasque est, vt, &c. de Cl. 170 b, In Catonis orationibus omnibus omnes oratoriæ virtutes reperiuntur. de Orat. 131 a, Est aut hæc huius generis virtus, vt, &c. pro Plan. 261 b, Vir sine virtute & ingenio. pro Planc. 276 a, Non dicam miser (natura enim abhorret à virtute verbi, sed, &c. de Leg. 165 a, Nam nec arboris, nec equi virtus, quæ dicitur, in quo abuti præ nomine, in opinione sita est, sed in natura. de In. 76 b, Præmia virtutis & officijs sancta & casta esse oportere. de Or. 91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares, ita qui esset eloquens, eum virtutes omnes habere atque esse sapiētem. Qu. fr. 291 b, Nequaquam satis esse, ipsam has te habere virtutes, sed esse circumspiciendum diligenter. & 297 a, Omnes de tua virtute, in integritate, humanitate commemorant. I. P. 91 b, Iusta gloria, qui est fructus veræ virtutis honestissimus. I. A. 201 a, Nec enim vllam mercedem tanta virtus desiderat, præter hanc laudis & gloriæ: qua etiā si careat, tamen sit se ipsa contenta. & 261 b, Excellentium hominum, virtus imitatione, non inuidia digna est. & ibi, Vt cursu cursus, sic in viris fortibus virtus virtute superatur. de L. 161 a, Virtus nihil aliud est, quam in se perfecta & ad summum perducta natura. * pro Flac. 159 a, Adfunt Lacedæmonij, cuius ciuitatis spectata ac nobilitata virtus non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur. de Nat. 69 b, Ac uendæ virtutis gratia, pro C. Cornel. 1, In quo suspicionem omnem tollit C. Cimonis virtus ac dignitas. ibid. A dolens summa nobilitate, eximia virtute præditus. in Clod. Virtus non est imminuta. pro M. Scæu. Possit virtutem sine præsidio fortunæ, quo contendisset, labore & constantia peruenire. Incer. Omnium virtutum possessores pauperes nominabimus? ad Heren. 17 b, Virtutibus vti neminem posse. ibi, Virtutem nullo tempore relinquendam, ibi, Virtute vel vltro ad mortem proficisci. de Inu. 76 b, Præmia virtutis & officij sancta & casta esse oportere. ibid. Minus homines virtutis cupidos fore, virtutis præmio peruulgato. ibi, Qui apud maiores nostros ob egregiam virtutem tali honore dignati sunt. ibid. Cæteros à virtutis studio repulsam iri. de Or. 138 b, Quod eam virtutem, quæ narrationis est maxima, vt iucunda & ad persuadendum accommodata sit, tollit breuitas. Topic. 228 a, Cūm quæritur, natura an doctrina possit effici virtus. pro Pl. 276 a, Quo quidem etiam magis sum non dicam miser (natura quidem abhorret à virtute verbi) sed certè exercitus. pro Cæl. 40 a, Multos fortes viros & bonos specie quadam virtutis affimulata tenebat. pro Mar. 135 a, Vide quæso ne tua diuina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriæ. Aca. 45 a, Spoliavit virtutem suo decore, imbecillamque reddidit, quod negauit in ea sola positum esse beatè viuere. ibi, Cum maximè necessariam partem philosophiæ, quæ posita est in virtute & moribus, reliquisset, & b. Zeno nullo modo sis erat, qui, vt Theophrastus, neruos virtutis incideret, sed contrā qui omnia, quæ ad beatam vitam pertinerent, in vna virtute poneret, nec quicquam aliud numeraret in bonis. ibi, Cumque superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent: sed quasdam virtutes natura aut more perfectas: hic omnes in ratione ponebat. Aca. 49 a, Nec tamen virtutem cuiquam adesse, quia ea semper vteretur. de Fin. 140 a, Atque hæc ita iustitiæ propria sunt, vt sint virtutum reliquarum cōmunia. ibid. Quicquid ager quæque virtus. ibid. Vt iustitia se fundet vsu in cæteras virtutes: sic illas expetet. ibid. Quælis est omnis hæc, quam dico, conspiratio consensusque virtutum: tale est illud ipsum honestum: quando quidem honestum

honestum aut ipsa virtus est, aut res gesta virtute. Quibus in rebus ita consentiens virtutibusque respondens, &c. Atque hæc coniunctio confusioque virtutum tamen à philosophis ratione quadam distinguitur. Nam cum ita copulatæ connexæque sint, vt omnes omnium participes sint, nec alia ab alia possit separari. Tusc. 198 b, Magna vis est in virtutibus; eas excita, si fortasse dormiunt. & 216 a, Ex ea virtute proficiscuntur honestæ voluntates, sententiæ, actiones, omnisque recta ratio. Quamquam ipsa virtus brevissimi recta ratio dici potest. Huius igitur virtutis contraria est vitiositas. de Leg. 161 a, Virtus eadem in homine ac Deo est: neque vlllo alio ingenio præterea. Est autem virtus nihil aliud quam in se perfecta & ad summum perducta natura. Off. 23 b, Ipsarum virtutum in alia alius ma- uult excellere. Epist. 45 a, Insignia virtutis multi etiam sine virtute assecuti sunt: talium virorum tanta studia assequi sola virtus potest. & 53 a, Quorum est magna pro tuis maximis clarissimisque virtutibus multitudo. Ep. 73 a, Si illius pietatem, virtutem, industriam, vbicunque erit, tuam esse tecum duces ibid. Plus tibi virtus tua dedit, quam fortuna abstulit. Epist. 189 a, Cassij. Fatale nescio quid tuæ virtuti datum. & 234 a, Pudet me vxori meæ optimæ, suauissimis liberis, virtutem & diligentiam non præstitisse. Qu. fiat. 295 b, Cui in virtute atque humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisse & temporis.

† Syntaxis. *Virtus animi habitus, affectio, à viris mutuatur tamen. In hoc virtus veritur, vt, &c. Virtutem habere non vnicam. Virtus & integritas. Virtus, honestas, pudor. Oratoris vis & virtus. Ius civile, philosophia, eloquentia, ceteræq; virtutes, id est, artes.*

VIRUS. venenum. de Am. 112 b, Tamen is pati non possit, vt non acquirat aliquem apud quem euomat virus acerbatis suæ. in Ar.

*Hic valido cupido venantem percussit ictu,
Morsiferum in venas figens per vulnera virus.*

VIS, vim, vi, vires, nervi, tori. pro Dom. 241 b, Magna vis est cum in deorum immortalium numine, tum verò in ipsa Rep. Tusc. 251 a, Magnum verò effecisti, si cantharidis vim consecutus es. I. A. 153 b, Dictatura, quæ vim iam regis potestatis obsederat. de Orat. 92 a, Demosthenem summam vim habuisse dicendi. de Orat. 119 b, Alterum est, in quo oratoris vis illa diuina, virtusque cernitur. & 101 a, Patria cuius rei tanta est vis, tanta natura, vt, &c. de Orat. 107 b, Illud vereor, ne maiorem vim ad deterrendum habeat, quam ad cohortandum. pro Cec. 296 a, Eandem vim habet æquitas ratio ad eum restituendum, qui vi deiectus est. Offic. 36 b, Magna vis est in fortuna, in vtramque partem, vel ad secundas res, vel aduersas. & 42 a, Et si in eo ipso est maxima vis, vt simus ij, qui haberi velimus. pro Cæl. 50 a, Vim veneniam Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitum esset ab hoc comprobatum venenum. de Diu. 116 a, Ego enim possum vel nescire, quæ vis sit cordis ad viuendum. & 118 a, Radices, quarum causam ignoramus, vim & effectum videmus. & 99 a, 65 b, Quod ostentum habuit hanc vim, vt Dionysius paucis post diebus regnare coepit. & 115 b, Ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque diuinam, quæ toto confusa mundo est. pro Corn. 62 a, Quod adiunctum est, id habet hanc vim, vt sit ille in fœdere inferior. Offic. 59 b, Hæc est vis huius annuli, & huius exempli, si nemo, &c. de Orat. 100 b, Definitionibus quam vim res habeant, est exprimendum. Orator. 207 a, Rei vim ac naturam explicare. de Orator. 90 b, Vim vniuersam ac propriam oratoris definire. & 96 b, Omnis vis ac facultas oratoris in quinque partes distributa est & 86 a, Vis dicendi Athenis inuenta est. & 85 b, Penè infinita vis ac materia artium. Attic. 54 a, Doloris magnitudo vim quandam nobis dicendi dedit. pro Muræ. 131 a, Vi geritur res. & 124 a, Si illa solennis comitorum precatio tantam habet in se vim & religionem, quanta, &c. de Diuinat. 80 b, Cum magna vis videretur esse in monstris interpretandis ac procurandis, in aruspicum disciplina. de Natur. deor. 7 a, Mentis infinitæ vi ac ratione designari & confici omnia. pro Rab. 94 a, Is animi vim & infirmitatem corporis ostendebat. pro Cecin. 297 a, Inermes, qui vim habent armorum ad nocendum. de Diuinat. 127 b, Vim cœlestem ad eos qui in terris gi-guntur, pertinere de Orator. 94 a, Naturam ad dicendum vim asserere maximam. & 98 a, Vis incitatioque orationis. I. A. 204 a, Cæsar omnem vim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. Offic. 66 b, 67 a, Si vir bonus hanc habet vim, vt si cōcreperit, possit in locuple- tium testamenta nomen eius irreperire, hæc vi non vtatur. pro Plan. 280 b, Si vitæ mihi fors ademisset, aut vis aliqua maior reditum peremisset. Tusc. 226 b, Aut rogandi sunt, vt si quam babent vlciscendi vim, differant in tempus aliud.

& ibid. Tanta vis fuit pœnitendi. Orator. 219 b, Aliter in oratione nec impetus vllus, nec vis esse potest. Ep. 10 a, In te potissimum fractam illam & debilitatam viam suam cō- tulit. & 7 a, Ea res tantam habet vim, vt, &c. & 65 a, Habere vim fœderis. de Or. 159 b, Terram mediam esse, ac sua vi nutuq; teneri. de Fin. 59 b, Vis & natura rerum. pro Syl. 181 a, Vita ipsa ex vi sua naturaq; facillimè respicitur. pro Cor. 59 a, Postremò hæc vis esse istius & iuris & verbi, vt fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant. & ibid. Sed totum hoc in ea fuit positum semper ratione atq; sententia, vt, &c. pro Dom. 224 a, Quæ est quasi alia vis, quæ sententia Cecilie legis, nisi hæc, ne populo, &c. Epist. 80 a, Quæ vis insit in his paucis verbis, si attendes, intelliges, &c. pro Cec. 296 a, Acquitate intellecta, nil ad rem pertinet, quæ verborum vis sit ac nominum. Or. 203 a, Sine re nulla vis verbi est. Q. fr. 303 b, Pigritia fuit & quædam infinita vis lacrymarum & dolorum. & 309 a, Lexq; de ijs ferretur, vt qui non decessissent, ea pœna quæ est de vi, tenerentur. Offic. 24 a, Ad hanc rationem maximam vim natura habet, fortuna proximam. de Diu. 138 a, Id enim celeritas significat, & vis equorum. de Am. 98 b, In animorum consensione omnis vis amicitie est. Parad. 122 b, Cui quidem, quæ maximam vim habere dicitur, fortuna ipsa cedit de Leg. 159 a, Quantam vim rerum optimarum mens humana cõtineat. & 184 b, Magistratus hæc est vis, vt præsit præferatq; recta. pro Mil. 104 a, Nulla vis vnquam est in libera ciuitate suscepta inter ciues, non contra remp. & 113 a, Magna vis est conscientie, iudices, & magna in v- tramq; partem. & 114 b, Magna in hoc certè vis, & incre- dibilis animus, & non vnus viri vires indicantur: si qui- dem, &c. pro R. P. 127 a, Ergo aderat vis (vt ait poëta ille noster) quæ summam frangit, infirmatq; opes. pro Marc. 132 a, Nulla est tanta vis, tanta copia, quæ non ferro ac vi- ribus frangi possit. pro Pomp. 11 b, Eximia vis remigum. & 125 a, Omni vi te retinuissem. * Topic. 223 b, Cum ex vi nominis argumentum elicitur. Hortens. Vt fame debilitetur equuleorum nimis effrenata vis. 3. de Nat. Materiam habere & habuisse vim & naturam suam. ad Heren. 17 b, Diuisione vtetur in vim & consilium. de Orat. 99 a, Antonij incredibilis quædam & propè singularis & diuina vis ingenij videtur, etiam si hæc scientia iuris nudata sit, posse facillè cæteris armis prudentiæ causas tueri atq; defendere. Partit. 230 a, Quot in partes distribuenda est omnis doctrina dicendi? &c. In ipsam vim oratoris, &c. In quo est ipsa vis? In rebus & verbis. A cad. 42 b, Vis in manibus est in partibus. Tusc. 108 b, Magna vis est in virtutibus. de Nat. 78 a, Improborum prosperitates secundæq; res re- darguunt vim omnem Deorum ac potestatem. cont. Rul. 67 a, Sed mihi ad huiusce verbi vim & interpretationem vehementer opus est vestra sapientia. de Orat. 132 a, In- geniosi videtur, vim verbi in alud, atq; cæteri accipiant, posse dicere. I. A. 202 a, Quamquam in memoria gratorum ciuium, tanquam in luce posita virtus lætetur. de Fin. 61 b, Vitutem nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem, atque ad beatè viuendum se ipsa esse contentam.

¶ *Impetus, casus.* pro S. R. 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperato-ibus vis belli ac turba molitur. pro Qu. 9 a, Vi ac necessitate coactus & inuitus hoc feci. pro Mur. 136 a, Catilina Sulpitio vim denūciabat. I. C. 123 b, Si vis improbo- rum spem meam fessulerit. Attic. 108 a, Decem annos non tibi à senatu, sed à te ipso per vim & factionem datos. I. V. 115 a, Cohibitio tollèdi nisi pactus esset, vim adhibeat pactio- ni. Epist. 101 b. — vadunt solida vi.

* pro Cluent. 38 b, Vt incursum potius seditionis, vim multitudinis, impetum tribunitium, quam iudicium ap- pellandum putem.

¶ *Molestia.* pro R. P. 129 b, Hanc vim frigorum hyememq; nos vix sustinemus.

¶ *Moderatio, gubernatio.* pro Mil. 118 a, Qui nullam vim cœ- lestem existimat, numenq; diuinum.

¶ *Pondus, momentum, grauitas, fides.* Acad. 29 b, Rationes quæ vim afferunt in dicendo.

¶ *Violentia, iniuria.* pro Sect. 11 b, Vim vi repellere. pro Mil. 103 a, Vi vim illatam defendere. Attic. 36 b, Et eo magis vis nobis timenda est. Anteq. 194 a, Cum nostrorum ini- micorum vim atq; violentiam prospiciat. Att. 55 a, Facere vim alicui. pro Cec. 285 a, & 289 a, Ex conuentu vim fieri oportebat. Offic. 74 a, & I. C. 101 a, Adhibere vim alicui. & ibid. b, Inferre vim & manus alicui. Att. 148. I. V. 134 b, Af- ferre vim alicui. & 88 b, Afferre vim matribus familiis. pro Cec. 296 b, Si reperitur ita parati, vt vim corpori ac vitæ potuerint afferre Ep. 14 a, Vim neq; parenti neque patriæ afferri oportere. pro Cec. 289 a, Prætor interdixit de vi ho- minibus armatis in eadem, Omnis enim vis est, quæ periculo aut decedere nos alicunde cogit, aut prohibet acce- dere, Epi. 116 b, Lex Plotia de vi. de Fin. 78 b, Stuprata per

vim Lucretia. I. V. 195 a, Sustinere populus Romanus nationum non vim, non arma, non bellum potest. I. V. 228 b, Leges cum vi conferre. * pro Pompei. 11 b, Ut sumptum faciat in militem, nemini vis affertur. ibidem. Non illum eximia vis remigum, &c. tam celeriter in vitimas terras pertulerunt. Epistol. 188 b, *Cassij*. Clausam Apameam tenuisset, quoad vi esset expugnata.

¶ *Copia, veritas*. I. V. 224 b, Erat magna vis eboris. de Somn. 127 b, Quem vt vidi, equidem vim lacrymarum profudi. de Pro. 69 b, Vim argentam dederat præclaro imperatori nostro, vt exhaustas domos replere posset. * Tusculan. 246 a, In pompa cum magna vis auri & argenti ferretur. Quint frat. 326 b, Magna vis aquæ vsque ad piscinam publicam.

¶ *Numerus, multitudo*. * I. V. 230 b, Vim maximam vasorum Corinthiorum ex omnibus ædibus sacris Syracusis abstulit. de Arusp. 148 b, Vis innumerabilis incitata ex omnibus vicis collecta feruorum, ab hoc ædili religioso, repente fornicibus ost. vsque omnibus in scenam signo dato immissa irrupit. Epistol. 104 a, Vlbris honoris mei causa vim maximam ranuncolorum se commosse constabat.

† Syntaxis. *Vis diuina oratoris, & virtus. Vis veneni, cordis ad viuendum. Vis & effectus radicum. Vis & natura. Vis ac facultas. Vi geritur res. Vis ac ratio mentis. Animi vis.* (- corporis infirmitas. Vis & incitatio orationis. Impetus & vis eiusdem. Conferre in aliquem vim suam. Sua vi, nusuque terra tenetur. Habere vim, sepius Cic. vsurpat. Celeritas & vis equi. Vis celestis, numenque diuinum. Vim illatam defendere. Vis frigorum. Vis ranarum, argenti. Argenteam magnam vim accipere: pro argenti.

VISCERA, rum. *intima nobiliores partes corporis, intestina*. de Fini. 84 a, Tanti aderant morbi vesicæ & viscerum. de Natur. deor. 29 b, Terrena ipsa viscerum soliditas. in Catilin. Tela in tuis pulmonibus & visceribus adhærebunt. Tusculan. 214 a, Permanat in venas, & hæret in visceribus id malum. & ibidem. Cum hic feruor tanquam in venis medullisque infuderit. I. C. 193 b, Periculum autem residebit, & erit inclusum penitus in venis atque visceribus reipubl. Tusculan. 233 b, Metrodorus, qui omne bonum in visceribus medullisque condidit. pro Dom. 238 a, Is extruxit villam in Tusculano visceribus ærarij. Attic. 86 a, Sed noli me putare *ipædior* uicilla tua abicisse, quæ mihi in visceribus hæret. de Orator. 138 a, Hæc non extrinsecus aliunde quaerenda, sed ex ipsis visceribus causæ sumenda sunt. I. A. 159 b, Qui in medullis populi Romani ac visceribus hærebant & 262 b, Cæsar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris visceribusque auertit. * de Finib. 84 b, Tusculan. 178 b, Venæ viscerum.

† Syntaxis. *Pulmones & viscera. Venæ ac viscera. Viscera ærarij. Hoc tuum mihi hæret in visceribus. Ex medullis ac visceribus arceve ferrum. hic Membrum, partem significat abditam atque præstantem.*

VISCERATIO, onis. *cruda carnis distributio, quæ solenni ritu fiebat*. Offic. 44 b, Prodigij, qui epulis & viscerationibus, & gladiatorum muneribus pecunias profundunt in eas res.

VISCVS, sci. de Nat. 55 a, Bestiolæ in fordibus tanquam in visco inhærescunt.

VISENDVS, a, um. *spectandus, magnificus*. in Vat. 34 a, Epulum argento, veste, omni apparatu ornatumque visendo. pro Pomp. 15 b, Eam rem populus Romanus non modo vidit, sed etiam studio omni visendam putauit. & 11 b, Quæ cateri tollenda arbitrabantur, ea sibi ille ne visenda quidem existimabat. de Opt. 245 a, Quid enim tam visendum aut audiendum fuit, quam, &c.

VISENDI. Tusculan. 229 b, Qui nec plausum, nec lucrum quaerent, sed visendi causa venient, studioseque perspicerent quid ageretur, & quomodo. de Vniu. 195 a, Cratippus Ephesum venit mei salutandi & visendi causa. I. V. 249 a, Ex oppidis visendi causa conuenirent. I. C. 200 b, Cupido ille, propter quem Thespiz visuntur: nam visendi alia causa nulla est. Tusculan. 157 b, Insatiabilis cupiditas veri visendi.

VISIO, onis. *visum, species, spectrum*. de Natur. deor. 23 a, At quam licenter fluentium frequenter fit transitio visionum. de Diuinat. 133 b, Animos externa & aduentitia visione pulsari. Academ. 9 b, Visio veri falsique communis à quibusdam putatur. Tusculan. 184 a, Falsaque eius visione ac specie moueri homines dico vehementius. * Acad. 23 a, Qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum commouebantur.

¶ *Aspectus, videndi actus*, de Nat. 42 b, Neque visionem, neque auditum, neque sonum sine aère fieri posse.

VISTO, tas. de Fin. 147 a, Is cum podagræ doloribus arderet, vistorumque hominem Carneades, & tristis exiret, Mane quæso, inquit, &c.

VISO, sis. *uisio, visio*. Tuscul. 188 a, Sed cum audisset eum grauius esse ægrum, voluit tamen nobilissimum philosophum visere: quem cum vidisset, & saluauisset, honorificisque verbis prosequutus esset, dixit, &c. Epist. 141 a, Sed tamen constitui ad te venire, vt & viderem te, & viserem, & cœnarem etiam. Ep. 95 b, Posthac ad ludos venies, nosque vises. Attic. 195 b, Velim aliquando puerum visas. & 196 a, Quod puerum inuisis, gratum. & 25 a, Iam pridem cupio Alexandriam, reliquamque Aegyptum visere. & 3 a, Visere aliquem longo intervallo. Tusculan. 157 b, Cum laxati curis fumus, spectare aliquid volumus & visere. I. V. 201 a, Messanam vt quisque nostrum venerat, visere solebat.

VISOR, ris. Offic. 29 a, Domus Cn. Octauij vulgo visebatur.

† Syntaxis. *Nihil tam est visendum. Nec visendum est hoc à bono viro. Spectare & visere. Veni, videbis, & vises.*

VISVM, si, visio, somnium. de Diuinat. 134 b, Si Deus ista visa nobis prouidendi causa dat, cur non vigilantibus potius dat, quam dormientibus? Acadam. 46 a, Sensus iunctos esse censuit à quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *Phœdrius*, nos visum appellamus. de Diu. 92 b, Deinde cum se collegisset, id visum pro nihilo habendum esse duxit. & 39 b, Tum ei visa quietis occurrent veracia. & ibidem. Huic omnia visa obijciuntur à mente ac ratione vacua. Topic. 227 b, A dormientibus multa significata visis. Academ. quæst. ed. 2. lib. 1, Ad visa, & quasi accepta sensibus assensionum animorum adiungit (*Zeno*). Academ. lib. 2, Inter quæ visa nihil intersit, ex his non posse alia talia esse, vt percipi possint. Academ. quæst. edit. 1. lib. 2, (*Inter visa*) nihil interesse, non modo si ex omni parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint. ibidem. Inter visa vera & falsa, ad animi assensum, nihil interest. 2, Acad. Visa ista, quum acriter mentem sensumve pepulerunt, accipio: ijsque interdum assentior, nec percipio tamen. ibidem. Maximè autem conuincuntur (*Academici*) quum hæc duo pro congruentibus sumunt, tam vehementer repugnantia. primum esse quædã falsa visa: quod quum volunt declarant quædã esse vera: deinde ibidem inter falsa visa & vera nihil interesse. ibi. Habeo enim regulam, vt talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint. ibidem 96, Meminisse visa, nisi comprehensa, non possumus. Academ. quæst. 2, Visa quædam mitti à Deo, secundum Stoicos. Diuinat. lib. 2, Nulla visa somniorum proficisci à numine deorum. ibidem. Casus autem innumerabilibus penè seculis in omnibus plura mirabilia, quam in somniorum visis effecerit. Tuscul. 160 b, Quamobrem siue sensus extinguitur, morisque ei somno similis est, qui nonnunquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem affert. * de Diuin. 104 b, Vt certis rebus certa signa præcurrerent, &c. alia in somniantium visis.

¶ *Probabile, apprensus*. Academ. lib. 2, Quale igitur visum? Tum illum ita definiuisse, ex eo quod esset sicut esset impresum, & signatum & effectum. ibidem. Eorum quæ videntur, alia vera sunt, alia falsa: & quod falsum est, id percipi non potest: quod autem verum visum est, id omne tale est, vt eiusdem modi falsum etiam possit videri. Et quæ visa sunt eiusmodi, vt in ijs nihil intersit, non potest accidere, vt eorum aliqua percipi possint, alia non possint. Nullum igitur est visum, quod percipi possit. Academ. quæst. edit. 1. lib. 1. lib. 2, Nullum tale visum à vero, vt non eiusdem modi etiam à falso possit esse. Epist. lib. 8, Visum est, vt te facerem certiorum. Attic. lib. 9, Quæ visa sunt respondit Balbo. de Finib. lib. 2, Quæ visa sunt pro nihilo. L. Fa. c. 10. Academ. lib. 2, Omnium deinde inanum visorum vna depulsio est, siue illa cogitatione informantur, quod fieri solere concedimus: siue in quiete, siue per vinum, siue per insaniam. Nam ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem, quam mordicis tenere debemus, abesse dicemus. Academ. quæst. edit. 1. lib. 2, Duo placet esse Carneadi visorum genera: alia quæ percipi possunt, alia quæ non possunt. Academ. quæst. lib. 1, Visis non omnibus adijungebat fidem, sed his solum, quæ propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quæ viderentur. Id autem visum quum ipsum cerneretur comprehensibile. Academ. quæst. edit. 1. lib. 2, Visis cedere. Diuinat. lib. 2, Visa falsa & inania & mendacia. ibidem. Visa tortuosa & obscura. & lib. 1, Visa quietis tranquilla atque veracia, & lib. 2, Visa vigilantium permulto clariora & certiora, quam somniantium. Academ. quæst. edit. 1. lib. 2, Visa fidem nullam habebunt, sublata veri & falsi nota. Acad. quæst. lib. 2, Quum visa in animos imprimantur. 1. de Diuin. Huic omnia visa obijciuntur, à mente ac ratione vacua. Academ. quæst. ed. 1. li. 1. Sententia Arcefilæ contra Zenonem: quæ se in quiete per visum ex Africano audisse dicebat. * de Fat. 148 b, Quamquam assensio non possit fieri, nisi commota visio: tamen cum id visum proximam causam habeat

beat, non principalem, &c. ibidem. Necessè est assensionem visio commoueri. de Fat. 149 a, Sic visum obiectum imprimit illud quidem & quasi signabit in animo suam speciem. ibid. Fateantur eas assensiones sine visio antecedente fieri: alia ratio est. Sed si concedunt antec. visa. ibidem. Assentionis proximam & continentem causam esse in visio positam. ibidem. Non fieri assensiones sine percursione visorum.

Species obiecta menti vel sensibus. de Fato 149 a, Visum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. & 137 b, Visum est enim tale obiectum dormienti, vt id, &c. Academ. quæst. lib. 2, Quæ vis esset in sensibus, quemadmodum prima visa nos pellerent. ibidem. Si visa tollantur, tolli omnia volunt Stoici.

V I S V S, us. *videndi sensus.* Tusculan. 154 a, Visus quibusdam sæpe mouebitur, (*rectius legitur, Visis quibusdam sæpe mouebantur*) hisque maximè nocturnis, vt viderentur hi qui vita excefferant, viuere. * Incer. Fœminas omnes visu nocere, quæ duplices pupillas habent. de Nat. 4 b, Multa esse probabilia: quæ quanquam non perciperentur: tamen quia visum habent quædam insignem & illustrem, his sapientis vita regeretur.

V I T A, tæ. *spiritus, anima, visiva huius lucis, vitæ curriculum, cursus vitæ huius, spiritus cali curriculum viuendi, huius vitæ lux, communis spiritus, caput, victus.* pro Sext. 13 b, Vita brevis est cursus gloriæ sempiternus. pro Rab. 96 b, Exiguum nobis vitæ curriculum natura circumscriptum. de Sœmn. 127 b, Vestra verò quæ dicitur vita, mors est. I. V. 107 a, Incertum est quàm longa nostrum cuiusque vita futura sit. de Nat. deor. 3 a, Tribus rebus animantium vita tenetur, cibo, potione, spiritu. Tusculan. 160 a, Tam natura vitæ hominis sustentatur, quàm vitis, quàm arboris. de Leg. 162 a, Vita expetitur, quia nos in quo nati sumus, continet. Postq. 204 a, A parentibus vita nobis tradita est. Antequam. 193 b, Non enim peto, vt mihi detis vitam, sed datam repeto, vt reddatis. pro Sext. Rosc. 23 b, Per summam dedecus vitam amittere. ad Heren. 38 a, Amisit vitam, at non perdidit: amisit animam, potius est gloria. I. A. 167 b, Nec frangor animo propter vitæ cupiditatem, quæ me manens conficeret angoribus, dimissa molestijs omnibus liberasset. pro Cluent. 53 b, Illa, quam tum viuebas, non erat vita. I. A. 228 b, Non in spiritu vita est, quæ nulla est omnino seruienti. Qu. frat. 305 b, Ego vitam, quoad spes erit, retinebo. & 304 a, Diutius in vita esse non possum. & ibidem. In tam turpi vita commorari. de Orator. 111 b, Historia vita memoriæ. Attic. 161 a, Tempus est nos de illa perpetua iam, non de hac exigua vita cogitare. de Arusp. 191 a, In hoc tam exiguo vitæ curriculo, tam breui, pro Qu. 9 a, Mors honesta sæpe vitam turpem exornat: vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit. in Catil. 119 b, Eos sui vita & communi spiritu putat non oportere. Attic. 195 b, Nunc planè nec victum, nec vitam vllam colere possum. ad Heren. 28 b, Colere vitam cum virtute. de Finib. 125 a, Illum locum vbi Pythagoras vitam ediderat, sedemq; vidi. de Orat. 127 b, Docuit enim iam nos longa vita, vsusque rerum maximarum, &c. de Senect. 89 b, Is vitam ad centesimum annum perduxit. Attic. 80 a, Ego in vita mea nulla nunquam voluptate tanta sum affectus, quanta afficior hac integritate. de Diuin. 111 a, Quo eruciati animi putas eum vitam acturum fuisse. pro Planc. 280 b, Si vitam mihi fors ademisset. Tusculan. 168 b, Nam reor, non illis si vita longior daretur, posset esse iucundior. ad Heren. 31 b, Neque erat, quòd vitam produceremus. de Orator. 85 a, Eum vitæ cursum tenere poterunt, vt, &c. ad Brut. 286 b, Quibus enim hæc vita factis aut cogitationibus potius traducatur? in Ant. 223 b, Vita sanctissimè honestissimeque acta. Antequam. 193 a, Non obest mihi turpis & nocens, sed honestissimè & laudatissimè acta vita. de Clarif. 174 b, Scanti libri de vita ipsius acta. Officior. 4 a, Patare res quibus actio vitæ continetur. de Clarif. 174 a, Carbo quod vita suppeditaui, est in multis iudicijs cognitus. de Finibus 51 a, Si vita suppeditet. Epistol. 158 a, Si mihi vita contigerit. pro Syll. 181 b, Fœdissimam vitam ac miseriam degere. de Finibus 56 a, Degenda vita. Officior. 12 a, Vita victusque communis in amicis vigent maximè. de Oraor. 304 a, Aliquid à communi vitæ consuetudine, atque à ciuitatum moribus abhorre. Offi. 40 b, Homo solitarius, atque in agro vitam agens. de Finib. 104 a, Agere vitam in solitudine. de Inuent. 42 a, Cum homines in agris passim bestiarum more vagantur, & sibi victu serino vitam propagant. I. V. 132 a, Viuere vitam tutam. pro Cluent. 21 b, Vitæ periculum & capitis insidias vitare. de Natur. 12 a, Deus hominum commoda vitasque tuetur. de Finib. 83 b, Vita vitiosa & flagitiosa. pro Quint. 17 b, Vita horrida atque arida mihi cordi est. de Orator. 143 b, Cum ferro

vita est erepta. pro Muræ. 132 b, Illum vita expulit: *id est, occidit.* de Senect. 92 a, Auferre vitam alicui. Epistol. 18 b, Discedere à vita. & 71 b, Manere in vita. de Senect. 92 a, Vitam desero. Tusculan. 187 b, Cum vnà cum sanguine vitam effluere sentiret. Epistol. 142 a, Si in hac administratione vita mihi ponenda sit, præclare actum mecum putem. & 4 b, Profundere vitam pro amicis. & 71 b, Omnibus telis fortunæ proposita est vita nostra. ibidem. a, Iniqua conditio vitæ. Epistol. 2 a, Vitam mihi esse acerbam putem. pro Sext. Roscio 32 b, Sic vita hominum est, vt nemo ad maleficiam sine causa accedat. I. A. 161 b, Quod est aliud beneficium latronum? nisi vt commemorare possint, ijs se vitam dedisse, quibus non ademerint. & 172 a, Fac me à te habere vitam, quia à te non sit erepta. & 211 a, Is æquum putauit, vitam, quam populi Romani votis retinisset, pro libertate populi Romani in discrimen adducere. item, Principiò quæ potest esse vita vitalis, vt ait Ennius: quæ non in amici mutua benevolentia conquiret? in Anton. 222 b, Vita mortuorum in memoria viuorum est posita. * de Finib. 74 a, Omnem complectatur mens vitæ consequentis statum. pro C. Cornel. primo. Homo illorum & vitæ & prudentia longè dissimilis. contra C. Anton. An eam dignitatem, quam reliqua vita es consequutus. in Clod. Vita antea te seruauit. Hortensius. Scelera suscepta in vita superiore. ibidem. Iucundum nobis occasum, neque molestam extinctionem & quasi quietem vitæ fore. secundo de Glor. *Vitæ iam pridem lumina languens.* de Consolat. Non nasci longè optimum, nec in hos scopulos incidere vitæ. ibidem. Quorum ingenijs & inuentis omnem vitam legibus & institutis exultant constitutamque habemus. 2, Academ. Vitam suam exponere ad imitandum iuuentuti. 3, Academ. Quod si liceret, vt ijs, qui in itinere deerrauissent, sic vitam deuiam secutis corrigere errorem pœnitendo. 1. de Legibus. Deorum profectò omnes vitam viuere, Legibus. Mors aut meliorem quàm qui est in vita, aut certè non deteriorem est allatura statum. Nam sine corpore animo. vigente diuina est vita. Incert. Si omni modo vitam impetrare cupiunt. ibidem. Si mihi vitæ spacium dupliciter. ad Heren. 6 b, Probabile diuiditur in causam & in vitam. ibidem. Vita hominis ex antea factis spectabitur. ibidem. Vt ad eam causam peccati vita hominis possit accommodari, hoc modo. ad Herennium 7 a, Defensor primum demonstrabit vitam integram. ad Herennium 8 a, A testibus dicemus secundum autoritatem & vitam testium. ibidem. Vitæ turpitudine. de Inuent. 66 b, Si in antea facta vita aliqua turpitudines erunt. de Oratore 136 a, & Tusculan. 166 b, *Pœt.* Priamo vi vitam euitari. Topic. 227 b, Quorum vitam constantem & probatam vident. Sext. Roscio 26 a, Vitam hanc rusticam, quam tu probro atque crimini putas esse oportere, & honestissimam & suauissimam esse arbitrantur. pro Marcello 135 a, Aut sua pertinacia vitam amiserunt, aut tua misericordia retinuerunt. & 134 b, Qui non intelligat, ex vnus tui vitam pendere omnium. pro Marc. 135 b, Nec verò hæc tua vita dicenda est, quæ corpore & spiritu continetur. Illa inquam illa vita est tua Cæsar, quæ vigeat memoria seculorum omnium quam posteritas alet: quam ipsa æternitas semper intuebitur. de Finibus 58 a, Ex quo vitam amarissimam necesse est effici. & 83 a, Neque enim in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet. Neque appellatur omnino vita beata, nisi confecta atque absoluta. & b, Ita fit beatæ vitæ domina fortuna. ibidem. Si amitti vita beata potest. de Finibus 96 a, Quis aut de misera vita possit gloriari, aut non de beata. ibidem. Confidere sibi debet, & suæ vitæ & actæ & consequenti. Tusculan. 180 b, Ad malam domesticam disciplinam vitamque vmbralem & delicatam cum accesserunt etiam poëtæ. de Legibus 177 a, Nam mihi cum multa eximia diuinaque videntur Athenæ tuæ peperisse, atque in vita hominum attulisse, tum nihil melius illis mystetijs, quibus ex agresti immanique vita exculi ad humanitatem & mitigati sumus. Q. de Petit. 213 a, Equites Romani boni & locupletes ex vita acta te fore existimant studiosum otij ac rerum tranquillarum. de Amic. 99 a, Quæ sunt in vsu vitæque communi. Epistol. 50 a, *Sulpitij.* Quibus sine dolore licitum est vitam cum morte commutare. Epistol. 143 b, Mihi maxima cura est, non de mea quidem vita, cui satisfacere vel ætate, vel factis, vel gloria. Atticarum 41 b, Quod me ad vitam vocas, Atticarum 137 b, Ego verò hæc officia mercanda vita puto. ad Octau. 329 a, Cedam vita: quæ quanquam sollicita est: tamen si profutura est Republicæ bona spe posteritatis: me consulatur. & 331 a, Qui vitam

adimit. & b, Vnà cum istis vitam simul fugere decreui.
 † Syntaxis. *Vita curriculum. Vitam alicui dare. In vita esse, commorari. Vita & communi spiritui frui. Vitam agere, degere, sibi propagare victu serino. Vitam deponere. Vita acta, consequens, umbratilis ac delicata. Habere vitam ab aliquo. Vitam resinere. Non est vita vitalis absq; amicitia. Vita vitiosa & flagitiosa. Dum vita suppeditabit. Sic vita est hominum, vt.*

VITALIS, le. quod vitam præstat, salutare. de Natur. 2 a, Vis vitalis per omnem mundum pertinens. de Am. 69 b, Principiò quæ potest esse vita vitalis, vt ait Ennius, quæ non in amici mutua benevolentia conuiscit? de Diui. 115 a, Fissum familiare & vitale tractant. in Ara. Vitale flamen. 2. de Natur. deor. 31 b, Salutare & vitalem calorem omnibus impertit quarta pars mûdi, tota natura feruida. de Nat. d 2, Vitalem & salutarem spiritum præbet animantibus aer. ibid. 30 b, Caloris natura vim in se habet vitalem. 1. de Diuin. 84 b,

— *Quæ paruos Maoris semine natos
 Pœnibus grauidis vitali rore rigabat.*

de Diuinat. 184 a,

*Luce serenanti vitalia lumina liquit:
 Aut quum se grauid tremefecit corpore tellus.*

† Syntaxis. *Vis vitalis per omnem mundum pertinens. Vitale flamen. Calor salutaris & vitalis. Vitalis & salutaris spiritus. Vitalis ros. id est, lac.*

VITANDVS, a, um. Ora. 219 b, Gladiatores multa vitando faciunt cautè, & petendo vehementer. de Or. 139 a, Vitanda est ingenij ostentationisq; suspicio.

***VITANS**, tis. de Fin. 69 b, Piscatu, aucupio, venatione, ijsq; omnibus exquisitis, vitantes cruditatem.

VITATIO, onis. fuga. I. A. 188 a, Quæ vitatio oculorum, lucis, vrbis, fori? quàm misera fuga? quàm foeda? * ad Heren. 16 b, Tuta vitatio est, quæ conficit instantis aut consequentis periculi vitacionem qualibet ratione. de Fin. 129 a, Ne vitacionem quidem doloris ipsam per se quispiam in rebus expetendis putauit.

VITELLVS, li. *oui pars rubra.* de Diui. 136 a, Tum ille Nihilne de vitello?

VITICVLA, læ. de Natur. 77 a, Dij nec agellos singulorum, nec viticulas perfequantur.

VITIANDVS, a, um. 4. ad Attic. Vitiandis diebus censum impendere.

VITIATVS, a, um. pro Sect. Comitiorum & concionum significationes interdum veræ sunt, nonnunquam vitiatæ & corruptæ.

VITIO, as. ad Attic. 16 b, Nam M. Luculli vxorem Memmius suis sacris vitauit. * *al. iniuauit.*

VITIOSUS, sius, vitio. vt Lex vitio lata. (Lex recte lata in Ant. 196 a, Leges vitiosæ, per vimq; tulit. de Fin. 73 a, Sed ille vt dixi, vitiosus. Tusc. 194 a, Membre tumidum ac turgidum vitiosè se habet. Academ. lib. 4. Rectè & vitiosè concludere. ad Heren. lib. 2, Vitiosè loqui Ennio & cæteris Poëtis concessum est. de Senec. 82 a, Illud verò idem Cæcilius vitiosus.

VITIOSITAS, tis. (*virtus.* Tusc. 215 a, Vitiositas est habitus, aut affectio in tota vita inconstans, & à seipso dissentiens. & 216 a, Virtutis cõtraria est vitiositas. sic enim malo, quàm malitiam, appellare eam, quam Græci *κακίαν* appellant. nam malitia certi cuiusdam vitij nomen est, vitiositas omnium.

VITIOSVS, a, um: ssumus, multis vitij flagitijsq; conuictus, deprauatus, corruptus, multis affectibus vitij, quod in vitio est, quod vitiosè se habet. de Finib. 83 a, Vitiosa & flagitiosa vita. I. A. 196 a, Collega, quem ipse fecit sua nunciacione vitiosum. cont. Rull. 69 b, Vnum erat quod mihi vitiosum videbatur, quod. & c. Offic. 14 b, Natura vitiosa, vt, & c. de Cl. 91 a, Is metuens ne vitiosum colligeret, etiã verum sanguinem deprauabat. de Nat. 75 b, Si qui audirent, vitiosi essent discessuri. de Diu. 86 a, Itaq; sinistra dum non exquirimus, in dira & in vitiosa incurrimus. I. A. 176 a, Vitiosus consul. (*saluis auspicijs creatus.* Attic. 9 b, Ille alter vno minus vitiosus, quod d'iners, quod somni plenus, quod imperitus, quod d' *ἀνακρίβωτος*, sed voluntate. de Pet. Conf. 213 b, Et quoniam in hoc vel maximè vitiosa est ciuitas, quod largitione interposita virtutis & dignitatis obliuisci solet. 2. ad Heren. Vitiosum exemplum. 3. Ver. Quid ita? ne vitiosum opus fieret? 2 ad Her. Vitiosum simile. ibid. Vitiosum sponte sua, quod reprehensione non eget. Academ. q. ed. 1. lib. 2, Vitiosum est assentiri quicquam aut falsum, aut incognitum. de Diuin. 97 b, Animi enim integri, non vitiosi corporis est diuinati. de Clarif. orat. 188 b, Cæsar autem rationem adhibens, consuetudinē vitiosam & corruptam puram & incorruptam consuetudinē emendat. de Fat. 142 a, Vitiosam enim naturam ab eo sic edomitam & compressam esse doctrina, vt nemo vnquam vinolentum illum, nemo in eo libidinis vestigium viderit. 3. de Leg. Quam-

obrem, & c. quid quisque sentiret, tabella vitiosum occultaret suffragium. Tusc. lib. primo, Id enim vitioso more effici solet. & lib. quarto, Qui enim non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur, eorum vitia constant ex falsis opinionibus rerum bonarum ac malarum, vt sit alius ad alios motus perturbacionesq; procliuior. 2. de Legibus, Vitiosa quæ de fixerit augur, irrita infectaque sunt. 1. ad Heren. Vitiosorum argumentorum genera duo. de Nat. 2. Vitiosorum rerum, neque naturalium vocabula. 1. de Orator. Vitiosissimi oratores.

† Syntaxis. *Vitiosum aliquem facere suis verbis. Vitiosus corporis non est diuina. io. sed integrè colligere sanguinem vitiosum. Incurrere in dira & vitiosa. Vno vitio minus vitiosus. Consuetudo vitiosa & corrupta.*

VITIS, tis. de Orator. 106 b, Arborum putatio atq; vitium. in Arato,

— *quam viridi conuictis regmine vitis.*

* de Natur. deorum. 50 a, Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt, atque ita se erigunt, vt animantes: quinetiam à caulibus brassicisque, vt à pestiferis & nocentibus, refugere dicuntur: nec eos vlla ex parte contingere. Incert. Byturi vites in Campania erodunt.

* de Finib. 133 b, Iraque & viuere vitem, & mori dicimus, & c. Ex quo non est alienum, vt animantibus, sic illis & apta quædam ad naturam aptare, & aliena: earumque augendarum & alendarum quasi cultricem esse: quæ sit scientia atque ars agriculturalum: quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur, vt quod natura ferat, eò possit ire, vt ipse vites, si loqui possent, ita se tractandas tuendasque esse fateantur. Et nunc quidem quod eam tuetur, vt de vite potissimum loquar, est id extrinsecus. In ipsa enim parum magna vis est, vt quàm optimè se habere possit, si nulla cultura adhibeatur. At verò si ad vitem sensus accesserit, vt appetitum quendam habeat, & per se ipsam moueatur: quid lacturam putas? An ea quæ per vitorem antea: consequbatur, etiã per se ipsam curabit? Sed vides ne accessuram ei curam, vt sensus quoque suos, eorumque omnium appetitum, & si qua sunt ei membra adiuncta tuetur? Sic ad illa, quæ semper habuit, iunget ea, quæ postea accesserint: nec eundem finem habebit, quem cultor eius habebat: sed volet secundum eam naturam, quæ postea ei adiuncta sit, viuere Tusc. 162 b, Hic autem vbi habitamus, non intermittit suo tempore.

Calum vitescere: arbores frondescere:

Vites lauifica pampinis pubescere.

de Senec. 88 a, Quid ego vitium fatus, ortus, in crementa commemorem? Satiari delectatione non possum. ibidem. Malecli, plantæ, sarmenta, vites, traduces, propages, nonne ea efficiunt, vt quemuis admiratione delectent? Vitis quæ natura caduca est, & nisi fulta sit, ad terram fertur, eadem vt se erigat, clauiculis suis, quasi manibus, quicquid est nacta complectitur: quam serpentem multiplici lapsu & erratico, ferro amputans cõrect ars agriculturalum, ne syluescat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur. ibid. Propagatio vitium.

VITIVM, tij. *vitijsitas, prauus actus, turpis actio, prauitas animi, labes animi, morbus animi, animi prauitas vel deformitas.* (*santitas, virtus.* de Orator. 106 b, Legibus & præmia proposita sunt virtutibus, & supplicia vitij. de Finib. 98 b, Turpes actiones, quæ oriuntur è vitij: quas enim Græci *κακίαν* appellant, vitia malo quàm malitias nominare, & ibidem. Omni virtuti vitium contrario nomine opponitur. Attic. 32 b, Bellum est, sua vitia nōsse, de Orator. 94 b, Ferè nemo est, quin acutius atque acius vitia in dicente quàm recta videat. & ibidem. Fingendus est nobis, detractus omnibus vitij, orator, atque omni laude cummulatus. Orator. 289 b, Id est in oratione vitium vel maximum. de Orator. 119 a, In quo vitium est, si genus vllum prætermittatur, & c. in quo mendosum est, & c. de Clarif. 190 b, Oratoris vel sanitate, vel vitio ad diluendum vitij. pro Cl. 32 b, Quicquid ea vitia quæ ab natura habeat, etiã studio atque artificio quodam malitiæ conuiuisset. * Hortens. Quo minus se admiscuerint atque implicuerint animi hominum vitij atque erroribus. de Conso. lat. Vitij & sceleribus contaminatus. pro Cæl. 46 b, Vitium Veneris & gutturis non modò non minuit ætas hominibus, sed etiã auget. de Orator. 137 a, Quid si quæ vitia aut incommoda sunt in aliquo iudice vno aut pluribus, ea tu in aduersarijs exprobando, non intelligas te in iudices inuehi, mediocriter peccatum est? de Clarif. 177 a, Hoc vitium huic vni in bonum conuertebat. *Alij liquor conuertebatur, alij verbas.* pro Cluent. 44 b, Quos cæteris vitij atque omni dedecore infames videbant pro Cluent. 45 a, At in ipsum Habitum anim-

aduerterunt: nullam quidem ob turpitudinem, nullum ob totius vitæ non dicam vitium, sed erratum. de Fin. 18 b, Quod vituberabile est per se ipsum, id eo ipso vitium nominatum puto: vel etiam à vitio dictum vituperari. Sin *malitiam* malitiam dixisses, ad aliud nos vnum certum vitium consuetudo Latina traduceret. Offic. 23 a, Acrem se & bonorum & vitiorum suorum iudicem præbeat. & 6. Ut vitia fugiamus. Offic. 24 b, Ne vitia sint imitanda. ibid. Ne fas & vitium iudicandum est. Offic. 40 b, Cum omni carere dedecore, tum verò ijs vitijs, quibus alij non facile possunt obfistere.

¶ *Depravatio.* de Diuin. 127 b, Multi naturæ vitium exercitatione sustulerunt. de Orat. 131 b, Delabi in aliquod vitium. ibid. a, Si aduersarij in aliquo insigni ad irridendum vitio reperiantur, & ibid. Deformitas & corporis vitium.

¶ *Culpæ.* de Diu. 97 b, Qui valetudinis vitio furunt. de Leg. 190 b, Concipere vitium. Acad. 13 b, Huc si peruenis, me tibi primum quidquæ concedere meum vitium fuerit. de Aruf. 257 a, Qui aliquando honorem vitio ciuitatis, non suo, non sunt affecti. I. A. 169 a, Qui fortunæ vitio, nō suo decoxisset. de Diu. 104 b, Malè coniecta falsa sunt, non rerum vitio, sed interpretum inscitia.

¶ *Dedecus.* pro S. R. 26 a, Summam laudem alicui vitio & culpæ dare. Epi. 99 a, Ne sibi vitio verterent, quòd abesset à patria. & 179 b, Vitio mihi dant, quòd d, & c. Tusc. 193 a, Quoniam confidens mala consuetudine loquendi in vitio ponitur. & 224 a, Eodem vitio est effusio animi in lætitia, quo in dolore contractio. de Finib. 131 b, Etsi hoc quidem est in vitio, dissolutionem naturæ tam valde perhorrescere. Off. 5 b, Is tam est in vitio, quàm si patriam deserat.

¶ *Impedimentum.* de Diuin. 117 a, Comitiorum solum vitium est fulmen, quòd idem omnibus rebus optimum auspicium habemus.

¶ *Inaspicatio.* de Diu. 86 a, Ut P. Claudius, eiusq; collega L. Iunius, classes magnas perdidit, quòd vitio nauigassent. de N. 28 a, Consules vitio creatos esse.

¶ *Malum, damnnum, ærumna.* I. A. 176 b, Id igitur obuenit vitium, quòd tu iam futurum esse prædixeras.

¶ *Ad edificia & remalia velatum.* Epistol. 135 a, Si nihil est in parietibus, aut tecto, vitij, cætera mihi probabuntur. Topi. 222 a, Si ædes exese corruerunt, vitium e fecerunt. & ibid. Quòd fornix vitij fecerit. Offic. 63 a, Venditorem eius rei quam vendat, vitia narrare.

† *Syntaxis.* *Bellum est, sua vitia nosse. In aliquo vitia exprobrare. Vitium & incommodum. Deformitas ac vitium corporis. Id se non fiet, tuum vitium erit. Laudem vitio dare, vertere. Vitio dare, quòd. Eodem est vitio loquacitas, quo, & c. Hoc minus est in vitio, in vitio ponitur. Ille non minus ac si proditor esset, in vitio est. Comitiorum vitium. Vitio nauigare. Vitium in pariete, tecto, fornice. Paries vitium facit.*

VITIO, as, desito, euisto, fugio, effugio, declino, desistor. Off. 329 b, Quis non morte proprium periculum vitet? Epistol. 69 a, Hæc nō vitare cupimus, & c. si recipis causam nostram, vitabimus. de Prou. 78 b, Vitare vituperationem. Par. 235 a, & At. 128 a Fugere, vitare, declinare aliquid.

VITIO, aris. I. C. 100 a, b, Ego tuas petitiones ita coniectas, vt vitari posse non viderentur, parua quãdam declinatione, & (vt aiunt) corpore effugi.

VITRICUS, ci. *maris meæ maritus, qui me non genuit.* * de Clar. 186 b, D. Silanus vitricus tuus, studij ille quidem habuit non malum, sed acuminis & orationis satis. I. V. 103 b, Pupilli calamitas nunciatur statim C. Multio vitrico pupilli, qui nuper est mortuus. pro Mur. 141 b, Non sic, & c. id erit eius vitrico fraudi aut crimini. Att. 243 b, Vitricus quidem nihil censebat, quem Astura vidimus.

VITRUM, tri. pro R. P. 129 a, Merces fallaces chartis & linteis & vitro delatæ. & Ep. 123 b, * Persuasum est ei, censuram lomentum aut vitrum esse. *Alij vitrum legunt.*

VITULARIA via. Qu. frat. 318 a, Ex eo loco rectà vitularia via profecti sumus in Fusidianum fundum.

VITULINUS, a, um, ex vitulo. de Diuin. 119 a, An tu, inquit, carunculæ vitulinæ mauius quàm imperatori credere? Epi. 128 b, Assum vitulinum.

VITVLVS, li. *bos iunior.* de Diuin. 115 b, An censens eundem vitulum si alius delegerit, sine capite icur inuenturum? de In. 74 a, Vitulum alicui deo immolare. * ibid. Cui vitulum immolari non licebat.

VITUPERABILIS, le, *vituperandus.* de Leg. 188 b, Nam isto quidem modo vel consularis vituperabilis est. de Fin. 98 b, Quòd vituperabile est, & c.

VITUPERATIO, nis. *reprehensio, ignominia.* de Prou. 78 b, Quòd ad vitandam vituperationem valet. Att. 228 a, Cadere in aliquam vituperationem. de Clar. 173 a, Eaque res P. Africano vituperationi fuit. in Anton. 244 a, Culpæ re-

prehensionem, & stultitiæ vituperationem reprehendere. de Aruf. 255 b, Meque nonnulla vituperatione tarditatis meæ factò suo liberauit. Attic. li. 4, Vituperationem subire. & 16, Vituperationem suscipere. de Orator. lib. 3, Vituperationem tribuere. I. V. act. 5, In vituperationem adducere. Part. Vituperationis finis, turpido. * de Orat. 154 b, Tibine plus laudis, an Græcis vituperationis esse tribuendum statuam. Attic. 256 b, Quòd effugissem duas maximas vituperationes: vnam, quam itinere faciendo me intelligebam suscipere desperationis ac religionis Reipublicæ mecum vulgò querebantur: alteram, de qua Brutus & qui vnà erant lætabantur, quòd eam vituperationem effugissem.

† *Syntaxis.* *In vituperationem cadere. Vituperationem subire, effugere, suscipere, tribuere. In vituperationem adducere.*

VITUPERATOR, oris. *reprehensor.* Epist. 97 b, Si quando in vituperatores meos incidisses. Tusc. 175 b, Nos autem vniuersæ philosophiæ vituperatoribus respondimus in Hortensio. * ex Fin. 49 a, Philosophiæ vituperatoribus satis responsum est eo libro. de Nat. 3 a, Qua quidem in causa & beneuolos obiurgatores placare, & inuidos vituperatores confutare possumus.

VITUPERO, as. *vitio, crimini, culpæ do, culpo, deformat, de dignitate, austeritate alicuius detrabo, in maledicti vel criminis loco obijcio, maledictis alicuius gloriam dignitatemq; violo.* pro Mur. 138 a, Ego tuum consilium, Cato, vituperare non audeo. ad Heren. 14 b, Veluti qui heticam vituperant, propter alicuius oratoris vituperandam vitam.

VITUPEROR, ris. Qu. fr. 312 b, Pompeius in amicitia P. Lentuli vituperatur. de Finib. 84 a, Syracusanæ mensæ, quæ à Platone grauitè vituperantur. de Orat. 140 b, & contra Rul. 67 a, Improbum notari ac vituperari. * de Finib. 49 a, Cùm esset philosophia accusata & vituperata ab Hortensio.

* *VIVENDUM.* Frag. epist. Viuendum ciuilitè.

VIVO, vis. *spiro, respiro, vigeo, sum in vita sum, in vita commoror, inseruius numeror, vitam ago, vitam traho, vitam dego, astatem dego, æuum ago, vitam vivo, vita frivor, vitam & spiritum duco, vita & communi spiritus frivor, vitam colo, vita manet, vita suppetat, lucem intueor, vitam propago, anima mea exupero, vitam perduco, dies in vita video.* in Anton. 177 a, Cum latronibus non solum de die, sed etiam in diem viuere. & 199 a, Qui in horam viuunt. I. P. 92 a, Est quidam Græcus, qui cum isto viuit, & ibid. Ut profus vnà viuere de Orator. 143 b, Coniunctissimè viuere cum aliquo. Attic. 211 b, Cùm ita simus affecti, vt non possimus planè simul viuere. pro Cl. 51 b, Illa quam tum ille vivebat, non erat vita. de Finib. 133 b, & Tusc. 160 a, Viuere vitam. de Cl. 175 a, Vixitq; tam diu quàm licuit bene beateq; viuere. in Ver. 132 a, Tutiorè vitam se meo presidio victuros esse arbitrantur. de Orator. 104 b, Sanctissimè viuere. Epist. 53 a, Quietè & liberè viuere. de Finib. 104 b, Viuere honestè: id est, cum virtute viuere. & ibidem Cum scientia viuere. Epist. 137 a, Viuere de lucro. & 142 b, Viuere in literis. pro Mar. 134 a, Satis diu vel naturæ vixi, vel gloriæ: patriæ certè parum. in Ant. 247 a, Si non spiritu, at virtutis laude viuemus. de Natur. 63 a, In omni rerū natura id viuere, id vigere quòd caeat. p. Sest. 24 b, Viuere ac spirare. de Fin. 133 b, Itaq; & viuere vitam & mori dicimus, arboremq; & nouellam & vetulam, & vigere & senescere. Tusc. 160 a, Vitam & arborem etiam dicimus viuere. Quin. frat. 320 a, Quòd me cohortaris ad laborem, & c. faciam equidem: sed quando viuemus? Ar. 26 b, Sed mihi quidem *betiolarum*. de Clar. 180 b, T. Aufidius vixit ad summam senectutem. in Anton. 189 a, Nisi qui vicerit, victurum esse neminem. de Senect. 87 a, Secum esse, secumque (vt dicitur) viuere. Att. 156 b, In laude viuere. & 235 b, Viuere & habitare cum aliquo. Qu. frat. 311 a, Vito paulo liberaliùs quàm solebam. de Senect. 81 a, Num igitur si ad centesimum annum vixisset, senectutis eum suæ pœniteret? & ibidem b, Nemo est tam senex, qui se annum non putet posse viuere. & 91 a, Quis est tam stultus, quamuis sit a dolenscens, cui sit exploratum, se vsque ad vesperum esse victurum? * Hortens. Vixit ad summam senectutem valetudine optima, ibid. Cùm in his artibus vixerimus. 2. de Glor. Mea semper gloria viuere. Academ. Qui secum ad senectutem vsque vixissent. 1. de Leg. Deorum profectò vitam omnes vicerent. pro Marc. 135 a, Satis te tibi vixisse. Credo: sed tum id audirem, si tibi soli viueres. Offic. 25 b, Quibus cum & apud quos viuimus.

† *Syntaxis.* *Cum aliquo de die & in diem, in horam viuere. Coniunctissimè viuere cum aliquo. E. natura viuere, cum scientia, in literis, de lucro, naturæ, gloriæ, Viuere spiritu, & virtutis laude. Ad senectutem summam viuere. Secum esse, secumq; viuere. In laude viuere & habitare.*

VIVITUR, Offic. 10 a, Viuitur non cum perfectis hominibus

nibus planeq; sapientibus, sed cum ijs, &c. de Finib. 38 a, Sapientia est vna, qua præceptrice, in tranquillitate viui potest. Epist. lib. 9. Sic igitur viuitur. * de Fin. 82 a, Sine ea amicicia tutò & sine metu viui non possit.

VIVVM, ui. *fors. & pecuniæ capus; quod dicitur.* pro Flac. 163 b, De lucro dat, nihil detrahit de viuo. I. V. act. 5, De viuo igitur erat aliquid rescandum.

VIVVS, a, um. *spirans.* pro Qu. 9 a, Non modò ex numero viuorum exturbati, sed etiam, si fieri posset, infra mortuos mandari. & 7 b, Numerari inter viuos. & 9 b, Huic acerbissimum viuo videntiq; funus ducitur. de Amic. 99 a, Neque id ad viuum rescoco, vt illi qui hæc subtilius disputant. pro Sest. 16 b, Ille viuus (vt aiunt) & videns publicatus est. Epist. lib. 10, Viuus combustus. Qu. fr. li. 1, Vix viuus effugeret. pro Mil. Vt eam mortuus incenderet, quam viuus euerterat: id est, curiam. Attic. lib. 4, Se viuo aliquem non triumphare. Qu. fr. lib. 1, Vt & patrè & filium viuos comburat. Academ. lib. 2, Non solum viuis, sed etiam mortuis inuidere. * pro Mil. 119 a, Si modò hæc templa atque ipsa mœnia stare eo viuo tamdiu, & consulum eius expectare potuissent: ille denique viuus mali nihil fecisset? ibid. Quid significat pro viuo non esset ausus? In curiam potissimum abiicit, vt eam mortuus incenderet, quam viuus euerterat. Epist. 97 b, Optimarum artium scientia mihi viuo nunquam eripietur.

† Syntaxis. *Viuus & videns pereat. Ad viuum rescocare. Viuus & spirans.*

VIX, vixidum, iam, egrè. I. P. 85 b, Gabinius collegit ipse se vix, sed tamen collegit, &c. Parad. 116 b, Quæ vix in gymnasijs Stoici probant. de Orat. 85 b, In dicendo excellentes vix paucos proferre possumus. Epist. 39 a, Vix tandem legi literas dignas Appio. pro Quint. 1 a, Qui vt summa habere cætera, temporis quidem certè vix satis habui, vt rem tantam, &c. Epist. 150 a, Mihi verò cum his ipsis vix: his autem detractis, ne vix quidem. Attic. 50 b, Vt vix, aut omnino non possit abrogari. de Nat. 10 a, Aut vix, aut nullo modo corrumpti. Attic. 97 b, Saufeium sine meis literis ad te venire, vix erat rectum.

VIXDVM, vix. Attic. 136 a, Vixdum epistolam tuam legeram, cum, &c. & in Catil. 99 a, Hæc ego omnia vixdum iam cetero nostro demisso comperi. Epist. 158 a, Cum tu vixdum triginta dies in Syria fuisses.

† Syntaxis. *Vix pauci sunt, qui. Vix, aut omnino non recordor. Vix est rectum, te huc venire.*

VLCERATVS, a, um. *exulceratus.* de Fat. 147 b, Philoctetes vlcerat serpentis morsu, in insula Lemno relictus est.

VLCISCENDVS, a, um. de Inuen. 64 a. & de Opt. 144 a, Si inimici vlciscendi causa factum est. in Ant. 206 a, Quo omnes acrius grauiusque incumbere ad vlciscendas reipublicæ iniurias. Postquam. 203 a, Vlciscendæ iniuriæ facillior ratio est, quàm, &c. Epist. 197 a, Neque enim hæc à te non vlciscenda sunt, etiam si non sint dolenda. pro S. R. 29 a, Qui patris vlciscendi causa supplicium de matre sumferunt, * Epist. 10 a, In eis verò vlciscendi, &c. mirificum me tibi comitem præbuissem.

VLCISCOR, ris. *vindico, punio, persequor, panam repeto, iniurias persequor, malè meritis refero quod debeo, expeto penas.* de Orat. 87 b, Arma, quibus vel tectus ipse esse possis, vel prouocare improbos, vel te vlcifici lacessitus. ad Herenn. 3 b, Me vlcifici parentem negant oportuisse. pro Rab. 93 a, Et similis viri tu vlcificeris patris mortem, atque ille persequeretur fratris. Epist. 183 b, Respub. adhuc vltra suas iniurias est per vos. Attic. 148 a, Odi hominem, & odero: vtinam vlcifici possem: sed illum vlciscunt mores sui. I. V. 38 a, Vt per alium te ipsum vlciscantur, laborant. de Inuen. 73 a, Vlcifici inimicum. Attic. 274 b, Quos quidem omnibus sententijs vlciscor & persequor. de Orat. 153 b, Aequumne sit, vlcifici iniurias etiam propinquorum. Epist. 10 a, Quamquam ille vicem nostram vltus est ipse per sese. in Ver. 110 b, Iniurias suas per vos vlcifici ac persequi studuerunt. I. C. 108 a, Quos ego non tam vlcifici studeo, quàm sanare. Postq. 202 b, Sic vlcificar facinora singula, quemadmodum à quibusq; sum prouocatus. de Inu. 72 b, Vlcifici peccata peccatis, & iniurias iniurijs. I. V. 90 b, Si nefarium scelus vi manuque vlti essent. I. C. 116 a, Vltus est huius vltorix crudelitatè postea Sylla. * Epist. 10 a, Ille perennis inimicus amicorum suorum, &c. nostram vicem vltus est ipse per sese.

VLCVS, ris. *plaga sordida, & non recens.* pro Dom. 215 a, Et tu in hoc vlcere tanquam vnguis existeres. de Nat. 22 a, Quicquid horum attigerit, vlcus est.

VLLVS, a, um. *aliquis.* I. V. 121 a, Debet Epicrates vllum nummum nemini. pro Cl. 38 b, Cluentij nummus nullus iudici datus vllò vestigio reperitur. de Orator. 107 a, Non possum negare prodesse vllam scientiam oratori. & 94 a, Non mihi videtur ars oratoris esse vlla. Qu. fr. 321 a, Si vl-

lam partem libertatis tenebo. Attic. 111 b, Cùm cætera mulieres vlla dignitate discesserint. de Am. 93 a, Nec vllò casu potest contingere, vt illa intermissio fiat officij. cont. Rul. 73 a, Ratù sit, quod finitor vni vlli à quo missus erit, renunciauerit pro Fl. 156 a, Neminè tamen adeò infatuare potuit, vt ei nummum vllum crederet. I. A. 178 b, Omnino vllius rei nemo fuit emtor, cui defuerit hic venditor. de Fi. 100 b, Quà si nò vllà esse diceremus, &c. id est, non aliquam, Off. 41 a, Iustitiæ rãta vis est, vt nec illi qdè qui maleficio & scelere pacètur, possint sine vlla particula iustitiæ viuere. † Syntaxis. *Vllum nummum nemini debeo. Si vlla erit liberitas.*

VLTIOR, us. (*Interior.* de Pro. 76 b, Vltior Gallia.) (*Interior Gallia.* pro Pomp. 283 a, Vltior Hispania. Attic. lib. 8 b, Gallia vltioris adiunctor.

VLTIMVS, a, um. *postremus, extremus, summus.* de Natu. 36 b, Luna, quæ omnium vltima est. de Diuinat. 127 b, Cælum ipsum, quod extremum atque vltimum mundi est. de L. 157 b, Ab vltimis temporibus scribendi exordium capio. de Inu. 62 b, Omnium, quicunq; ab vltimo principio huius præceptionis, vsq; ad hoc tempus, expositis copijs, &c. ad Her. 3 a, Si non ab vltimo initio repetere volumus. de Pro. 78 a, Tempus proximum, medium, vltimum. pro Ar. 185 b, Pueritiæ memoriam recordari vltimam. de Ar. 249 b, Aliquid ex vltimis teris accersitum. Att. 288 a, Hæc mihi videntur Ciceroni vltima esse in malis. de Sen. 128 a, Luna vltima cælo, citima terris.

† Syntaxis. *Cælum extremum & vltimum mundi. Ab vltimo principio, id est, à primo.*

VLTIO, onis. *vindicta.* ad Heren. 22 b, Iam domi vltionem reges Atridæ parant. *Alij legunt domissionem.* Partit. 241 b, Quod in beneficio gratia, in iniuria vltid nominatur.

VLTOR, oris. *vindex, punitor.* Postq. 211 b, Tribunitij sanguinis vltiores esse præfentes. * de Clar. 189 b, Publius nostrarum iniuriarum vltor, salutis autor quicquid habuit, & disciplina. pro Syl. 163 b, Ego ille coniuracis investigator atq; vltor certè non defenderem Syllam. I. P. 84 b, Id templum à Catilinæ præuaricatore quondam, tum vltore, armis teneretur. Epist. 23 a, Quem mihi fortuna dedit vltorem non modò inimicorum, sed etiam inuidorum morum.

VLTTRA, supra. Attic. 95 a, Vltra Silianam villa est, quam puto tibi notam esse. de Inu. 59 a, Remotum est, quod vltra quam satis est, petitur. de Diu. 85 b, Diuinatio coniectura nititur, vltra quam progredi non potest. I. A. 155 a, Quis vnquam senatorem tanto damno coëgit? aut quid est vltra pignus aut multam? de Inu. 48 a, Longum exordium est, quod pluribus verbis aut sententijs vltra quàm satis est, producitur. Tusc. 151 b, Vltra enim quò progrediar, quàm vt probabilia videam, non habeo. ad Heren. 38 b, Procurrere vltra quàm amicus sentire possit. Tusc. 176 a, Nec vltra quàm id quod verisimile occurrit, progredi possumus. & 217 a, Sed adhibent modum quandam, quem vltra progredi non oporteat. de Vni. 196 a, Si probabilia dicentur, nil vltra requiratis. At. 238 a, Oratio scripta elegantissimè, vt nihil possit vltra.

† Syntaxis. *Vltra quàm satis sit, queris. Quid est vltra pignus? Optime, vt nihil vltra possit.*

VLTRIX, cis. *vindex.* pro Dom. 235 b, Hæc vltrix affectæ ciuitatis reipub. spolijs ornabitur?

VLTRO, non questus, spontè. I. C. 116 a, Qui spem imperij vltro sibi à patricijs hominibus oblatam neglexerunt. Tusc. 255 b, Omnia ei vltro pollicitus sum. pro Flac. 159 a, Illum aut non modo recipiebant, sed etiam vltro vocabant. pro Pl. 164 a, Vltro offerre se alicui pro Quint. 13 b, Næuius, qui cum vltro ipse deberet, &c. Epist. 205 a, & 100 a, Si ad eum vltro veneris, &c. de Fin. 77 a, Vltro ad mulierè venit.

VLTRO citroq; huc & illuc, vicissim. I. V. 271, Qui vltro citroq; nauigant pro S. R. 28 a, Postea homines cursare vltro & citro non desisterunt. Acad. 44 a, Vltro citroq; versari. de Amic. 112 a, Nam implicati vltro & citro, vel vsu diuturno, vel etiam officijs repente, &c. Offic. 12 a, Beneficia vltro citroq; data & accepta. de Som. 126 b, Multis verbis vltro citroq; habitis, ille nobis consumtus est dies. de Natu. 42 b, Elementis sursum deorsum, vltro citroq; commeantibus.

† Syntaxis. *Elementa sursum, deorsum, vltro citroq; commeantia.*

VLVBRÆ, arum. *oppidum.* Epist. 105.

VLVBRANVS, Epist. 101.

VLVANS, Orat. 199 a, Inclinata vlantiq; voce more Asiatico canere: id est, miserabili & absona, qualis solet esse canum & luporum miserè vlantium.

VLYSSES, sis. I. de Orat. 101 a, Vlysses vir sapientissimus, patriæ suæ conspectum immortalitati anteposuit. I. Offic. 23 a, Quàm multa passus est Vlysses, in illo errore diuturno. I. Famil. Illò si veneris, tanquam Vlysses, cognosces tuorum neminem. Tusc. li. 2, Vlysses apud Sophoclem perquam

quàm flebiliter lamentatur in vulnere. 2. Tusc. Qui ferunt faucium, personæ grauitatem intuentes, non dubitarunt dicere, Tu quoque Vlysses, &c. qui confectus in armis æuum agere. Brut. Neque enim iam Troicis temporibus tantum laudis in dicendo Vlyssi tribuisset Homerus, & Nestori. quorum alterum vim habere voluit, alterum suauitatem: nisi iam tum esset honos eloquentiæ. 10. Fam. Itaque Homerus non Aiaceum, nec Achillem, sed Vlysses appellauit *ἡδίστος* 700. 3. Offi. Quid auditurum putas fuisse Vlysses, si in simulatione perseverasset, quum maximas res gesserit in bello, 5. Tusc. Etiam heroicis ætatibus Vlysses & Nestorem accepimus & fuisse, & habitos esse sapientes. 3. Offi. Talis de Vlysse nulla suspicio est, sed insimulatur eum tragediæ, simulatione insanix militiam subterfugere voluisse.

VMBILICVS, ci. *sedes quæ in media ventri planicie est, quasi punctum in circulo: idcirco medium cuiusque rei significat.* de Diuinat. 132 a, O' sancte Apollo, qui vmbilicum terrarum certum obsides in Verr. 225 a, Qui locus, quod in media est insula situs, vmbilicus Sicilia nominatur.

¶ Vmbilici lapilli sunt nixidi, polii, in vmbilici nostri modum collecti, & à natura facti. de Orator. 110 b, Conchas & vmbilicos Lælius & Scipio relaxandi animi causa ad Caietam & ad ad Lucrinum legabant.

VMBINVS, i. *genus nummorum in Gallia Narbonensi.* * pro Font. 278 a, Nulchalone seuerè Vmbinos & victoriatos mille, *sc. portorii nomine exegisse. Alij legunt Serueium binos H. S. &c.*

VMBRA, bræ. de Orato. 87 a, Nam me hæc tua platanus admonuit, quæ non minus ad opacandum hunc locum parulis est diffusa ramis, quàm illa, cuius vmbra secutus est Socrates de Diuinat. 112 a, Vmbra terræ est meta nobis. de Orat. 158 a, Ne contàgio mea bonis, vmbrae obsit. *poeta.* I. P. 81 b, Omnes vmbrae etiam falsæ gloriæ consecrari. Offi. 65 b, Sed nos veri iuris germanæque iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus, vmbra & imaginibus vtimur. pro Muræ. 127 a, In quo luxuriam reperire non potes, in eo te vmbrae luxuriæ reperturum putas? de Orator. 152 a, Sed habeat tamen admiratio illa vmbra aliquam & recessum, quo, &c. pro R. P. 129 a, Vmbra equitis Rom. & imaginem videtis. Attic. 247 b, Iste qui vmbrae timet, ad eadem spectat de Diuinat. 98 b, Ceteros vmbrae vagari modo. A. academ. 6 b, Multa vident pictores in vmbrae & in eminentia, quæ nos non videmus. * de Natu. 10 a, Tum fatalem vmbrae, necessitatem rerum futurarum *Deum dicit esse.*

† Syntaxis. *Vmbrae falsæ gloriæ consecrari. Non solidam naturam tenes, sed vmbrae & imaginem. Vmbra & eminentia in pictura.*

VMBRACVLYM, li. *locus frondibus tectus, vt solis ardorem repellat. ponitur pro ocio.* de Clarif. 167 b, Procefferat enim in solem & puluerem, non vt è militari tabernaculo, sed vt è Theophrasti vmbraulis. de Legib. 187 a, Phalerus ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex vmbraulis eruditorem, ocioque non modò in solem atque puluerem, sed in ipsum discrimen aciemque perduxit. * 5. de Leg. Ea quæ restant, in illis aliorum vmbraulis persequamur.

VMBRATILIS, le. *quod in vmbra ocioque versatur.* Tusc. 180 b, Vita vmbraulis & delicata de Orat. 97 b, Educenda præterea dictio est ex hac domestica exercitatione & vmbraulis, medium in agmen in puluerem, in clamorem, in castra atque aciem forenses: & ex literis aliquid in aspectum lucemque proferre. Orat. 202 b, Oratio philosophorum mollis & vmbraulis.

VMBRIA, briæ. *regio Italiae.* de Diuinat. 99 b, & pro S. R. 26 a. & pro Muræ. 134 a.

VMBRIFERA, a, um. de Diu. 85 a, Inque Academia vmbrifera, &c. & 121 b, Sub platano vmbrifera.

VMBROSVS, a, um. *opacus, vmbrifera.* Qu. frat. 318 b, Ego locum ætate vmbrosiorem vidi nunquam.

VNA, simul, pariter, communiter. Attic. 108 a, Si in Italia Pompeius consistit, erimus vnâ. pro Milon. 108 a, Cùm essem vnâ cum eo in turba Att. 113 b, Mulieres in Formiano esse volui, & vnâ Cicerones. de Orat. 88 b, Qui cum illis vnâ ipsum illum Carneadem diligentius audierat. de Finib. 86 a, Qui vnâ secum philosophati sunt. & 81 b, Si id non probares, quod minus ambò vnâ necaremini, non precarere, &c. I. V. 55 a, Is si mei consilij causam rationemque cognoverit, vnâ & id quod facio, probabit, & in hac causa putabit, &c.

VNCIA, ciæ. *assis pars duodecima.* Qu. frat. 328 b, Quas enim tabulas se putauit obsignare, in quibus in vncijs firmissimum tenuerat, non obsignauit. In vncijs, dixit: pro, in bonis, vel hereditate.

VNCINATVS, a, um. *aduncus.* Academ. 30 b, Hamatis vncinatisque corporibus.

VNCTIO, onis. *palæstra, luctatio.* de Orat. 110 b, Philosophum omnes vnctionis causa relinquunt.

VNCTOR, oris. *alipres.* Epist. 107 a, Qui sciret se nepotem bellum tibicinem habere, & sat bonum vnctorem.

VNCTYRA, ræ. *vnctio.* de Leg. 182 a, Hæc præterea sunt in legib. de vnctura, quibus seruilis vnctura tollitur.

VNCTVS, a, um. *delictus, oblitus.* I. A. 185 b, Antonius eodine nudus, vnctus, ebrius concionatus est. Attic. 187 a, Pro isto afflo sole, &c. à te nitidum solem vnctumque repetemus de Clarif. 171 b, Vnctior quædam consuetudo loquendi. † Syntaxis. *Vncti dicendi ratio.*

VNCTVS, ci. *instrumentum incuruum, quo vtimur ad multa.* I. A. 153 b, Vnctus impactus est fugituo illi. pro Rab. 93 b, Vincicare aliquem à verberibus, ab vncto.

VNDA, dæ. *fluctus.* pro Pl. 262 a, Campus atque illæ vnda comitiorum sic effruescunt quodam quasi æstu, vt ad alios accedant, ab alijs recedant. Tusc. 189 b, Equi Pelopis, qui per vndas curus suspensos rapuisse feruntur. I. A. 226 a, O' spectaculum non modò hominibus, sed vndis ipsis & littoribus luctuosum. I. A. 257 b, Prius vnda flammamque redire in gratiam. * 2. Academ. Mare nonne cærum? At eius vnda, cum est pulsa remis, purpurascit.

VNDANS, tis. *fluctuans.* de Nat. 44 a, Vndans fretum. *Acij.*

VNDE, ex quo, à quo: *ratione causæ, originis, à ve, loco, &c.* pro Cecin. 392 a, Hoc verbum Vnde, vt unq; declarat, & ex quo loco, & à quo loco. Ad Her. 3 a, Si inde incipiemus narrare, vnde necesse erit. de Fini. 130 b, Quærimus autem non quæ sit beata vita, sed vnde sit. contra Rull. 78 a, Vnde iste amor tam repentinus? de Arusp. 250 b, Alterum putabo regem, si habuerit, vnde tibi soluat. Epist. 233 b, Hem mea lux, vnde omnes opem petere solebant. de Sen. 79 b, Quasi diuinarem illo extincto, fore vnde discerem neminem. de Orator. 90 b, De ea re melius dicet, quàm ille ipse, vnde didicerit. I. V. 99 b. Dū est, vnde ius ciuile discatur. de Clar. orat. 165 a, Eloquentia, vnde longè absum. I. A. 257 b. Mouerit sedib; huic vrbi melius, atque in alias, si fieri possit, terras demigrare, vnde Antoniorum nec facta, nec nomen audiat, quàm, &c. I. V. 147 a, Vt mihi responderet vbi esset, quis esset, vnde esset. de Finib. 76 a, Tenuit per magnam Sextilium hæreditatem: vnde si secutus esset illorum sententiam, nec nummum quidem vnū attigisset. Attic. 65 a, Non recordor vnde ceciderim, sed vnde iurrexerim de Leg. 160 b, Vnde etiam vniuersus hic mundus, &c. * in Pis. Hoc non ad contemnendam Placentiam pertinet, vnde is se ortum gloriari solet, Hortens. Vnde facilius quàm ex annalium monumentis cognoscitur. Acad. Eam materiam rerum, vnde orta sunt omnia.

¶ Personæ. pro S. R. 30 a, Qui cum necasset, vnde ipse natus esset. Offi. 22 a, Athenienses, vnde fruges ortæ putantur. I. V. 154 b, Ille vnde ablatum est, iudicio suum recuperare potest. Epist. 100 a, Omnibus vnde petitur hoc consilij dederint, vt, &c. de Orator. 135 a, Potest fieri, vt is vnde te audisse dicis, iratus dixerit. p. Syl. 180 b, Verbū, vnde aliquis possit offendi. * Protag. Vnde apparet? Ab Alcibiade.

VNDE, *numerus propositum supra decem, vnum detrahit à quouis numero: præter undecim, & quæ ab hoc deducta sunt: sicut duode, detrahit duo, præterquam in duodecim.*

VNDECIES, I. V. 112 b, H. S. vndecies numeratum esse. ibi. Ita H. S. vndecies. Q. Dionem perdidisse.

VNDELIBET, ad Her. 39 b, At istud quidem facillè fuit vndelibet inuenire.

VNDEVIGINTI, de Cl. 185 b, Is vnde viginti annos natus erat eo tempore.

VNDEQUINQUAGESIMVS, pro Pomp. 19 b, Vnde quinquagesimo die.

VNDEVIGESIMVS, siue **VNDEVICESIMVS**, de Sen. 80 a, Anno vnde vigesimo post eius mortem hi Coss. facti sunt.

VNDIQUE, ex omni parte, ex omni genere. de Diu. 80 a. I. V. 135 a, Concurrunt vndique ad istum Syracusas. Tusc. 245 a, Vita vndique bonis referta. de Fin. 141 b, Honestas vndique perfecta & absoluta de Nat. 33 a, Mundus perfectus vndique est. de Orat. 100 b, Passim carpere, & colligere vndique, & 151 a, Res vndique exquisitæ, collectæ, accersitæ, comportatæ. de Fin. 131 a, Hominis natura vndique perfecta. Attic. 161 b, O' rem vndique miseram. I. V. 249 b, Locus sepe vndique. pro Pomp. 9 a, Sicilia multis vndique cincta periculis. pro Sest. 25 a, Qui omni genere orationem occupatur, & omnes vndique flosculos carpit. in Anton. 181 a, Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conferua. de Vni. 195 b, Mūdus est vndique corporatus. de Fin. 130 b, Viuere ex hominis natura vndique perfecta, & nihil requirere.

VNGO, gis: *unctum.* perungo. in Verr. 218 a, Matronas Dianam vnxisse vnguentis, complēse coronis & floribus, ture, odoribusque incensis. Par. 121 a, Qui tractant ista, qui terunt, qui verrunt, qui spargunt, &c. Attic. 122 a, Cæsar vnctus est, accubuit.

VNGVENTARIUS, *rij. qui vnguenta conficit vel vendit. Offic. 30 b, Adde his, si placet, vnguentarios, saltatores, totumq; ludum talarium. Attic. 220 a, Plotinus vnguentarius. * I. P. 84 b, Gabinium si vidisset Duumvirum vestri illi vnguentarij, citius agnouissent.*

VNGVENTUM, *ti. odorum rariorum permixtio, addito oleo, vel balsamo, aut alio pingui liquore, deliciaum causa & luxuria, interdum etiam valetudinis comparata. Tusc. 240 a, Aderant vnguenta, coronæ, incendebantur odores. I. V. 160 b, Cum interea Apronius caput atque os suum vnguento perficaret. I. A. 207 b, Non te illius vnguentorum odor, non vini anhelitus in eam cognitionem adducebat, vt, & c. de Orat. 152 a, Vnguentis minus diu delectamur, summa & acerrima suavitate cõditis, quàm in his moderatis; & magis laudatur, quod terram, quàm quod crocum olet. Postquam. 206 b, Ille vnguentis õblitus irrisit squalorem vestrum. I. C. 103 b, Qui nitent vnguentis, qui fulgent purpura. pro Sest. 6 b, Cõsul vnguentis affluens calamistrata com. pro Cæl. 34 a, Qui vnguenta sumserit, qui Baias viderit. I. V. 218 a, Matronas Dianam vnguentis vnxisse, complexisse floribus, & c. de Nat. 55 b, Vnguentorum compositiones, & conditiones ciborum. Acad. lib. 2, Quibus etiam alabaster plenus vnguenti putere videtur. Nonius. * pro Qu Gall. Vnguentis õblitus. Incer. Meliõra vnguenta sunt quæ terram, quàm quæ crocum sapiunt.*

† Syntaxis. *Vnguentis õblitus, nitens, affluens.*

VNGVICULI, *orum. de Fini. 143 b, Integritas vngniculorum omnium. Epist. 6 a, Qui mihi a teneris (vt Græci dicunt) vngniculis es cognitus.*

VNGVIS, *guis. de Natur. 50 a, Quædam animalia vnguium tenacitate cibum arripiunt. pro Dom. 215 a, Etti in hoc vlcere tanquam vnguis existeres. Att. 210 a, In omni vita sua quenq; à recta conscientia transuersum vnguem non oportet discedere. Fam. libr. 2, & Acad. Quem incomptis vnguibus bachantes asperoque ore discerpant. pro Qu. Rosc. 48 a, Nõne ab imis vnguibus vsque ad verticem summum, si quam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura, ex fraude, fallacijs, mædacijs consistere totus videtur. Epist. 107 a, Vrge igitur, nec transuersum vnguem (quod aiunt) à stylo.*

VNGVLA, *læ. de Nat. 62 a, Ergo illud in silice vestigium vngulæ Castoris equi credis esse? in Arat. Vngula equi. Tusc. 187 a, Toto corpore atq; omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis asseruiunt. * Incer. Reatinis tantum paludibus vngulas iumentorum indurari.*

VNICI, *singulariter. Orator. 197 a, Nam & negare ei, quem vnicè diligerem, durum admodum videbatur. I. C. 113 a, Auus tuus qui amauit vnicè patriam. Epi. 64 b, Quos ego ambos vnicè diligo. Qu. fra. 312 a, Quosdam venisse dicebant, qui te vnicè laudarent. Epistol. 209 b, Præcilium tibi commendo vnicè.*

VNICUS, *a, um. vnica, vngena, singularis, insignis. I. A. †, Vt nemo vnquam vnici filij mortem magis doluerit. pro S. Rosc. 25 a, Quæramus quæ tanta vitia fuerint in vnico filio. Epist. 49 a, Quod erat vnicum solatium in malis. Postquã, 206 a, Si Qu. Metellus illo tempore consul fuisset vnicus. pro Qu. 7 a, Vnica liberalitas. de Senec. 90 a, Elogium vnicum. ad Her. 23 a, Si egregiam pulcritudinem, aut vnicam turpitudinem eis attribuemus. & 18 a, Vnica malitia, & vnica nequitia.*

† Syntaxis. *Vnicum bonum, malum.*

VNIGENA, *næ. vnicus. de Vniuer. 197 a, Singularem Deum hunc mundum atque vngenam procreauit. * Alij Vnigenam legunt.*

* VNIGENVS, *a, um. vnicus. de Vniuer. 197 a, Singularem Deum hunc mundum atque vngenum procreauit. Alij Vnigenam legunt.*

VNIVERSALIS, *le. vniuersus, absolutus, ad Heren. 13 a, Nam in huiusmodi rationibus non vniuersali, neque absoluta, sed extenuata ratione expositio confirmatur. aliter, inuersa. aliter, vniuersa. Varro de lingua Lat. 1104, & 50 Vniuersalis causa.*

VNIUERSE, *generatim, generaliter. in Verr. 265 a, Nam quid ego de cæteris ciuium Romanorum supplicijs sigillatim potius, quàm generatim atque vniuersè loquar? Attic. 69 a, In Cumano cum essem, venit ad me noster Hortensius: cui deposcenti mea mandata, cætera vniuersè mandauit: illud probè, ne pateretur, & c. Att. 125 a, Nec tam irruptio pertimescenda, quæ Luceriæ multis sermonibus denunciata est, quàm vniuersè interitus.*

VNIUERSTITAS, *tis vniuersum, mundus. de Natur. 59 a, Licet enim contrahere vniuersitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores, postremò deducere ad singulos, de Vniu. 195 b, Atque illum quidem quasi parentem huius vniuersitatis inuenire difficile est. & 202 b, Atque ita quasi in curram vniuersitatis corpus planum & æquabile*

explicaretur. * de Natu. 10 a, Vniuersitatem rerum, quæ omnia continentur, Deum dicit esse. & 24 b, Censet imagines diuinitate præditas inesse vniuersitati rerum. Alij legunt in vniuersitate.

† Syntaxis. *Non sigillatim, sed generatim ac vniuersè. Multa vniuersè dicere. Timeniùs est vniuersè interitus.*

VNIUERVS, *a, um. totus, omnis, infinitus, confusus, communis, perpetuus. Academ. 18 b, Qui loquitur de vniuersis, nihil excipit. quid enim potest esse extra vniuersa? de Natu. 10 a, Communis rerum natura, vniuersa atque omnia continens. de Nat. 25 a, & Tusc. 162 b, Imagines ingentes, tantæque, vt vniuersum mundum complectantur. de Fini. 88 Vniuersum mare. I. V. 143 a, Ergo ab vniuersa prouincia, generatimque à singulis eius partibus diligitur, & c. de Inuent. 50 a, Non incommodum videtur, quandam sylvam atque materiam vniuersam atq; permixtam & confusam exponere omnium argumentationum. pro Qu. 17 a, Bonorum possessio spectatur non in aliqua parte, sed in vniuersis. de Orator. 86 b, Ex illis rebus vniuersis eloquentia constat, quibus in singulis elaborare permagnus est. Att. 235 a, Καθολικὴν ἡρώρησιν. pro Flac. 135 a, Vniuersus & communis de Orat. 122 a, Genera vniuersa. & 121 a, b, Perpetui iuris & vniuersi generis quæstio. item, Generum vniuersæ quæstiones. Reuocari ad genus & naturam vniuersam. Ad vniuersi generis disputationem referri. de Orator. 115 a, Non mihi minus operis videtur de vniuersis generibus rerum, quàm de causis singulorum dicere. & 119 a, Vel separatim de genere vniuerso dicere, vel de singulis hominibus. & 121 a, Reuocari ad genus, & naturam vniuersam, reuolui ad communes rerum & generum summas, referri ad vniuersi generis disputationem. & 162 b, Loci communes, qui de vniuersa re tractari solent. & ibid. Ancipites disputationes, in quibus de vniuerso genere in vtramque partem differi copiosè solet. de Clarif. 169 a, In vniuersa eloquentia. (in aliqua parte dicendi. Orator. 207 b, Genus vniuersum in species certas parti ac diuidere. de Clar. 178 a, Rem vniuersam tribuere in partes. de Orat. 90 a, Vniuersam ac propriam oratoris vim definire. de Natu. 60 b, Tibi permitto respondere, ne mihi malis de singulis rebus quærenti, & c. an vniuersam audire oratione meam: id est, perpetuam. I. V. 66 a, Quæ singulariter collecta sunt, vniuersa perdere. I. A. 160 a, Cum à summis, medijs, infimis, cum deniq; ab vniuersis hoc idem fit. pro Pomp. 10 a, Maria omnia tum vniuersa, tum in singulis oris omnes sinus atq; portus. pro Qu. Rosc. 52 a, Est tuæ arrogantia, vitæque vniuersæ vox. de Orat. 123 b, Vnde vniuersum flumen erumpat. Postquam. 204 a, Quis possit vestra in nos vniuersa promerita non dicam complecti oratio, sed percerere numerando? pro Dom. 240 b, Bis à me salutem accepit: separatim semel, iterum cum vniuersis. Offic. 43 b, Quæ in multitudine cum contentione habetur oratio, ea sæpe vniuersam excitat gloriã. pro Sest. 3 b, In hac confusa atque vniuersa defensione. Offic. 57 a, Eandem esse vtilitatem vniuersi usq; & vniuersorum. I. P. 93 b, Fac huius odij tanti ac tam vniuersi periculum, si audes. de Nat. 59 a, Quæ si singula vos fortè non mouent, vniuersa certè mouere debent. & ibid. Nec verò vniuerso generi hominum solum, sed etiam singulis à dijs immortalibus consuli solet. & ibid. Dij separatim ab vniuersis singulos diligunt. de Orat. 138 a, Nihil est denique in natura rerum omnium, quod se vniuersum profundat, & quod totum repente euolet. Offic. 10 b, Vniuersi generis humani societas. Offic. 22 b, Contra naturam vniuersam nihil contendendū est. de L. 160 b, Vniuersus mundus. & 159 a, Complectenda in hac disputatione tota causa vniuersi iuris est ac legum, vt, & c. de Vniu. 196 b, Si illud elogium pro lege palam vniuersis recitarem. Epist. 72 a, Non facillè exhauriri posse tibi dolorem vniuersum puto. * de Natur. 24 b, Principia mentesq; quæ sunt in eodem vniuerso, Deos esse dicit.*

† Syntaxis. *Communis rerum natura, vniuersa, atque omnia continentis. Sylua & materia vniuersa atque permixta, & confusa. Vniuersum genus. Genus & vniuersa natura. Rem vniuersam tribuere in partes. Vniuersa perdere: id est, omnia simul. Vniuersa vitæ, flumen. Deus separatim ab vniuersis singulos diligit. Contra naturam vniuersam nihil sentiendum. Vniuersus mundus. Hoc se stantim vniuersum profundit.*

VNIUSMODI, *non varius. (multiformis. Att. 140 a, Noli enim putare tolerabiles horum insanias nec vniusmodi fore. de Vniu. 198 b, Materia semper est vniusmodi, suiq; similis, & eiusdem naturæ. Academ. 44 a, Principes qualitates sunt vniusmodi, & simplices, ibidem. Quia sola cerne-ret, quod semper esset simplex, & vniusmodi & tale quale esset.*

† Syntaxis. *Vniusmodi, sui similis & eiusdem naturæ. Vniusmodi & simplex.*

VNQVAM. *omni memoria.* Orat. 200 b, Isocrates præstat omnibus, qui vnquã orationes attigerunt. de Ar. 252 b, Quod sacrificium nemo vnquam adiit, nemo nisi P. Clodius omni memoria violauit. Tusc. lib. 4, Quis homo te exuperavit vnquam gentium impudentia? Attic. lib. 3, Quum ita me afflictum videas, vt neminem vnquam nec videris, nec audieris.

VNVSA, um. *solus, singularis, idem.* de Diu. 115 a, Physici, qui omne quod esset, vnum esse dixerunt. de Orat. 144 b, Omnia quæ supra & subter sunt, vnum esse, & vna vi, atq; vna consensione naturæ constricta esse. I. C. 114 b, Ille erat vnus timendus ex his omnibus. I. C. 121 a, In hac causa omnes sentiunt vnum atq; idem pro Flac. 159 a, Lacedæmonij ita multos annos vnus moribus, nunquam mutatis legibus viuunt. pro Syll. 168 b, Simplex est officium, atque vna bonorum omnium causa. Offic. 41 a, Confugiunt ad vnum aliquem virtute præstantem. de Am. 111 a, Alterius animum cum suo commiscere, & efficere penè vnum ex duobus. & 113 b, Vnus quasi animus fiat ex pluribus. de Diu. 128 b, Exitus quidem omnium vnus & idem fuit. de Som. 131 a, Anima est vna ex omnibus, quæ sese moueat. pro Planc. 276 a, Is enim vnus fuit de magistratibus, qui, &c. de Prou. 73 b, Vnum pro vniuersis subire atq; excipere pericula. de Leg. 170 a, Fibrenus rapidè dilapsus citò in vnum conluit. de Diuina. 81 a, Xenophanes vnus, qui deos esse diceret, diuinationem funditus sustulit. & 126 b, Pangætius, qui vnus è Stoicis Astrologorum prædicta reiecit. In Ant. 167 a, Sed vnã rem vereor, ne non probes. & 223 a, Si omnes iurisperiti in vnum conferantur, cū Seru. Sulpitio nõ sunt comparandi. Par. 118 b, C. Marius, qui mihi in secundis rebus vnus ex fortunatis hominibus, in aduersis vnus ex summis vnus videbatur. pro Ccc. 296 b, Hoc etiãsi verbo differat, re tamen erit vnũ, & idem in omnibus causis valebit. pro Quint. 13 b, Vnum ramen hoc cogitent, se, &c. & 12 b, Vnũ illud dico, si propter, &c. pro Pomp. 5 b, Ab vnis hostium copijs bellũ geri. pro Sext. Rosc. 19 a, Nõ electus vnus, qui maximo ingenio: sed relictus ex omnibus, qui minimo periculo possem dicere. I. C. 108 a, Quibus hoc præcipiendũ videtur, vnum scilicet & idem quod ceteris. pro Ccc. 296 b, Si tu solus, aut quiuis, &c. pro Clu. 22 a, Filius, quem tantũ vnũ ex multis fortuna mihi reliquum esse voluit. Epist. 253 a, Quanquam qui cū loquor? cū vno fortissimo viro, qui, &c. Attic. 2 a, Panætius vnus omnino comes fuit. ad Her. 25 b, Nemo vnus: *id est, solus.* & 36 a, Colligere & conferre omnia in vnum. de Inu. 56 a, Conducere multa in vnum. & 42 a, Compellere aliquos dispersos in vnum locum, ad Heren. 33 b, Eiusdem vnus aut plurium verborum iteratio. Ep. 153 a, Ego cam sententiam dixi, cui sunt assensu ad vnum. pro M. L. 114 a, Deinde dixit, se gladio percussum esse ab vno de illis, ne indicaret. pro Font. 276 a, Vnã tabulæ proferantur. pro Font. 278 b, Vnum est & simplex aurium iudicium. pro S. R. b, Cùm multæ causæ conuenissem vnum in locum videntur. de Or. 93 a, Cùm te vnum ex omnibus ad id dicendum maximè aptum cognossem. & 85 b, Qui non aliqua in re vna separatim elaborarunt, sed omnia comprehenderunt. Orat. 208 a, Duplices loci, vni, &c. alteri, &c. I. V. 199 a, Vnã decumã. Att. 232 b, Adductus sum tuis & vnus & alteris literis. I. V. 254 b, Vna atq; eadem nox erat. Orat. 208 b, Eadẽ & vna res. de Inuent. 62 b, Nobis non vnum aliquod proposuimus exemplum. & ibid. Vni alicui certo sese addicere. Qu. frat. 289 b, Superioribus literis non vnus, sed pluribus, &c. de Orat. 138 a, Vitia quæ sint in aliquo iudice vno, vel pluribus. Octau. 231 a, Consumtus vno atq; eodem igni. Orator. 156 a, Siue plura sint, siue aliquod vnum pro Cl. 23 a, Vno tempore duas res audire. de Or. 156 a, Quid vnum excellat ex omnibus. Attic. 182 a, Est autem vnum, quod mihi sit optandũ si quid agi de pace possit. de Leg. 168 b, Vna mœnia. de Cl. 175 b, Vnus enim est sonus rotionis, & idem stylus. Qu. fr. 297 a, Vt in tuis summis laudibus vnã excipiant iracundiam. Octau. 330 a, Militibus veteranis in vnum conductis. I. A. 196 b, Si hoc genus in vnum redigatur. de Amic. 112 a, De amicitia omnes ad vnũ idem sentiunt, de Vn. 195 b, Quod vnũ semper atq; idem est. I. V. 194 a, Data tibi pecunia est: vna, qua frumentum tibi emeris in cellam: altera, qua, &c. de Clar. 184 b, In quacunq; vna, &c. nullã vna, &c. & 172 a, Vnum quasi cõperendinatus medium diem fuisse. cont. Rul. 73 a, Vnus vnus: *id est, vnus aliquis.* in Ant. 224 b, Vnus aliquis. * pro M. Scäu. Quum vnum ex omni memoria sceleratissimum fuisse accepimus. ibid. Cùm ex multis vnus ei restaret inimicus. de Fat. Cùm vnum & alterum exijs inuitasset. pro M. Tull. Vt non vnã rei statui putetur iudicium. ad Her. 60 a, Enumeratio est, per quam res dispersæ & diffusæ dictæ vnum in locum coguntur, & reminiscendũ causa vnum sub aspectum subiiciuntur.

† Syntaxis. *Vnũ viuere moribus. In vnum omnia omnes conferre. Hunc tantum vnũ ex multis dicam. Ad vnũ omnes assentiuntur.*

VNVSQVISE. *singuli.* Offic. 57 a, Eandem esse utilitatem vnus cuiusque & singulorum. I. C. 121 a, Qui singulas vnus cuiusque domos, & hoc vniuersum reipubl. domicilium delere conati sunt. pro Syll. 179 a, Vnius cuiusque indulgentiam testarè in suos. Parad. 117 b, Ponite ante oculos vnumquemque regum. &c. de Nat. 73 a. & de Or. 23 a, Sentit domus vnus cuiusque. de Orat. 131 b, & 141 a, Propriè de vnoquoque dixit. Tusc. 176 b, Quid in vnaquaque re verisimile esset inuenire. I. V. 217 b, Sigillatim vnumquemque appellare. & 230 b, Qui hospites ad ea quæ visenda sunt, ducere solent, & vnumquidque ostendere, &c. de Fin. 103 b, Et vnumquemque nostrum eius mundi esse partem. pro S. R. 26 a, Vnusquisque vestrum. ad Heren. 32 b, Vtrumque ad vnumquodque. pro S. R. 32 a, Neque omnia dicam, & leuiter vnumquodque tangam.

VOCABVLVM, *li. nomen, verbum, vox.* de Ar. 249 a, Qui ludi ne vno quidem verbo appellatur Latino, vt vocabulo ipso Matris magnæ nomine religio suscepta declaretur. de Natur. 80 a, Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati. de Inu. 50 a, Nomen est, quod vnicique personæ datur, quo suo quæque proprio ac certo vocabulo appellatur. de Leg. 163 b, Rebus non mutatis immutare vocabula. & 172 b, Nomen neniæ, quo vocabulo etiam Græci cætus lugubres nominant. pro Ccc. 294 b, Rem aliquam suo certo ac proprio vocabulo nominare. de Orat. 157 b, Cùm res suum nomen & proprium vocabulum non habet. de Orat. 217 b, Ab alijs iisdem pedes, alijs nominantur vocabulis. I. P. 99 a, Vocabula tantum pecuniarũ, & genera mutabatur. de Nat. 9 b, Res viles & salutare decorum esse vocabulis nuncupatas. * Acad. Non vocabulorum opificem sed rerum inquisitorem decet esse sapientem.

¶ *Notatio, etymologia, & vocabuli explicatio.* de Or. 123 b, Cum autem res quæ sit tota quærat, aut pars eius, aut vocabulum quod habeat. ibid. Sin ex vocabulo, sumitur argumentum: vt Carbo, si consul est qui consulit patriæ, quid aliud fecit Opimius?

† Syntaxis. *Suo certo ac proprio vocabulo res appellare. Hoc non habet suum nomen & proprium vocabulum.*

VOCALIS, *le.* de Orat. 204 a, Habent enim ille tanquã hiatus, concursu vocalium, molle quiddam ad Her. 27 b, Crebræ vocalium concursiones, quæ vastam & hiantem orationem reddunt. item, Nemo tam rusticus est, qui vocales nolit coniungere. de Cl. 187 a, Addamus huc etiam, ne quem vocalem præterijisse videamur. C. Cosconium: *id est, habentem vocem.*

VOCANDVS, *a, nm. hortandus.* de Orat. 139 a, Ad mentes iudicium permouendas, & ad utilitatem nostram vocandas. de Legib. 171 a, Lex vim habet ad rectè facta vocandi, & à peccatis auocandi.

VOCATVS, *a, um.* pro Clu. 57 b, Noui quidam homines in suspitionem vocati sunt pro Ccc. 287 a, In partem mulieres vocatæ sunt. pro Mur. 141 a, Ad prandium vulgò vocati. * pro M. Scäu. Abeodem lege Varia custos ille Reipu. proditiõis est in crimen vocatus.

VOCATVS, *tus. accessus.* de Orat. 143 a, * Manè Idib. Septembr. & ille & senatus frequens vocatu Drusi in curiam venit.

VOCIFERATIO, *onis. vox quaedam effrenator, clamor.* I. V. 267 b, Ante L. Flauij cæterorumque, de L. Herennio vociferatio commouebatur. pro Cl. 23 b, In ipso sermone hoc, & vociferatione mortua est. pro S. R. 20 b, Vociferatione accusatores in iudicijs vti solent. * ad Heren. 20 a, Habet quiddam illiberale, & ad muliebrem potiùs vociferationem, quam ad virilem dignitatem in dicendo accommodatũ. & 21 a, Vt vim volubilem orationis vociferatio consequi possit. pro Sex. Rosc. 20 b, Qua vociferatione in cæteris iudicijs accusatores vti consueverunt, ea nos hoc tempore vitur, qui causam dicimus.

VOCIFERO, *as. vociferor, clamor, clamorem edo, exclamo.* I. V. 119 b, Si hoc vociferare velim, quam indignum sit, &c. & 208 b, Minitari & vociferare palam.

VOCIFEROR, *aris. vocifero.* pro S. R. 20 a, Nec satis liberè vociferari possum, &c. pro R. P. 125 b, Quid vociferabere decem millia talenta Gabinio esse promissa?

VOCITO, *vero.* de Nat. lib. 2,

Quas nostri septem soliti vocitare triones,

* **VOCITOR,** *aris. vocor.* pro Rab. 123 a, Demetrius, qui Phalereus vocitatus est.

VOCO, *as. aduoco.* Ep. 161 a, Cùm senatum ad XIIII cal. Ian. Trib. pleb. vocasset. pro Mur. 129 b, Ibi ego te ex iure manu confertum voco. pro Qu. 11 a, Vocare aliquem in ius pro Milo. 109 a, Milo Clodium ad iudicium bis, ad vim nunquam vocauit. Att. 94 a, Hunc ego patris causa vocaui ad cœnam. * pro Dom. 214 a, Cùm tanta multitudo ciuium tam re-

tam recenti officio suo me ad referendam gratiam nominari vocarent.

¶ *Reuoco.* pro Deiot. 149 a, Is vestram familiam in lucem & tenebris vocauit.

¶ *Inuiso, abstraho* Ep. 147 b, Quorum rerum spe ad laudē me vocasti. Att. 41 b, Quod me ad vitā vocas. & 198 b, Quod me à mœstitia vocas, multum proficies, &c.

¶ *Clamo, inuiso.* pro Rab. 94 b, Cū ad arma, consules ex senatusconsulto vocauissent.

¶ *Traho.* I. C. 99 b, Nunc iam vitam omnium, Italiam totam ad exitum vastitatemq; vocas.

¶ *Impello.* Att. 41 b, Et te in eundem luctum vocem. de L. 158 b, In longum sermonem me vocas.

¶ *Adduco.* I. A. 171 a, Ne me apud milites in inuidiā voces. pro Sest. 27 a, Qui claros viros in inuidiam aliquā vocauerunt. pro Rab. 94 b, Detrahēre de aliquo, & eum in inuidiam vocare. Offic. 17 b, Vocare aliquē in odium aut inuidiam falsis criminibus. pro Cec. 297 b, Aucupia verborum in inuidiam vocant. * de Leg. 173 a, Quos *Dimos* in cœlum merita conuocauerint.

* *Appello, nomino.* Acad. Quæ tu si alio nomine vis vocare. de Clar. 170 b, Ornari orationem putant sententiarum orationisq; formis, quæ vocantur *ἄρμολογία*. Acad. 5 b, Comprehensio, quam *ἄρμολογία* illi vocant.

VOCOR, tis. *appellor.* de Or. 155 a, Septem fuisse dicuntur vno tempore, qui sapientes & haberentur & vocarentur. de Nat. 70 b, Hunc Aegyptij Thoyth appellant: eodemq; nomine anni primus mensis apud eos vocatur. * Incer. Animalia bytuos vocari. de Or. 152 b, Peripatetici & Academici philosophi à Græcis Politici philosophi appellati vniuersarum Rerumpub. nomine vocabantur.

¶ *Trahor.* de Or. 106 a, Causæ, quæ omnino in iudicium vocari nō solent. pro Cor. 68 b, Vocari in iudicium de aliqua re. * pro Cornel. 55 b, Vt nullius in delicti crimen vocaretur. de Diu. 9 a, Annibalem cū cepisset Saguntum, visum esse in somnis à Ioue in Deorum concilium vocari.

¶ *Perducor.* de Or. 111 a, Eadem facultate & fraus hominū ad perniciem, & integritas ad salutem vocatur. & 135 b, In disceptionem aut controuersiam vocari.

¶ *Aducor.* I. V. 262 b, Idcirco à me in crimen & inuidiam vocari. & 237 a, Vocari in susceptionem coniurationis. pro Pom. 6 a, Vocari in periculum & discrimen Ep. 119 a, Vocari in eadem conditionem. * Ep. 73 a, Ego te P. Sexti, & primus temporibus illis, quibus in inuidiam absens & in crimen vocabare, defendi, &c.

VOCANTII, populū. Ep. 157. *Planci.*

VOCULA, æ. Ep. 27 a, Sed incurrit hæc nostra laurus nō solum in oculos, sed etiam in vuculas maleuolorū. * de Or. 152 a, Quāto molliores sunt & delicatioris in cantu flexiones, & falsæ voculæ, quā certæ & seueræ? Att. 37 b, Cūm recreādæ voculæ causa necesse esset mihi ambulare.

VOLATERRÆ, oppidum *Heururæ.* pro S. R. 21 b.

VOLATERRANI, I. V. 287. Ep. 203. Att. 18.

VOLATICVS, a, um. *inconstans.* Att. 212 b, O' Academiam volaticam, & sui similem, modò illuc. de Arusp. Furentes ac volaticos impetus, &c.

VOLATILIS, le, volucer. de Nat. 56 b, Vescimur bestiis & terrenis, & aquatilibus, & volatilibus.

VOLATVS, tus. *lapsus volucrum.* de N. 46 a, Aër volatus auisū sustinet. de Diu. 80 b, Volatibus auium, cantibusq; declarari res futuras. & 85 b, Aquilæ admonitus volatu. de Nat. lib. 2, Cū pulli pinnulis vti possunt, tum volatus eorum matres prosequuntur.

VOLITANS, tis. pro Fl. 154 a, Homo volitans gloriæ cupiditate. Post. red. in sen. 205 a, Homines cū ferro & facibus tota vrbe volitantes. * de N. 22 a, Sunt quædā etiam *bestiæ* quæ igni nasci puentur, apparentq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes.

VOLITES, tum, velites. Cic. de Republ. Militari mote veterū velocissimi cum scutis leuibus pedites, ad hoc ipsum exercitati, iisdem miscendi: quos expeditos, quasi volites appellabant. *aliter, velites.*

VOLITINIENSES, populū. pro Planc. 267.

VOLITO, as. *vagor.* de Or. & 99 a, Volitare in foro, hæere in iure. cont. Rull. 77 b, Volitat enim ante oculos istorū regis filius. de Orat. 118 a, & ad Her. 36 a, Volitare & vagari toro foro. contra Rull. 86 a, Volitare per gentes per regna, &c. omnia cū imperio summo, cū iudicio infinito, cum omni pecunia. * Tuscul. 155 a, *volito vitæ per ora viuam.* Ennii, de Orat. 110 b, Quemadmodū volucres videmus, &c. leuandi laboris sui causa passim ac liberè, solutas opere, volitare: sic nostri animi forensibus negotiis atq; vrbanō opere defessi gestiunt ac volitare cupiunt vacui cura atq; labore.

VOLLO, as. *pennis aëra feco.* I. A. 226 b, Quem nisi in via quidam retardassent, volasse eum, non iter fecisse diceres. in Arat.

* *Namq; est ales lato sub tegmine cali,*

Quæ volat, & serpens geminis, fecat aëra pennis.

Tusc. lib. 1, Volat ætas. Att. 34 a, Literæ Capuam ad Pompeium volare dicebantur. * Attic. 162 b, Dubitat nostrum nemo, quin Cæsar itinera repressisset: volare dicitur.

VOLVO, vis. *voluntas est, voluntatē habeo, voluntas mea fert, non volo, sententia est, studeo.* Qu. fr. 310 a, Quamobrem ea te cura liberatū volo. pro Clu. 57 b, Nihil est mali, nihil sceleris, quod illa nō filio voluerit, optauerit, cogitarit, effecerit. Att. 120 a, Nulla est sedes, quod cōcurrant ij, qui remp. defensam volūt. Ep. 207 b, Vt rem & vtilitatē sciorum per te quāmaximè defensam & auctā velis. in Vat. 35 a, Volo vti mihi respondeas, &c. de Cl. 183 a, Sed is Stoicus esse voluit, orator aut nec studuit vnquam, nec fuit. pro Dom. 219 a, Quid sibi iste vult? Ep. 190 a, Volo vos bene sperare. & 148 b, Volo omnes de me bene sperare. Attic. 239 a, Antonio quā iam est, volo peius esse. & 39 b, Volo illum scire ex te, me id fecisse, &c. & 175 a, Per eos qui nostra causa volunt, valentq; apud illum, diligentissimè contentas opus est. Leg. 190 b, Ita meherclē attendi, nec satis intellexi, quid sibi lex, aut quid verba ista vellēt. I. V. 173 a, Quid verò istæ sibi quinquagesimæ? quid porrò nummorum accessiones volunt? * pro Font. 276 b, Quid coloni Narbonenses? quid volunt? quid existimāt? Hunc per vos volunt. Ep. 264 a, *Ciceronis F.* Nam cū omnia mea causa velles mihi succellā, *(alij hæc duo omittunt)* tum etiam tua.

¶ *Cæpio bene.* Ep. 132 b, Velle causa alicuius. & 229 b, Omnium causa, quos cōmendo, velle debeo. & 70 b, Si quod nostra causa vis. Qu. de Pet. 205 Vt intelligāt qui debent causa tua referre gratiæ, & qui volūt obligandi tui tēpus sibi aliud nullum fore. Att. 96 b, Rhodū volo puerorum causa: inde quamprimum Athenas, etsi Estiæ valde restant. Sed planè volo his magistratibus quorū voluntatē in supplicatione sum expertus. Ep. 36 a, Sin aut es *φιδέω*, illud non perficies, quo minus tua causa velim: hoc assequere, &c. & 213 a, Varro magnopere eius causa vult omnia. & 224 a, Te ipsius causa vehementer omnia velle. & 263 b, Valde enim eius causa volo.

† Syntaxis. *Volo bonorum, tua causa, & bonis.*

VOLVCI, antiqui Italiæ populi. Attic. 144. Offic. 8. pro Corn. 61 a.

VOLVIBILIS, le. *in orbem incitatus.* de Vn. 198 b, Cœlum volubile, & in orbem incitatum. de Nat. 35 a, Volubilis & rotundus Deus.

¶ *Concitat.* pro Flacc. 156 b, Homo volubilis & præcipiti quadam celebritate dicendi. ad Her. 21 a, Celeriter verba conficere, vt vim volubilem orationis vociferatio consequi possit. de Cl. 174 a, Appij volubilis, sed pauld feruidior erat oratio. & 171 b, Canorus orator & volubilis. * *P. L. Varen. L. Septimius est ad L. Crassi eloquentiam grauis, & vehemens, & volubilis.*

¶ *Inconstans.* pro Mil. 114 b, Vaga volubilisq; fortuna.

VOLVIBILITAS, tis. *volubilis motus, conuersio, rotundus ambitus.* de Fat. 149 a, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit. de Vni. 201 a, Deus cœlum ad volubilitatem rotundauit. * de N. 35 b, Ex vtraq; re & muudi volubilitas, quæ nisi in globosa forma esse non potest, & stellarum rotundi ambitus cognoscuntur.

¶ *Inconstantia.* * de Diu. 111 b, Quod temerè fit cæco casu vel volubilitate fortunæ.

¶ *Celeritas, incitatio.* * de Orat. 86 a, Sine scientia verborum volubilitas inanis atq; irridenda est. Orat. 201 b, Flumen alijs verborum volubilitasq; cordi est. pro Planc. 272 a, Nō linguæ volubilitas, non ars, non scientia, requiri solet.

VOLVIBILITER, celeriter, incitatè. Orat. 217 b, & 218 a, Fundere orationem volubilitate.

VOLVCR, vel VOLVCRIS, cre. *volatilis, penniger, aërius, ales.* de N. 21 b, Volucres angues ex vastitate Libyæ vento Africo inuehi in Aegyptum. Tusc. 235 b, Natura bestias volucres cœlo frui libero voluit. de Or. 110 b, Volucres videmus procreationis & vtilitatis suæ causa fingere & construere nidos. Acad. 20 b, Quædā volucres vident longius. de Diu. 84 a, Astrorum volucres motus. & 121 b,

— *vbi nam teneris volucres matremq; peremis.*

Amic. 112 a, Bestiæ volucres, agrestes, natantes. * de Finib. 87 b, Videmus in quodam volucrum (Charisius volucrum legit) genere nonnulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam, in multis etiam disciplinam videmus.

¶ *Incerus, dubius, inconstans.* pro Syl. 184 b, O' falsam spem, o' volucrum fortunam.

¶ *Precept.* de Clar. 105 b, Genus dicendi verbis volucere atque incitatum.

¶ *Repentinus.* pro Quin. 14 b, O' nuncium volucrum.

¶ *Pretrans.* pro Planc. 271 a, Nihil tam volucere, quā maledictum.

VOLVEMEN, nis. *liber*. Att. 245 a, Euolui volumen epistolarum tuarum. Ep. 263 a, Refere epistolas in volumina & 292 a, Non enim te epistolis, sed voluminibus lacefferem. & 35 a, Legati mihi volumen à te plenum iniquissimæ querelæ reddiderunt. Tusc. 191 b, Quoniam duobus superioribus de morte & de dolore dictum est, tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficit. ad Heren. 6 a, Quoniam satis huius voluminis magnitudo creuit, in altero libro exponemus, &c. de Diu. 132 a, Chryssippus totum volumen impleuit oraculis falsis, &c. Epist. 135 b, Cæsar volumina iam confecit *ἀπὸ φθὸν μίσθον*. de Or. 101 a, Omnia hæc non ita multis literis aut voluminibus magnis continentur. pro Sex. Roef. 35 a, Veniat modò, explicet suum volumen illud, quod ei Erucius conscripsit. de Nat. 10 b, Cuius rationis vim & utilitatem ex illo cœlesti Epicuri de regula & iudicio volumine accepimus. * 1. Acad. Quid Antipater digladietur cum Carneade tot voluminibus? Attic. 176 b, Volumen sibi ostendisse orationis. & 255 b, Habeo volumen proceriorum, ex eo eligere soleo cum aliquo *ὁρσε κενυμὸς*. insitui. Quint. frat. 301 a, Ex eo esse volumina selectarum epistolarum, quæ reprehendi solerent.

VOLUNTARIUS, a, um. *verus*, ad arbitrium, ad libidinem, quod inquinatè loquentes, Spontaneum dicunt. Est autem voluntarius id, quod in sua quisq; potestate positum sciens agit, nec id ignorat, in quo versetur oratio, nec quo quasi instrumento rem agat, nec sine ipsius. Huius contrarium est iniurium, factum, simulatum. pro Q. R. 47 a, Illa fuit oratio necessaria, hæc erit voluntaria. Ep. 15 a, Voluntaria quadam obliuione. de Cl. 173 b, Carbo morte voluntaria se à iudicio seueritate vindicauit. I. A. 252 b, Est etiam Asinius quidam senator voluntarius, lectus ipse à se. pro Mar. 133 a, Ut nulla non modò cupiditate, sed ne spe quidem, prudens & sciens tanquam ad interitum ruerem voluntarium. Offic. 6 b, Nam hoc ipsum ita iustum est, quod rectè fit, si est voluntarium. de Fat. 145 a, Esse quendam motum animi voluntarium. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, &c. nunc si quis, &c. erit voluntarius. I. V. 233 a, Nemo erat voluntarius laudator præturæ tuæ ad Brut. 91 a, Multi ad te eunt voluntarij. Antequam. 104 b, Si tamen sunt voluntarij inimici, qui, &c. de Nat. 34 b, Restat igitur, ut motus astrorum sit voluntarius. de Fin. 133 a, Virtutes animi non voluntariæ. (voluntariæ. de Fin. 78 b, Casus voluntarius, & de In. 91 a, Voluntarium facinus. * de Clar. 166 a, Voluntarius procurator. pro Sest. 3 a, Eos, &c. voluntarios fortissimis atq; optimis ciuibus periculum moliri.

† Syntaxis. *Voluntarius inimicus, consul, id est, per se factus, Voluntaria animi virtus, astrorum motus, casus, facinus.*

VOLUNTAS, tis. *mens, animus, sensus, arbitrium*. pro Mur. 132 b, Nihil obsecruius voluntate hominum. cont. Rul. 87 b, Ut eam voluntatem, quam semper habuisti erga me, retinearis. Ep. 87 b, Ut ad eam voluntatem, quam tua sponte erga Cecinam habiturus esses, tantus cumulus accedat commendatione mea. I. C. 115 b, Dis immortalibus ducibus hanc mentem voluntatemq; suscepi. I. C. 121 b, Omnia præiua parata, & constituta sunt, &c. Tum etiam maiore populi Rom. ad communes fortunas conseruandas voluntate. pro Sest. 18 b, Eos voluntatem semper eandem, libertatem eandem non semper habuisse.

¶ *Studium, amor*. Ep. 220 b, Voluntas, quam erga illū habes. pro Milon. 109 b, Nihil tam flexibile, quam voluntas erga nos, sensusq; ciuibus. pro Rab. 92 a, Cum tanto studio C. Rabirius torius Apulias, singulari voluntate Campaniæ vicinatis ornetur. Ep. 59 b, Tribuere alicui voluntatem mutuam. & 25 a, Esse bona voluntate erga aliquem. & 60 a, Mutuum in amicitia est, cum par voluntas accipitur & redditur. de In. 74 b, Voluntas & studium. Att. 41 a, Voluntas tua mihi valde grata est. I. V. 233 b, Is eandem voluntatem suscepit erga illos, quā ego semper habuissim. Anteq. 192 b, Illic enim animi voluntas propensa comprobatur. pro Mur. 126 b, Magna est comitijs cōsularibus repentina voluntatū inclinatio, præsertim cum incubuit ad virum bonum. Attic. 194 b, De voluntate tua vt simul simus vel studio potius & cupiditate, non dubito. pro Planc. 176 a, Voluntas grata in parentes. cont. Rull. 66 b, Vocè viam præ vobis indicem vestrarum erga me voluntatū & studiōrū tulistis. p. Flac. 147 b, In tam varia iurisdictione tam multa decreta, tot hominū gratiosorū læsè voluntates. ibid. Si quis vquam de nostris hominibus à genere isto, studio ac voluntate non abhorrens fuit. I. A. 248 b, Quorū habetis cognitam voluntatem in Remp. eamq; perpetuam atq; constantem. Ep. 59 b, Ne qua mihi pars abs te volūtatis mutue tribueretur. & 76 b, Credo me quidem tibi pro animi mei voluntate, &c. quàm humanissimè potuerim, rescripsisse. Ep. 220 b, Vehemētèr opus est nobis & voluntatem, & auctoritatem, & imperium tuum accedere.

¶ *Optatum*. de Orat. 148 a, Aliqui impetu quodam mentis & voluntate similes. de In. 62 b, Hoc mihi voluntatis accidit, vt scriberem, &c. de Orat. 136 b, Habe voluntatem nocendi in iracundia.

¶ *Consilium, propositum, sententia, mens*. Att. 136 b, Qui se contra huius voluntatem aiebat posse. Att. 178 b, In eadē sum voluntate. ad Br. 10 a, Voluntas mea de summa reip. semper eadem fuit. de Or. 121 b, Abijcere voluntatē faciendī aliquid. pro Fla. 148 a, Cum Græcus testis proecessit ea voluntate, vt læderet. pro Font. 282 a, Quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum. pro Pomp. 13 a, Pompeij voluntatibus omnes ciues assenserunt. cont. Rull. 65 b, Erras, si senatum hæc probare putas, populum autem esse in alia voluntate. * pro C. Cornel. 1, Neq; passus est, plus vnus collegæ sui, quàm vniversæ ciuitatis vocem valere & voluntatem. Epistol. 74 b, Me antelatum fuisse voluntatem tuam commodo meo, &c. 246 b, Huic meæ voluntati, in qua inest aliqua vis desiderij ad sanandum vulnus iniuriæ, vt fauceas alio torq; sis, te rogo.

¶ *Arbitrium*. pro Qu. 17 b, Ad voluntatem loqui id est, assensari. Q. de Pet. 211 a, Commutare & frontem & vultum & sermonem ad sensum & voluntatem alterius.

¶ *Iudicium*. I. P. 89 b, Hoc accidit præter optatum meum, sed valde ex voluntate.

¶ *Vere voluntas, arbitrium*. Att. 142 b, Et quoniam modo possem voluntate eius nullam reip. partem attingere? contra Rull. 77 a, Ex sua voluntate facere. id est, arbitrari suo. de Orat. 106 a, Defendere testamenta ac voluntates mortuorum. pro Pomp. 17 b, Si vestra voluntas feret. Att. 55 a, Vix tamen ei de mea voluntate concessum est. * Hortens. Eius omne institutū voluntatemq; omnem successio prospera consecuta est. de Fin. 78 a, Cum sua voluntate, nulla vi coactus, propter fidem, quàm dederat hosti, ex patria Carthaginem reuertisset.

VOLVENDVS, a, um. de Cl. 193 a, Voluendi sunt libri Catonis.

* **VOLVENS**, tis. de Clar. 187 a, M. Pontidius multas priuatas causas actitavit, celeriter sanè verba voluens.

VOLVO, uis. *verto, verso, torqueo, in orbem torqueo*. de Cl. 190 b, Facile soluteq; verbis voluere sententias.

VOLVOR, ris. *versor*. de Fat. 149 a, Turbinem versari, & cylindrum volui putes. de Som. 128 b, Illi qui voluntur stellarum cursus sempiterni. de Or. 159 a, Longissima est complexio verborum, quæ volui vno spiritu potest. Orat. 210 b, Quo melius cadat aut voluatur oratio. de Cl. 187 a, Celeriter verba voluens.

VOLVPTARIUS, a, um. *effeminatus*. de Finib. 56 b, Disciplina voluptaria, delicata, mollis. (grauis, continens, seuera.

¶ *De voluptate suaues*. de Or. 148 b, Voluptariæ disputationes Aristippum delectant.

¶ *Voluptati deditus*. I. P. 94 b, Sic suos sensus voluptarios omnes incitavit. I. P. 88 b, Isti tui voluptarij.

¶ *Amanus*. Att. 104 a, Voluptariæ possessiones.

¶ *Incundus*. de Finib. 97 a, Quamque Stoici communi nomine corporis & animi *ἡδονή* appellant, ego malo Lætitiana appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam.

¶ *Voluptati studens*. Tusc. 245 b, Ordiamur ab eo, quē mollem, quem voluptarium dicimus. & 178 b, Epicurus homo voluptarius.

VOLVPTAS, tis. *incunditas, fructus incunditatis, lætitia*. de Fin. 65 b, Omnes enim iucundū motum, quo sensus hiant, Græcè *ἡδονή*, Latine voluptatem vocant. & ibid. a, Voluptatem hanc sentiunt esse omnes, quam sensus accipientis iucunditate quadam perfunditur. & 56 b, Voluptas est, quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet, & cū iucunditate quadam percipitur sensibus. & 66 b, & 67 a, In eo autem voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ea, quæ sensum aliquem moueat, iucunditas. & 80 b, Voluptas est iucundus motus in sensu de Fin. 66 b, Verbo voluptatis omnes qui ubiq; sunt, qui Latine sciunt, duas res subiiciunt: læticiam in animo, commotionem suauem iucunditatis in corpore. & 56 b, Omne id quo gaudemus, voluptas est: vt omnē quo offendimur, dolor. Par. 227 b, Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. de Sen. 85 a, In voluptatis regno virtus nō potest cōsistere. de Leg. 162 a, Voluptate capimur omnes, quæ est illecebra turpitudinis, tamen habet quiddā naturalis boni. Lenitate enim & suauitate delectat. & 165 b, Quæ penitus in omni sensu implicata in se det imitatrix boni voluptas, malorū aut mater omnium. de Orat. 152 a, Omnibus in rebus voluptatibus maximis fastidium finitum est. Off. 76 a, Omnis voluptas honestati est contraria. Tusc. 232 a, Xerxes præmiū proposuit, qui inuenisset nouā voluptatem. & 33 a, Nec me angoribus dedi, nec rursus indignis homine docto voluptatibus, pro Mur.

142 a, Tu gubernacula recip. petas fouendis hominum sensibus, & delinendis animis, & adhibendis voluptatibus. Ep. 63 b, Ex literis tuis cepi ineredibilem voluptatē. & 31 b, Capere magnā & perpetuam voluptatē ex aliqua re. pro Pl. 259 a, Capiebā animo non mediocritē voluptatē, quōd & c. pro Cl. 177 b, Itaq; cepi voluptatem, tam ornatum virū fuisse in nostra rep. de Orat. 101 a, Percipietis enim ex cognitione iuris illā lētitiam & voluptatē, quōd, & c. de Fin. 66 a, Est ne queso sitienti in bibēdo voluptas? de Cl. 181 a, Dulci oratione, & quasi voluptate quadā perfundi. Postq. 198 a, Incredibili, qua nunc fruor, lētitia voluptate caruisse. de Fin. 53 b, Percipere voluptatem corporis ex aliqua re. Ac. 6 b, Dolere. (in voluptate esse. de Fin. 36 b, Esse in magno dolore, vel voluptate Ep. 22 b, Ego voluptatem habui nimia. de Fin. 54 a, Recta & honesta quę sint, ea facere ipsa per se lētitiam, id est voluptatē. Att. 39 b, Ea res mihi summa voluptati fuit. Off. 21 b, Sed si quis est paulo erectior, quamuis voluptate capiatur, occultat & dissimulat appetitum voluptatus propter verēdiciam: ex quo intelligitur, corporis voluptatem nō satis esse dignā hominis pręstātia. Offic. 40 b, Voluptates blandissimę dominaę, sæpe maiores partes animi à virtute detorquent. 3 de Or. 163 b, Aliud vocis genus sibi sumi voluptas, effusum, lenē, tenerū, hilaratū ac remissum. Tusc. q. lib. 4, Voluptas amatoria. lib. 2. de Fin. Voluptas duplex Non enim hanc solā sequimur, quę suauitate aliqua naturā ipsam mouet, & cū iucunditate quadā percipitur sensibus: sed maximam illā voluptatem habemus, quę percipitur omni dolore detractō, ib. d. Voluptas per se expectēda Epicuro. Acad. q. ed. 1. lib. 2. Voluptas, bonorum finis, secundū Cyrenicos & Epicurum. Tusc. q. lib. 3, Voluptas gestiens, est præter modū elata lētitia, opinione præsentis magni alcius boni Acad. q. ed. 1. lib. 2, Humanissima voluptas. Cat. 38, Voluptas rationi inimica, impedit consilium, ac mentis perstringit oculos, nec habet vllum cū virtute commercium de Fin. lib. 4, Voluptas insatiabilis ē cognoscendis rebus & lib. 1, Voluptas liquida & libera. Parad. Voluptas quō maior est, eō magis mentē ē sua sede & statu dimouet. & li. 1, Deloris omnis priuatio, eētē nominata est voluptas. ibid. Libero tempore, cū soluta est nobis eligēdi optio, quumq; nihil impedit, quō minus id quod maxime placet, facere possimus. omnis voluptas assumēda est, omnis dolor depellēdus. 1. de Leg. Voluptas vt decoris labe opprimēda. 2. de Fin. 8, Voluptas varia dici solet, cū percipitur ex multis dissimilibus rebus dissimiliter efficientib. voluptates. ibid. Voluptas procreandi. 15 Fam. Voluptatis illecebris delinens, virtuti nunciū remissit. de Fin. lib. 2, Voluptatis nomen inuidiosum, & infamię subiectum. & lib. 1, In omni re doloris amotio successione efficit voluptatis. Tusc. q. lib. 4, Voluptati subiecta sunt, malevolentia lætans malo alieno, delectatio, iactatio, & similia. 1 de Finib. Nemo ipsam voluptatē, quia voluptas sit, aspernatur, aut odit, aut fugit: sed quia consequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatē sequi nesciunt. Off. 1, Ad voluptatē omni impetu ferri. 1 de Fin. Aristippi est, ad voluptatem & dolorem quę fugiamus, quęq; sequamur referri omnia. Læl. Ad voluptatē loqui, quōd Græci *ὁδὸς χάριεν λαλῶν*. li. 1. de Fi. Quod ipsa natura, vt ait Epicurus, adsciscat & reprobet, id est, voluptatē & dolorem. de Sen. 86 a, Diuine enim Platonē escam malorū voluptatē appellat, quōd ea videlicet homines capiunt, vt hamo pisces. lib. 1. de Fin. Omne animal, simul atq; natū sit, voluptatē appetere, eaq; gaudere vt summo bono. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Voluptatē & honestatē finis esse Callipho censuit. Off. 101, Voluptatē seuerissimē contemnerē. Tusc. q. lib. 5, Voluptatem eū honestate Dinomachus & Callipho copulauit. & lib. 3, Voluptatē dolore detractō, nō crescere, ait Epicurus de Fin. lib. 2, Voluptatem definiunt Stoici sublationē animi sine ratione opinatē se magno bono frui. de Sen. 85 a, Nullam capituliorē pestem, quā voluptatē corporis hominibus dicebat à natura datā, cuius voluptatis auidæ libidines temerē & effrenatē ad potiendū incitaretur, li. 1. de Fin. Voluptatem cū summo bono diceret, & lib. 5, Voluptatē propter nos, non propter eam, nosmetipsos diligimus. & lib. 1, Voluptatem etiam & per se expectendam esse, & dolorem ipsum per se esse fugiendum. Tuicul. q. lib. 5, Voluptatem ipsam per se, quia voluptas sit, semper optandam expectendamq; putat Epicurus de Fin. lib. 2, Voluptatem vnam virtus minimi facit. Partit. Omnis enim expectatio eius qui audit, & admiratio & improuisi exitus, habent aliquam in audiendo voluptatem. 1. de Fin. Non placuit Epicuro, medium esse quiddam inter dolorem & voluptatē. ibid. Percipere voluptatem corporis ex aliqua re. ibid. Vt labore & dolore magnam aliquam quærat voluptatem. Par. 237 b, Voluptatem immanissimam quisq; acerrimē sequitur. Tusc. q. lib. 5, Tum intelliges, qui voluptatem maximē sequan-

tur, eos minimē consequi Acad. q. ed. 1. lib. 2, Qui voluptatem cum honestate cōiunctam summum bonum statuunt, in inuidiosum nomen voluptatis fugiunt, sed in vicinitate versantur. Tusc. q. lib. 3, Summam voluptatem, inquit Epicurus, non dolere. 1. de Fin. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, vt postea variari voluptas distinguiq; possit, augeri amplificariq; non possit. 1. de Nat. Nullā animi voluptatem vidistis, nisi profectam à corpore, & redeuntem ad corpus. de Vni. Voluptate & molestia mixtus amor. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Voluptate compleri. de Fin. lib. 2, Voluptate dominante, maximas virtutes iacere necesse est. Offic. 1, Voluptate nimia gestire. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Voluptate, quasi mercede aliqua, ad officium impelli. 1 de Fin. His rebus infructus, semper est in voluptate. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Dolere, & in voluptate esse, contraria. de Finib. 55 b, Quis autem vel eum iure reprehenderit, qui in ea voluptate velit esse, qua nihil molestiæ consequatur, vel illum, qui dolorem fugiat, quo voluptas nulla parietur? ibi. Quisquis sentit quēdam modum sit affectus, eum necesse est aut in voluptate esse, aut in dolore. 7. Fam. Voluptate sua omnia metiuntur Epicurei. 1. de Finib. Voluptates & dolores animi nascuntur ē corporis voluptatibus & doloribus. Læl. Voluptates beluarum sunt. de Nat. deor. 1, Delicata voluptates Epicureorum. Tusc. q. lib. 5, Voluptates languidæ. de Fin. lib. 1, Voluptates libidinosæ & 2. & Tusc. lib. 5, Voluptates obscenæ. Tusc. q. lib. 3, Voluptates quę auditu, & cantibus percipiuntur. ibid. Voluptates quę ex formis percipiuntur oculis. 1. de Fin. Temporibus quibusdam, aut officijs debitis, aut rerum necessitatibus sæpe euenit, vt & voluptates repudiandæ sint, & molestiæ non recusandæ. Acad. q. ed. lib. 1, Voluptates sensum mouentes. 1. de Fin. Eos & accusamus, & iusto odio dignissimos ducimus, qui blanditijs præsentium voluptatum delinunt atq; corrupti, quos dolores, quas molestias excepturi sint, occæcati cupiditate non præuident: similiq; sunt in culpa, qui officia deserunt, mollitia animi, id est laborum & dolorum fuga. Tusc. q. lib. 5, Omninoq; hoc genus voluptatū (obscenarum) optabile esse si non obstit, prodesse nunquam (tradunt Epicurei.) & li. 3, Voluptatum præteritarum memoria, & spe consequentium, sapientis vitam referant putat Epicurus. ibid. Detrahens eas voluptates, quę sapore percipiuntur. & lib. 5, Voluptates obscenæ, faciles, communes, in medio sitas esse dicunt Epicurei. ibid. Voluptates obscenæ si natura requirat, non generat, aut loco, aut ordine: sed forma, ætate, figura metiendæ putant Epicurei. 1. de Fin. Vt non modō nullā capiet, sed etiam prætereat omnes voluptates. Tusc. q. lib. 5, A voluptatibus obscenis abstinere, minimē esse difficile asserunt Epicurei, si aut valetudo, aut officium, aut fama postulet. 4 ad Att. A voluptatibus deseri. de Nat. deor. 1, Voluptas, quasi titillatio (Epicuri enim hoc verbum est) sensibus adhibetur. Tuicul. q. lib. 4, Vt turpes sunt qui efferunt se lētitia, tum cū veneris voluptatibus fruuntur: sic flagitiosi, qui eas inflāmato animo concupiscunt. 1. de Fin. & de Nat. deor. 1, Qui ita frui voluptatibus volunt, vt nulli propter eas dolores consequantur, & qui suum iudicium retinent, ne voluptate victi faciant: id quod sentiunt non esse faciendū. hi voluptatem maximam adipiscuntur, prætermittenda voluptate. 1. de Fin. Priuauisse se etiam videtur multis voluptatibus. ibid. A sapiente tenetur delectari, vt aut reiiciendis voluptatibus maiores alias consequatur, aut perferendis doloribus asperiores repellat. * Oecon. 1, Lætissima voluptate permulcentur. Hortentur Voluptates nulla ad res necessarias inuitamenta afferunt sensibus. ibid. An verō voluptates corporis expectandæ, quę verē & grauitē à Platone dictæ sunt illecebræ atq; escæ malorum? Quę enim confectio est valetudinis, quę deformatio coloris & corporis, quod turpe damnum, quod dedecus, quod non euocetur atq; eliciatur voluptatē. ibid. Voluptatis motus. ibid. Congruere cum cogitatione magna voluptas corporis non potest. Quis enim cum vtatur voluptate eā, quę nulla possit maior esse. ibid. Vt mouentur sensus in summis voluptatibus. Quis autem bona mente præditus non mallet nullas omnino nobis à natura voluptates datas? Academ. Suum potius peritissimum voluptatum aucupem, sapientem esse contendit. ibidem. Voluptatem illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem. Postquam 198 a, Non tanta voluptate erant suscepti liberi, quanta nunc sunt restituti. & b, Reliquæ meæ fortunæ recuperatæ plus mihi nunc voluptatis afferunt, quàm tunc incolumi toræ afferebant. Amicitia, consuetudines, vicinitates, clientelæ, ludi denique & dies festi quid habent voluptatis. ibid. Ipsa autem patria, Dij immortales, dici vix potest quid charitatis, quid voluptatis habet? pro Marc. 135 a, Omnis voluptas præterita pro nihilo est: quis potest nū-

stea nulla futura sit. de Fin. 71 a, Summum bonum & malum vivens puer vtra voluptate dijudicabit, stante an mouente? & 78 a, Vt nulla tam exquisita posset ingeniri voluptas, qua non abundaret. Erat & cupidus voluptatū. Tusc. 199 b, Detrahens eas voluptates, quæ sapore percipiuntur, detrahens eas etiam, quæ auditu & cantibus: detrahens eas etiam, quæ ex formis percipiuntur oculis suas motiones: siue quæ aliæ voluptates in toto homine gignuntur quolibet è sensu. Tusc. 216 b, Qui voluptatē animi nimiam summū errorem esse arbitrat. Off. 54 b, Qui res expectandas vel voluptate vel indolentia metiuntur, de Repub. Volubundus in voluptatibus. Parad. 118 a, An quisquam in potiundis voluptatibus gloria sese & prædicatione effert? *al. extollit?*

† Syntaxis. *Voluptatem percipere: capere, animo capere, habere, esse in voluptate. Voluptate capi. Voluptas domina, amatoria, gestiens, humana, liquida. Voluptatem sequi. Voluptate compleri, gestire. A voluptate deseri. Voluptate frui.*

VOLVTABVNDVS. de Rep. lib. 2, apud Nonium, Cupido autem & expetenti, & libidinoso, & volubundo in voluptatibus eius.

VOLVTATIO, onis. I.P. 97 a, b, Labes imperij tui stragesq; prouinciæ nos non vestigijs odorantes ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis & cubilibus persecuti fumus.

VOLVTATVS, a, um, *versatus.* Qu. fr. 3 14 b, Ad Platonem & Aristotelem redeo, in quibus te video volutatū, de Or. 146 a, & Att. 74 b, In veteribus scriptis studiosè & multum volutatus.

VOLVTO, as, *renouo, traſto.* de Or. 97 b, Peruolutare libros.

VOLVTOR, is, *porcorum more conuoluo.* Ep. 127 b, Volutari in omni genere scelerum & flagitiorum. I.V. 212 a, Volutari in luto. in Sal. 272 a, b, Itaq; nihil aliud studet, nisi vltulentus sus, cum quouis volutari.

¶ *Accido.* ad Herenn. 31 b, Cum pueri tibi ad pedes volutarentur.

¶ *Erro, vagor.* de Som. 131 a, Eorum animi corporibus elapsi, circum terram volutantur.

¶ *Pædatus, coinguinatus.* de Arusp. 257 b, Quis vnquam tam liberè est cum scortis, quàm hic cum fororibus volutatus? & 253 b, Clodius in domesticis est germanitatis stupris volutatus. ad Heren. 28 a, Non in omni dedecore volutatus es?

¶ *Præcidens, accidens.* ad Her. 31 a, Frater volutatus est ad pedes inimicorum.

* **VOMENS,** tis, I.A. 172 b, Is vomens frustis esculentis vinū redolentibus gremium suum & totum tribunal impleuit. **VOMER,** is, *ferrum in extremo aratro.* I.A. 179 b, Vt aratrum circumduceres, cuius quidem vomere portam Capuz penè perfrinxisti.

VOMICA, cæ, *vicius.* de N. 74 a, Nec prodesse voluit Pheræo Iasoni, is qui gladio vomicam eius aperuit, quam medici non sanare potuerant.

VOMITIO, onis. de Nat. deor. 51 a, Vomitione canes aluos purgare.

VOMITVR, I.A. 2 Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur.

VOMO, mis, *eijcio.* p. Deiot. 147 b, Cum te vomere post cœnam velle dixisses. de Finib. 78 b, Afoti, qui in mensam vomant. I.P. 84 a, Conuiuium, in quo nemo potest dicere, vtrum ille plus biberit, an vomuerit, an effuderit. I.A. 172 b, Cui rustare turpe esset, is vomens frustis esculentis vinum redolentibus, totum tribunal impleuit. * Epistol. 184 a, Itaque omnibus est visus suo more vomere, non dicere.

VORAGO, nis, *gurges charybdis.* de Diu. 65 b, Summerfus equus voraginibus non extitit. I.P. 88 a, Vos geminæ voragine scopolij; reipub. vos meam famam de primitijs, pro Sest. 25 a, Gurges & vorago patrimonij. de Orat. 157 b, Charybdim bonorum voragine potius dixerim. in Sal. 274 b, Ea pars quod tanquam in vnam voragine cœtus omnium vitiorum excesserat. I.A. 232 b, Habet secum L. fratrem, quem gurgitem? quam voragine? quid eum nō forbere, quid non haurire cogitatione, cuius sanguinem non bibere censetis? * I.V. 152 a, Qui immensa aliqua vorago est aut gurges vitiorum turpitudinumq; omnium.

VORAX, cis, *gurges, bellus, gano.* I.A. 173 a, Quæ charybdis tam vorax, tot res tam citò absorbere potuisset?

VOROS, as, de Nat. deor. 50 a, Animalia alia sugunt, alia vorant, alia mandunt. Att. 60 b, Nos hic voramus literas cum Dionysio.

VOTI VVS, a, um, *quod voto sit, vel suscipitur.* in Verr. act. 2, Ludi votiu. Att. 55 a, Votiuua legatio. & 237 a.

VOTVM, ti, *voti sponsio, qua obligamur Deo.* Att. 201 b, Ego me maiore religione, quàm quisquā fuit, vilius voti obstrictū puto, pro Mil. 109 b, Vos & omnes boni vota faciebatis,

vt Miloni vti virtute sua liberet. pro Cl. 58 b, Nō sturna illius sacrificia, sceleratasq; preces, & nefaria vota cognoscimus. I.C. 108 a, Facere vota contra temp. vel contra aliquem. de Ar. 250 a, Nostri imperatores maximis & periculosissimis bellis huic deæ vota fecerunt, eaq; in ipso perfinitate, ad illā ipsam principem aram perfoluerūt. I.V. 228 b, Verres, qui Veneri ac Cupidini vota deberet, is Mineræ templum spoliare conatus est. Attic. 190 b, Sed iam quasi voto quodam & promisso me teneri puto. de Natur. 70 a, Iidem etiam vota suscipi dicitur oportere, nempe singuli vount. & 78 a, Nōne animaduertis ex tot tabellis pictis, quàm multi votis vim tempestatis effugerunt. & a, Deus nihil sentiens, nunquam nobis occurrit, neq; in precibus, neq; in optatis, neq; in votis. pro Planc. 280 a, Eorū preces & vota de meo reditu audiui. I.V. 242 b, Nuncupare vota pro imperio, &c. Epistol. 85 b, Nemo est, quin vota victoriæ suæ fecerit. & 96 b, Quotidie vota facimus, ne intercaletur. Tusc. 228 b, Vereor ne non tam virtutis fiducia nitendū nobis ad spem beatè viuendi, quàm vota faciendi videantur. Att. 134 a, De aliquo ægroto vota facere. de Leg. 178 a, Voti sponsio, qua obligamur Deo. Attic. 243 a, Vota dijs soluere, de Leg. 174 a, Sanctè vota reddunt. I.V. 265 a, Fortunis hominū abutebatur ad nō sturna vota cupiditatū: id est, quæ sumi pro cupiditatibus. I.A. 195 b, Antonius ea vota, quæ nunquam solueret, nuncupavit. & 211 a, Is æquum putauit, vitam, quam populi Romani votis retinisset, pro libertate populi Rom. in discrimen adducere. & 227 b, Quorū votis iudicauit se à morte reuocatur. pro Mil. 116 a, Vota enim feceratis, vt in eos se potius mitteret, quàm in vestras possessiones.

VOTVS, a, um, de Nat. 68 a, Tempia Nympharum publicè vota & dedicata.

VVEO, ues, *vota suscipio, vota facio, vota nuncupo.* de Diuin. 87 a, Qui cum sues pasceret, vna ex his amissa vouisse dicitur, si recuperasset, vnam se deo daturum. de Clar. 171 a, Ludi quos Salinator Senensī prælio vouerat, in Verr. 228 b, Marcellus duo templa dedicaturum se Romæ vouerat. Attic. 25 b, Quid optamus à dijs immortalibus? quid vouemus? de Nat. deor. 77 b, Neq; Herculi quisquam decumam vouit vnquam, si sapiens factus esset. de Finib. 140 a, Nostri imperatores pro salute patriæ sua capita vouerunt. de In. 74 a, Nautæ vouerunt, se Dianæ vitulum imolatueros.

† Syntaxis. *Facere vota, vt, contra aliquem. Debere vota. Voto & promisso teneri. Vota suscipere. Votis effugere tempestatem. Neque optata nec vota. De se, de filio vota facere. Voti sponsione Deo obligari. Nuncupare vota nunquam soluenda. Vouere se, decumam, suis caput. Votum ac dedicatum templum. Vota soluere, reddere.*

VOX, vocis, *sonus, verbum.* de Orat. 202 a, Mira est quædam natura vocis, cuius quidem è tribus omnino sonis, inflexo, acuto & graui, tanta sit & tam suavis varietas, perfecta in cantibus. & ibidem, Contenta voce acriter dicere, & summissa leniter, & inclinata grauius, & inflexa miserabiliter. & ibidem, Vox dulcis & clara. de Nat. deor. 55 b, Vocis genera permulta, canorū, fufum, lenè, asperum, graue, acutum, flexibile, durum. de Orat. 163 a, Voces vt chordæ sunt intentæ, quæ ad quenq; factum respondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua, medio cris, leuis, aspera, contracta, diffusa, continenti spiritu, intermissio, fracta, scissa, flexo sono, attenuata, inflata. Orat. 199 a, Inclinata atq; vluanti voce more Asiatico canere. de Clar. 192 a, Subsellia grandiorē & pleniorē vocem desiderant. de Or. 96 a, Neminem voce pleniorē, aut suauiorē mihi videræ audisse. & 126 a, Vox ad miserabilem sonum inflexæ. & 146 b, Sunt certa vitia, quæ nemo est quin effugere cupiat, mollis vox, vt muliebris, aut quasi extra modum absona, atq; absurda. de Clar. 177 a, Vox permanens, verum subrauca natura de Orat. 107 a, Græci quotidie antequam pronuncient, vocē sensim cubitantes excitant, eandemq; cum egerunt, sedentes ab acutissimo sono vsq; ad grauissimum sonum recipiunt, & quasi quodammodo colligunt. & ibid. Vox quæ vnâ maximè eloquentiam vel commendat, vel sustinet. de Orat. 164 b, Cuius vocis, per omnes sonos Or. 202 a, Vocis flexiones. de Or. 94 b, Quidam lingua hæsitantes, aut ita voce absoni. ibid. Linguae solutio, vocis sonus. Offic. 27 a, Sed cum orationis indicē vocem habeamus, in voce autem duo sequamur, vt clara sit, vt suavis, vtrumque omnino à natura petendum est: verum alterum exercitatio augebit, alterū imitatio pressè loquentium, & leniter. & ibidem: Sine contentione vox, nec languēs, nec canora. Orat. 210 b, Verbaque sint quàm suauissimis vocibus. de Diuinat. 110 a, Surdus varietates vocum aut modos noscere non potest. Academ. 42 b, In lingua etiam explanatur vocum impressio. de Finib. 65 a, Non intelligere quid sonet hæc vox voluptatis. id est, cuius res ei subijciatur. Orat. 212 b, Rerum verborumq; iudicium

prudentiæ est, vocum & numerorum aures sunt iudices. pro Planc. 266 a, Quæ enim vnquam fuit Plancio vox cõtumeliæ potius quàm doloris. de Senect. 80 a, Cùm legem Vocatiã magna voce & bonis lateribus suasissem. de Orat. 89 a, Qui omnes vna voce repellant, &c. Quint. frat. 298 a, b, Theatrum ita resonans, vt vsq; Romam voces referantur. pro Sest. 12 a, Vocem pro me ac pro republ. nemo misit. pro Cæl. 49 a, An aliquam vocem putatis ipsam causam pro se & veritatem posse mittere? pro Clu. 36 a, Hodie primum veritas vocem contra inuidiam misit. pro Flacc. 147 a, Vox de quæstura nulla missa est. pro Flac. 147 b, Quæ est vnquam iacta non suspicio, quæ, &c. sed iracundiæ vox, atq; doloris? p. Mur. 136 a, Voces quas habuit, &c. Orat. 202 a, Actio est quasi corporis quædam eloquentia, cùm constet de voce atq; motu. & ibid. Vocis mutationes totidem sunt, quot animorum, qui maximè voce commouentur. * pro C. Cornel. 1, Neque passus est, plus vnius collegæ sui, quàm vnuerse ciuitatis vocem valere & voluntatem. ibidem. Extremi ac difficillimi temporis vocem illam consulem mittere coëgisti. in Clod. Qui leuare vultum, mollire vocem potes. Frag. ep. Quorum erupit illa vox, de qua ex te primum quiddam inaudieram. Lim.

*Tu quoq; qui solus lecto sermone Terenti,
Conuersum expressumq; Latina voce Menandrum
In medio populi sedatis vocibus effers.*

* de Or. 108 a, Vt vna contentione verborum binæ ei cõtentiones vocis & remissiones continerentur. de Or. 146 b, De voce nondum ea dico, quæ sunt actionis. de Orat. 146 b, Rustica vox atque agrestis quosdam delectat. de Orat. 162 b, Quam orationem cùm suauissima & maxima voce legisset. de Orat. 163 a, Quæ sit ab illo acta esse constabat oculis, voce, gestu. ibidem. Omnes voces vt perui in fidibus, ita sonant, vt à motu animi quoque sunt pulsæ. ibid. Aliud vocis genus iracundiã sibi fermit, acutum incitatum, crebrò incidens, &c. Aliud miserat ac mæros, flexibile, plenum, interruptum, flexibile voce, &c. Aliud motus, demissum & hæsitans & abiectum. & b, Aliud vis, contentum, vehemens, imminens, quodam incitatione grauitatis, &c. Aliud voluptas, effusum, lenè, tenerum, hilaratum ac remissum, &c. Aliud molestia, sine commiseratione graue quiddam, & vno pressu ac sono obductum. de Clar. 186 b, Sic interuallis, exclamationibus, voce suauis & canora admirando irridebat. Orator. 202 a, Illum sæpe dicit voce dulci & clara fuisse. in Pison. 79 b, Nunquam erat audita vox in foro. pro Marc. 134 b, Illam tuam præclarissimam & sapientissimam vocem inuitus audivi. I. A. 172 b, Bona Cn. Pompeij Magni voci acerbissimæ subiecta præconis. de Fin. 84 b,

*Quod (saxum) enclau, quæstus, gemitus, fremitibus
Resonando multum subiles voces refert.*

Tusculan. 182 a, Qui enclau, quæstus, &c. Tusculan. 187 a, In profundenda voce omne corpus intenditur, veniq; plaga vehementior. ibidem. Num satis habent, latera, fauces linguam intendere, de quibus elici vocem & fundi videmus? Toto corpore atq; omnibus vngulis, vt dicitur, cõtentioni vocis asseruiunt. ibidem. Sic vox, sic cursus, sic plaga, hoc grauitor, quo est missa contentiũs. Tusc. 251 a, Id illi cassum quiddam, vt inanis vocis sono decoratum esse dicant.

¶ Oratio. I. V. 270 b, Constitue, nihil esse opis in hac voce, Ciuis Romanus sum. * I. V. 177 b, Hæc te vox non percutit non perturbauit? non excitauit? I. A. 165 a, Mea illa vox est nota multis, Vtinam Cn. Pompei, &c.

† Syntaxis. Vox contenta, leniter summissa, grauitè inclinata, inclinata, inflexa miserabiliter. Voce plenus, ac suauis, Absona & absurda, Rustica & agrestis. Cursus vocis per omnes sonos. Voce absonus. Vox hæc, Ciuis Romanus sum Vna voce laudat: omnium. Idcere, mistere vocem. (vox ergo oratio est.)

VP 13: vel, vt Macrobius vult, OPIS, Dianæ teriti nomen, sic eam Græci paterno nomine (pater enim eius Ppis traditur) appellant. de Nat. 71 a.

VRANIA, niæ. de Diu. 83 b, Vrania Musa.

VRBANE'. de Finibus 57 a, Facetè & vrbane aliquem irridere. ad Quint. frat. 306 b, Contumaciter vrbaneque verus.

VRBANITAS, tis. sal. de Natur. deor. 41 a, Vir nostrorum hominum vrbantate limatus. de Orator. 98 a, Libandus est etiam ex omni genere vrbantatis facetiarum quidam lepos. Attic. 100 b, Ad vrbantem in homine vrbantitas. Quint. frat. 312 b, Vt aliquando subtilitatem veteris vrbantatis & humanissimi sermonis attingerem. pro Cæl. 38 b, Maledictio autem si petulantius iactatur, conuicium: si facetius, vrbantitas nominatur. de Finib. libro secundo, In hominum facerorum vrbantitatem incurrere. de Clar. or. 179 b, Non est eorum externorum quasi oratorum vrb-

nitate quadam quasi colorata oratio. Et Brutus, qui est, inquit iste tandem vrbantatis color?

¶ Cuius via, ius. Epistol. libr. 7, Vrbantatis possessionem defendere. & 99 a, Tu modò desideria vrbis & vrbantatis deponere. & libr. 7, Vides enim exaruisse iam veterem vrbantitatem. * Epist. 265 a, Ciceronis F. Habes vbi deponendæ sint vrbantitates.

¶ Comitas. Epist. libr. 3, Vrbantitas est virtus, vt Stoici rectissime putant.

VRBANVS, a, um, non inurbanus, facetus. pro Dom. 231 a, Et homo facetus inducis etiam sermonem vrbantum & venustum. I. V. 79 a, Homo lautus & vrbantus. Epist. 37 a, Hominem non solum sapientem, verum etiam (vt nunc loquimur) vrbantum. Famil. lib. 9, Vrbani facies.

¶ Ille qui in vrbe habitat, & quod est vrbis. Epistol. 183 a, Manabat enim illud malum vrbantum, & ita corroborabatur, vt ego ocio diffiderem vrbano. de Finib. 80 b, Vrbantus. (rusticus. de Ar. 257 a, Quos non solum alieni, sed etiam sui vicini, tribules, vrbani rustici repulerunt. ad Herenn. libr. 2, Vrbantus prætor. Quint. frat. libr. 1, Vrbana vel prouincialis administratio. pro Planc. Vrbantum artificium simulationis. de Orat. libr. 1, Vrbantæ tribus. Epist. libr. 2, Vrbantarum rerum perturbatio. Attic. libr. 9, Vrbana officia.

VRBINAS, Vrbinatis. I. A. 243 a.

VRBS, bis. ciuitas. contra Rull. 74 a, Vrbs & natura, & situs, & descriptio ædificiorum, & pulcritudine in primis nobilis. & 81 a, Capua vrbs amplissima atque ornatissima. Academ. 34 b, Aristoteles non dubitasset, quin & prætor ille esset, & Roma vrbs, & eam ciuitas incoleret & ibidem. Ne hæc vrbs, nec in ea ciuitas tibi esse videtur? I. C. 110 a, Vrbs pulcherrima, florentissima, potentissimaque. I. A. 154 a, Vrbs mihi coniunctissima. pro Sest. 22 b, Domicia coniuncta, quas vrbs dicimus, mœnibus sepeserunt. de Diuin. 216 a, Vrbem philosophiæ (mihi crede) proditis, dum castella defenditis. Attic. 209 b, De vrbe augenda quid promulgatum sit, non intelligo. * A. t. 18 a, Emptio constituta sentinam vrbis exhauriri posse arbitrabar. in Clod. Non te iudices vrbis, sed carceri referuarunt de Consol. Eorum in vrbibus atque agris augustissima templa veneremur. pro Font. 276 b, Est item vrbs Massilia, de qua antè dixi, contra Rull. 74 a, Quia omnes agris, vrbes, &c. Decemviri vendituri sint. I. C. 109 b, Vrbes coloniarum ac municipiorum respondebant Catilinæ tumulis syluestribus. p. Marc. 135 b, Nisi hæc vrbs stabilita tuis consitijs & institutis erit. Epistol. 192 a, Lentuli. Vt etiam à Rhodijs vrbe, portu, statione, quæ extra vrbem est, prohiberentur nostri milites: nos vix ipsi singulis cum nauigiolis reciperemur. & b, Ad illorum voluntatem introductus in vrbem & in senatum eorum. Epistol. 193 a, Immineus Italiæ vrbique nostræ periculum. Attic. 216 a, Sed casu sermo à Capitone de vrbe augenda. I. C. 116 b, Neque hanc vrbem conflagrare, sed se in hac vrbe florere voluerunt. I. A. 175 a, Inde cisio celeriter ad vrbem aduectus domum venit capite inuoluto. I. A. 252 a, Quo scelestè damnatus in eam vrbem redijt armis, à (al. 2) quæ seceferat legibus.

† Syntaxis. In hac vrbe ciuitas non est.

VREDO, nis morbus stirpes aduersens. de Nat. deor. 77 a, Nec si vredo aut grandio quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit.

VRGENS, tis. pro Flacc. 150 a, Qui nullo implente fallent, eos vrgente Lælio religiofos fuisse putamus? de Sen. 77 a, Onus aut iam vrgentis, aut certè aduentantis senectutis.

VRGEO, es: urfi. incumbo in aliquo, premo, impello. cont. Rull. 63 a, Ne vrbem hanc alia vrbe premere atq; vrgere possitis. de Orat. 88 b, Vrgeret philosophi, & c. instaret academia, &c. Attic. 215 b, Vrgere, instare, perficere. Orat. 209 b, Interrogando vrgere. pro Font. 283 a, Galli instant atq; vrgent summo cum studio. de Nat. 20 b, Vt eundem locum diutius vrgerem. de Diu. 117 b, Sed vrges me meis versibus. Att. 60 b, Vrgere aliquem. de Fin. 123 b, Vrgent tamen & nihil remittunt. Offic. 60 a, Vrgent rusticè fanè: negant enim posse, & in eo perstant. & 65 a, Ius Crassus vrgedat, æquitatem Antonius. pro Mil. 112 b, Vrges quæstiones vrgent Milonem, &c. Epist. 99 b, Quin tu vrges occasionem istam & facultatè. & 115 a, & 253 a, Sed nõ vrgo. de Fin. 143 b, Non pugnem, & c. illud vrgerem, &c. Ep. 134 b, Romæ cùm sum, & vrgo fori, senatus consulta feribuntur, &c. Attic. 92 a, Sed iacet, vrget turba, festinat Philogenes, de Orat. 110 a, Sin tibi id minus libebit, non te vrgerò. pro Planc. 260 a, Quærit enim Latere nensis, atq; hoc vno maximè vrget, qua virtute, &c. de Somn. 129 a, in quo qui insistent, aduersa nobis vrgent vestigia. Quint. fr. 308 a, Vrgere illi, vt loco nos mouerunt. & 328 a, Illum neque vrsi, neque leuauit. Epist. 104 b, Lepidus

Lepidus vrsit me pro Planc. 269 a, Etiam atq; etiam in flo, vrgeo, insector. * pro Qu. Lig. 137 b, Vt vrgeret præfecturam. pro Planc. 273 b, Vtrum igitur me conturbare oportet? an cæteris, cum cuiusq; dies venerit, hoc nomē, quod vrget, nunc cum petitor dissoluere?

VRGEOR. de Fat. 143 b, Qui mortifero morbo vrgetur. At. 93 a, Solitudine prouinciae tamen vel maximè vrgebamur. Off. 43 b, Subuenire alicui, qui potentis alicuius opibus circumueniri vrgeriq; videatur. Ac. 31 b, Vrgebor iam omnium vestrū conuicio. Tusc. 123 a, Malis omnibus vrgeri. de Orat. 108 a, In vno aliquo opere noctes & dies vrgeri. * Hortens. Democriti manus vrgebatur. Tusc. 187 a, Animus remissione sic vrgetur.

VRINA, næ. humor, qui ex renibus in vesicam profunditur. de Fat. 141 a, Vt in vrina, vt in vnguibus, vt in reliquis eiusmodi naturæ contagio valet.

VRINOR, ris. sub aqua nasci, & emergo. 2 Acad. Si quando nos demersimus, vt qui vrinantur.

VRIOS Lupiter: id est, imperator. * I. V. 230 a, Simulacrum Iouis Imperatoris, quem Græci Vrion nominant.

VRNA, næ. hydia. Quint. Frat. 311 b, Senatorum vrna copiosè absoluit, equitum adæquavit Tribuni æriarij condemnarunt. in Vat. 36 a, Quæsitorem vnde tribunali deturbare, vrnas delere, subfella dissipare. in Verr. act. 4, Eduxit ex vrna tres nimirum iudices, qui forte iudicarent. * de Diuin. 122 b, Quid minus mirum, quàm illam menstruosissimam bestiam, simiam, vrnas euertisse, sortes dissipauisse?

VRNULA, læ. Parad. 117 b, * Minusne gratas Dijs immortalibus capedines ac fideles vrnulas fuisse quàm, &c.

VRO, FIS. aduro, comburo. de Leg. 181 b, Mortuum in vrbe ne sepelito, neue vrito.

VRO, RIS. aduro, comburo. Tusc. 242 b, Si vratur, torqueatur fecetur. & 183 b, Pernoctant venatores in niue, in montibus vri se patiuntur. Quint. frat. 314 a, Frigus impedit maxime, quo periculum erat, ne Appio suæ ædes vrerentur. Tusc. 191 b, In corpore si quid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, vri & scari patiamur. pro Dom. 232 b, Duritia corporis, quod cum vritur, non sentit.

VSITATE, populariter, vulgariter. de Finib. 122 b, Vsitatè loqui, bis.

VSITATVS, a, um. peruulgatus, solennis in Verr. 110 b, Si humano modo, si vsitato more peccasset. I. A. 260 a, Vsitatus & peruulgatus honos. de Orat. 98 b, Vetus atque vsitata exceptio. Epist. 56 b, Genus literarum vsitatum. Acad. 44 a, Verbum vsitatum ac tritum. pro Cec. 293 b, Hoc iam vetus est, & maiorū exemplo multis in rebus vsitatum. Att. 284 b, Non solum enim vsitatum, sed etiam quotidianum est, audire, &c. Res vsitata paucis. de Finib. 90 b, Nisi vocabulis vrerentur nobis incognitis, vsitatis sibi. de Natur. 69 a, Sed illud nomen veterum literis vsitatus. † Syntaxis. Vsitatus & peruulgatus honor. Vetus & vsitatum. Vsitatum ac tritum verbum. Id est veterum literis vsitatum.

VSPIAM. alicubi. nusquam. de Amic. 112 b, Si aliquis nos Deus in solitudine vsipi collocaret. I. P. 88 b, Vt vsipiam faxis fixus asperis, &c. de Fi. 146 a, Si aueniam vsipiam videris. de Inu. 90 b, Quod vsipiam est. de Leg. 164 b, Siue est illa lex scripta vsipiam, siue nusquam. Attic. 109 b, Indè vtrum consistere vsipiam velit, an mare transire, nescitur. & 276 a, Si vbi consistat vsipiam, Dolabella habet.

VSQUAM. vsq; an. Attic. 115 a, Nullus vsquam delectus noster, dux nusquam est. & 285 b, Neque vsquam exul esse possum, dum, &c. pro Mur. 130 b, Prudentia quæ neque extra Romam vsquam, neque Romæ quicquam vlet. pro Fl. 156 b, Is cui nullus vsquam consistendi locus. de Diu. 137 b, Nec mihi magis vsquam videar, quàm cum in curia senatorum video, somnari. Off. 33 a, Nec vsquam est consilio aut autoritati locus.

† Syntaxis Viam vsipiam esse. Vbi consistam vsipiã nō habeo.

VSQUE. semper. Epist. 196 a, Mihi quidem vsque curæ erit quid agis, dum quicquid egeris, sciero. de Clar. 172 a, Vsque illum domi fuisse.

¶ Vsque ad. in Verr. 225 b, Sacerdotes vsque Ennam profecti sunt. Att. 250 b, Quintus vsque Puteolos venit. in Verr. 146 b, Erant acceptæ pecuniæ à C. Verrutio, sic tamen vt vsque alterum R, literæ constarent integræ. Quint. frat. 291 a, Theatrum ita resonans, vt vsque Romam voces referantur. Attic. 77 a, Appius profectus est Tharsum vsque Laodiceam. pro Fl. 155 b, Hanc legationem non accepit è suis ciuibus, sed vsque Thymolo petiuit. pro Quint. 2 a, Trans alpes vsq; transferri. I. P. 80 b, A' Brundisio vsque Romam vidi, &c. de N. 19 b, Vsque à Thalete enumerasti sententias philosophorum. Attic. 107 a, Accusatio Pompeij vsq; à toga pura & ibid. Ab hora octaua ad vesperum. pro Sest. 25 a, Tantus ex omnibus spectaculis vsque

à Capitolio plausus excitatus est. I. V. 33 a, Quod augures omnes vsq; à Romulo decreuerunt. pro Cæl. 44 b, Bona paterna & auita, & vsque à nobis repetita, &c. pro Clu. 58 a, Aliquem vsque à mari supero Romam proficisci. Orat. 216 b, Iam à principio videndum est, &c. I. A. & Top. 224 a, Vsq; à prora. ibid. Vsq; à capite arceferre. de de Inu. 62 b, & de Orat. 92 b, Vsque ab principe illo atque inuentore Tyfia. I. V. 94 a, Vsq; ab Dianio, quod in Hispania est. de Diu. 80 a, Vetus opinio est, iam vsque ad Hercois ducta temporibus, versari, &c. de Cl. 169 a, Ab vltimo principio huius præceptionis vsque ad hoc tempus. pro Ar. 185 b, Inde vsque repetens, &c. id est, à puertia. Att. 9 a, Clamores vsq; isthinc exauditos puto. de Senect. 91 b, Nec sapienti vsq; Plaudite viuendum. I. V. 69 a, Vsque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt. de Orat. 113 a, Ab initio rerum Romanarum vsq; ad P. Mutium pontificem. de Nat. 53 a, Aspera arteria ad pulmones vsq; pertinet. * con. C. Anton. Vsq; ab Ianiculo ad ædem Apollinis detulit.

† Syntaxis. Vsque à Ronulo repesere. Inde vsque. Vnde vsque? Ad pulnones vsque. Vsque à toga pura. Vsque isthinc. (ratione loci, temporis futuri, clapsi.)

VSQUEADEO. pro Adeo. de Inuen. 81 b, Postea tempestas ipsos quoq; iactare cœpit vsque adeo, vt dominus nauis in scapham confugerit. Oct. 329 b, Quis huic vrbi vsque adeo est inimicus, vt ista dissimulare possit? pro Sest. 11 a, Vsque adeo, &c. quoad, &c. ad Her. 7 b, Vsque adeo præmeditatum fuisse, vt, &c.

VSQUEDVIM donec. I. A. 78 b, & Att. 248 b, Duces prædonum domitæ, vsq; dum per me tibi licuit, tenuisti. Epist. 147 a, Vsq; mihi temperavi dum, &c. * pro Quin. 12 a, Iactes in controuersijs isto calumniant biennium, vsque dum inueniretur, qua ratione res ab vsitata consuetudine recederet.

VSQUE EO. pro Adeo. Or. 206 a, Vsq; eò morosi sumus, vt nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. I. V. 127 b, Neq; se vsque eò esse stultum, vt, &c. pro S. R. 22 a, Quod Amerinis vsq; eò visum est indignum, vt fletus gemitusq; tota vrbe fieret. pro S. R. 28 a, Vsque eò animaduerti iudices eum nocari antequam Chrysoگونum nominauit. pro Qu. 6 b, Neuius vsque eò seruet auaritia, vt, &c. pro Qu. 55 a, Inferiorem se esse patitur, dumtaxat vsque eò, ne inimicorum crudelitati dedatur. pro Qu. 17 b, Ista superiora esse sentit, non vsque eò tamen, vt, &c. pro Ar. 190 b, Qui præsertim vsque eò cuperet, vt, &c. pro S. st. 24 b, Vsque eò nō fuit popularis, vt patrimonium solus comēset. pro Qu. 85 b, Vsq; eone te diligis? Tusc. 196 a, Vsq; eò regno carere non poterat.

¶ Tam diu, ad eum vsq; ad finem. Acad. 6 b, Et I. V. 79 b, Multa facimus vsque eò, dum aspectus fidem faciat sui iudicij. Ep. 112 a, & 113 a, & 114 a, Vsq; eò vt ego misererem eius esuriei. & 116 b, Totum Sempronium vsque eò perago, vt Nestorum quoque interponam. pro Deiot. 145 b, Quæ cum ita essent tamen vsque eò se tenuit, quoad Cn. Pompeio ad eum legati venerunt. I. V. 164 b, & cont. Rull. 89 b, Vsque eò, quoad, &c. Top. 223 a, Vsque eo persequi, dum proprium efficiatur. * de Nat. 51 a, Vsque eò premere plateam earum auium capita mordicis, dum illæ captum amitterent.

VSQUEVAQUE. vbiq; omnino. I. A. 18 b, Aut vndiq; religionem tolle, aut vsquequa; conserua. in Verr. 237 b, Nolite vsquequa; quidem querere. de Inu. 70 a, Ne aut nusquam, aut vsquequa; Ep. 102 b, Vsquequa; sapere oportet. & 124 b, Vsquequa; inquis, se Domitij male habent? de Fin. 146 a, Vsquequa; (ex maxima parte. Attic. 60 a, Hc quoq; loquebatur, & opinor vsquequa; que.

VSVCAPIO. pis. vsu meum factio. (vsu amittio. de Ar. 251 a, Nihil mortales à dijs immortalibus vsucapere possunt.

VSVCAPIOR. ris. pro Fl. 162 a, Att. 4 a, De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil vsucapi potest. de Leg. 182 b, Lex vultum vsucapi vetat.

VSVCAPIO. onis. ius est possidendi, quæstum continuatione temporis lege definiti. Top. 222 b, Si vsucapionem de finias. de Orat. 99 a, vsucapionum & tutelarum iura. de Leg. 167 b, vsucapionem xii tabularum inter quinque pedes esse voluerunt. pro Cec. 299 a, vsucapio fundi, hoc est finis sollicitudinis ac periculi litium, non à patre relinquitur, sed à legibus.

VSVCAPIVS, a, um. Att. 4 a, Hæreditas vsucapta est. VSVRA, ræ. vsus. contra Rull. 87 a, Paruum exigui temporis vsuram bonæ de me opinione postulo. I. C. 103 a, Vnius vsuram horæ alicui ad viuendum dare. Epist. 30 b, vsuram longi temporis, qua caruimus intermissa nostra consuetudine, &c. facta. Tusc. 168 b, Natura dedit vsuram vitæ tantquam pecuniæ, nulla præstituta die. Tusc. 164 b, Stoici vsuram nobis largiuntur, tanquam cornicibus diu man-

furos aiunt animos, semper negant. pro R. P. 130 b, Vos obsecro, huic optimo viro vsuram huius lucis ne eripiat. pro Syl. 184 a, Lucine hanc vsuram eripere vis plenam lachrymarum atque mœroris in qua cum maximo cruciatu atq; dolore retinetur? liberent reddiderit, adempta ignominia fœdissimi criminis? I. V. 251 a, Cur piratis lucis vsuram tam diuturnam dedisti?

¶ *Fanus, fenerationis fructus.* de Sen. 87 b, Terra nunquam sine vsura reddit quod accepit, sed aliâ minore, plerumque maiore cum fœnore. pro R. P. 128 b, An cum crederet, inductus vsuris, id agebat, ut haberet quàm plurimum? I. C. 108 a, Certare cum vsuris fructibus prædiorum. I. V. 186 a, bis. Magistratum à publicanis pecuniam pro vsuris auferre. Attic. 193 a, & 194 b, Penderè vsuram ei, à quo emeris. & 148 b, Viri boni vsuras perscribunt. Epistol. 224 b, Des operam, ut vsurę Cluuiio conferuerent. Attic. 85 a, Confeceram ut soluerent centesimis sexennij, ductis cum reuocatione singulorum annorum. & 85 b, Consistere vsura debuit, quæ erat in edicto meo. & 194 b, Reliquæ pecuniæ vsuram Silio pendemus. & 83 a, 84 b, Pompeio soluuntur tricesimo quodque mense talenta Attica xxxi. ne id satis efficitur in vsuram menstruam & ibidem Fortè cauet vsuræ. * Attic. 83 b, Nihil impudentius Scaptio, qui centesimis vsuris cum anatocismo contentus non esset.

† Syntaxis. *Hora vni vsuram alicui ad viuendum dare. Lucis vsuram alicui eripere. Vsuram prædij pendere.*

VSRPANDVM, retine idem. cont. Rul. 69 b, Paucas tribus ad vsurpandam libertatem vocare. de Or. 149 b, Aut non eo nomine vsurpandum, quo arguatur.

VSRPATIO, onis. vsus frequens, tractatio, mentio. de Cl. 187 b, Consolari se cum conscientia optimæ mentis, tum etiam vsurpatione & renouatione doctrinæ. I. V. 270 a, Mentio atque vsurpatione ciuitatis moram assequi. cont. Rul. 72 a, Sint igitur Decemviri neque veris comitijs, hoc est, populi suffragijs, neque illis ad speciem atque ad vsurpationem vetustatis per xxx. listores auspicioꝝ causa adumbratis, constituti. * I de Glor. Oppidorum appellationem vsurpatione appellatam esse existimo, quod opem darent.

VSRPATVS, a, um. in vsum adhibitus. Ep. 72 a, Consolationes, quæ sunt à multis vsurpatæ. Tusc. 135 a, Apud Platone sæpe hæc oratio vsurpata est, vtnihil præter virtutem diceretur bonum. Epist. 140 a, Mulier vna vsurpata, duplex cubile. I. C. 119 b, Hoc genus pœnæ in improbos ciues sæpe vsurpatum est. Parad. 122 a, Præclare est hoc vsurpatum à doctissimis, &c. * I. V. 246 a, Iure imperij nostri quotannis vsurpato, ac semper retento.

VSRPO, as. dico, appello, voco. de Va. 201 b, Iupiter, Iuno, & reliqui quos fratres inter se agnatosq; vsurpare atque appellare solemus pro Mar. 131 b, Idq; liberent crebris vsurpare sermonibus soleo, omnes, &c. I. A. 173 b, At quam crebro vsurpat & Consul & Antonius. Par. 118 b, Nomen tantum virtutis vsurpas: quid ipsa valeat, ignoras.

¶ *Vor.* Attic. 101 a, Itaque vsurpauit vetus illud Bruti, ut ferunt. Pr. &c. I. V. 269 a, Vsurpare nomen ciuitatis. de Finib. 89 b, In ea quàm sæpe vsurpabas tranquillitate. de Amic. 198 a, Nec enim ab isto officio, quod semper vsurpâram, cum valerem, abduci debui. I. A. 153 a, Græcum etiam versus vsurpauit. Att. 282 a, Atq; ut Solonis dictum vsurpem, qui, &c. I. A. 167 a, Si quis vsurperet illud Cassianum, Cui bono fuerit in Verr. 246 a, Iura sua quotannis vsurpare, ac semper retinere.

¶ *Ocupo.* I. V. 262 a, Aliquid ex bonis alicuius vsurpare.

¶ *Facin.* de Am. 101 b, Quis est qui non C. Fabricij cum charitate aliqua & beneuolentia memoriam vsurpet?

VSRPOR, ris. pro Mil. 105 a, Appia quæ antea silebatur, nunc crebro vsurpatur.

¶ *Vio.* Postq. 212 b, Qui desiderium mei nominis renouari, & rerum gestarum memoriam vsurpari cogit.

¶ *Appellor, dicor, habeor.* Offic. 41 a, C. Lælius, is qui sapiens vsurpatur.

† Syntaxis. *Libertatem vsurpare, consolationem. Sententia vsurpata, mulier, pœna. Vsurpare & appellare. Vsurpare tranquillitatem, iura sua, & retinere. Vsurpare memoriam, & vsurpari.*

VSVS, sus. consuetudo. Off. 24 b, Præcepta quibus in omnes partes vsus vitæ confirmari possit. de Or. 86 a, Dicendi ratio in medio posita, communis quodam in vsu atq; hominum more & sermone vsutura.

¶ *Experientia* pro Cl. 35 a, Tali prudentia, etiam vsu atque exercitatione præditus pro Sest. 5 a, Si M. Petreij non mirificus vsus in re militari extitisset. de N. 3 a, Vsum quandam habent insignem & illustrem. I. A. 225 a, Vsum in rep. magnum habere debes. Ep. 210 b, Valet ingenio, habet vsum. I. V. 143 b, Mihi videor eorum consuetudinem vsu, tractandoq; cognouisse. de Orat. 127 b, Docuit enim iam

nos longa vita, vsusq; rerum maximarum, ut teneremus, &c. de N. 4 b, Ex quo existit & illud, multa esse probabilia: quæ quanquam non perciperentur, tamen quia vsu quandam habent insignem & illustrem, his sapientis vita regeretur. Qu. fr. 299 b, Cum ad tuam summam prudentiam tantus vsus accesserit. de Orat. 191 a, Omnia sunt posita ante oculos, collocata in vsu quotidiano. de Am. 96 b, Cato multarum rerum vsu habebat. * Epist. 79 a, Vsu armorum & militum robore inferiores eramus & 83 a, Quam diuinationem, &c. magno vsu tractandæ Re pub. &c. consecuti sumus. Ep. 83 a, In rebus atque vsu plus etiam quàm vellem versatus.

¶ *Exercitatio.* de Or. 86 a, Vfus frequens, qui omnia magistrorum præcepta superat. pro R. P. 124 a, Vfus est magister optimus. Orat. 202 a, Epist. 194 b, Non longè abieris. Num ius ciuile vestrum ex libris cognosci potest? qui quàm plurimi sunt, doctorem tamen vsuq; desiderant. *alij legunt, vnum: alij lumen. sed male, dixit enim, nullam artem literis sine interprete & sine aliqua exercitatione percipi posse.* de Off. 12 b, Rei magnitudo vsu quoque exercitacionemq; desiderat. Or. 202 a, Tractatio & vsus vocis. de Orat. 94 a, Quæ obseruata sunt in vsu ac tractatione dicendi. & 93 b, Qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem sine vsu, neq; ex scholis cantilenam requirunt & 97 b, Subeundus vsus omnium. Ac. 46 a, Nec virtutis vsu modo, ut superiores, sed habitum per se esse præclarum. de Orator. 122 a, Si modo vsu rerum percallueris. Orat. 212 a, Vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi reseruauit. * Orator. 202 a, Tractatio atque vsus in nobis est. I. V. 62 a, Homo non ætate, sed vsu forensi atque exercitacione tyro. pro Cornel. 64 a, Assiduus vsus vni rei deditus & ingenium & artem sæpe vincit. I. A. 258 b, Lætitiæ vsus satis est maxime præclarissimęque pugnæ. Parad. 116 a, Locos graues ex philosophia tractare, abhorrentes ab hoc vsu forensi.

¶ *Vtilitas.* (*abusus.* Off. 35 b, Nam qui principes inueniendi fuerunt, quem ex quâq; bellua vsu habere possemus, homines certe fuerunt & 36 a, Conciliare sibi animos hominum, & ad vsus suos coniungere de Nat. 60 a, Quod superuacuum sit, aut vsu nullum habeat. item, Membrorum vsu nullum habere. Att. 104 a, b, Tyrone propter modestiam malo saluū, quàm propter vsu meum. de N. 56 b, Arborum sectio magno vsu affert ad nauigia faciendâ. Off. 1 b, Expetuntur diuitiæ ad vsus vitæ necessarios & 25 b, Quarum partium corporis, vsus sunt necessarii, eas neq; partes, neq; earū vsus suis nominib. appellat. p. Mur. 130 a, Carme cum ceteris rebus absurdū, tū verò nullo vsui. *alij legunt vsu.* Ep. 210 b, Apollonius multis in rebus mihi magno vsui fuit. Attic. 1 b, Ille fuit mihi magno vsui in multis rebus. & 2 b, Maximo te mihi vsui fore video. de L. 158 a, Id autem incognitum est, minusq; in vsu necessarium. & 161 a, Pecudes partim esse ad vium hominum, partim ad fructum partim ad vescendum procreatas. Off. 19 a, Non excludentes amicos ab vsu rei suæ familiaris. Top. 222 a, Vfus enim, non abusus legatus est. Tusc. 212 a, Libido opinio venturi boni, quod sit ex vsu iam præsens esse atq; ad esse. de Nat. 43 a, & 21 a, Mundi partes nec ad vsu meliores, nec ad speciem pulchiores potuerunt esse. de Fin. 90 b, In omni arte, cuius vsus communis vulgarisq; sit. Att. 1 b, Fuit & mihi & Q. fratri magno vsui in nostris petitionibus.

¶ *Amicitia, familia ritus, consuetudo.* pro S. R. 21 a, Est mihi cū eo domesticus vsus & consuetudo. pro Plan. 259 b, Tamē id esset in tanto vsu nostro, tantaq; amicitia coniunctum. Epist. 213 b, Nam & inter nosmetipsos vetus vsus intercedit. Ep. 223 a, Coniunctus magno vsu familiaritatis. pro Cl. 27 b, Mihi cum eo vicinitas & magnus vsus est. Ep. 142 a, Cum illo summus mihi est vsus. de Amic. 101 b, Ii quibus cum vsu coniuncti esse possunt.

† Syntaxis. *In repub. vsu habere. Homo magno vsu, & rerum vsu. Ille valet ingenio, habet vsu. Vsu tractandoque cognoscere. Longa vita, & rerum vsus. Ad prudentiam vsus accedens. In vsu quotidiano res posita. Vsu & exercitatio. Tractatio & vsus. Ad suos vsus hominum animos adiungere. Magno id vsui eris. Ad vsu est hoc optimum. Id vtiā sit ex vsu. Cum aliquo coniunctum esse vsu, & familiaritatis vsu. Mihi cum illo vsus est, atque consuetudo.*

VSVS EST, pro opus est. de Fin. 131 a, Mihi sic vsus est, tibi ut opus est factu, face. Tuscul. 210 a, De ceteris studijs alio loco dicemus, si vsus fuerit. Off. 19 a, Et reipub. imparitētis si quando vsus esset. * de L. 186 a, At si quid erit, quod extra magistratus cœratore (id est, curatore) vsus sit, qui cœret, populus creato.

* VSVS, a, um. pro M. Scæu. lisdem honoribus vsus. * de Fin. 138 b, Omnium rerum principia parua sunt, sed suis progressionibus vsa (al. & vsu) augentur.

V S V S E R V C T V S, *Etus ius est, auctore Pliniano, de alienis rebus v-
tendi fruendiq; salua rerum substantia.* Top. 222 a, Non debet
ea mulier, cui vit bonorum suorum vsum fructum legauit,
cellis viniarijs & olearijs plenis relictis, putare id ad se per-
tineret: vsus enim, non abusus legatus est. ibidem: Si ædes
exesæ corruerunt, quarum vsum fructus legatus est hæres
restituere non debet. ibidem, Seruus, cuius vsum fructus
legatus est. pro Cecin. 287 a, Vsum fructum omnium
bonorum suorum alicui legare. pro Cecin. 288 b, V-
sus eius & fructus fundi testamento viri fuerat Cæsena-
niæ.

V S V V E N I R E, *venire vsu, vsu accidere, vsu euenire.* de Nat. 13 a,
Quod in illo mihi sæpe vsuuenit, idem modò cum te au-
direm. acciderat. Attic. 227 a, Nunc venit idem vsu mihi,
quod tu tibi scribis de Or. 100 a, Quid quod vsu memo-
ria patrum venit? pro Qu. 8 b, Quid potest miserius aut a-
cerbius vsuuenire? pro Q. R. 50 a, Quod item nuper in E-
rote comædo vsuuenit, qui, &c. Off. 55 a, Quod in poe-
matibus vsuuenit de Sen. 78 b, Nam si id culpa senectutis
accideret, eadem mihi vsuuenirent. I. V. 256 a, Antequam
hoc vsuueniret. ad Her. 7 b, Dicit eum præmeditatum fu-
isse, quid sibi esset vsuuenturum. Ep. 38 a, Cum præsertim
mihi vsuuenturum non arbitraret, vt ego quoq; absens à
te defendendus essem. de Fin. 50 b, Sed ex eo credo qui-
busdam venire vsu, vt abhorreant à Latinis. pro S. R. 25 a,
Idem mihi vsuuenit in causa optima.

V T, *quò finis ac propofiti.* de Orat. 94 b, Est igitur oratori pro-
uidendum, non vti illis satisfaciat, quibus necesse est, sed
vt illis, quibus liberè liceat iudicare. de Ar. 247 a, Nego-
cium magistratibus est datum, vt curarent, vt sine vi mihi
ædificare liceret. Attic. 139 b, & Epist. 53 b, Reliquum est
igitur, vt tibi, &c. vt sim, &c. vt me, &c. Attic. 103 a, Non i-
gitur hoc vt oppido præposui, sed vt loco, & 109 b, Vt igitur
ita perturbato scribere aliquid. de Opt. 244 b, Aliquem
improbum vt optimum laudari. Epist. 169 a, Fortassis ea
re minaciter agis, vt nos terreas. I. V. 229 b, Propè vt, &c.
Att. 240 b, Etiam vt, &c. id est, etiam si. Ep. 143 b, Non mo-
dò, vt, &c. & 172 a, Vt non, quo minus. Att. 33 b, Me tuor,
vt oppressis omnibus non demissè: vt tantis gestis rebus,
parum fortiter. & 278 b, Fortuna vt in secundis fluxa, vt in
aduersis bona.

¶ Vt est, *vnunc est, & id genus alia: conditionis postea.* Att. 196
a, Et vt nunc est, mansurè videntur. de Cl. 168 a, At hi qui-
dem vt populi Rom. ætas est, senes: vt Atheniensium secla
numerantur, adolefcentes debent videri, & ibid. Themis-
ticles, vt apud nos, perantiquus: vt apud Athenienses, nò
ita sanè vetus. de Cl. 173 b, 174 a, L. Cælius vt temporibus
illis valde doctus. Epist. 164 a, Constituit vt nunc est, profici-
fisci. Att. 204 b, Quomodo nunc est. Qu. fr. 298 a, Exora-
bilis iracundia (vt in malis) acerbitati anteponenda est. &
323 b, Non sino (vt fit in amore) ea quæ minimè volo co-
gitare. pro S. R. 24 a, Homo (vt erat furiosus) respondit,
&c. I. P. 92 a, Dices enim, vt es homo factus, &c. pro Cl.
22 a, Interim Oppianicus vt erat, sicut ex multis reb. co-
gnoscetis, singulari scelere corrupit, &c. pro Mur. 136 a,
Atque ille, vt semper fuit apertissimus, non se purgavit,
sed indicauit. I. A. 217 b, Ego sine iracundia dico, vt om-
nia, nec tamen sine dolore. I. V. 59 a, Ille quidem, vt est
genus hominum nimis suspiciosum, &c. & 89 a, Ille, vt e-
rat in primis inter suos copiosus, conuiuium comparat.
Att. 36 b, Ille, vt nunc se habet, admirabili gloria est. de N.
67 b, & Att. 133 a, Vt nunc quidem est, & quomodo nunc
quidem est. Epistol. 184 a, Non nihil, vt in tantis malis est
profectum. Tusc. 172 a, Multa colligit Chryssippus, vt est
in omni historia curiosus. de Or. 108 b, Quos tum, vt pue-
ri, refutabamus. Epist. 196 a, Quòd si, vt es, cessabis, lacef-
sam. Tusc. 246 a, At Diogenes liberius, vt Cynicus. & 151
a, Homo acutus, vt Siculus. Off. 63 b, Tum Pythius, vt ar-
gentarius, qui esset apud omnes ordines graciosus, & 64
a, Hoc quidem satis luculenter, vt ab homine perito defi-
niendi. pro Fl. 157 b, Cuius prudens, vt ego semper exi-
stimaui, & grauis, vt ipsi existimari volunt. de Senect. 79 b,
Multa etiam, vt in homine Romano, literæ. de Clar. 169
b, Dimisi eum à me, vt magistratum puerorum, non libe-
ter: vt hominem ingratum, non inuitus. item: M. Popilius
vt erat lena amictus, ita venit in concione. Quint. frat.
318 a, Mihi vt est, magis placebat. Epist. 54 b, Nam adhuc
& factum tuum probatur, & vt in tali re, etiam fortuna
laudatur. & 54 a, Deinde non habet, vt nunc quidem est, id
vitijs res.

¶ *Postquam, vel ubi, vel cum, temporis prælapsi.* I. V. 70 a, Imò
verò vt quisq; me viderat, narrabant. de Clar. 166 b, Vt il-
los libros de rep. edidisti, nihil à te sanè postea accepim-
us. Att. 112 a, Vt ab vrbe discessi, nullum intermisi diem,
quin, &c. I. V. 220 a, Vt primùm in illud oppidum venit,
&c. & 69 a, Vt primùm de prouincia redijt. Attic. 3 b, Vt pri-

mum à tuo digressu Romam veni. de Or. 110 b, Qui simul
vt increpuit, philosophum relinquunt. de Fin. 71 b, Simul vt
ortum est. I. V. 206 b, Qui simul vt me viderunt, inquit,
&c. & 211 a, ille continuò, vt vidit, non dubitauit tollere.
Att. 101 a, Is vt me salutauit, statim Romam profectus est.
pro Cl. 31 a, Vt primùm, &c. statim, &c. Offic. 74 b, At ille vt
ingressus est, confestim gladium dirinxit. pro Qu. 10 b,
Statim vt Romam redijt, &c. Attic. 18 b, Vt semel consecu-
tus sum, &c. non destiti, &c. de Clar. 169 a, Vt semel exiit,
omnes peragrauit insulas. Epist. 60 a, Vt primùm, &c. sta-
tim, &c.

¶ *Quamuis vel etiam si.* Epistol. 13 a, In quo vt iam sit in ijs
culpa, qui me non defenderunt, non minor est in ijs, qui
reliquerant. Att. 193 b, Nam quid de me dicam? cui vt om-
nia contingant, quæ volo, leuari nò possum. pro Qu. 1
a, Qui vt summa haberem cætera, temporis quidem cer-
tè vix satis habui, vt, &c. de Diu. 93 b, Qui vt rationem nò
redderet, tamen, &c. Attic. 110 a, Qui vt nihil aliud, hoc ta-
men profecit, dedit illi dolorem. pro Cornel. 26 b, Quòd
si iam ita esset, vt esse non potest, tamen, &c. de Diuinat.
123 a, Etenim vt sint auspicia, quæ nulla sunt, hæc certè,
&c. contra Rullum 64 b, Vt circumspiciamus omnia quæ
populo grata sunt, nihil tam populare quàm pacem re-
periemus. Offic. 57 a, Vt excellas etiam pulcritudine & vi-
ribus.

¶ *Cum admiratione quadam: quàm, quantum.* Attic. 36 a, Vt ille
tum humilis, vt demissus erat. pro Fl. 148 b, Noster autem
testis, vt se sustentat, vt omnia verba moderatur. pro Sest.
8 b, Qua superbia cœnum illud amplissimi ordinis lacry-
mas repudiauit, me ipsum vt contempsit. Att. 101 a, Cæsar
quomodo exultat victoria. de Fin. 139 b, Vt illi effertur
læticia cum vicerint, vt pudet victos, vt se accusare nolunt,
vt cupiunt laudari.

¶ *Cum superlat. & Ita, &c.* de Senect. 90 b, Vt quisque ætate
antecellit, ita sententiæ principatum tenet. de Orat. 95 a,
Vt in quòque oratore plurimum est, ita maximè is perti-
mescit. de Orat. 94 b, Vt quisque optimè dicit, ita maximè
dicendi difficultatem pertimescit, & 137 b, Vt quenque
eorum minimum putant, ita cum primùm volunt dice-
re. de Inuen. 48 b, & ad Heren. 3 b, Vt quodque primùm
gestum erit, ita primùm exponitur. Offic. 4 a, Vt quis ma-
ximè perspicit, &c. is sapientissimus haberi solet. de Orat.
124 a, Hæc vt breuissimè dici potuerunt, ita à me dicta
sunt.

¶ *Cum ita.* de Diuin. 105 a, Omne animal vt vult, ita vtitur
motu sui corporis. Orat. 216 b, Non item in oratione, vt in
versu, extat numerus. de Offic. 43 b, Non tamen vt fu-
giendum, ita habendum est: religioni contrarium. Qu. fr.
323 b, Nihil vnquam ita expectaui, vt cum hæc scriberem,
tuas literas. I. A. 221 a, Vt igitur alia, si hoc Panfa præclarè.
de Nat. 39 a, Euripides vt multa præclare sic hoc breuiter.
I. V. 120 b, Sed vt in illo, &c. item in hoc, &c. contra Rull.
65 a, Ita gerere consulatum, quò vno modo grauius geri
potest. de Orator. 86 a, Vt in cæteris, &c. in dicendo au-
tem, &c.

¶ *Velut, veluti, sicut, cum aliquid exempli causa subiicitur: & pro
quod genus.* de Diu. 137 b, Nonnullæ valetudinis significa-
tionis, vt hoc ipsum pleni ene stiaue sumus, &c. de Inu. 82
a, Vt amicitia, bona ex estimatio ad Heren. 9 b, 10 a, Quòd
genus, vt in ius eas cum voceris.

¶ *Vt si, tanquam, tanquam si, quasi, quomodo, quemadmodum.* de
Leg. 170 b, Nullum frigidius flumen attigi, vt vix pede
tentare possim. Att. 78 a, Ego tui Brutum sic ago, vt suam
ipse non ageret. de Diu. 85 a, Credo aliquam non dissimi-
lem figuram, sed certè non talem, vt eam factam à Scopā
diceret. de Amic. 113 b, Quanta illi fuit grauitas, vt facile
populi Romanum ducem diceret. pro Milon. 112 a, Ille tum
secum habebat neminem, nisi vt virum à viro lectum esse
diceret. I. V. 202 a, b, Verisimile non est, vt ille homo tam
locuples, religioni pecuniam anteponeret. de Nat. deor.
12 b, Tanta imbueretur superstitione, si vos audire vel-
lemus, vt aruspices nobis essent colendi. Attic. 101 b, Be-
ne facis cum id efficis, mihi crede, perinde vt existimare
tu non posses. Orator. 228 a, Hoc dichoreo tantus clamor
concionis excitatus est, vt mirabile esset, de Clar. 176 a,
vt facile cernebas eum degenerauisse. Tusc. 202 a, Eo e-
nim erant motu & statu, vt nos Arguius esse diceret. de
Clar. 180 a, Gellius non tam vendibilis orator, quàm vt
nescires, quod ei deesset. de Cl. 186 b, Sed eam vt citius
veteratoriam quàm oratoriam diceret. Epist. 195 b, Equi-
dem sic iam obduri, vt ludis Cæsaris nostri æquissimo
animo viderem T. Plancum, audirem Laberij & Publij
poemata, & 75 a, Ita accepti librum à meo seruo scriba,
vt eundem acceperim à fratre tuo. & 71 b, Tantum cepi
doloris, vt consolatione ipse egerem. Tusc. 149 b, In
hanc exercitationem ita nos studiosè operà dedimus, vt
iam

iam etiam scholās Græcorum more habere auderemus, vt nuper tuum post discessum tentauī. &c. Ep. 213 b, Mihiq; ita fidelis, vt si esset à me manumissus. & 104 b, Rufio ita desiderabatur, vt si esset vnus è nobis. & 25 b, Eius negotium sic velim suscipias, vt si esset res mea. & 230 b, Tanta mihi cum eo necessitudo esset, vt si mea res esset, non magis laborarem. & 27 b, De Dolabella suadeo, vt videas, tanquam si res tua agatur. I. P. 80 b, Sed omitto vt sit factus vterque nostrum, pro S. R. 38 b, Non est verisimile, vt Chrylogonus horum literas adamaret. & ibid. Non est verisimile, vt diligentiam cognouerit eorum. Epistol. 117 a, Senatusconsultum est factum in eam partem, vt placeret, &c. pro Cec. 296 a, Cùm sibi proposuerint, vt siue ita sit, siue non, vt distinguant, &c. Att. 7 a, Mihi non est notum, vt quisque in Epirum proficiatur. Offic. 41 b, Adiuuato verò hoc, vt ijdem etiam prudentius haberentur, nihil erat, &c. Off. 42 b, In eo ipso vis maxima est, vt simus ij, qui haberi velimus, &c. Epistol. 119 a, Vt video, causa hæc integra in proximum annum transferetur: & quantum diuino, relinquendus, tibi erit, qui prouinciam obtineat, & 136 b, Vt olim solebat, vt nunc fit. pro Cec. 289 a, Vt est consuetudo pro Fl. 134 a, Vt dicitur, vt apparet. I. A. 173 a, Patrimonium tam amplum, vt illud fuit. de Orat. 117 a, Vt multos sæpe vidi, qui, &c. I. V. 120 a, Queri cum multis, ita vt sit, ceperunt, &c. Epistol. 140 a, Sed, vt dico, placet Stoicis.

¶ *Quærent.* de Am. 98 a, Vereor vt idem interitus sit animorum & corporum, pro Dom. 224 b, Timebam vt possem, &c. pro Qu. 14 b, Tamen vereris vt possis, &c. Att. 94 a, Quoniam tu abfuisi, vereor vt satis diligenter actum sit, &c. & 85 b, Quod vereor tibi ipsi vt probem. & 113 a, Vereor vt his ipsis contentus sis pro Cl. 53 b, Quid metuebat: vt oppugnaretur à perditio? an, ne accusaretur à condemnatio? L. Næ. pro S. R. 16 a, Hoc verò est quod fieri non potest, si, &c. vt parum miseræ sit, quod alijs coluit, non sibi: nisi etiam quod omnino coluit, crimini fuerit. Orat. 202 a, Vt iam non sine causa, &c. Attic. 222 b, Vt enim quicque succurrit, libet ser. bere. & 246 a, Tu verò facis vt omnia, quod Seruiliæ non desis & Bruto, & 97 a, Dixit se audisse, vt nihil esset incommodi. Offic. 16 a, Demetrius Phalereus orator parum vehemens, dulcis tamen, vt Theophrasti discipulum possis agnoscere. de Legib. 169 b, Hanc vides villam, vt nunc quidem est, lautius ædificatam. de Amic. 97 a, Qualis vt arbitror, nemo vnquam erit, & vt confirmare possum, nemo certè fuit.

¶ Vt non. *quim* pro Cor. 64 a, Potest igitur iudices L. Cornelius condemnari? vt non C. Marij factum condemnentur? I. A. 260 a, Cui viginti his annis supplicatio decreta est, vt non imperator appellaretur.

¶ Vt plurimum. *potissimum.* de Leg. 176 b, In bello & suscipiendo, & gerendo, & deponendo, ius vt plurimum valet, & fides.

¶ Vt primum. *simulac primum.* Ep. 151 b, & I. V. 104 b.

¶ Vt quid. *cur, quare.* Attic. 106 a, Depugna, inquit, potius quam seruias, vt quid?

¶ Vt si. *tanquam sic, ac si, pro eo ac si.* Off. 9 b, Qui alijs nocent, vt in alios liberales sint, in eadem sunt iniustitia, vt si in rem suam aliena conuertant. de Senect. 80 b, Similesque sunt, vt si qui dicant, &c.

¶ Vt sic dicam. de Inu. 83 a, Quæ (vt sic dicam) ad corpus pertinent ciuitatis.

V T C V N Q V E. *quomodocunque, perinde vtrunque.* Orat. 202 a, Orator vtrunque; animus audientis commoueri vult, ita cerum ad mouebit vocis sonum. Postq. 203 a Neq; id recipere vtrunque; necesse est. Off. 27 b, Sed vtrunque; adierunt res de Fin. 126 b, Vtrunque; res postulabit.

V T E N D Y S, a, um. I. V. 117 b, Huic omnia bona vtenda ac possidenda tradiderat. Qu fr. 298 b, Non est tibi his solis vtendum æstimationibus ac iudicijs, qui nunc sunt hominum, sed his etiam, qui futuri sunt. Off. 10 b, Ea quæ acceperis vtenda, maiore menfura iubet reddere Hesiodus. Att. 133 b, Vtrum turpè pace nobis, an miserè bello esset vtendum. Tuscul. 198 b, Quod vtendum acceperis, reddito.

V T E N S, tis. Top. 226 b, * Specie autem comparantur, vt anteponantur, &c. ratione vtentia rationis expertibus. Attic. 22 b, Cato animo optimo vtens & summa fide, nocet interdum Reipub.

V T E N S I L E, lis. Oecon. 1, Reliqua vtensilia, quibus aut alitur hominum genus, aut etiam excolitur, *clansiro custodienda erant.*

V T E R, a, um. de Fat. 140 b, Quoniam vtriusq; studij nostra possessio est, hodie vtro fruimur malis, optio tua sit. de Inu. 80 b, Deinde vtra lex iubeat aliquid, vtra permittat. & ibid. Vtra lex iubeat, vtra vetet. de Diu. 132 b, Vtrum igitur co-

rum accidisset, verum oraculum fuisset. pro Rab. 92 a, b, Quamobrem vter nostrum tandem Labiene popularis esset: nec an ego? pro Sest. 22 a, Horum vtro vti volumus, altero est carendum. de Clar. 181 b, Aderant multi alij: tamen vtrum de his potius dubitasset aliquis, quin alterum nemo. de Orat. 120 b, Reperiam, qui dicat aut scribar, vtra vobis lingua. Attic. 248 a, Quid ad hæc Pansa? cum vtro erit, si bellum erit? Partit. 241 a, Vter fortius pugnabit, is vincat necesse est. Qu. fr. 314 b, Sed vtro eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an vtroq; nescio. pro Mil. 107 b, Ab vtro infidias factæ sint, incertum est. & 106 a, Vter vtri infidias fecerit. pro Cl. 39 b, Vter igitur facilius hoc faceret? Is ne, &c. an ille, &c. de Inu. 67 a, An huius & illius, & vtrius potius. Ep. 19 a, Vtro me minus deceat vti, non intelligo. & 5 a, Quorum vtrum minus velim, nescio. de Fin. 71 a, Summum bonum puer vtra voluptate dijudicabit? stante, an mouente? 35 b, Incertum est vtra via. de Or. 168 a, Sanè dubitare visus est Sulpitius vtrius oratio propius ad veritatem accederet. Off. 8 b, Cum Celtiberis, cum Cymbris bellum gerebatur, vter esset, non vter imperaret. Attic. 6 a, Aut ei molesta erunt, in vtro culpa erit. de Diu. 137 b, Potest hoc esse falsum, potest verum: sed vtrum sit, non est mirabile.

V T E R C V N Q V E. Epistol. 81 a, Ita parati esse dicuntur, vt vtercunque vicerit, non sit mirum futurum. Attic. 285 b, In hoc bello vtracunque pars vicerit, tamen perituri sumus.

V T E R L I B E T. pro Quint. 15 a, Vtrumlibet elige, &c.

V T E R Q V E, aque, umque. *venius, ambo, quique.* de Nat. 54 a, Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias: vtræque autem crebræ, multæ toto corpore textæ sunt ad Her. 32 b, Cùm eorum de quibus dicimus, aut vtrunque, aut vnumquodq; certo concluditur verbo. de Ar. 256 b, & Ep. 172 b, Horum vterq; cecidit victus. ad Her. 6 b, Quarum vtrunque pessimum est. Off. 1 a, Nos vtrique & Socratici & Platonici esse volumus. Qu. fr. 309 b, Domus vtriusque nostrum ædificatur strenuè. de Orat. 152 a, A quibus vtriusq; submittitur aliquid. Attic. 143 a, b, Non est tuæ fidei, vt contra alterutrum, cùm vtrique sis maximè necessarius, arma feras. de Inu. 54 a, Eorum controuersiam non incommodum videtur, cum vtrorumque ratione exponere Att. 98 b, Vtriusque accepi literas eiusmodi, eodem tempore. & ibid. Me autem vterque numerat suum. & 128 a, Gallus Fabius amantissimus vtriusq; nostrum, ad Her. 22 b, Nam vtraq; altera separata minus erit firma & 52 b, Vtrumque aut vnumquodque. Att. 228 a, Multa mihi veniunt in mentem in vtrunque partem. de Or. 182 b, Ancipites disputationes, in quibus de vniuerso genere in vtramque partem differi copiosè licet. de Fin. 126 b, Dicendi exercitatio in vtrunque partem ab Aristotele instituta. Acad. 31 b, Nam vtræq; in parte multa dicuntur. Off. 36 b, Magna vis est in fortuna in vtrunque; partem, vel ad secundas res, vel aduersas. pro Mil. 113 a, Magna vis est conscientia in vtrunque; partem. Off. 40 b, Qui in vtrunque partem magno animo sunt. Or. 216 b, Ternæ autem sunt vtriusq; partes, verborum, &c. collocationis, &c. & ibid. Sed in vtroq; frequentiores sunt & liberiores poetæ. *id est, in verbis & in collocatione.* in Sal. 274 b, Quo vsus est quisq; eorum: cùm de duobus loquatur. * In cer. Vtraq; earum sententiarum doctissimos habuit autores.

V T E R V S, Attic. 101 b, Vtriusvis rei me adiutorem velim esse. pro S. R. 19 a, Vtrumvis saluo officio facere poteris. de Senect. 83 b, At minus habeo virium, quam vestrum vteruis.

* V T E R V S, i, in L. Pison. Quæ te belluam ex vtero, non hominem, fudit.

V T I, vt. de Orat. 93 a, Vti qui audirent, &c. I. V. 65 b, Putant fore, vti si, &c. pro Dom. 224 a, Nihil aliud nisi vti ne quid, &c. pro S. R. 19 a, & de Orat. 94 b, Non vti satis, &c. sed vti ne, &c. Epistol. 202 b, Is ad me literas misit, vti te sibi placarem.

V T I C A, æ, vrbis. pro Lig. 137 b, Vticensis, & Vticenses, cùm alibi sæpe, um. I. V. 255, pro Cor. 65.

V T I L I S, le, fructuosus, commodus, accommodatus, frugifer, salutaris, ex vsu esse, quod vsui est, quod habet vtilitatem, quod alicui opus est, quod multas habet opportunitates, quod lucro est, quod expedit vel conducit, quod maximè interest. de N. 9 b, Res vtilis ac salutares. Off. 64 a, Quod vtile sit, quod que expediat. contra Rull. 68 b, ea lex vobis accommodata atque vtilis est. Attic. 276 a, Tu si arbitrare vtile fore, & è rep. esse, persequere Dolabellam bello. Epistol. 207 a, E' rep non est. & 130 b, Sic enim facillimè quod tibi vtilissimum erit, consilij capies. I. C. 101 b, Vita vtilissima. de Inuen. 42 a, Is mihi & suis & publicis rationibus vtilissimum cuius fore videtur. & ibidem, Inutilis sibi. Offic. 57 b, Homo ad nullam rem vtilis. & ibid. Homo ad nullam partem vtilis. de Sen.

de Sen. 89 b, Ad multas res peritiles sunt Xenophontis libri.

† Syntaxis. *Vtilis ac salutaris. Vtile & expediens. Accommodum ac vile. Vtile, ac è re sua est. Tuis rationibus vile hoc. Ad nullam rem vtilis, ad multas res.*

VUTILITAS, *tis. emolumentum, fructus, quæ est, lucrum, opportunitas, commodum, commoditas, usus, res, ratio.* de Nat. 37 a, b, Natura à Zenone dicitur consultrix & prouida vtilitatū opportunitatumq; omnium. Attic. 104 a, Tyro mirabilis vtilitatis fructum mihi præbet. de Orat. 94 b, Artes in quibus nō vtilitas quæritur necessaria, sed animi libera quædam oblectatio, pro Mur. 129 a, Ars militaris per gratam vtilitatem habet de Orat. 127 b, Refertur omnia ad vtilitatem suam, & omnia facere causa sua. Offic. 69 b, Malè etiam Curio, cum causam Transpadanorum æquam esse dicebat: semper autem addebat, Vincat vtilitas. Quin frat. 294 b, Alicuius commodis vtilitatisque seruire. Offic. 16 a, In quo non minore vtilitatem afferunt, qui togati reipub. præfunt, quàm qui bella gerunt. Item: Piodesse, vtilitatem afferre, idem. Offic. 60 b, Nec tamen nostræ nobis vtilitates omittendæ, alijsque tradendæ, cum his ipsi egeamus: sed suæ cuique vtilitati, quod sine alterius iniuria fiat, seruiendum est. de Vniu. Vtilitas oculorum, deorum munere hominibus donata. Part. Vtilitas in deliberando finis. 3 ad Heren. Topic. 1, de Orat. Vtilitas, deliberationum finis. Partit. Vtilitas sæpe cum honestate certat. 3 ad Heren. Vtilitas in duas partes in civili consultatione diuiditur, tutam & honestam. 2 de Inuent. Vtilitas cum honestate in deliberatiua causa finis est. 3 Offic. Nihil tam est secundum naturā, quàm vtilitas. ibid. Vtilitas & turpitudine in eadem re inesse non possunt. 2 de Inuent. Vtilitas autem aut in corpore posita est, aut in extraneis rebus. 1 de Nat. Ne hoc quidem vos mouet, considerantes quæ sit vtilitas, quæque opportunitas in homine membrorum, vt iudicetis membris humanis deos non egere. 1 de Fin. Vt etiam si nulla sit vtilitas ex amicitia tamen ipsi amici propter se ipsos amentur. 2 de Inuent. Vtilitatis duæ partes videntur esse, incolumitas & potentia. Off. 3, Vtilitatis eadem, quæ honestatis est regula. 2 de Orat. Certatur vtrum honestati potius, an vtilitati consulendum sit. 1 de Orat. Esse vtilitati amicus, & reipublicæ. 2 de Orat. Qui vtilitatem defendit, enumerabit commoda pacis, opum, potentia, &c. Vtilitatem ex laude nasci defendet, semperq; eam cum dignitate coniunctam. pro Mur. Omnes enim artes quæ nobis populi Rom. studia conciliant, & admirabilem dignitatem, & per gratam vtilitatem debent habere. 1 Offic. Vtilitate hominum nihil debet homini esse antiquius. 7 Fam. Vtilitate affici. pro Sest. Et, vt arbitror, nec ab vtilitate eorum qui audiunt, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa Publij Sestij abhorrebit oratio mea, de Diu. lib. 1, Cum omni vtilitate, quam dii hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est, per quam illa vtilitas percipi possit. Partit. Quoniam in his versatur omne consilium duobus, de vtilitate antè dicamus, quæ in discernendis bonis malisq; versatur. 3 Offic. Nec tamen nostræ nobis vtilitates omittendæ, alijsq; tradendæ, cum his ipsi egeamus, sed suæ cuique vtilitati, quod sine alterius iniuria fiat, seruiendum est. pro Deiot. Teq; Alexandrinum bellum gerente vtilitatibus tuis paruit. id est, *commodis tuis inseruiuit.* ad Attic. lib. 7, Quem quidem ego, si mirabiles vtilitates mihi præbet, quum valet in omni genere vel negotiorum vel studiorum meorum, tamen, &c. ad Tironem. lib. 16, Vtilitatibus tuis possum carere. 1 de Fin. De vtilitatibus & commodis suis cogitare.

† Syntaxis. *Membrorum vtilitas & opportunitas. Hoc non habet vtilitatem. Ad vtilitatem suam omnia referre, & omnia sua causa facere. (Synonymia in sententijs.) Seruire amici commodis & vtilitati. Proderit hoc, vtilitatem afferet. Vtilitates suas alteri tradere. Vtilitas in deliberando est finis. Vtilitas vel in corpore, vel in extraneis rebus. Consultrix & prouida natura vtilitatum, opportunitatumque. Alicuius vtilitatibus parere. Cogita de tuis vtilitatibus & commodis.*

VUTILITER, *commodè cum vtilitate.* (inutiliter. Off. 18 a, Itacundiam vtiliter à natura datam. & 36 a, & Acad. 34 b, Quæ fiunt vtiliter ad hominum vitam.

VTI NACHI, *populi.* I. P. 99 a.

VTINAM, *dijs faxint, velim, &c.* Att. 46 a, Atque vtinam ipse Varro incubat in causam. de Nat. deor. 75 a, Vtinam vt illa anus optat, ne in nemore, &c. At. 220 b, Quod vtinam, iterum autem vtinam, tuo tamen commodo.

† Syntaxis. *Me miserum, quod cupis fiat? Vtinam, iterum ansem vtinam, venias.*

VTIQUE, *omnino.* Attic. 57 a, Quo die venies, vtique cum tuis apud me sis. & 68 a, Quæ quidem ego vtique vel versura facta solui volo. & 71 a, Vtique explicatum sit illud, &c. Attic. 28 a, Minusculam villam vtique Quinto tradi-

turus sum. Antequam. 196 a, Vtique siue hinc abiero, siue hic ero oppressus, ea maneat opinio. &c. Attic. 72 b, Annus quidem vtique teneto. & 72 a, Id vnus literis datis, quæ ad me vtique peferantur, consequere. & 203 a, Expecto te à Peduco vtique de Diurnat. 133 a, Faba Pythagorici vtique abstinerunt. Attic. 200 b, Hoc quidem vtique perficies, &c. & 207 b, Illud vtique scire cupio. & 41 b, Vtique, &c. aliter, *Vtiqueque.* & 57 b, Ipse verò vtique fac venias. & 89 a, Vtique ad me tabellarios mittas. & 151 a, Quid censeas mihi faciendum, vtique scribito.

¶ Tandem. Att. 211 b, Ego vt constitui, adero, atque vtinam eadem die: sin (quid enim multa?) vtique postredie, & 220 b, Olii mittas laudationem, Olii vtique: nam illam legi, volo tamen degustare.

† Syntaxis. *Quo die redibis, vtique gaudebo. Vtique siue accedas, siue longius abeas, se amabo. Veniam cras: sin postredie.*

VTOR, *ris. vsurpo, frequento, adhibeo.* Offic. 1 a, De rebus ipsis vtore tuo iudicio. de Nat. deor. 22 a, Vtatur suis bonis oportet, & fruatur, qui beatus futurus est. & 57 a, Quibus reb. fruimur atque vtimur. pro S. R. 40 a, Commoda quibus vtimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, à Deo nobis dari atque impartiri videmus. pro Clu. 21 a, Statuit sibi nihil grauius faciendum, quàm vt illa, matre ne vteretur. Attic. 193 a, Ne Silius quidem quicquã vtitur, scilicet pecunia. Anteq. 195 a, Consularis homo non minimis facultatibus vsus. Attic. 119 b, Cum in ea vrbe summis honoribus imperijsq; vtatur. de Inu. 61 a, Homines honore vsi. pro S. R. 30 a, Ne bestijs quoque immenoribus vteremur. pro Deiot. 249 a, Bene armis, optimè equis vt. Att. 120 b, Vt iam placatis vtatur fluctibus. I. A. 226 a, Vfus est ipse incredibili patietia. I. A. 224 b, Oratio, qua recitatis literis vsus es. I. A. 177 a, Antonius Cæsari regnum detulit, Cæsar vt noluit. Attic. 100 a, Brundisium venimus, vsi tua facilitate nauigandi. Ep. 236 a, Cum aduersis ventis vsi essemus. cont. Rull. 88 a, Criminatione in me vsus est. Att. 354 a, Lucius multum vtitur Bruto. Epist. 209 b, Luceio Titione familiarissimè vtor. Epist. 4 b, Trebonio multos annos vtor valde familiariter. & 5 a, Vtor ad omnia Q. Selicio. de Cl. 190 b, Vt aliqua re ad faciendum aliquid. Tus. 153 b, Autoribus quidem ad istam sententiam quam vis obtineri, vti optimis possumus. de Fin. 49 b, Vt propemodum iustioribus vtatur illis, qui, &c. ad Heren. 9 a, Deinde exemplorum à voluntate & contra scriptum iudicatorum enumeratione vtatur. & ibidem, Cum hæc erunt considerata, statim nostra legis expositione, recitatione, collaudatione vtatur. pro Cæl. 39 b, Exercitatione, ludoque campestri vt. * pro L. Varen. Vtrum velitis, casu illo itinere Varenum esse vsum, an huius persuasum & inducitu. Hoi. Illis omnibus *prædijs & amicis* aptissimè ad salutem corporis vsus est. ibid. Cum vtatur voluptate. 3 de Nat. deor. Faber materia vtitur, quæ sit parata. pro Marc. 131 a, Quo silentio eram his temporibus vsus. & 136 a, Nisi te saluo & in ista sententia, qua cuncti antè, tum hodie vel maximè vsus es, manente. de Finib. 104 b, Vt bestijs homines vti ad vtilitatem suam possunt sine iniuria. de Nat. 8 a, Quid aër? quo Diogenes Apolloniat vtitur Deo. Epist. 179 a, *Bruti.* In maximo meo dolore hoc solatio vtor.

† Syntaxis. *Vti commodis fluctibus, ventis, nauigationis felicitate, amicis, silentio. Vti ad omnia consilio amicorum.*

VTPOTE, *quippe.* Att. 39 a, Ea nos, vtpote qui nihil cōtemnere solemus, non pertimescebamus. & 71 b, Incommoda valetudo qua iam emergeram, vtpote cum sine febris laborassem. I. A. 200 a, L. quidem frater eius vtpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit. & Ep. 164 b.

VTRINQUE, *ab vtraque parte.* Epist. 81 a, Vtrinque magna copia.

VTROBIQUE, *in vtroq; duorum, vel in vtraq; parte.* Epist. 163, Non licet mihi nullius partis esse, quia vtrobique magnos inimicos habeo. de N. 41 b, Eadem veritas vtrobique est. id est, in dijs & hominibus.

VTROQUE, *adverb. vtrinque in locum.* Attic. lib. 5, Hinc Scyram, inde Delum: vtroque citius quàm vellemus, cursunt confecimus.

VTRVM, *an, num, nunquid, vtrum ne.* pro Qu. 17 a, de Orat. 199 a, Quæro à te, vtrum illa verba an portenta sint. I. V. 106 a, Vtrum existimatis minus operis esse, facere hoc, an illud? Att. 43 a, Hic vtrum tandem sum accusandus, quod doleo? an, &c. pro Cec. 290 b, Vtrum aliquid grauius in quempiam dici potest? an certius quid obijci potest? I. P. 84 a, Conuiuium, in quo nemo potest dicere, vtrum iste plus biberit, an vomuerit, an effuderit. I. C. 197 a, Quæsiui, an, &c. nec ne, &c. de Inu. 76 b, In quo vtrum copiane sit agri consideratur. Att. 9 a, Intellexi Pompeium moueri, vtrum Crassum inire eam gratiam, &c. an esse tantas

res nostras, &c. pro Flac. 151 a, Vtrum hic tandem putatis, &c. an, &c. ad Brut. 91 b, Nec aliud decernitur hoc bello, nisi vtrum simus, necne, &c. Orat. 217 a, Quærédum, vtrū, &c. I. V. 115 a, Nihil interest, vtrum ita scribas, si, &c. an si, &c. Tusc. 217 b, Nihil interest, vtrum, &c. an, &c. I. V. 187 a, Quid interest, vtrum hoc feceris, an frumētum non improbāris? Attic. 66 b, Mihi nihil videbatur esse, in quo tantulum interesset, vtrū per procuratores ageres, an per te ipsum. & 135 a, Vtrum hoc tu parum meministi? an ego non satis intellexi? Acad. 23 b, Vtrum ea vestra, an nostra culpa est? Epist. 160 a, Vtrum nescis quā altē ascenderit, an pro nihilo id putas? Epist. 8 a, Multum interest, vtrum laus minuatur, an salus deferatur, de Fin. 118 a, Vtrum igitur tibi literam videor, an totas paginas commouere? Acad. 23 b, Nihil ad eum, qui te captare vult, vtrum tacentem intertiet, an loquentem. Att. 9 a, Vtrum, &c. an, &c. id est, vel quod, vel quod. Vtrum, &c. an, &c. scilicet, &c. an, &c. L. SCILICET.

VTRVMVIS, pro Sext. Rosc. 32 a, Quod certum est non facere, dum vtrumvis licebit. I. A. 165 a, Quorum si vtrumvis persuasissimē nunquam in has miseris incidissimus,

VVA, uæ, de Diu. 87 a, Actius Nauius vnam mirabili magnitudine inuenit. de Sen. 88 a, Gemma à qua oriens vna sese ostendit, quæ & succo terræ, & calore Solis augefcens, primò est peracerba gustui, deinde maturata dulcescit id est, vva. * de Diuin. 87 a, Vvam se Deo daturum, quæ maxima esset in vinea. Oecon. 3, Vuæ à Sole mitescunt. de Sen. 88 a, Vestita vna pampinis nec modico tempore caret, & nimios Solis defendit ardores. Qua quid potest esse tum fuscū lætius, tum aspectu pulchrius?

VULCANIÆ, in sule propter Siciliam. de Nat. deor. 70 b, li. b3.

VULCANIYS, a, um. Tusc. 182 a, Tectus Vulcaniis armis, id est, fortitudine.

VULCANVS, ni. Vulcani complures fuerunt. de Nat. deor. 70 b.

VULGARI S, re. popularis, quotidianus, contritus peruagatus, communis, de populo, vnus de multis. de Finib. 90 b, In omni arte, cuius vsus communis vulgaris qu; sit. de Orat. 04 a, Oratio ad vulgarem popularem qu; sensum accomodata. & 136 b, De vulgari & communi prudentia disputo. & 120 b, Perspicua sunt hæc quidem, & in vulgari prudentia sita. pro Plan. 268 b, Vulgaris & peruagata declamatio. Orat. 216 a, Res peruagata & vulgaris pro Quint. 10 b, Hæc vulgaria & obsoleta sunt. de inuent. 70 a, Hæc à vulgari intelligentia remotiora sunt, de Clar. 193 a, Minimè vulgare genus dicendi. Epist. 4 a, Vt intelligat meam commendationem non vulgarem fuisse. de Orat. 106 b, In communi vita, & vulgari hominum consuetudine non esse rudem. de Orat. 94 a, Si minus illa subtili definitione, at hæc vulgari opinione ars est. de Inuent. 76 b, Beneficium vulgari opinione ars est. & 76 b, Beneficium vulgare. (Beneficium singulare & varium. ad Heren. 41 b, Ne nuda inuentio vulgari sermone efferatur. Acad. 30 b, Non possumus Amantij & Rabinij similes esse, qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positus vulgari sermone disputant. * pro C. Corneli. Vulgare nomen est Philerotis.

† Syntaxis. *Vulgare atq; commune vulgaris & popularis sensus. Hæc perspicua sunt. in vulgari prudentia posita. Vulgare & peruagatum: & contra vulgare & obsoletum. Remotum à vulgari intelligentia. Communis vita, & vulgaris consuetudo.*

VULGARITER populariter, vsuata, plebeio sermone, patrio sermone, quotidianis verbis. Epist. 229 a, Vt intelligeres me non vulgariter, nec ambitiosè, sed vt pro homine mihi pernecessario scribere.

VVLGO, passim, populariter. de N. 68 a, Saturnum vulgò maxime ad occidentem colunt. * 3, de Nat. deor. Non sunt ista vulgò disputanda.

¶ *Aperiè, palam.* I. V. 214 a, Vulgò ostendere ac proferre aliquid. Att. 258 a, Eodem die vulgò loquebantur, Antonium, &c. I. V. 213 a, Homo pecuniosus, nec vulgò. Att. lib. 9, Vulgò vadunt.

¶ *Vbi que.* pro S. R. 31 b, Eiusmodi tempus erat, inquit, vt homines vulgò impunè occiderentur.

¶ *Vniuersè.* Att. 232 b, Vulgò opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus.

¶ *Per sepe.* de In. 51 b, Deinde natura eius euenire vulgò soleat, an insolenter & rarè.

¶ *Sine discrimine.* pro Muræn. 141 b, Ad prandium vocare, num crimen est minimè, sed vulgò, passim, quid est vulgò? vniuersos. Att. 1 a, Nam illi ita negant, vulgò mihi se debere dicunt.

VVLGO, as. *per vulgo, diuulgo* pro Flac. 160 a, Nōne hoc vestra voce vulgatum est? de Ar. 257 b, Quæ nauis vnquam in flumine publico tam vulgata omnibus, quàm istius ætas fuit?

VVLGV S, gi. *urba, multiundo.* pro Mil. 106 b, Cùm Milo cum

vxore veheretur in rheda penulatus, vulgi magno impedimento. pro Pl. 260 b, Non est enim consilium in vulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia. pro Mur. 132 b, Nihil est incertius vulgo. de Orat. 114 a, Hæc duntaxat in Græcis intelligo, quæ ipsi, qui scripserunt, voluerunt à vulgo intelligi. de D. 126 b, Fani pulchritudo & vetustas Prænestinarum etiam nunc sortium retinet nomen, atque id in vulgus: quis enim vir illustrior vtitur sortibus? pro S. R. 19 a, Hoc exire atque in vulgus emanare non poterit. Att. 37 a, Quod etiam in vulgus gratum esse sentimus. & 137 b, Itaque alter religiosus etiam nunc dies, alter in vulgus ignotus. de Vn. 195 b, Indicare aliquid in vulgus. Tusc. 188 b, Valere in vulgus. & 248 a, Commendatio in vulgus. Off. 40 a, Quamobrem vt vulgus, ita nos hoc loco loquimur. Epist. 229 a, Ego autem tribuo non nunquam in vulgus, sed plerunque necessarijs, vt hoc tempore. de Cl. 196 b, Turba patronorum, & vulgus patronorum. * de Clar. 182 a, Vulgus eo est contentus. *Vbi tamen quidam Contentum legunt.* de Orat. 106 a, Vt in versu vulgus, si est peccatum, videt. ibid. Quōnam modo hæc vulgus imperitorum in audiendo notet.

† Syntaxis. *In vulgus nomen prudentiæ tenere, famam exire, & emanare. Hoc in vulgus est gratum. Ille in vulgus est ignotus. Indicare aliquid in vulgus.*

VVLNERATIO, onis, *sauciatio*, pro Cecin. 294 a, * Sin autem vim sine cæde, sine vulnere & sanguine, nullam intelligetis. I. P. 89 b, Maior hæc est vitæ, famæ, salutis suæ vulneratio.

VVLNERATVS, tum. Attic. lib. 7, Vulneratus & spoliatus est. Postquam. 205 b, Tribuni sanctissimum corpus vulneratum ferro confectum quæ vidistis. * pro Sext. Rosc. 33 a, Quis ibi non est vulneratus ferro Phrygio? Att. 107 a, Ad bustum Basilij vulneratus & despoliatus est.

VVLNERO, as. *saucio, vulnus vel plagam impono, plagam facio, plagam iniicio, vulnerebus conficio, vulnus infligo.* pro Sest. 7 b, Possit gladius acie ipsa vel ferri viribus vulnerare corpus.

VVLNEROR, ris. I. V. 89 b, Serui nonnulli vulnerantur, ipse Rubrius sauciat.

VVLNVS, ris. *plaga.* de Nat. 71 a, Aesculapius, qui speculum inuenisse, primus qu; vulnus obligauisse dicitur. I. V. 273 a, Dico mercedem vulneris atque plagæ constitui nefas fuisse. pro Mil. 114 a, Vulnus in latere, quod acu pūctum videretur, pro ictu gladiatoris putari. Epist. 26 a, Accipere vulnus. de Ar. 253 a, Acceptis à forti aduersario vulneribus aduersis. de Or. 131 b, Claudicare ex vulnere ob rempub. accepto. I. A. 179 a, Infigere vulnus alicui. pro Sest. 7 b, Excipere vulnera de Fin. 85 a, Exanimari graui vulnere. de Fin. 121 a, Quæ hic reipub. vulnera imponebat, eadem illa sanabat. Att. 12 a, Tanto imposito reip. vulnere, & 77 b, Satis habeo negocij in sanandis vulneribus, quæ sunt imposita reip. Tusc. 183 b, Alligare vulnus. & ibid. a, Obligare vulnus. Attic. 76 a, Vulnera Appij non reficio, sed apparent, nec oculi possunt. & 264 b, Nam Pansa fegerat vulneribus acceptis, quæ ferre non potuit. de Off. lib. 3, Vulnera conscientiæ. Epist. lib. 10, Ex vulneribus mori. Pollutionis. post Red. in Sen. Vulnus consulare. Att. lib. 1, Domestica vulnera, & lib. 5, Vulnus imponere provinciam. * Postquam. 205 b, Nec enim eguissim medicina consulari, nisi consulari vulnere concidissim. pro Cæl. 40 b, Qui tantus furor in Cælio? quod tantum aut in moribus natura qu; vulnus? Tusc. 207 a,

Siquidem qui tempestiuam medicinam admouens

Non ad granescens vulnus illidat manus.

Epist. 56 a, Sulpitij. Duo vulnera accepisse, vnum in stomacho, alterum in capite secundum aurem. & 154 b, *Plancus.* Si quid intra cutem subest vulneris, quod prius nocere potest, quàm sciri curari qu; possit. Attic. 189 b, Omnia nitro non ad animum, sed ad vulnus (*al. vultum*) ipsum, si queam, reficiendum.

† Syntaxis. *Vulnus obligare, acu punctum. Accipere aduersa vulnera. Ex vulnere claudicare. Infigere alicui vulnus.*

VVLPECULA, læ. de Nat. deor. 18, Lepusculos vulpeculas qu; vidisse. Offic. 9 a, Fraus quasi vulpeculæ vis leonis videtur.

VVLVICVLVS, li. *vultus, severitas.* Att. 235 b, Non te Bruti nostri vulticulus ab ista oratione deterret?

VVLTVOSVS, a, um. *tristis, severus, vel nimia vultus offensatio, vel mutatio, quod mimicum est, & scenicum.* Orat. 202 a, Vultus, &c. in quo efficiendum est, ne quid ineptum sit, aut vultuosum.

VVLTVRIVS, rij. *vultus.* in Pis. 87 b, Appellatus est hic vulturius illius provincie (si dijs placet) imperator. idem in eadem Scaurus vulturius Reipublicæ.

VVLTVS, tus. ui. de Orat. 163 b, Imago animæ vultus est, indices oculi. & ibid. Vultus quot animi motus sunt, tot signifi-

significationes & commutationes potest efficere. & 122 a, Vultus qui sensum animi plerumque indicent. I P. 79 b, Vultus qui sermo quidam tacitus mentis est. de Leg. 161 a, Et is qui appellatur vultus, qui nullo in animante esse præter hominem potest, indicat mores: cuius vim Græci norunt, nomen non habent. Orat. 292 a, Vultus qui secundum vocem plurimum potest, magnam affert tum dignitatem, tum venustatem: in quo efficiendum est, ne quid ineptum aut vultuosum sit. de Diu. 97 b, In Aesopo sæpe vidi tantum ardorem vultuum atque motuum, vt, &c. de Orat. 94 b, Quidam vultu motuq; corporis vasti atq; agrestes. & 95 b, Quæ nobis non possumus fingere, facies, vultus, sonus. pro Cl. 32 b, Recordamini faciem, atque illos eius fidos simulatosq; vultus. Tusc. 197 a, Iure erat in Socrate semper idem vultus, cum mentis à qua is fingitur, nulla fieret mutatio. pro Sest. 7 b, Etenim animus vultu, flagitia parietibus tegebantur. pro Deiot. 144 b, In tuis oculis, in tuo ore, vultuq; acquiesco. * cont. Rull. 87 a, Video quosdam non eosdem vultus, quos proxima mea concione præbuerunt, in hanc concionem mihi retulisse. in Clod. Qui leuare vultum, mollire vocem potest. de Or. 135 b, Vt ad cuiusq; modi genus ridiculi vultus etiam accommodetur, qui quidem quo feuerior est & tristior. Postquam 207 b, Si modò vultum importunum in forum detulisset pro Mil. 119 b, Si vultum semper eundem videntis. Tusc. 197 a, Hic est ille vultus semper idem, quem dicitur Xantippe prædicare solita in viro suo fuisse Socrate: eodem vultu semper se vidisse excentem illum domo, & reuertentem. Attic. 189 b, Omnia nitor non ad animum, sed ad vultum (*al. vultus*) ipsum, si queam, reficiendum.

† Syntaxis. *Facies & vultus. Ora, vultus, oculi.*

Vxor, otis. *quam in matrimonio quis habet, quæ matrimonium alicuius tenet, particeps coniugij.* Top. 222 a, Vxoris duæ formæ: vna matrum familiæ, hæ sunt, quæ in manum conueniunt: altera earum, quæ tantummodo vxores habentur. Attic. 228 a, Quintius à ducenda vxore sic abhorret, vt quicquam libero lectulo neget esse iucundius. pro Sest. 4 a, P. Sestius duxit vxorem optimi viri, filiam Scipionis. ibi. P. Sestius duxit C. Albini filiam, ex qua hic puer, & nuptiam filia, de Orat. 133 a, Ex animi sui sententia vxorem habere. I. A. 186 b, Qui Numitoriam Fragellanam habuit vxorem item, Habere aliquam in matrimonio. pro Cl. 22 b, Is Saffiam in matrimonium ducere concupiuit. de Fin. 104 b, Atque vt è natura viuat, vxorem adiungere, & velle ex ea liberos procreare. Orat. 100 a, Cum pater familiæ vxorem prægnantem in prouincia reliquisset, Romæque alteram duxisset, neq; nuncium priori remisisset, mortuusq; esset intestatò, & ex vtraq; filius natus esset, mediocrisne res in controuersiam adducta est? * con. C. Anton. Cum ex eodem stupro tibi & vxorem & filiam inuenisti. pro M. Scæu. Vxor pellicatus dolore concitata. Top. 222 a, Si ea vxor mater familiæ esset, si ea in manu viri non conuenierat, nihil deberetur. ibid. Legatum ei (*vxori*) non videtur. ibid. Si vxori vir legauit omne argentum. ibid. Si pater familiæ vxori ancillarum vsum fructum legauit à filio, neque à secundo hæredè legauit. Top. 226 b, Quid virum vxori, quid vxorem viro præstare oporteret tradiderunt. Ep. 115 b, *Calij.* Inter postulationem & nominis delationem vxor à Dolabella discessit.

Vxorivs, a, um. Off. 64 a, In arbitrio rei vxoriæ hæc verba maximè excellunt. Melius, æquius. * Top. 226 b, In primis in arbitrio rei vxoriæ, in quo est quid æquius melius, parati esse debent.

X

Litera Latinis consonans, & duplex.

¶ *Vastioem* appellat Cicero. Orat. 211 a, Verba sæpe contrahuntur, non vsus causa, sed aurium. Quomodo enim vester Axilla ala factus est, nisi fuga literæ vastioris? Quam literam etiam è maxillis, è taxillis, & vexillo, & paxillo, consuetudo elegans Latini sermonis euellit.

¶ *Nota quoque valens decem: quæ si præponatur literæ vel C, vel D, aut L, aut M, decem trahit, & tollit, hoc modo, XL. pro quadraginta.*

XANTIPPE, Tusc. 197 a, Hic est enim ille vultus semper idè, quem dicitur Xantippe prædicare solita in viro suo fuisse Socrate: eodem vultu semper se vidisse excentem illum domo, & reuertentem.

XENIVS, a, um. *hospitâlis.* pro Cæl. 50 b, * Venirent ad balneas Xenias, eodè Licinium esse venturum. ibid, Constitui locum iussit balneas Xenias.

XENOCRATES, de cuius integritate. Attic. 11 a, 3 de Orat. Ac primò ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates: quorū alter Peripateticorum, alter Academiæ nomen obtinuit. de Or. Nam Speusippus Platonis sororis filius, & Xeno-

crates, qui Platonem audierat, & qui Xenocratem Polemo & Crantor, nihil ab Aristotele, qui vna audierat Platonem, magnopere dissensit: copia fortasse & varietate dicendi pares non fuerunt. 1 de Nat. Nec verò eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prædior: in cuius libris qui sunt de natura deorum, nulla species diuina describitur. Tusc. q. lib. 3, Xenocrates, cum legatus ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulisset, quæ erat pecunia tēporibus illis, Athenis præsertim, maxima, adduxit legatos ad cœnam in Academiam: ijs appositum tantum quod satis esset, nullo apparatu. Cum possidie rogarent eum, cui numerari iuberet. Quid? vos hesternæ, inquit, cœnula non intellexistis, me pecunia non egere? quos cum tristiores vidisset, xxx minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem videretur. & lib. 1, Xenocrates animi figuram, & quasi corpus negauit esse, verum numerum dixit esse, vt iam Pythagoræ visum erat, cuius vis in natura maxima esset. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Xenocrates & superiores animum corporis expertem esse dixerunt. ad Att. lib. 1, 11, Quæ mihi res multò honorificentior visa est, quàm aut illa, quum iurare tui ciues Xenocratem testimonium dicentem prohiberentur. Tusc. Quid igitur aut hūc prohibet, aut etiam Xenocratem illum grauissimum philosophorum, exaggeratè tantopere virtutem, & extenuantem cætera, & abijcientem, in virtute non beatam modò vitam, sed etiam beatissimam ponet. Offic. 22 b, Contraque patrem eius, illum qui Tib. Gracchi conatus perditos vindicauit, nullam comitatem habuisse sermonis, nec non Xenocratem quidem seuerissimum philosophorum, ob eam rem ipsam magnum & clarum fuisse. 1 Acad. Nam cum reliquisset duos præstantissimos studio atque doctrina, Xenocratem Chalcedonium, & Aristotelem Stagiritem. *De Platone.*

XENOPHANES, 2 Acad. & quàm non multum (dissentunt) à Platone Megarici, quorum fuit nobilis disciplina: cuius, vt scriptum video, princeps Xenophanes quem modò nominavi. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Xenophanes vnum (vult) esse omnia, neque id esse mutabile, & id esse Deum: neque natum vnquam, & sempiternum, & conglobata figura. 1 de Nat. Tum Xenophanes, qui mente adiuncta, omne præterea quod esset infinitum, Deum voluit esse, de ipsa mente item reprehenditur, vt cæteri.

XENOPHONTIS, Or. 199 b, Xenophon, cuius sermo est melledulcior, sed è forèsi strepitu remouissimus. & 202 b, Xenophontis voce musas quasi locutas ferunt. de Diu. 91 a, Xenophon Socraticus (qui vir & quantus in ea militia, qua cum Cyro minore perfunctus est) sua scribit somnia, quorum exitus mirabiles extiterunt. Mentiri Xenophontem, an delirare dicemus? de Orat. 113 b, Denique etiam à philosophia profectus princeps Xenophon, Socraticus ille, post ab Aristotele Callisthenes comes Alexandri, scripsit historiã: & hic quidem rethorico penè more, ille autem superior leniore quodam sono est vsus: & qui illum impetum oratoris non habeat, vehemēs fortasse minus, sed aliquanto tamen est, vt mihi quidè videtur dulcior. de Orat. 155 b, Aliisne igitur artibus, &c. Instituit Xenophon Agésilæum. Qu. fr. 301 a, Vincunt tamen artificij benevolentia colligendæ, qui neque Cyrum Xenophontis, neq; Agésilæum nouerint. Epist. 68 b, Vnus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando, facillè omnes imagines omnium statuasq; superauit de Agésilæo loquens. de Senect. 89 a, b, Multas ad res peritiles Xenophontis libri sunt, quos legere quæso studiosè, vt facitis. Quàm copiosè ab eo agricultura laudatur in eo libro, qui est de tuendare familiaria, qui Oeconomicus inscribitur, & 86 b, Me verò & magisteria delectant, &c. & pocula sicut in Symposio Xenophontis est, minura atque rorantia. de Nat. 65 a, Apud Xenophontem quærit Socrates, vnde animam arripuerimus, si nulla fuerit in mundo? Qu. fr. 294 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad historiæ fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij: cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur: quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere non solebat. Nullum est enim prætermisum in his officium diligentis & moderati imperij.

XENOPHONTEIVS, ia, ium. Epist. 67 b, Gratiamq; illam, de qua suauissimè quodam in proœmio scripsisti, à quo te flecti non magis potuisse demonstras, quàm Herculem Xenophonteium illum à voluptate. de Clar. 176 b, Tum facillimè ex eo libro, quem de consulatu, & de rebus gestis suis, conscriptum molli & Venophonteio genere sermonis, misit ad A. Furium poetam familiarem suum.

XENOPHONTIVS, a, um. Ep. 57 b, Herculem Xenophontium ferunt, &c.

XERXES, Tusc. quæst. lib. 3, Nam Xerxes quidem refertus omnibus præijs, donisq; fortunæ, non equitatu, non

pedestribus copijs, non nauium multitudine non infinito pondere auri contentus, præmium proposuit qui inuenisset nouam uoluptatem, qua ipse non fuit contentus. 2 de Leg. Nec se quor Magos Persarum, quibus aurobus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, quòd parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera. de Nat. deor. 1. Non manibus, ut Xerxes, sed rationibus deorum immortalium templa & aras euerterit.

XYS TVS, sibi. *porticus*. de Cl. 169 b, Cùm in ambulare in xysto & essem ociosus domi de Opt. 2. 4. 3 a Spaciari in xysto. Acad. 3 b, Cùm pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spacio confestim. Attic. 5 a, * *Quæ* (*Hermæ signa, & cætera*) tibi gymnasijs xystiq; uidebuntur esse.

Y Litera Græcorum potius quam Latinorum: unde sic Cicero. Orat. 212 a, Purium semper Ennius, nusquam Pyrrhum: ut patefecerunt Fruges, non Phryges. ipsius antiqui declarant libri. nec enim Græcâ literam adhibebant. nunc autem etiam duas. & cùm Phryguni, & cùm Phrygibus dicendum esset, absurdum erat aut tantum barbaris casibus Græcam literam adhibere, aut recto casu solum Græce loqui. tamen & Phryges, & Pyrrhum, aurium causa dicimus. Att. 56 a, P. Sulla, pro P. Sylla.

Z Literarum Latinarum una ex consonantibus. **ZALEVCVS**. 6 ad Att. Zaleucum quis leges Locris scripsisse non dixit? de Leg. Quod idem & Zaleucum & Charondam fecisse video: quum quidem illi non studij & delectationis, sed reipub. causa leges ciuitatibus suis scripserunt.

ZELOTYPÍA, piæ obuestatio. Tusc. 212 b, Obuestatio. quâ intelligi zelotypiam uolo, est ægrotudo ex eo quòd alter portiatur eo, quòd ille ipse concupierit. Att. 162 a, Offensio nostra, quæ magis à ζηλοτυπία mea, quam ab iniuria nata est.

ZENO, onis. Acad. 33 b, Zeno qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. & de eodem. 36 a, Acad. quæst. edit. 2 lib. 1, Iam Polemonem audierunt assidue Zeno & Arcesilas. Sed Zeno, cùm Arcesilam anteiret ætate, ualdeq; subtiliter disserteret, & peracutè moueretur, corrigere conatus est disciplinam. Tusc. q. lib. 5. Et si Zeno Citæus aduena quidam & ignobilis, uerborum opifex, insinuasse se in antiquam philosophiam uidetur & lib. 2, Zeno Eleates perpeffus est omnia potius, quam conscientios delendæ tyrannidis indicaret. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Zeno ad uisa quasi accepta sensibus assensionem adiungit animorum. ibid. Zeno ijs solum uisus adiungebat fidem, quæ propriam quãdam habent declarationem rarum rerum, quæ uidentur. de Fin. lib. 4 Zeno quod suam, quod propriam speciẽ habeat, cur appetendum sit, id solum bonum appellat. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Zeno arbitrabatur omnium perturbationum matrem esse immoderatam quandam intemperantiam. ibid. Zeno arbitrabatur nihil quicquã effici posse à natura corporis experite. 1. de Nat. Zeno autem (ut iam ad uestros Balbe ueniam) naturalem legem diuinam esse censet, eamq; vim obtinere recta imperantem, prohibentemq; contraria. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Zeno comprehensionem inter scientiam & inscientiam collocabat, eamq; neque in rebus, neque in prauis numerabat. ibid. Zeno sensus iunctos esse censuit e quãdam quasi impulsione oblata extrinsecus. Acad. quæst. ed. 1. lib. 2, Zeno nihil censuit deesse uirtuti. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno quod aut efficeret aliquid, aut quod efficeretur, censuit non posse non esse corpus. ibid. Zeno non tam rebus, quam uocabulis ueteris Academix disciplinam commutauit. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Zeno, quasi corporis simus expertes, animum solum comprehenditur. 3 de Nat. Zeno ita concludit, Quod ratione uirtur, melius est, quàm id quod ratione non uirtur: nihil autem mundo melius ratione igitur mundus uirtur. Tusc. q. lib. 3, Zeno cùm ægrotudinem desinit, opinionem mali presentis recentem; uerbum (recentis) sic interpretatur, ut non tantum illud recens esse uelit, quòd paulo antè acciderit: sed quandiu in illo opinato malo uis quã dâ insit & uigeat, & quandam habeat uiriditatem, tandiu appelletur recens. 2 de Nat. deor. Zeno naturam ita definit, ut eam dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem uia. Orat. Zeno manu dialecticam & eloquentiam similem esse dicebat. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Zeno comprehensionem esse dicebat, cùm manum planè comprehenderat, pugnumq; fecerat. de Nat. d. 1, Zeno non eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, cæterosq; fugebat maledictis, sed Socratem ipsum, parentem philoso-

phie, Latino uerbo utens, scurram Atticum fuisse dicebat, & c. de Nat. deor. 1, Zeno nonnulla esse falsa dicebat, quæ sensibus uiderentur. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Zeno cum læuam manum admoerat, & pugnum dextræ arcè uehementerq; compresserat, scientiam talem esse dicebat. de Fin. lib. 2, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat. & lib. 4, Zeno dixit ignem esse quintam naturam, ex qua ratio & intelligentia oriretur. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno uirtutes nullo modo sciungi posse dissecebat. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Zeno uisum inquebat esse, cùm extensis digitis aduersam manū ostendebat. Nam per gestus quid esset, scire conficiebat. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno inter rectè factum, τὸ κατὰ φύσιν, & prauè uisum peccatum, ἀμύσιμον, medium quoddam locauit, quod per se nec bonum, nec malum esset, sed adiectis certis circumstantijs nunc in bonis, nunc in malis numeretur, nempe officia, & seruata, & prætermisssa. ibid. Zeno Epicureus, cùm à Carneade plurimum dissentiret, unum tamen præter cæteros mirabatur. ibid. Zeno uirtutem cuiquam adesse negauit, nisi ea ueretur. contra Aristotelem qui uirtutem etiam in dormiente, nihilq; agente locat. ibid. Zeno scientiam nominauit id, quòd sensu ita erat comprehensum, ut ratione conuelli nò posset. ibid. Zeno nihil aliud numerauit in bonis, nisi solam uirtutem. ibid. Zeno quatuor tantum elementa seu initia rerum ponit: nempe ignem, aërem, aquam & terram. ibid. Zeno rectè facta sola in bonis actionibus: prauè, id est, peccata, in malis posuit. ibid. Zeno omnem uirtutem in ratione posuit, contra ueterum philosophorum opinionem. de Nat. deor. 2, Zeno premebat, quæ dilatabantur à nobis. 4. Acad. & 3 de Nat. deor. Zeno inuentor & princeps Stoicorum fuit de Fin. lib. 3, Zeno Stoicorum princeps, non tam rerum inuentor fuit, quàm nouorum uerborum. Diu. lib. 2, Zeno contrahi animum, & quasi labi putat, atque concidere, & ipsum esse dormire. Acad. 4. ed. 1. lib. 2, Zeno in una uirtute positam beatam uitam putat. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno perturbationes putabat esse uoluntarias, opinionisq; iudicio suscipi. contra antiquorum philosophorum doctrinam, qui eas naturales esse dicebant, & in ea animi parte, quæ rationis est expertis, constituiebant. ibid. Zeno omnia quæ essent aliena si mæ & constantissimè assensionis, à uirtute, sapientiaq; remouebat. 3 Tuic. Me audiente Athenis senex Zeno Epicureorum acutissimus contendere, & magna uoce dicere solebat, eum esse beatum, qui presentibus uoluptatibus frueretur, consideretq; se futurum aut in omni, aut in magna parte uitæ, dolore non interueniente: aut si interueniret, si summus foret, futurum breuem: si productior, plus habiturum iucundi, quàm mali. de Nat. deor. 2, Quæ breuius concluduntur (ut Zeno solebat) a pertiora sunt à reprehendendum. de Or. Zeno quidem ille, à quo disciplina Stoicorum est, manu demonstrare solebat, quid inter has artes interesset. nam cùm cõpresferat digito, pugnumq; fecerat, dialecticam aiebat eiusmodi esse, & c. 3 de Nat. Magnam molestiam suscepit, & minirè necessariam primus Zeno, post Cleanthes, deinde Chrypsippus, & c. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Honestum autè quòd ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finem bonorum, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno statuit cœlum esse ignem; qui quidque gigneret. 1 de Nat. Zeno quum Hestodi Theogoniam, id est, originem deorum interpretatur, tollit omnino uisitas perceptasq; cogitationes deorum. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno sensibus etiam fidem tribuebat. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Neminem uolebat esse scientia compotem, nisi sapientem. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno perturbationibus quasi morbis sapientem carete uoluit. ibid. Zeno uult assensionem animorum esse in nobis positam, & uoluntariam. Ac. q. ed. lib. 2, Zeno nihil noui reperire, sed superiores philosophos emendare uoluit, immutatione uerborum. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zeno plurimis nouis uerbis usus est: noua enim dicebat. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Qui cùm Zenonis auditor esset, uides, quantum ab eo dissenferit, & quàm non multum à Platone Megarici, quorū fuit nobilis disciplina: cuius ut scriptum uideo, princeps Xenophanes, quem modò nominauit, deinde eum secuti Parmenides & Zeno. 1 de Nat. Perfitis, Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna uilitas, ad uitæ cultum esset inuenta, ipsasq; res uiles & salutare deorum esse uocabulis nuncupatas. 3 de Nat. Zenonis breues & acutule conclusiones. pro Murg. Zenonis inuenta. 3 de Nat. Posse enim a fotos ex Aristippi, acerbos è Zenonis schola exire. Ac. q. ed. 2. lib. 1, Zenoni comprehensio facta sensibus, & uera & fidelis esse uidebatur. 4 Acad. Sapiens ne non timeat, ne si patria deleatur, non doleat, satis durum: sed Zenoni necessarium: cui præter honestum, nihil est in bonis. Ac. d. ed. 1. lib. 2, Zenoni, & reliquis ferè Stoicis, æther uideatur summus deus, mente præditus, qua omnia regantur. Tusc. q. lib. 5, Zenoni, eiusque

que auditori Aristoni placuit, bonum esse solum, quod honestum esset. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Zenoni, præter honestum, nihil est in bonis. 9 Fam. 50, Zenoni, homini acuto, placuit loquendi libertas. Tusc. q. lib. 1, Zenoni Stoico animus ignis videtur. 1 de Nat. Cleanthes, qui Zenonem audiuit vnâ cum Aristone, tum ipsum mundum deum dicit esse: tum totius naturæ mente atque animo hoc nomen tribuit, tum vltimum & altissimum, atque vndiq; circumfusum & extremum, omnia cingentem atq; complexum ardorem, qui æther nominetur, certissimum deum iudicat. ibid. Zenonem, quem Philo noster Coryphæum appellare Epicureorum solebat. & lib. 3, Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus: Zenonem Eleatem in tormentis necatum. Tusc. q. lib. 5, Inter Zenonem & Peripateticos nihil præter verborum nouitatem interesse.

ZETHVS. 2. ad Her. Vt apud Pacuuium Zethus cum Amphione, quorum controuersia quum de musica inducta est, disputatio in sapientiæ rationem & virtutis utilitatem confamitur. 2 de Orat. Miror, cur philosophiæ, sicut Zethus ille Pacuuianus, propè bellum indixeris.

ZEVGMA. oppidum. Qu. fr. 313.

ZEVXIS. de Or. 143 a, Vna est ars ratioq; picturæ: dissimiliq; tamen inter se Zeuxis, Aglaophon, Apelles: neque eorum quisquam est, cui quicumque in arte sua deesse videatur. 2 de Inuent. 62 a, Neque enim putauit (Zeuxis) omnia, quæ quæreret ad venustatem, vno in corpore se reperire posse, ideo quoddam mihi simplici in genere omni ex parte perfectum natura expoliuit. ibid. Itaq; (Crotoniata) Heracleoten Zeuxin, qui tum longè cæteris excellere pictoribus existimabatur, magno precio conductum adhibuerunt. Is & cæteras tabulas complures pinxit, quarum

nonnulla pars vsque ad nostram memoriam propter fanii religionem remansit: & vt excellentem muliebris formæ pulchritudinem muta in sese imago contineret, Helenæ se pingere simulacrum velle dixit, &c. de Cl. 170 b, Similis in pictura ratio est, in qua Zeuxin, & Polignotum, & Timantem, & eorum qui non sunt vsi plus quàm quatuor coloribus, formas & lineamenta laudamus.

* ZHETHMA. quæstio. Epist. 142 b, Quod tu vnum *Zethum* persolueris.

ZODIACVS. *signifer orbis, orbis signorum.* de Diu. 126 b, Vis quædam est signifero in orbe, qui Græcè *Zodiacus* dicitur, talis, vt, &c. Tusc. 162 b,

Zodiacum hunc Græci vocitant, nostriq; Latini Orbem signiferum perhibebunt nomine vero.

ZONARIJ. qui *zonas*, hoc est cingulos faciunt. pro Fl. 149 b, Id Sutores & zonarij conclamarunt.

ZOPYRVS. Tusc. 227 a, Cum multa in conuentu vitia collegisset in eum (Socratem) Zopyrus, qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur, derisus est à cæteris, qui illa in Socrate vitia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate subleuatus est, quum illa sibi vitia inesse, sed ratione à se deiecta diceret. de Fat. 142 a, Quid? Socratem, nonne legimus quemadmodum notant Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores naturasq; ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere? stupidū esse Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet: obstructas eas partes & obturatas esse dicebat. Addidit etiam mulierosum, in quo Alcibiades cachinum dicitur sustulisse.

ZOSTER. * is, regio & isthmus Atticæ. Attic. 74 a, A Pyræo ad Zosteram vento molesto venimus.

F I N I S.

LL 2 INDEX

INDEX UTILISSIMVS, IN QVO VERBA

INNVMERA FERRE BARBARA, VEL LATINA

*quidem sed non Ciceroniana, indicantur: quibus elegantissima ex ipso**Cicerone subiiciuntur: auctus à Iacobo Celsario Augustano.*

A

ALIGVRIO, ligurio, cōsumo, deuoro.**Abominabilis**, de testabilis, detestandus.**Abominor**, sum auerſus ab, tanquam religioni habeo, offerſionem atq; fastidium habeo ad, asperror, fugio, respuo, perhorreſco, deteſtor.**Abortio**, vel abortior, mihi partum medicamentis abigo.* **Abusiue**, minus proprie.**Accentus**, vox, sonus. Ora. 202 a, Vocis tres omnino sunt soni, inflexus, acutus, grauis.* **Accepto**, accipio, suscipio.**Accidentiā** nominum & verborum, res nominibus & verbis attributæ. de In. 50 a, b.**Aceruo**, coaceruo, accumulo.**Acesco**, coacesco.* **Acquisitio**, comparatio.**Actu esse**, re, vel re ipsa: esse in rerum natura, esse vel non esse.**Acuitas**, acumen.* **Adagium**, prouerbum.**Additius**, addictus, astrictus. de Vni. 201 b, Credere alicui, quanquam nec argumētis nec rationibus certis eius oratio confirmatur. item: cum alijs isto modo, qui legibus impositis disputant, nos in diem viuimus, quodcumq; nostros animos probabilitate percussit, id dicimus: itaque soli sumus liberi.**Adimpleo**, expleo, impleo.**Adoptiuus filius**, iudicio & voluntate filius.**Adoro**, colo, venero.**Adriaticus**, Adrianus: vt, mare Adriaticum: id est, mare superum.**Aduerſitas**, res alicuius aduerſæ, turbidæ res, grauis fortuna.**Adulteratus**, fucatus, fallax, fucosus, adulterinus.**Aduno**, in vnum locum congreco in vnum conduco, in vnum redigo, in vnum confiro.**Aequanimis**, vel æquanimus, qui æquo animo est.**Aequanimitas**, animus æquus, animi æquitas.**Aequilaterus**. in Arat. Huic spacio ductum simili latus extat vtrunque.**Affabiliter**, comiter.**Affectatio**, appetitio, consecratio.**Affectatus**, nimis exquisitus, appetitus, puditus, odiosus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes vndiq; foscules carpit.**Affirmatiuus**, aicens. (Negans. Top. 24 b.**Affatio**, motus, vaticinatio.**Affatus**, mente permotus, furore diuino incitatus, infanus furens, qui humanos sensus amiserit, diuinos affectus sit, mente incitatus, animi ardore aliquo inflamatus atq; incitatus.**Agibilis**, Senectus auocat à rebus gerendis.**Alatus**, volucer, ales, aliger.**Albedo**, color albus, candor.**Aliqualiter**, aliquo modo vel ratione.**Aliquantisper**, paulisper, parumper.**Allegare**, afferre, citare, laudare.**Allo cutio**, compellatio.* **Allubescit**, lubet, libet, placet.**Alternatio**, vicissitudo.**Alteruter**, vterq; alter.**Ambages**, circuitio, anfractus. pro Qu. 80 a, Aliquo circuitu ad id peruenire quo velis.* **Ambasiator**, legatus.* **Ancile**. I. A. 236 a, Id signum quod coelo delapsum Vestæ custodij continetur.**Angusto**, in angustum adduco vel deduco, coangusto, contraho, angustum facio. (Dilato.**Animalculum**, bestiola.* **Anniho**, deleo, induco, labefacto, infirmo, conuicilo.* **Annihilor**. in nihilum intereo, occido in nihilum, in nihilum recido, pereor.* **Annotatio**, notatio, obseruatio.**Antarcticus**, auraxon.**Ante omnia**, in primis, ptæ ceteris.**Anterior**, superior.**Anticatones**, Cæsar cōtra Catonem. Top. 229 a. & Attic. 199 b, & 22 a.**Antiquitūs**, bonis temporibus.**Apologia**, ἀλογία.**Apparens**, expressus, eminens.**Apparentia**, species, visio, visus.**Applaudo**, plausum do. a dhinnio.**Approprio**, vendico, adſeisco.**Aptitudo**, habilitas.**Aquaticus**, aquatilis, nans, natans, aquarum incolæ.* **Aquofus**, humidus.**Armillistrum**, tanquam si arma militis inspicunda sint. pro Cecin. 206 b.* **Arresto**, vador.**Arſus**, deflagatus.**Artificialis**, artificiosus, quod habet artem.* **Artificialiter**, artificiosè.* **Aspernatus**, contemptus, reiectus.**Aſſer**, vel aſſis, tabula.**Aſſertor**, vindex.**Aſſuefacio**, exercitatio consuetudoq; patiendi.* **Aſſuefactio**, vsus, exercitatio, consuetudo.* **Aſſuetudo**, consuetudo.**Aſylus**, asylum, ara, perſugium.* **Attondeo** depascor.**Audibilis**, sub auditum cadens.**Augmentabilis** (Crescendi accessionem habens. de Fin. 99 b.**Augmentatio**, amplificatio, accretio.**Augmento**, augeo, amplifico, magnū vel maius facio, propago, magnum facio, vberius.**Augmentum**, amplificatio, incrementum.**Authenticè**, ἀυθεντικῶς.**Autodidactos**, sine interprete & exercitatio.**Aux**, quæ ab astrologis dicitur aux, hanc quidam à Cicerone iugum appellari dicunt: L. iugum, vt, Luna in iugo.**Auxiliator**, adiutor.

B

BAlbuties, hæſitantia linguæ.* **Balliua**, diæceſis, præfectura.**Balsamo**, *meixdu*, ad Heren. 55 b, L. Condio.**Barbitonſor**, tonſor & tonſtrix.* **Balsè**, preſe, ſubmiſe.* **Bassus**, humilis.**Becchata**, morſus.* **Belligeratio**, bellum.**Benefactor**, benemeritus, benemerēs.**Benefit**, benignè fit.* **Beneuolens**, beneuolus.**Bibitio**, potatio.**Biformis**, biformatus, & triformis

Chimera.

Blasphemo, excror.* **Blaucus**, cæruleus.* **Boatus**, mugitus.**Boreas**, aquilo.**Brauium**, stadium, præmium.**Breuiarium**, epitome.**Breuior**, breue facio. (Longum facio.**Brutum**, bestia, muta bestia, pecus, animal.* **Byſſus**, veſtis lintea.

C

Abala, à patribus accipere, audire & posteris prodere, vel familijs.**Caco**, detractio consecrati & consumpti cibi.**Calceo**, induo.**Calculo**, calculos subduco, ratiocinor.**Calcraftium**, quod vim caloris habet, quod calefacit, calefaciens.**Calendarium**, fasti.**Caliditas**, calor.* **Calumniosè**, contumeliosè, iniuriosè.* **Candela**, Lumen.**Captiuo**, iugum seruire impono.**Cardinalis**, pontifex pontificum collegium, summum consilium.**Carentia**, inopia, egestas, vacuitas.**Cnſtigator**, vindex.**Caſtrametor**. I. A. 133 a, Saxa caſtrorum antea metator.**Casualis**, fortuitus, incertus, in casu positus, & illa verba quæ casus habent.**Cataphractus**, tectus ac munitus ad pugnandum.**Catarrhus**, epiphora.**Caufatiuus**, efficiens.**Causo**, efficio, gigno, efficiens sum, importo, causam do.**Ceruitosus**, qui nimium sui juris sententiæq; est. I. V. 79 b, Obſtinatus.**Chalographus**, librarius.**Chirotheca**, manica.**Cholera**, bilis. Epi. 263 b, *χολῆς ἐκρεμῶν* nodu eieci.**Chorea**, saltatio.* **Chorizator** saltator.* **Chorizo**, salto.**Chymus**, succus in quo alimur.**Cicritas**, mansuetudo animi.**Cingulus**, Cylo, puer meritorius, exoletus, catamitus, impudicus, qui turpiter patitur, puer emptus libidinis causa, qui aliorum amori flagitio.

gitiolum putans corpori suo quod aleri collideat: ea patiens quæ alteri facere collideat.
Circulariter, in orbem.
Circularis probatio, mutua, vel in orbem facta.
Circumferentia, extremitas, libramentum.
Circumlocutio, circuitio, anfractus.
Circumoluo, in orbem torqueo.
* Circumuolutus, circumdatus, cinctus.
Circumstantia ad Att. 259 a, τὸ κατὰ αἰτίαν καὶ ἡθῶν. Para. 120 a, Nuda ista si pones, iudicari qualia sint, non facile possunt. i. αἰτίαν τῆς αἰτίας. * de Iu. 50 b, attributio.
Clandularius, furtiuus, clandestinus.
Clanculum, clam.
Clarifico, claro, clarum facio. de Or. 157 a, illustro.
Classici autores. (Plebeij philosophi. Tusc. 159 b, Vel, ut ita dicam, minorum gentium.
Classicum, bellum.
Clavis imperij, claustra imperij.
Clima, quasi cingulus.
Coactè, per vim.
Cœqualis, æqualis.
Cœptum, inceptum, cœptus.
Cognoscibilis, habens cognitionem.
Coincido, concurrento, in vnam formam cado.
Coitus, concubitus, cōiunctio, complexus venereus, commiscere corpora, libido, rerum venerearum usus, obscœna voluptas, cōiunctionis appetitus. de Nat. deor. 51 b, In mare & in fœmina commiscendorum corporum miræ libidines.
* Colliquesco, liqueco.
Combino, connecto, * copulo.
* Comitatio, assectatio, comitatus.
* Commendatorius, commendatitius.
Commensalis, conuictor.
Comparatiuè comparatè.
Compassio. συμπαθεῖν, misericordia. Dicit etiam Cicero συμπαθῆς scribere, valde moueri, & molestè ferre.
Compator, συμπαθεῖν, misericordiam capio, misericordia moueor. * cōmoueor, communem eam calamitatem existimo.
Compatriota, ciuis.
Complexa & eum cōplexione. Coniuncta, Græcè κατὰ συμποικιλίαν.
Complexio, constitutio.
Composita, ex elementis concreta, conflata.
Computatio, calculus, rationes.
Computus. Attic. 220 a, Ratio sumptuaria,
Concausa, adiuuans causa.
Conceptus mentis, sensa mentis, cogitata, cogitationes.
Concerno, pertineo.
Concessio, concessus.
Conciuis, ciuis.
Concoctio, digestio.
Concordantia, concentus, consecutio.
Concorditer, coniunctis sententijs.
* Concupiscentia, libido, cupiditas.
Condensio, consipio.
Conditionalis, connexum.
* Conditionaliter, cum conditione.
Conditura, conditio ciborum.
Condolentia, συμπαθεῖν.
Confabulatio, λέγειν quædam quæ habet collocazione ipsa suauitatem, colloquium.
Confessus, concessus, certus.
Confisco. Asc. 53 a, Vnde fiscus, pe-

cunia publica, & confiscari dici solet. I. A. 233 b, Bona eius censo publicè possidenda: publicè proscribo.
* Conforto, confirmo, firmo munio.
* Congruentia, conuenientia, coniunctio, cognatio, concentus, consensus.
Congruus, congruens.
Connexè, contextè, consertè.
Connumero, numero, ad numerum adscribo, colligo, in numero repono.
Con sanguinitas, sanguinis coniunctio.
Consequenter, deinceps.
* Confocius, socius.
* confodalis, sodalis, socius, amicus.
Consono, consensio, concentum conficio.
Confortiū, consortio, vel cōsociatio.
Constellatio, situs cœli & stellarum.
Constringo, cogo, vim adhibeo.
Consummatus, absolutus & pfectus, ingenio præstanti & cruditione perfecta. L. Perfectus.
Contages, contagio.
Contagium, contagio.
Contemplatiuus, θεωρητικὸς βίος, speculator, contemplator.
* Contempribilis, contemptus, contemnendus.
Contentiosus, pugna.
Contentor, contentus sum, non pœnitet.
Contraneus, popularis, eiusdem gentis, nationis, linguæ, ciuitatis.
Contiguus, contingens, quæ inter se penè contingunt. L. Inter.
Contingens. de Fat. 144 a, Interest inter ceusas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes in se efficientiam naturalem: id est, inter causas contingentes quas vocant, & necessarias.
Continuitas, continuatio, perpetuitas.
Continuè, assiduè, continenter, vsq;.
Contractus, res contracta, commercium.
Contradictorius, contrarius, contraria enunciatio.
* Contrariò, contrariè.
Contrafacio, assimulo, exprimo. I. V. 147 a.
Contrarior, pugno, contrarius sum, confliquo, aduersor, repugno.
Contribulis, tribulis.
Contributio, tributum, tributi confectio.
Controuertitur, ambigitur.
Contumelior, contumelia insequor, contumeliam impono.
Conuentio conuentus, conuentum.
Conseruatio, consuetudo, vsus. I. A. 210 a, b.
Conuersor, versor, consuesco, multum sum cum aliquo, vtor, aliquè mecum semper habeo. pro Syll. 178 a.
Conuerti, & dici ad conuertentiam, reciprocari, Græcè ἀντιστρέφειν.
Conuicio, conuicijs insector, conuicium facio, verbis vexo, contumelijs vexo, contumelijs aliquem inuado, contumeliam in aliquem iacio, ignominijs aliquem concido, malè dico, verborum contumelijs lacero, incesto ore probrū in maledicto obiecto.
Conuiuo, simul uiuo.
Copula, copulatio.
Copulatiua propositio, coniunctio.
Cordialiter, ex animo.
Cotono, regnum/defero, diadema

pono, impono.
Corporatura, statua, habitus.
Corrèctè, emendatè.
Correlatiua, quæ sub eandem rationem cadunt.
Correspondeo, respondeo, consono.
Corrugo, contrahio.
* Creatura, res creata.
Creditum, pecunia ctedita. de Prou. 70 a, & I. P. 98 a.
Crepo, concrepo, percrepo.
* Cretæus, Cretensis.
Criminalis, capitalis, causa criminis, & causa ex crimine, causa & lis capitalis, criminales causæ & criminalis quæstio.
Crucifigo, cruce afficio, cruce suffigo, in crucem ago vel tollo.
Crumena, theca nummaria. Att. 59 a.
Cudo, tundo.
* Culinarius, coquinarius.
Curabilis, quod curationem recipere potest.
Cursio, curso.
Curto, decurto.
* Curuamen, aduncitas,
Curuitas, aduncitas.
Cuspis, mucro.
Cyclopædia, encyclopædia.

D

Damnifico, damno vel detrimento afficio, damnum vel detrimentum assero.
Damnosus, qui alicui damno vel malo est.
Dapes, epulæ.
Dauratus, inauratus.
Decens, par, conueniens.
Deceptio, circumscriptio, aucupium, tendicula.
Deceptorius, veteratorius, insidiosus.
Deceptor, circumscriptor. I. C. 195 b,
Decimo, decussio, hoc modo x.
Decliuus, deuexus, præceps.
* Decollo, ceruicibus caput abscondo.
Dedecens, turpis, indecorum.
* Defalco, deduco.
Defectus, vitium.
Definitum in neutro. res quæ definitur.
De foris, foris, extrinsecus. L. Foris, & extrinsecus, vt in ipsa arte insit, nō foris petatur extremum.
* Deformosus, deformis, turpis.
Deifico, in deos refero vel depono, consecro, dedico.
* Delasso, defatigo.
Delectabilis, habens magnam delectationem.
* Demandatus, mandatus, iniunctus, impositus.
Demano, emano, proficiscor, orior.
Demotio, mentis amissio.
* Demirandus, admirandus, admirabilis.
Demonstratio, quia est, demonstratio ex effectu, & demonstratio quæ res conuenire docetur.
Demonstratio propter quid, demonstratio ex causa.
* Demordeo, mordicus aufero.
Demulceo, delinio, capio.
Dependeo, pendeo.
* Deprædor, spolio, dispolio, prædor, eripio.
Deputatus, certus, definitus, destinatus, attributus, constitutus, dictus.
Derisio, ludibrium.
Deriuatus, ductus, productus.
Descendentes posteri, nepotes.
Desertum, desertus locus, vastus, incultus, solitudo, ager locusq; desertus, deserta solitudo.
Deses, desidiosus, iners, languidus.

Desidiosè, per desidiã.
 Designum, ratio, consilium. I.V. 72 b.
 Desolatio, vastitas, excisio, excidium.
 * Desolor, euerto, vasto.
 Desponsata, desponsa.
 Destructio, ruina, excidium, exitium, excisio, disturbatio, vastitas.
 Destructor, interfecto, perditio.
 Desuesco, desuesio, consuetudinem aliquid faciendi depono, detraho.
 Detego, indico, enuncio, innuo, aperio, patefacio, illustro.
 Deterio, deterius facio.
 * Detraho, detraho.
 * Detrimentosus, noxius, malus.
 Deturpo, inquino.
 * Deuastatio, depopulatio.
 Deuio, declino, despecto de via.
 Deuotus, religiosus, castus, pius, sanctus, religionibus deditus, religionem colens.
 Dexteritas, commoditas. de Natur. 78 b.
 Diameter, media linea. de Vniuers. 199 b.
 Diapason, de Somn. 129 a, Illi octo cursus, in quibus eadè vis est duorum modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos.
 Dicitio libri, nuncupatio.
 Dici ad aliquid, conferri cum aliquo.
 Dicitamen rationis, cõmunis intelligentia, præscriptio, vel præscriptum rationis, summa ratio insita in natura, quæ iubet ea quæ facienda sunt, prohibetq; contraria: summa lex, suprema lex: recta, perfecta ratio: cœlestis descriptio: natura, norma legis.
 Diescit, dilucescit, lucefcit, lucere incipit, lucet.
 * Diffamo, infamiam infero.
 Differentia, controuersia.
 Difficulto, difficultatem assero, difficile reddo.
 Dignitas, postulatam, Græcè ἀξία μου.
 * Dignosco, interno sco, secerno.
 Diluuium, eluuiõ terrarum, mirã proluuies, magna vis aquæ.
 Discooperio, aperio.
 Disconueniens, alienum.
 Discordans, discrepans, varius: vt, varium ius. (. congruens, conueniens.
 Discordantia, discrepantia.
 Discuro, volito, vapor.
 Discuro, percurso.
 Disdiapason. I.P. 8 a. Tamen ea quæ sunt longissimè disiuncta, comprehendam.
 Disiunctiua, disiunctio.
 Disparitas, varietas.
 Dispensio, soluo legibus.
 Displicentia, dolor, offensa, offensio, molestia.
 Dispositus, affectus.
 Dispositio, affectio.
 Disquiro, exquiro, ἐξερῶ.
 * Dissono, dissentio, discrepo, dissi-
 deo.
 Ditesco, diues fio, pecuniam facio, rem augeo, patrimonium amplifico.
 Diuersimodè, non vno modo. de Diu. 81 a.
 Diuersifico, vario.
 Diuersitas, varietas, dissimilitudo.
 Diuinator, diuinus, diuinans, vt aruspex, augur, ariolus, vates, coniecto.
 Diuisibilis, diuiduus. (. indiuiduus.
 Diuisim, separatim, seorsum.
 Dociliter, intelligenter. Par. 232 a.
 Doctio, doctrina.
 Dogmaticus, cuius libertas differen-

di, amissa est, quiq; in disputando non suum iudicium sequitur, sed autoritati aliorum parat.
 Dolendus, habens dolorem pro Mut. 145 b.
 Dolentia, dolor. (. indolentia.
 Dolorificus, faciens vel efficiens dolorem, inuens dolorem.
 Dominium mancipium, nexum vel nexus. (. nex.
 Dominatio, dominatus.
 Domutio, domum itio. de Diu. 95 a, Sed Rhodiorum classi propinquum reditum ad domum itionem dari.
 * Donatium, donum.
 Dubitabilis, habens dubitationem.

E

Ebrio, ebrium facio.
 Ecclesia, ædes sacra, templum.
 Echo, imago, saxa & solitudines vocere respondent.
 * Econtrã, contrã, è contrario, ex contraria parte.
 Effectiuè, efficienter.
 Effectiuus, efficiens, habens naturam efficiendi.
 Effectu, reipsa & exitu.
 Efficacia, efficacia.
 Efficaciter, efficienter.
 * Efformo, exprimo, fingo.
 * Elimino, extermino.
 * Eluctor, extrico, vinco.
 Emphasis. ad Brut. 273 a, Clodius valde me diligit, vel vt ἐμφαστικῶς εἶπεν dicam, Valde me amat.
 * Encomium, laudatio.
 Eneuus, eneuatus.
 Ens, quod est, natura.
 Episcopus, pontifex.
 * Epistolum, literulã.
 Equiso, agitato.
 Eremita, solitarius homo, atque in agro vitam agens.
 Eremitus, solitudo L. Desertum.
 Essentia, natura, vis, vis & natura, natura vniuersa, vis & potestas, potestas.
 Euacuo, exhaurio, inanio, vacuum facio, nudum inanemq; relinquo.
 Euagino, educo, distringo.
 Euitatio, declinatio.
 Exactè, vel exactius aliquid dicere vel facere: accuratè, accuratus, subtiliter, limatè, exquisitè.
 Exalto, effero, proucho, produco, ad honorem defero vel perduco, produco ad honores, illustro, effero, ad honores defero, in cœlum laudibus effero.
 * Exalefacio, calefacio.
 Excedens, præstans.
 Excessiuè, præter modum.
 Excessus, superatus.
 Excessus, exuperatio.
 * Excopio, describo.
 * Excresco, cresco.
 Excursus, excursio.
 Excusabilis, habens excusationem, vel aliquid excusationis.
 * Execrabilis, execrãdus, detestabilis.
 * Exercitamentum, exercitatio.
 Exercitiũ, opus, munus, functio, exercitatio, ludus, ars, studium, industria, agitatio.
 * Exero, ostento, declaro.
 Exinanitus, enectus, effectus.
 Exonero, deonero.
 * Exoptabilis, optabilis, optatus, expectendus.
 Expensa, impensa, impendium.
 Expergesio, è somno suscitator, expergescor. Tusc. 218 a.
 * Experio, experior.
 Explorator, speculator.
 * Expofitor, qui pecuniã suppeditat.

Extispicina, ars extispicum.
 Extraordinariè, extra ordinem.
 F
Fabrefacio, beneficio, pulcherrimè facio, optimè facio, scitè facio & venustè.
 * Fabulator, qui fabulas fingit.
 * Fabulosus, fictus, falsus. (cio.
 Faciliter, facilè, perfacilè nullo negotio, factius, efficiens, ποικιλῆς, id cuius opus est in faciendo & agendo.
 Factor, effecto, architectus, perfecto, parens, genitor.
 Facundus, copiosus ad dicendum, falsifico, adultero.
 Famelicus, fame enectus.
 Famefco, efurio.
 Famigeratio, prædicatio, nobilitas.
 Famigeratõ, siue Famosus, clarus, nobilis, fama celebris, fama celebratus, qui est in magno nomine & gloria, qui in ore viget.
 Famigero, fama celebros.
 Faustus, spiritus regius.
 Fatigo, defatigo, in labore me exerceo, laboribus me frango.
 Fauilla, scintilla.
 Fauorabilis, propitiuss, secundus.
 Febrio, & Febricitio, febrem habeo.
 Febria, necia, denicales, feralia.
 Felicitio, felicitatem do.
 Fellator, qui ne à sanctissima quidem parte corporis hominum, impuram intemperantiam propulsa.
 Feracitas, vbertas.
 * Ferio, cesso.
 Festo, celebros, ferias habeo, diem festum ago.
 Festum, dies festus, ferias. (dus.
 Feudatarius, fundus: vt, populus, fictus, fictus, commentiticius.
 Fidatus nuncius, certus homo.
 Fideicommissum, patrimonía spē bene tradendi relicta.
 Fideiussor, sponsor, præ. vide, Fideiubeo.
 Figulinus, fictilis.
 Fignentum, πηλῶς μου, commentum, fabula.
 Finalis, τελικῆς. de Fin. 101 b.
 Finitio, terminatio.
 Finitus, definitus, habens modum, perfectus, absolutus, confectus, pfligatus, emeritus.
 Fixè, acriter, acri animo, & attento.
 Fluuiialis, fluuiatilis.
 Fluxus, fluxio.
 Fœmininus, fœmineus, muliebris.
 Fœto, malè oleo, puteo.
 Fomes peccati, seminariũ vitiorum.
 Formidabilis, formidolosus, horribilis, terribilis.
 Forõ, sodio, perterebro.
 Fortifico, munio.
 Fraternalitas, germanitas.
 Fraudulenter, in sidiosè.
 Frigefacio, refrigero.
 Frigefactiuum, refrigerans, quod vim habet frigoris.
 Frigefco, refrigeror.
 Fructifer, frugifer, fructuosus.
 Fructifico, fructum edo, fero, fruges fundo.
 Fruticesco, fruticor.
 Fulminatus, de cœlo ictus. de D. 83 a.
 Fulmino, fulmen iacio, de cœlo tangor, percutio è cœlo, de cœlo iacio.
 Fulminor, ris. de cœlo tangor, icior, percutor, tangor.
 Funis, funiculus.
 Furiatus, furens, furibundus.
 Fusim, fusè.

G

Garrulitas, inanis quædam profluentia loquendi.

Generatio, ortus, procreatio.
Genus generalissimum; genus vltimum, caput generis.
Gesta, res gesta.
Gesticulor, gestum ago.
Gesturo, gero, gesto.
Glorifico, gloria afficio.
Gracilis, tenuis, strigosus, subtilis, exilis, exiguus.
Grandiufculus, grandior.
Gratitudo, gratia, gratus animus, animus memor, memoria voluntas grata, grata animi benevolentia, pietas.
Gressibilis, gradiens.
Grosso modo, pingui Minerua.
Gulositas, vitium ventris & gutturis.
Gulosus.

H

HAeredito, hæreditas venit, ab aliquo veni.
Hebe, iuuentus.
Hermaphrodytus, Androgynus.
*Hiatio, hiatus.
Historiographus, historicus.
Homagium, clientela.
Horoscopus, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusq; vitæ ex natali die minimè credendum est.
Hortulanus, olitor.
Hospitor, hospitio accipio, testis, domo, domum, testis ac sedibus recipio.
*Humiliatus, demissus.
Hypocrisis, simulatio virtutis, venditatio quædam atque ostentatio.
Hypocrita, eruditus artificio simulationis.
Hypothetica, connexum.

I

IEiuno, cibo me abstineo.
Icinnium, inedia.
Ignaviter, ignavè.
Ignominiosè, per ignominiam.
Ignominiosus, contumeliosus, sordidus ad famam, cum ignomina cõiunctus, maculosus.
Ignoranter, per ignorantiam, inscienter.
Illæsus, incolumis, inuulneratus, inuolatus.
*Illectamentum, illecebra, incitamentum, inuitamentum.
Illegitimus, nullum habens ius.
Illyria, Illyrium.
Imaginatio, cogitatio.
Imagino, cogito, fingo, effingo, formatum habeo, suspicor, cogitatione depingo vel effingo, animo comprehendo, suspitione attingo, coniectura informo, speciem alicuius rei cogito, animo fingo, in notione animi repono, cogitatione & mente complector, cogitatione assequor, imprimò notionè in animo.
*Immaculatus, inuolatus, integer, incorruptus.
Immediatè, proximè.
Immediatus, proximus.
*Immedicabilis, insanabilis, desperatus.
Immeritus, iniustus. (. Meritus.
*Immoriger, non obediens.
Immoror, insisto, hæreo, in re longior sum.
Impatienter, intoleranter.

Impetescere, præcisè
Imperterritus, fortis, magnanimus, animosus.
Impetuositas, impetus.
Impetuosus, vinolentus, vehemens, furens.
Impossibilis. ἀδύνατον, quod fieri non potest.
Impostor, planus.
Impræmeditatus, imparatus.
Imprecatio, malum omen, execratio, preces.
Imprecor, precor, execror, malè precor, alicui pestem exopto, tristibus omnibus persequor.
Impropero, exprobro.
Improprius. ἀνεγχετό.
Impubis, impuber.
*Impunis, impunitus.
Imputo, ascribo, tribuo, assigno, attribuo.
Inæqualis, inæquabilis.
Inanis gloria, falsa gloria. I. Pison. 91 b.
Incantamentum, cantio. de Cluent. 184 b.
Incastum, frustra.
Incessanter, nullo puncto temporis intermissio.
Inclinatio, procliuitas, facilitas, pro pensio.
Inclinatus, proclivus, applicatus, pro pensus.
Incœnis, incœnatus.
Incogitabilis, in cogitationem non cadens.
Incogitans, inconsiderans.
IncoGITANTIA, inconsiderantia.
Incommoditas, incommodum.
Incompositus, inconditus.
Incomprehensibilis, incomprehensus.
Inconsideratio, inconsiderantia, incon sulta ratio.
Incontinens, intemperans.
Inconueniens, Incommodum, absurdum.
Incorporeus, expers corporis.
Incorrigibilis, insanabilis.
*Incredulitas, diffidentia, scrupulus, dubitatio.
*Incredulus, diffidens.
Inculpo, in culpa pono.
Incurabilis, insanabilis, desperatus, curationem non recipiens.
*Incusso, accuso.
Indebitus, iniustus.
Indefinenter, nullo puncto temporis intermissio.
*Indicina, iudicij pars.
Indigestio, cruditas.
indigestus, crudus.
Indigus, indigens.
Indispositus, crudus.
Indivisibilis, indiuiduus.
*Indo, infero.
Indomabilis, qui imperium recusat.
Indubitanter, non dubitanter, sine disputatione, pro certo.
Indubitatus, certissimus, exploratissimus, quod non habet dubitationem, perspicuus.
Indubius, certissimus.
Intercessor, deprecator.
Intercessio, deprecatio.
Industriosè, industrè.
Inebrio, vino obruo, ebrium facio.
Ineffabilis ἀφ᾽ ὀρων, ineloquens, infans.
Inemendabilis, infamabilis.
Inenarrabilis. ἀδύνατον, inauditus,

incredibilis.
Inexcusabilis, nihil habens excusationis.
Inexpertus, inexercitatus, nullo usu.
Infallenter, pro certo, vero.
*Infamatus, infamis.
*Inastigabilis, acer.
Infelicitio, miserum habeo.
Inferioritas, inferior ordo.
Infecto, infestum reddo, infestus sum.
Infinitivus, vt definitivus.
Infirmiter, infirmè.
Inflatus, habens inflationem.
Influxus, tactus lunæ, dimissa è cœlo vis.
Infortunium, aduersa vel incommoda fortuna, acerbitas. de Inuent. 76 a, Qui propter fortunam, non propter malitiam in miseris sunt.
Infra scribo, suppono, subscribo.
Infrigidus, refrigero.
Infumibulum, vaporarium.
Ingeniculor, ad pedes iaceo.
Ingluuius, infaturabile abdomen.
Ingratitudo, ingratus animus, ἀνασῆτας crimen.
*Ingruo, ineb.
*Inurgatio, crapula, ebrietas.
*Iniurius, iniuriam alicui infero vel facio, malè mereo, iniuriam infero, impono.
Inobediens, non obediens. de Legib. 185 a.
*Inobediencia. (. obedientia.
Inopinans, nec opinans. pro Planc. 267 a, Ignarus, inscius.
Inopinatè, nec opinatè, in Anton. 175 a.
Inopinus, inopinatus.
Inordinatè, immoderatè, de Vniuers. 203 b.
Inordinatio, confusio.
In quantum, quæ, quatenus, ob id ipsum quia, in eo, in quo.
Insalutatus, omnes nos ἀσθενησθησῶμεν reliquit.
Insensatus, stupidus, communi naturæ sensu carens, stipes, Aethiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.
Insensibilitas, stupiditas, stupor.
Insensibiliter, sensim & sine sensu.
Insensitiuus, sensum non habens.
Insido, insideo.
Insolitè, insolenter.
Insolubilis, inexplicabilis.
Instabilis, lubricus, varius, commutabilis, volubilis, vagus.
Instabilitas, volubilitas.
Instant, ad punctum temporis: id est, vt aiunt, in instanti. Tuscular. 165 b.
Instare, vel dare instantiam, resistere, occurrere. Græcè ἐπιπέσειν.
Institor, propola, qui mercatur à mercatoribus, quod statim vendat Offic. 30 b.
Insufficenter, exiguè.
Intantum, usque eo.
Intellectus, intelligentia, mens, ratio, mens simplex: id est, intellectus agens, qui dicitur.
Intelligibilis, quod in nostram intelligentiam cadit, sub intelligentiam cadens, quod ratione sapientiaq; comprehenditur, quod intelligentia & ratione comprehenditur. de Vniuerso 195 b, 196 a.
Intentio, scopus, propositum.
Intercedo, deprecor.

Interfectio, occisio, cædes.
 Interlocutores, eclogarij, nomina eorum qui in Dialogis loquentes inducuntur.
 Internus, interior.
 Interpretamentum, interpretatio.
 Interstitium, interuallum.
 Intertexo, intexo.
 Intitulo, inscribo.
 Intricatus, nec caput nec pedes. Epist. 109 b.
 Intrinsecus, interior, intestinus. Acad. 13 a.
 Inualidus, irritus, nullus.
 Inuerecundia, impudentia.
 Inuiolabilis, sanctus, sacrosanctus.
 * Inuiolendus, inuiolatus, sacer, sacrosanctus.
 Inuisibilis, quod fugit aciem, obtutū, sensum oculorum omnem.
 * Inuisito, viso.
 Inundatio, proluuius.
 * Ioco, locor.
 Iratē, iracundē, cum ira, per iram.
 Iris, arcus species.
 Irrationabiliter, malē, ἀλόγως.
 Irrationalis, rationis expertus, mente ac ratione vacuus.
 Ireconciliabilis, inexpiables.
 Irreligiosus, ab religione remotus, nihil habens religionis, impius.
 Irremissibilis, inexpiables.
 Irrequietus, sollicitus, laboriosus, exercitus.
 Irritamentum, inuitamentum, illecebra.
 Irrito, irritum facio.
 Irineror, iter facio, ambulo.
 Iucundor, iucunditas mihi est, in voluptate sum.
 Iudicator, existimator, æstimator, iudex.
 * Iuramentum, iusiurandum, affirmatio religiosa.
 * Iurans, iuratus.
 * Iurista, Iurisconsultus, iurisperitus, legulcius.

L

Labilis, debilis, infirmus.
 Labium, labrum.
 Laboratus, magnificis operibus, & plenum artis.
 * Lacesitio, concertatio, certamen, contentio.
 Lacteo, lactens.
 Lanio, lanius.
 Laniatio, laniatus.
 * Laniena, cædes.
 * Lanio, lanius.
 Lapido, lapidibus cædo, lapidationē facio, lapidibus appeto & percutio, obruo.
 Lapillus, calculus.
 Lasciuio, exulto.
 Lasso, languescio.
 Lassus, defatigatus, languens vel languidus.
 Lauacrum, lauatio.
 Laudabiliter, cum laude.
 Lauro, laureatus.
 Legenda, vita.
 Lenimentum, leuamentum.
 Lento, laxo.
 Lepidulus, lepusculus.
 Letalis, funestus, mortifer.
 Leuatius, habens leuationem doloris.
 Liberum arbitrium, libera voluntas, * arbitrium suū, voluntas nostra, quod est in potestate nostra.
 * Libra pro zodiaci signo, chelæ.

Libraria, bibliotheca, taberna libraria.
 Licite, bonis & honestis rationibus.
 Licitor, liceor, auctior.
 Ligatus, constrictus, vincus, alligatus. (Solutus. Offic. 74 a, Aliquē vincum hostibus dare.
 Ligamen, materia.
 Ligonizo, pastino, fodio.
 Lineariter, ad lineam.
 Lineus, linteus.
 Liquiditas, liquor.
 Litigatio, concertatio.
 Litigium, rixa.
 Locum tenens, legatus, præfectus, vicarius.
 Logica, logice.
 * Lucifuga, lucifugus.
 Lucrosus, quæstuosus.
 Lustificus, luctum afferens,
 Lupanar, lustrum.
 * Lurco, helluo, gurgēs, nepos, ganeo.
 Luridus, squalidus.
 Luror, squalor.
 Lusciosus, luscifcus, qui oculos hebetiores habet.
 Lusor, aleator, collusor.
 Lusorius, aleatorius.
 Lusus, lusio, ludus.
 Lutina, fides, ium.
 Lutosus, luteus, lutulentus.
 Luxus, luxuria, luxuries, diffuere luxuria, delicatē ac molliter viuere.
 Lucernarius, lychnuchus.

M

Macero, conficio.
 Macilentus, macie præditus.
 Macor, macies.
 Macresco, extabesco.
 Macrologia, longa nimis oratio.
 Macrobius, longæuus.
 Maculatura, litura.
 Madefacio, perfundo, respergo, imbuo.
 Magnanimiter, magno animo.
 Magnificens, magnificus.
 Maledicens, maledicus.
 Maledicentia, procacitas linguæ, procacitas, morbus procacitatis, petulantia.
 Malefactor, malemeritus.
 Maleuolens, maleuolus.
 Maleuolo, malē odi, malum volo alieui.
 Malignus, qui prauo animo est.
 Manifesto, apertum & manifestum facio, in medium profero, palam facio, profero, planum facio, aperio, enuncio, edo, diuulgo, apertum ante omnium oculos pono, patefacio, profero in vulgus, indico, foras effero, ad populi aures peruenio, in conspectu pono, in luce colloco.
 Mantica, Offic. 29 b, Fit enim nescio quomodo, vt magis in alijs cernamus, quā in nobis ipsis, si quid delinquimus.
 Marceo, languo, languesco.
 Marcesco, putresco.
 Marcidus, putridus.
 Marito, colloco, in matrimoniū colloco, loco nuptijs.
 Masculinus, virilis.
 Mastico, mando, conficio.
 Mechanicus, sordidus, illiberalis.
 Mediator, arbiter, arbiter honorarius, sequer, deprecator.

Medicor, medeor, medicinam assero, adhibeo, curo.
 * Medimnus, medimnum.
 Meditatē, cogitatē, meditatus.
 Melioro, melius facio.
 Meliore scio, melior scio.
 * Memoriale, commentarium.
 Menda, mendum.
 Mensor, metator, decempedator.
 Mensurator, metator, decempedator.
 Mensuro, metior.
 Merda, cibi reliquæ, quas natura respuit.
 Meretricor, palam me in meretricia vita colloco.
 Meridior, vel meridio, meridianum somnum capio.
 Metaphora, tralatio, * trantlatio.
 Methodus, ratio & via.
 Microbius, contentus vitæ angustijs.
 Minera, vena.
 Minimi facio, in minimis pono.
 Minutum, minutatim, exiguē exiliter, ὑπερὶ λεπτόν.
 Miraculosē, mirabiliter.
 Miraculosus, portentosus.
 Misanthropos, hominum aspectum lucemq; vitans.
 Missa, res diuina.
 Modifico, L. Modificatus.
 Mœchor, adulteror.
 Molesto, sollicitum habeo, malē habeo, sollicito, exerceo, vexo, molestum facio, molestiam assero.
 Mollifico, mollio.
 Monarchia, regale ciuitatis genus, cum dominatu vnus omnia tenentur.
 * Moriger, obediens.
 Mucus, humor.
 * Multifarius, varius, diuersus, multiplex.
 Multoties, sæpe. de Orat. 126 a.
 Murator, faber.
 Mutio, hisco.
 * Mutuatiuus, alienus, aliunde assumtus, aliundē petitus.
 Mutuitas, mutuum.
 Mutuo, mutuum do, vtendum do, commodo.

N

Narbona, Narbo.
 Natatus, natatio.
 Natiuitas, ortus, dies natalis.
 Nauci facio, nauci habeo.
 * Nauarcha, nauarchus.
 Naumachia, bellum, vel prælium nauale.
 Necessito, necessitatem assero.
 Negatiuus, negans.
 Neotericus, recens.
 * Nequitiosus, nequam.
 Neutralis, medius, indifferens.
 Nigredo, nigror.
 Niuiditas, nitor.
 Niuosus, niualis.
 * Nocentia, crimen.
 Noctus, insectus, perniciosus.
 Nomenclatura, nomenclatio.
 Nominatiuus, rectus casus.
 Notandus, attendendus, notatione dignus.
 Notarius, scriba, librarius.
 Nothus, spurius.
 Notomia, anatomie.
 Nouiter, nuper.
 Noua, nunqj.
 Nouendecim, vnde uiginti.
 Nubilosus, nebilosus.

Nullibi, nusquam, nullo loco.
Nuncium, nuncius.
Nuncupatio, *προφήτης*.
Nutricius, educator.

O

Oberatus, aratus miles.
Obiectio, quæ contra dicuntur
cōtraria refutanda, aduersariorum
adiumenta, contraria, aduersaria.
Obiectum, res obiecta sensibus, quæ
sensu percipitur.
Obiter, *ὀπίσθω*. Attic. 80 a, & 83 b,
ὀπίσθω. Qu. frat. 3 28 a, *ὀπίσθω*.
Obiter, præter rem, præter propo-
situm, non consulto, casu quasi
præteriens.
Oblatio, liberalitas.
Obliteratus, in litura.
Obsidium, obsidio.
Obstinatè, præfractè, pertinaciter,
cum pernicia.
Obstupefactio, obstupefactus.
Obtenebro, obscuro, tenebras, no-
ctem offundo, perstringo.
Obuiatio, *ὀβιαισις*, obuiam itio, oc-
cursatio.
Obuius, *ὀβιαισις*, occurro, obuius
sum, alicui me obuiam fero.
* Occidentalis, occidens.
Occursus, *ὀβιαισις*.
* Octodecim, duodeuiginti.
Odoramentum, odores, odora-
tio.
Odoramentarius, ynguentarius.
Olfactus, odoratus.
Omnifariam, in omnes partes aliquæ
fallere.
Omnifarius, cuiusque modi.
Omnimodè, omni ratione, omnibus
modis.
Omnimodus, cuiuscunque modi.
Orat. 205 a, Omni modo permo-
uere aliquem.
Opacitas, locus opacus.
Ophthalmia, morbus oculorum.
* Opificium, opus.
Opprobrio, probum infero.
Oratoria, rhetorica, ratio, doctrina
dicendi, studium eloquentiæ, ora-
toria dicendi vis, studium, virtus
dicendi, facultas, exercitatio dicē-
di, bene dicendi scientia, & facul-
tas dicendi.
Ordinarius, legitimus.
Ordinatus, habens ordinem.
* Ordine, ex ordine.
* Orientalis, oriens.
Originale peccatum, natiuum ma-
lum, vitiositas.
Ostentator, gloriosus, vanus.

P

Pacificè, cum pacè.
Pædico, qui pueros amat turpif-
simè.
Palleo, palleo, exalbesco.
Palliditas, pallor.
Pallidus, decolor, exsanguis, sine co-
lore.
Pannus, vestis, vestitus.
Papyrus, charta.
Paradisus, cælum, hortus, hortulus,
cætus in cælo ac definitus locus,
vbi beati auro sempiterno fru-
antur, piorum sedes & locus.
Pàralogismus, captio.
Pareitas, parsimonia.
Paroxysmus, commotiuncula, ten-
tatio.
Particularis, in parte, præcipuus, sin-
gularis, *ἰδιωτικὸς*.

INDEX

Particulariter, præcipuè.
Paruifacio, in paruis vel minimis po-
no, nullo loco habeo, pro nihilo
habeo, puto.
Pascuum, pascua, pastus pecu-
dum.
Passio, perturbatio, affectio animi, a-
nimi dolor.
Passius, *παθητικὸς*, patibilis.
Pastino, sodio.
Pathicus, puer emtus libidinis causa,
puer meritorius, qui turpiter pat-
tatur, exoletus, peni deditus.
Patrocinator, adsum pro aliquo, cau-
sis præsto sum.
Pauefacio, pauorem affero, metum
incutio.
* Pauefactus, exterritus.
Pavidus, pauens.
Pauperics, paupertas.
Pausa, respiratio.
Peculor, depeculor, peculatum fa-
cio.
Pensionarius, vestigialis.
Per accidens, temerè, casu, fortui-
tò.
Peremptorius, à prætorè dictus.
* Periuero, peiero.
Perpendiculariter, ad perpendicu-
lum, ad lineam, rectis lineis, ad pa-
res angulos.
* Pestiferus, pestifer, perniciosus.
Pertingo, pertinco.
Pertranseo, permeo.
Pessundo, obtero, protero, concul-
co.
Phantasticus, opiniosus.
Philosophaster, minutus philoso-
phus, plebeius philosophus, vel
minorum gentium.
* Phlebotomo, sanguinem mit-
to.
Phlegma, pituita.
Phlegmaticus, pituitosus.
Phrasis, verba coniuncta.
Physiognomia, L. Physiognomon.
Physiognomus, physiognomon.
Pignero, oppignero.
* Pilo, pila ludò.
Piscatio, piscatus.
Planctus, plangor.
Planeta, astrum, vel stella errans, stel-
la vaga, sidus errans, stellæ quæ
falsò errantes vocantur.
Plantudo, æquor, planities.
Plantarium, planta, seminarium.
Planto, sero arbores, sero ino stir-
pes, facio oliuetum, instituo vi-
neam.
Pleurisis, pleuritis, lateris dolor.
Plico, complico.
Plurimus, plurimum.
Podager, podagricus, arthriticus.
Pœnitendus, *ἁμαρτωλὸς*.
Ponderositas, grauitas, pondus.
Populosus, frequens.
Portarius, ianitor.
Possibilis, *δυνατὸς*, quod in no-
stram potestatem cadit, quod fieri
potest. Attic. 12 b, potest fieri,
quod fit in multis quæstioni-
bus, vt, &c. & Ep. 230 a, Potest fieri,
vt fallar.
Possibilitas, facultas, vires, vis.
Potentia, facultas, Græci *δυναμὴ*
dicunt.
Potator, vinitor.
Potentia esse, esse posse.
Practica, vtus, experientia, assiduus
vtus vni rei deditus.
Practicus, experientis, vsu peritus, a-
gitatus, exercitatus, magnum v-
sum habens, rerum varietate at-
que vsu ipso perdoctus. Attic.

32, ὁ *πρακτικὸς βίος* & 24, *ἡγε-
τὸς πρακτικῶν*. pro Cluent. 35 a, Vir v-
su atque exercitatione prædi-
tus.
Præcedo, præcurro, antegredior, an-
tecedo.
Prædestinatio, Fatum.
Prædestino, destino.
Prædicamenta, summa rerum gene-
ra.
* Præfatus, dictus, de quo dixi.
* Præfiguro, denoto, exprimo.
Præfoco, suffoco.
* Præfatus, Antistes.
Præmio, præmijs afficio, præmium
do, præmium tribuo, præmijs do-
no.
* Præodoror, Odoror.
Præfagium, præfagitio, præsentio.
Præsentancus, præsens.
* Præsumo. Hoc mihi sumo.
Prætextum, hypothesis.
Prætextus, nomen, simulatio, spe-
cies, per causam, per beneficium,
* excusatio.
Præualco, præsto.
Præuè, perperam.
Prepon, L. Decorum.
Primatus, principatus.
* Primogenitus, primigenius,
Principaliter, *ἰσχυρῶς*.
Principior, instituo.
Priuatius, priuans.
* Præiugatus, præmio affectus.
Priuus, orbis, inops, nudus, cassus,
vacans.
Probiter, probè.
Proceriter, procerius.
Procliuiter, procliuius.
Proculco, conculco, protero.
Procul dubio, sine dubio.
Prodialis, effusio.
Prodigaliter, prodigè.
Prodo, effundo, profundo, consti-
mo, dissipò, dilapido, exhaurio,
minuo, pecuniam conijcio, iactu-
ram patrimoniij facio, rem familia-
rem dilabam.
Produco fructus, effero fructus.
Profatus, magnus progressus in ali-
qua sententia.
Profero fructus, effero fructus, segre-
tes, & id genus.
Professor, magister alicuius artis, do-
ctor.
Profunditas, crassitudo.
Progenero, progigno.
Prolongo, traho, differo, profero,
proucho, produco, prorogo, pro-
pago, diem profero, tempus diri-
mo, amplius pronuncio, longum
facio.
* Promano, permanso, prouenio.
Promptitudo, alacritas.
Propalo in medium profero, diuul-
go, palam profero, recito.
Propatulus, promptus.
Properanter, festinanter properans.
Properè festinanter. * celeriter.
Properus, præproperus.
Prophasis, L. Prætextus.
Propono quæstionem, pono quæ-
stionem, aut aliquid de quo quis
audire velit.
Proportionaliter, pro rata portione,
* æqualiter, proportionè.
Profum, profusus.
Prosa, soluta oratio, verba soluta, o-
ratio, nuda oratio, soluta à modis
oratio, * libera oratio, quæ nu-
meris non est astricta & deuin-
cta.
Prospectanter, prudenter, providenti-
tissime.

Prosti-

Prostituto, corpus palam ad omnes libidines diuulgo, & vulgo, palam in metetrica vita me colloco, omnibus me colloco, omnibus me vulgo, peruulgo.
 Protector, patronus, parens ac deus vitæ, fortunæ, memoriæ nominis.
 Proteruè, petulanter.
 Proterua, proteruitas.
 Protestor, denunciatio, testor, contestor.
 Protocollum, Auroritates.
 Prouentus, fructus.
 Proximior, interior, vicinus, citerior, propior, iunctior.
 Puellaris, virginalis.
 Pullatus, atratus.
 Pulmentarium, pulmentum, pulpamentum.
 Pulpitum, suggestum, pons.
 * Punctus, punctum, momentum.
 Punitus, multatus.
 * Purgamentum, fordes.
 * Puritas, proprietates, munditia, elegantia.
 Puriter, purè.
 Pusillanimitas, timiditas, animus pusillus, angustus animus & demissus, imbecillitas, infirmitas, egestas animi, angustia pectoris.
 Pusillanimitas, timidè, timido animo, humili, demisso, fracto.
 Pusillanimus, timidus, qui paruo animo est, animi parum habens, vel nihil, parui animi homo, mentes angustæ & humiles, ieiuno & angusto animo, minutus & angustus.

Q

Quadratum, quadratum.
 Qualis qualis, cuiusq; modi, cuiusmodi, qualiscunq;
 Qualitercunq; perinde, vtcunq;
 Quantitas continua & discreta, quantitas continuata & deuincta.
 Quantitas, numerus, vis.
 Quidditas. L. Essentia, & Vis.

R

Rapinor, rapio.
 Ratiifico, ratum facio, ratum habeo.
 Rationabilis, est *λογος*, idq; eram suspicatus.
 Rationabiliter, probabiliter; certa ratione, probabili coniectura & ratione.
 Raucesco, raucus fio.
 Raucitas, vox obtusa.
 Rebello, defectio, alienatio, perduellio.
 Rebellis, qui ab aliquo deficit, perduellis.
 Rebello, ab aliquo deficio, defiesco, retrahor.
 Receptor, receptator, coactor.
 * Recompendo, commendo.
 * Recompensio, compenso.
 * Rectitudo, rectum.
 Redargutio, refutatio, reprehensio, *ἔλεγχος*.
 Reditus, fructus, vestigal, quod ex suis possessionibus reficitur.
 Reduplico, conduplico.
 Refocillo, reficio, recreo.
 Regaliter, regificè.
 Regimen, consecutio.
 Registro, in publicas tabulas refero, in libellum refero.
 Registrum, commentarium, commentarios veteres dixerunt, tabu-

læ, literæ publicæ.
 * Reiuuensco, renascor, reuiuisco.
 Relatiua, quæ sub eandem rationem cadunt, quæ cum aliquo conferuntur.
 * Relatiuè, comparatè.
 * Relaxus, laxus.
 Remordeo, morderi est melius conscientia.
 Ren, renes.
 * Renego, nego, denego.
 Repudium, repudiatio.
 Repulsio, repulsa.
 * Respectiuè, comparatè.
 Respectus, ad priuatum dolorem, ad rationem.
 Resplendo, reluceo.
 * Restagno, redundo.
 Restauro, refarcio, restituo, instauro.
 Refurgo à mortuis, excitor ab inferis, reuiuisco.
 Refumo, colligo, recreo, recipio me.
 * Refurgo,urgo, excitor ab inferis.
 Refuscito, recreo, excito, ab inferis reuoco, ab Acheronte excito, vitam restituo, à mortuis excito, reducem ab inferis sisto.
 * Reualesco, conualesco.
 Reuelo, enuncio, indico, profero, aperio, illustro, patefacio.
 Reuolutio, replicatio, circulus, orbis, rotundus ambitus, conuersio.
 Rhetoricor. Attic. 246 a, Ranæ enim *ῥητορικός*.
 Ridicularis, iocularis, ridiculus.
 Ringo, subringo.
 Risibilis, qui habet naturam vt ridere possit.
 Rixosus, concitus ad rixam.
 Robustè, neruosè.
 Robustitas, gladiatoria corporis firmitas.
 Rubedo, rubor.
 Ruditas, infirmitas ingenij, stupiditas, stupor.
 * Ruricola, agricola.

S

* Saacristia, sacrarium.
 Sæuio, sæuitiam in aliquem adhibeo, sæuitiam exerceo, crudelitatem in aliquem adhibeo.
 * Sagittator, sagittarius.
 Salarium, merces, præmium.
 Saluator, soter, seruator, conseruator.
 * Saluificus, salutaris, salubris.
 Salutifer, salutaris.
 * Saluus conductus, fides publica.
 Sanè, salubriter.
 * Sanguisuga, hirudo.
 Sapidus, conditus.
 Satiatus, saturatus, satietate defensus.
 Satum, seges.
 * Scabinus, iudex.
 Scabo, perfrico.
 Scabrositas, spinæ differendi, asperitas.
 Scalpo, perfrico.
 Scibilis, quod scientia continetur.
 Scintillo, igniculos iacio.
 Scire propter quid, scire rem ex causa.
 Scire quia est, scire rem ex effectu.
 Scrupulosè agere, nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare.
 * Sculptor, incidor.
 * Scultetus, prætor.
 Scurrilitas, obscœnitas, scurrilis iocus.
 Seccessus, recessus, locus remotus, solitudo, latebra, longè, procul ab oculis populi.
 Secretè, secretò.
 Sectatio, affectatio.
 Sectatrix, consecatrix.
 Secundò, secundo loco.
 Secundum Lucam. Euangelium scriptore Luca.
 Secundum virtutem, ex virtute.
 Secundum quid, quadam ex parte.
 * Securatio, cautio.
 * Securo caueo.
 * Securo, caueo ab aliquo.
 Securè, sine cura.
 Semel adhuc, iterum.
 Senatus, sentiens.
 Sensibilis, habens sensum.
 Separatio, diuortium, dissidium.
 Septentrionalis, aquilonalis, sub axe positus, ad septem stellas: aliter, aquilonaris.
 Sequax, qui sequitur.
 Serio, grauitè, affirmatè.
 * Seriosus, ferius.
 Serua, ancilla, famula.
 Sigillo, signo, obfigno, configno.
 Significatum, vis, notio, sententia, potestas, significatio.
 * Signio, signo, insignio.
 Simul natura, simul naturæ ordine.
 Simul tempore, simul temporis ordine.
 * Singulatim, singulatim, singillatim, singillatim.
 * Situatus, situs.
 Solamen, solatium.
 * Solennizo, ago diem festum, ago diem natalem quotannis.
 Solummodo, duntaxat, tantummodo, solum.
 Somnolentia, sopor, languor.
 Somnolentus, somni plenus, somniculosus, grauibus oculis.
 Sonoritas, canorum.
 Sonorus, canorus.
 Soppio, consoppio.
 Sparsim, fusè.
 Specialissima species, vltima, extrema species, seu forma.
 Specialis, præcipuus, vltimus, extremus.
 Specialiter, speciatim, nominatim, singillatim.
 Species, forma.
 Sperma, semen.
 Spira, sed est quasi rudentis explicatio.
 Spissitudo, frequentia.
 Spontaneus, voluntarius.
 * Spuo, conspuo.
 Spurcicia, lues.
 Sputo, conspuo.
 Stadiodromus, qui stadium currit.
 Statuarius, fictor, qui signa fabricat.
 Sternutatio, sternutamentum.
 Stipendio, conduco.
 Stuba, hypocaustum.
 Subalterna genera, genera quorum vnum ab altero continetur, vel quorum vnum alteri genus est.
 Subalterno, subiungo: vt, omnes artes oratori subiungere vel subijcere.
 Subcontrariæ propositiones, aduersis contrariæ.
 Subditus alicui subiectus, vestigalis, stipendiarius, cliens.
 Subhasto, præconi subijcio.

* Subitanè, subito.
 * Subitaneus, subitus.
 Subiugatus, qui in dominatu alicuius est, subiectus.
 Subiugo, subigo, bello domo, iugum feruile impono.
 * Subiugus, subiectus.
 Sublimitas, excelitas.
 Sublimiter, sublimè.
 Submonitor, hypodidascalus.
 Substantia, natura, opes,
 * Substitutus, vicarius.
 * Successiue, sensim, pedetentim.
 Sufficiens, contentus.
 Sufficenter, satis commodè,
 * Sufficientia, quod satis est.
 * Sugillo, existimationem immينو, violò: famam lædo, de fama detraho.
 * Summària, capita.
 Sumtum, sumtio.
 Superabundo, supero, superfluo, affluo, effluo, abundo.
 Superbio, semel dictum à Cic. Acad. 13 b. efferor, fastidio & contumacia efferor, animos effero, extolor, insolefco, spiritus assumo.
 Superciliosus, qui vultu importuno est.
 Superficies, extremitas, libramētum: Græcè ἐπιφάνεια.
 Superfluitas, redundantia.
 Superfluus, superuacaneus, superuacuos, redundans, quod superfit.
 Superimpro, cumulo.
 Superioritas, excellentia, præstantia.
 Superscriptio, inscriptio.
 Superuiuo, supersum.
 Suppono, pono.
 Suspiratio, suspirium.
 Sustentaculum, fundamentum, basis.
 Syllogizo, ratiocinor.
 Syllogismus, ratiocinatio, ratio, argumenti cōclusio, ἀπὸ διαιρέσεως, ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur, adducit.
 Symbolum, collecta. Topic. 123 b, Aristoteles σύμβολον appellat, quod est Latine nota.
 Syncope. Orator. 211 b. Idem poëta, qui inustatius traxerat: Patris mei meum factum. pro meorum factorum. ibid Et plenum verbum rectè dici, & imminutum visitatè, ibidem. Sicut plenum est, Sit imminutum.
 * Syngraphum, syngrapha.

T

TAbularius, vel tabellarius, custos tabularum, & tanquam quæstor.
 Tantillus, ne punctum quidem temporis, minima mora.
 Tangibilis, tractabilis, res quæ sub tactum cadit.
 Tardatio, tarditas, procrastinatio, mora, commoratio.
 * Taxo, æstimo.
 * Techna, dolus, fraus.
 Tegmentum, tegmen, tegumentum.
 Temo, clauus, gubernaculum.

Temperatura, temperamentum, temperatio.
 Temperies, temperatio, constitutio, temperamentum.
 Tempestuosus, turbulentus.
 Tenaciter, pertinaciter.
 Tenebrosus, tenebricosus, cæcus.
 Tentamentum, tentatio.
 Tepiditas, tepor.
 Terrefacio, terrorem affero.
 Terreus, terrenus.
 Terriculum, terrificus.
 Testatio, testificatio.
 Textus, scriptum.
 Theorice. Cognitio, contemplariq; res cognitione dignissimas, θεωρητικὸς βίβλος.
 Thermæ, τὰ θερμὰ.
 * Theaurizo, pecuniam condo.
 * Thronus, solium, sedes.
 Tinctor, infector.
 Titulus, inscriptio.
 Tolerans, perferens.
 Tonstrix, tonstricula.
 Tonus, sonus.
 Tormento, ex crucio.
 Tornator. L. Mentor.
 * Tortura, tormentum.
 * Totalis, totus.
 Toxicum, venenum.
 Tractatus, tractatio, opus, liber, lucubratio.
 * Tractim, lentè.
 Transactio, decisio.
 * Transfiguro, muto, commuto, conuerto.
 Transfodio, transfigo.
 Transformo, conuerto, forma aliqua induor, me conuerto.
 * Transicio, traicio, transfigo.
 Transmigratio animarum: elicies ex ijs quæ sequuntur, de Vniuersi. 203 a, 202 b, Qui autem imperatè vixerit, cum secundus ortus in figuram muliebrem transferet: & si ne tum quidem viutorum finem faciet, grauius etiam iactabitur, & in suis moribus simillimas figuras pecudum & ferarum transferetur: neq; malorū terminum prius aspiciet, quam illam sequi cœperit conuersionem, quam habebat in se eiusdem & vnius simul innatam & insitam.
 Transmutatio, vicissitudo.
 * Transmuto, conuerto, transfero.
 Transnato, Trano, transno.
 Trecenti, tercenti.
 Tredècim, decè & tres, tres & deceni.
 Trepidus, tremens, horrens.
 Triginta octo, duo de quadraginta.
 Triuncium, teruncius.
 Tropicus, solstitialis orbis, brumalis orbis reuocatio.
 Typographus, librarius,
 Tyrannicida, vindex & oppressor dominationis, tyranoctonus, qui tyrannum necauit.

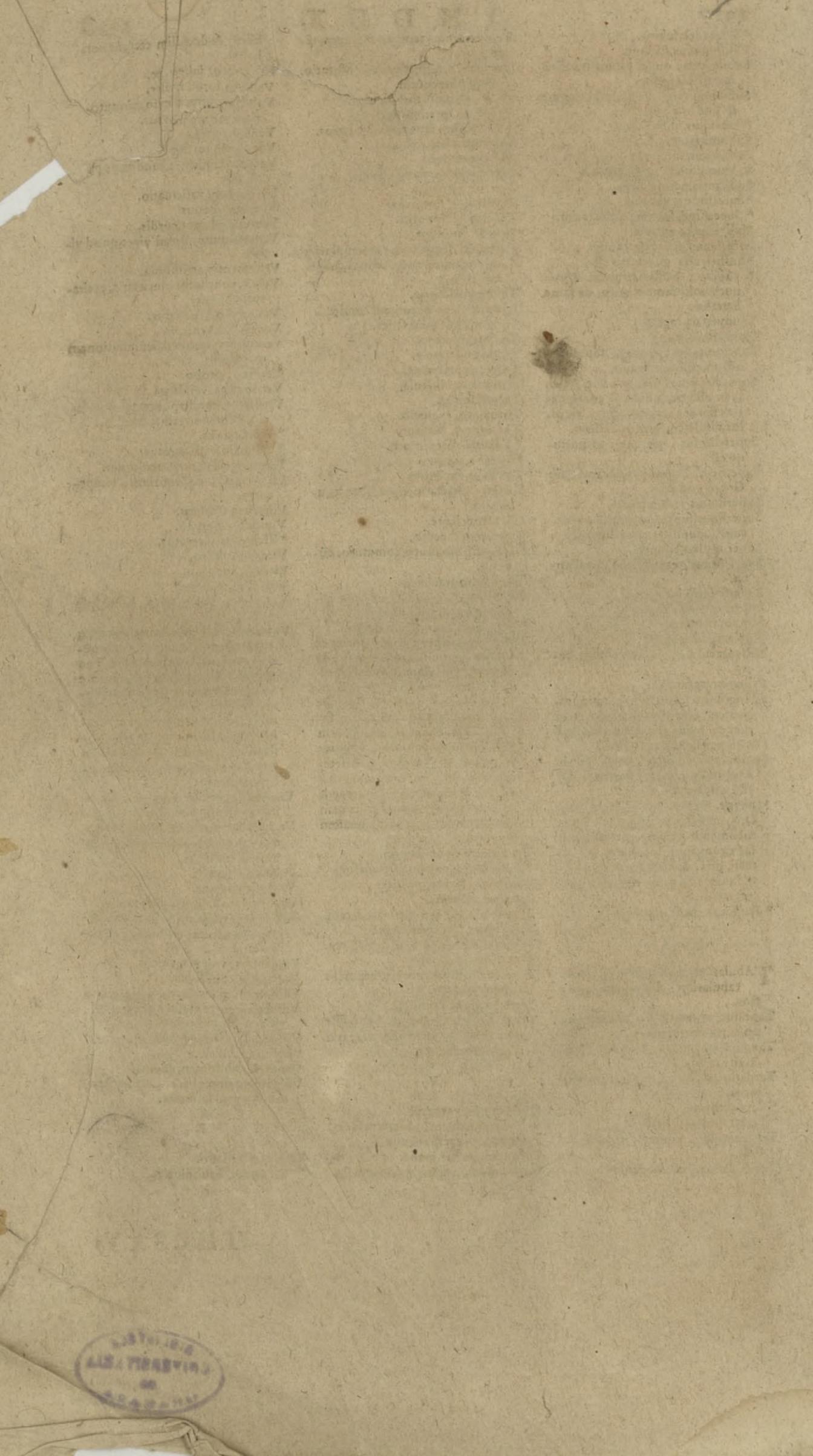
V

* **V**acantia, vacatio.
 Vacuo, exhaurio, vacuum facio, nudum, inaneq; relinquo.
 Vacuum, inanitas, inane.
 Vagabundus, vagus, qui sedem sta-

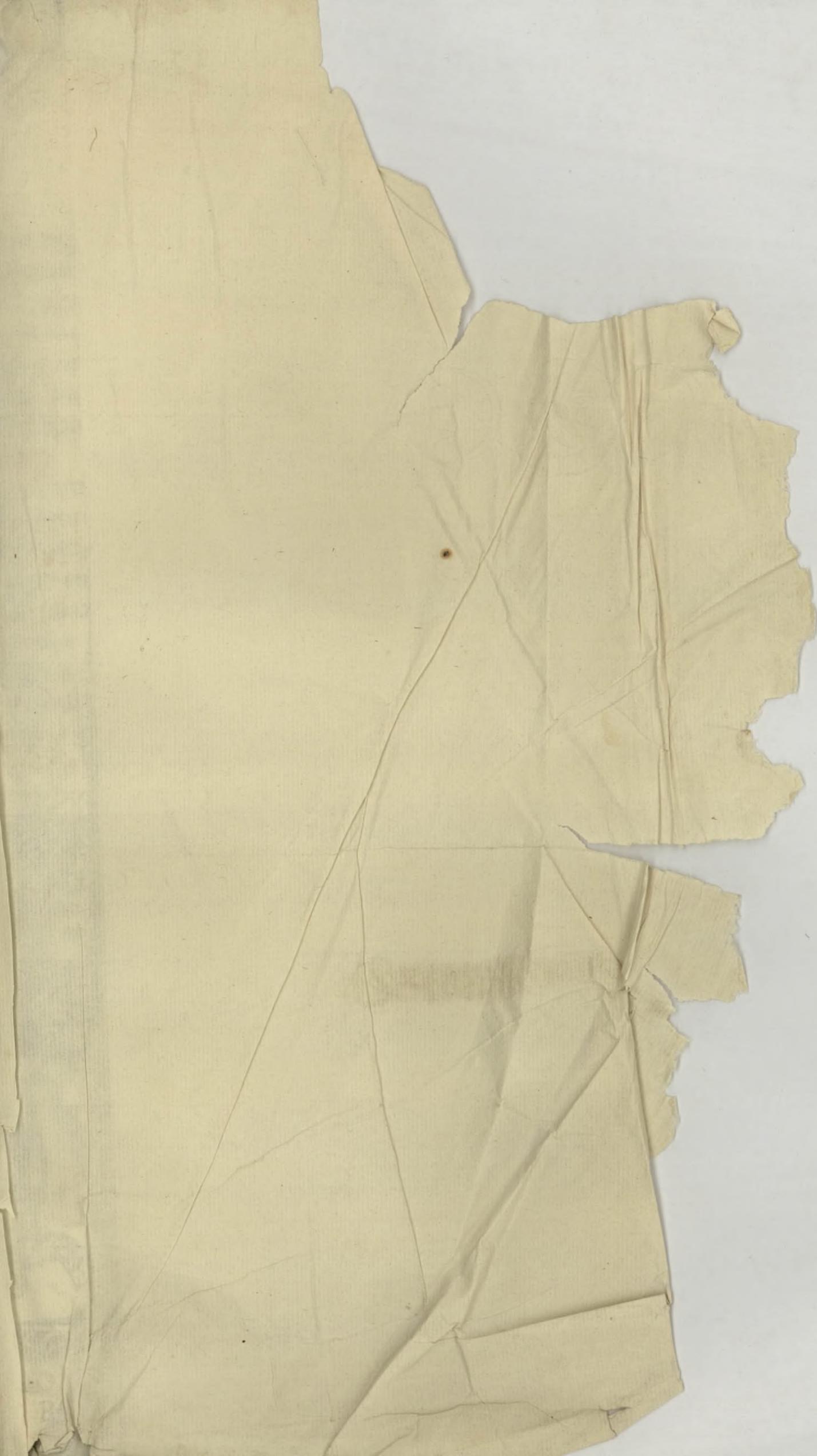
bilem & domicilium certum non habet.
 * Valedico, iubeo: ære.
 Valenter, fortiter, viter.
 Valor, præcium, æstus, vis, autoritas, momentum, virtus.
 Vanè, inaniter.
 Vappa, vinum fugiens.
 Vassallus fundus: vt, fundus, populus cliens.
 Vaticinium, vaticinatio.
 Vbertim, vberius.
 Vecordia, stupor cordis.
 Vegetatiuum, quod viget, quod viuuit.
 Vehementia, acrimonia.
 Velox, concitatus, incitatus, excitatus, volucer.
 Venenosus, venenatus.
 Venerosus, venerosus.
 Ventositas, quod habet inflationem magnam.
 Verifico, probo.
 Veriloquus, veridicus.
 Versificor, condo poëma, pango, facio, conficio versus, & cano.
 * Vices, partes.
 * Virtualia, commeatus.
 Visus, aspectus, acies oculorum.
 Vituperium, opprobrium, vituperatio.
 Viuacitas, viriditas.
 Viuifico, vitam do.
 * Vlcerosus, vlceratus.
 Vlcerò, exulcerò.
 Vlterius, longius.
 Vltimatè, proximè.
 Vltroneus, voluntarius, lectus ipse à se.
 Vnanimis, vel vnanimus, concursus, consentiens, vna mente, congruètes, consentientes, vna voce, vna mente consentientes, vna mente vnaq; voce, vna atq; constanti voce, vna voce ac mente: voluntariū, studiorum & sententiarum summus consensus: omnes vno ore consentientes, omnes ad vnum idem sentientes, hominum consentiens autoritas.
 Vnanimitas, consentiens voluntas, vnus consensus omnium.
 Vnanimiter, vna mète, vno ore, omnes vno animo atq; vna voce, vna voce & consensu.
 Vncinus, vncus.
 Vncus, vncinatus.
 Vndecunq; ex omni parte vndiq;
 Vniformis, vniuersi sui similis, & eiusdem naturæ, cœstans, perpetuus.
 Vnigenitus, vnigerus, vnicus.
 Vnio, onis, conuocatio.
 Vnio, in vnum conuocatio, congrego.
 Vniuersaliter, generaliter, generatim vniuersè, omnino, καθόλου.
 Voluptuosus, voluptarius, iucundus.
 Vomitus, vomitio.
 Voracitas, abdomen, edacitas.
 Vulgariter, populariter, plebcio festinatè, patrio sermone.

Z

Zelus, æmulatio.
 Zephyrus, Fauonius.

UNIVERSITY OF TORONTO
1827

Per cund
mente in
adisse cre
orem no
die Vige
ens Deus
cede, quae
Orati
nis. 4. G
iubilare
mnes ge
ia, allelu
tem in o
admod
in celu
miram
tri Gal
Introitu
ad sanctu

no
nc
io
er
ele
ec p
lati
ne
a.
lla
&

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

B
5
73